

ഖുദുകനികായേ

നേത്തിപ്പകരണ-ടീകാ

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ

സംവണ്ണനാരമ്ഭേ (ദീം നിം ടീം ച.ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; മം നിം ടീം ച.ച ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; സം നിം ടീം ച.ച.ച ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ) രതനത്തയവന്ദനാ സംവണ്ണേതബ്ബസ്തു ധമ്മസ്തു പഭവനിസ്സയവിസുദ്ധിപടിവേദനത്ഥം, തം പന ധമ്മസംവണ്ണനാസു വിത്തുനം ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥം, തം സമ്മദേവ തേസം ഉഗ്ഗഹണധാരണാദിക്കമലദ്ധബ്ബായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സബ്ബഹിതസുഖനിപ്ഫാദനത്ഥം. അഥ വാ മങ്ഗലഭാവതോ, സബ്ബകിരിയാസു പുബ്ബകിച്ചഭാവതോ, പണ്ഡിതേഹി സമ്മാചരിതഭാവതോ, ആയതിം പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനതോ ച സംവണ്ണനായം രതനത്തയപണാമകിരിയാ. അഥ വാ രതനത്തയപണാമകരണം പൂജനീയപൂജാപുണ്ണവിസേസനിബ്ബത്തനത്ഥം, തം അത്തനോ യഥാലദ്ധസമ്പത്തിനിമിത്തസ്തു കമ്മസ്തു ബലാനുപ്പാദനത്ഥം, അന്തരാ ച തസ്തു അസങ്കോചനത്ഥം, തദ്ദുഭയം അനന്തരായേന അട്ഠകമായ പരിസമാപനത്ഥം. ഇദമേവ ച പയോജനം ആചരിയേന ഇധാധിപ്പേതം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “വന്ദനാജനിതം...പേം... തസ്തു തേജസാ”തി. വത്സുത്തയപൂജാ ഹി നിരതിസയപുണ്ണേക്ഖേത്തസമ്ബുദ്ധിയാ അപരിമേയ്യപ്പഭാവോ പുണ്ണാതിസയോതി ബഹുവിധന്തരായേപി ലോകസന്നിവാസേ അന്തരായനിബന്ധനസകലസംകിലേസവിദ്ധംസനായ പഹോതി, ഭയാദിഉപദുവഞ്ച നിവാരേതി. യഥാഹ -

“പൂജാരഹേ പൂജയതോ, ബുദ്ധേ യദി വ സാവകേ”തി. (ധം പം ച.൩൫; അപം മേര ച.൧൦.൧) ച,

തഥാ -

“യേ, ഭിക്ഖവേ, ബുദ്ധേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ തേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ ഖോ പന പസന്നാനം അഗ്ഗോ വിപാകോ ഹോതീ”തി (അം നിം ര.൩൪; ഇതിവു് ൯൦) ച,

തഥാ -

“ബുദ്ധോ’തി കിത്തയന്തസ്സ, കായേ ഭവതി യാ പീതി;
വരമേവ ഹി സാ പീതി, കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സ;
“ധമ്മോ’തി...പേം... ‘സങ്ഘോ’തി...പേം... ദീപസ്സാ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ച.൩; ഇതിവു് അട്ഠം ൯൦; ദീം നിം ടീം ച.ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; മം നിം ടീം ച.ച; അം നിം ടീം ൨.൪.൩൪) ച,

തഥാ -

“യസ്ഥിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ...പേം... ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതീ”തി (അം നിം ൩.൧൦; ച.൧.൧൧) ച,

തഥാ -

“അരഞ്ഞേ രുക്ഖമുല്ലേ വാ...പേം...;
ഭയം വാ ഛരമ്ഭിത്തം വാ, ലോമഹംസോ ന ഹേസ്സതീ”തി. (സം നിം ച.൨൪൯) ച;

തത്ഥ യസ്സ രതനത്തയസ്സ വന്ദനം കത്തുകാമോ, തസ്സ ഗുണാതിസയയോഗസന്ദസ്സനത്ഥം “മഹാകാരുണിക”തിആദിനാ ഗാമാത്തയമാഹ. ഗുണാതിസയയോഗേന ഹി വന്ദനാരഹഭാവോ, വന്ദനാരഹേ ച കതാ വന്ദനാ യഥാധിപ്പേതപ്പയോജനം സാധേതീതി. തത്ഥ യസ്സാ സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ നേത്തി വിസേസതോ യഥാനുലോമസാസനസന്നിസ്സയാ, തസ്സ ച വിചിത്താകാരപ്പവത്തിവിഭാവിനീ. തഥാ ഹി സുത്തന്തദേസനാ ന വിനയദേസനാ വിയ

കരുണാപ്രധാനം, നാപി അഭിധമ്മദേസനാ വിയ പഞ്ഞാപ്രധാനം, അഥ ഖോ
കരുണാപഞ്ഞാപ്രധാനാതി തദുഭയപ്രധാനദേസനാവിസേസവിഭാവനം താവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ
മോമനം കാതും തമ്മുലകത്താ സേസരതനാനം “മഹാകാരുണികം നാമ”തിആദി വൃത്തം.

തത്ഥ കിരതീതി (ദ്ദീം നിം ദീം മ.ഗന്മാരമ്ഭക്തമാവണ്ണാ; മം നിം ദീം മ.മ; സം നിം ദീം
മ.മ.മ; അം നിം ദീം മ.മ.മ) കരുണാ, പരദുക്ഖം വിക്ഖിപതി അപന്നേതീതി അത്ഥോ. അഥ
വാ കിണാതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി കാരുണികം ഹിംസതി വിബാധതീതി അത്ഥോ .
കമ്പനം കരോതീതി വാ കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി സാധുനം ഹദയഖേദം കരോതീതി
അത്ഥോ. കമിതി വാ സുഖം, തം രുന്ധതീതി കരുണാ. ഏസാ ഹി
പരദുക്ഖാപനയനകാമതാലക്ഖണാ, അത്തസുഖനിരപേക്ഖതായ കാരുണികാനം സുഖം
രുന്ധതി വിബന്ധതീതി അത്ഥോ. കിരിയതി ദുക്ഖിതേസു പസാരിയതീതി വാ കരുണാ,
കരുണായ നിയുത്തോതി കാരുണികോ യഥാ “ദോവാരികോ”തി (അം നിം ൧.൬൭). യഥാ ഹി
ദ്വാരട്ഠാനതോ അത്തത്ഥ വത്തമാനോപി ദ്വാരപടിബദ്ധജീവികോ പൂരിസോ
ദ്വാരാനതിവത്തവുത്തിതായ ദ്വാരേ നിയുത്തോതി “ദോവാരികോ”തി വുച്ചതി, ഏവം ഭഗവാ
മേത്താദിവസേന കരുണാവിഹാരതോ അത്തത്ഥ വത്തമാനോപി കരുണാനതിവത്തവുത്തിതായ
കരുണായ നിയുത്തോതി “കാരുണികോ”തി വുച്ചതി. മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ ഹി യാവ
മഹാപരിനിബ്ബാനാ ലോകഹിതത്ഥമേവ ലോകനാമാ തിട്ഠന്തീതി. മഹന്തോ കാരുണികോതി
മഹാകാരുണികോ. സതിപി ഭഗവതോ തദത്തഗുണാനന്വി വസേന മഹന്തഭാവേ
കാരുണികസദുസന്നിധാനേന വുത്തത്താ കരുണാവസേനേവേതഥ മഹന്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ
യഥാ “മഹാവേച്ചാകരണോ”തി. ഏവഞ്ച കത്വാ “മഹാകാരുണികോ”തി ഇമിനാ പദേന
പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന സത്ത്വ മഹാകരുണാ വുത്താ ഹോതി.

അപരോ നയോ - അത്ഥസാധനതോ കരുണം കരുണായനം കരുണാസമ്പവത്തനം
അരഹതീതി കാരുണികോ . ഭഗവതോ ഹി സബ്ബത്തുതായ അനവസേസതോ സത്താനം ഹിതം,
ഹിതുപായഞ്ച ജാനതോ, തത്ഥ ച അകിലാസുനോ ഹിതേസീതാ സത്ഥികാ, ന തഥാ
അത്തേസന്തി. അഥ വാ കരുണാ കരുണായനം സീലം പകതി സഭാവോ ഏതസ്സാതി
കാരുണികോ. ഭഗവാ ഹി പഥവിഹസ്സാദയോ വിയ കക്ഖളഹുസനാദിസഭാവോ
കരുണാസഭാവോ സഭാവഭൂതകരുണോതി അത്ഥോ. സേസം പൂരിമസദിസമേവ. അഥ വാ
മഹാവിസയതായ, മഹാനുഭാവതായ, മഹപ്ഫലതായ ച മഹതീ കരുണാതി മഹാകരുണാ.
ഭഗവതോ ഹി കരുണാ നിരവസേസേസു സത്തേസു പവത്തതി, പവത്തമാനാ ച
അനത്തസാധാരണാ പവത്തതി, ദിട്ഠധമ്മികാദിഭേദഞ്ച മഹന്തമേവ സത്താനം ഹിതസുഖം
ഏകത്തോ നിപ്ഫാദേതി, മഹാകരുണായ നിയുത്തോതി മഹാകാരുണികോ, തം
മഹാകാരുണികം. സേസം സബ്ബം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. സുമാഗധാദിപദാനം വിയ
ചേത്ഥ സദുസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ.

നാമതീതി നാമോ, വേണേയ്യാനം ഹിതസുഖം ആസീസതി പത്ഥേതീതി അത്ഥോ,
മേത്തായനവസേന ചേത്ഥ ഹിതസുഖാസീസനം വേദിതബ്ബം, ന കരുണായനവസേന പഥപദേന
വുത്തത്താ. അഥ വാ നാമതി വേണേയ്യാഗതം കിലേസബ്ബസനം ഉപതാപേതീതി നാമോ,
നാമതീതി വാ നാമോ, യാചതീതി അത്ഥോ. ഭഗവാ ഹി “സാധു, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു കാലേന
കാലം അത്തസമ്പത്തിം പച്ചവേക്ഖിതാ”തിആദിനാ (അം നിം ൮.൧, ൮) സത്താനം തം തം
ഹിതപ്പടിപത്തിം യാചിത്വാപി മഹാകരുണായ സമുസ്സാഹിതോ തേ തത്ഥ നിയോജേതി.
പരമേന വാ ചിത്തിസ്സരിയേന സമന്നാഗതോ, സബ്ബസത്തേ വാ സീലാദിഗുണേഹി ഈസതി
അഭിഭവതീതി പരമിസ്സരോ ഭഗവാ “നാമോ”തി വുച്ചതി, തം നാമം.

ഞാതബ്ബന്തി ഞേയ്യാം, അതീതാദിഭേദഭിന്നം സബ്ബം സഞ്ചതം, അസഞ്ചതഞ്ച. സഞ്ചരണട്ഠേന
സാഗരോ, പതിതപതിതാനം അത്തനോ പൂമുലഗമ്ഭീരഭാവേഹി സംസീദനം നിമ്മുജ്ജനം
കരോതീതി അത്ഥോ. സം-സദുസ്സ ചേത്ഥ “സാഭാവോ, സാരാഗോ”തിആദീസു (ധം സം ൩൮൯,
൩൯൧) വിയ നിരുത്തിനയേന ദട്ഠബ്ബോ. സഞ്ചരണട്ഠേനാതി വാ സഞ്ചരകരണട്ഠേന,
ഠിതധമ്മതായ “അയം മേ മരിയാദാ, ഇമം വേലം നാതിക്കമാമീ”തി ലോകേന സഞ്ചരം
സങ്കേതം കരോന്തോ വിയ ഹോതീതി അത്ഥോ. സഞ്ചരണം വാ സമന്തതോ ഗലനം സന്ദനം
ഉദകേന കരോതീതി സാഗരോ. കപ്പവുട്ഠാനകാലേ ഹി മഹാസമുദ്രോ ഇതോ ചിതോ ച
പഗ്ഘരിത്വാ സകലം ലോകധാതും ഏകോഘം കരോതീതി. ലോകിയാ പന വദന്തി “സാഗരസ്സ
രത്തോ പുത്തേഹി സാഗരേഹി നിബ്ബത്തിതോ ഖത്തോതി സാഗരോ, പൂരത്ഥിമോ
സമുദുപ്പദേസോ, തംസമ്ബന്ധതായ രുള്ഹിവസേന സബ്ബോപി സമുദ്രോ തഥാ വോഹരിയതീ”തി.

അഥ വാ തീഹാകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ ഹേതുതോ, ഫലതോ, ഉപകാരതോ ച. തത്ഥ ഹേതു മഹാകരുണാ, സാ പന പഠമപദേന സരൂപേനേവ ദസ്സിതാ. ഫലം ചതുബ്ബിധം ഞാണസമ്പദാ പഹാനസമ്പദാ ആനുഭാവസമ്പദാ രൂപകായസമ്പദാ ചാതി. താസു പധാനഭൂതാ ഞാണപഹാനസമ്പദാ “ഞേയസാഗരപാരഗു”ന്തി ഇമിനാ പദേന പകാസിതാ. പധാനേ ഹി ദസ്സിതേ അവിനാഭാവതോ ഇതരന്വി ദധം ദസ്സിതമേവ ഹോതി. ന ഹി ബുദ്ധാനം ആനുഭാവരൂപകായസമ്പത്തീഹി വിനാ കദാചിപി ധമ്മകായസിരീ വത്തതീതി. ഉപകാരോ അനന്തരം അബാഹിരം കത്ഥാ തിവിധയാനമുഖേന വിമുത്തിധമ്മദേസനാ, സാ “നാഥം, നിപുണ്ണ...പേ... ദേസന”ന്തി പദദ്വയേന പകാസിതാതി വേദിതബ്ബം.

തമ്മ (ദീം നിം ടീം ച.ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണ) “മഹാകാരുണിക”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം ദസ്സേതി. മഹാകരുണാസഞ്ചോദിതമാനസോ ഹി ഭഗവാ സംസാരപങ്കതോ സത്താനം സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിന്നീഹാരോ അനുപുഞ്ചേന പാരമിയോ പൂരേതാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോതി കരുണാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം. “ഞേയുസാഗരപാരഗു”ന്തി ഏതേന പുഞ്ചഭാഗപ്പടിപത്തിയാ സദ്ധിം സമ്മാസമ്ബോധിം ദസ്സേതി. അനാവരണത്താണപദട്ഠാനത്ത് ഹി മഗ്ഗത്താണം, മഗ്ഗത്താണപദട്ഠാനഞ്ച അനാവരണത്താണം “സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതി. വുത്തപ്പഭേദം പന സമ്മസനത്താണം സഹ പത്താപാരമിയാ തസ്സാ പുഞ്ചഭാഗപ്പടിപദാ. തസ്സാ ഹി ആനുഭാവേന ലീനുമുച്ചപതിട്ഠനായുഹനകാമസുഖല്ലികത്തകിലമമാനുയോഗസസ്സതുച്ഛോദാദിഅന്തദ്വയവിരഹിതാ ഉക്തംസപാരമിപ്പത്താ മജ്ജിയാ പടിപദാ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗതാ. “നാമ”ന്തി ഇമിനാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ ഫലം ദസ്സേതി ലോകത്തയനായകഭാവദീപനതോ. തമാ ഹി സബ്ബാനത്ഥപരിഹാരപുഞ്ചദ്വൈതം നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ, സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ അപരിമിതനിരൂപമഭാവഗുണവിസേസസമദ്വൈതായ ച സബ്ബസത്തുത്തമോ ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൃസു അപരിമാണാനം സത്താനം അനുത്തരഗാരവട്ഠാനഭൂതതായ ച “നാമോ”തി വുച്ചതി. “നിപുണ്...പേ... ദേസന”ന്തി ഇമിനാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ പയോജനം ദസ്സേതി. സംസാരമഹോഘതോ സത്തസന്താരണത്ഥത്ത് ഹി ഭഗവതാ സമ്മാസമ്ബോധി അഭിപത്ഥിതാ, തഞ്ച സത്തസന്താരണം യഥാവുത്തദേസനാസമ്പത്തിയാ സമിജ്ജയതി തദവിനാഭാവതോ. ഇമിനാ ഭഗവതോ സാതിസയാ പരഹിതപ്പടിപത്തി ദസ്സിതാ, ഇതരേഹി അത്തഹിതസമ്പത്തിതി തദുഭയേന അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഭഗവതോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവം ദീപേതി, തേന ച അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവം, ഉത്തമവന്ദനീയഭാവം, അത്തനോ ച വന്ദനകിരിയായ വേത്തദ്വൈതഭാവം ദീപേതി.

ഏതഥ ച യഥാ “മഹാകാരുണിക”ന്തി ഇമിനാ പദേന ഭഗവതോ മഹാകരുണാ ദസ്സിതാ, ഏവം “ഞേയുസാഗരപാരഗു”ന്തി ഏതേന മഹാപത്താ ദസ്സിതാ. തേസു കരുണാഗുഹണേന ലോകിയേസു മഹഗുതഭാവപ്പത്താസാധാരണഗുണദീപനതോ ഭഗവതോ സബ്ബലോകിയഗുണസമ്പത്തി ദസ്സിതാ ഹോതി, പത്താഗുഹണേന സബ്ബത്തുതത്താണപദട്ഠാനമഗ്ഗത്താണദീപനതോ സബ്ബലോകുത്തരഗുണസമ്പത്തി. തദുഭയഗുഹണസിദ്ധോ ഏവ ചത്ഥോ നാമസദ്ദേന പകാസീയതി. കരുണാവചനേന ഉപഗമനം നിരൂപക്കിലേസം ദസ്സേതി, പത്താവചനേന അപഗമനം. തമാ കരുണാഗുഹണേന ലോകസമത്താനുരൂപം ഭഗവതോ പവത്തിം ദസ്സേതി ലോകവോഹാരവിസയത്താ കരുണായ, പത്താഗുഹണേന സമത്തായ അനതിയാവനം. സഭാവാനവബോധേന ഹി ധമ്മാനം സമത്തം അതിയാവിത്ഥാ സത്താദിസമ്മസനം ഹോതിതി. തമാ കരുണാഗുഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിവിഹാരം ദസ്സേതി, പത്താഗുഹണേന തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണം, ചതുസച്ചത്താണം, ചതുപടിസമ്ഭിദാത്താണം, ചതുവേസാരജ്ജത്താണം. കരുണാഗുഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിത്താണസ്സ ഗഹിതത്താ സേസാസാധാരണത്താണാനി, ഛര അഭിത്താ, അട്ഠസു പരിസാസു (മം നിം ച.ച.മ.ച. ച.ച.വ) അകമ്പനത്താണാനി, ദസ ബലാനി, ചുറ്റസ ബുദ്ധത്താണാനി, സോളസ ത്താണചരിയാ, അട്ഠാരസ ബുദ്ധധമ്മാ (മഹാനിം ന്തൻ, ച.മ.ന; ചുറ്റനിം മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ വൃത; പടിം മം ന.മ; ദീം നിം അട്ഠം ന.ന.മ; വിഭം മൂലദീം സുത്തന്തഭാജനീയവണ്ണാ; ദീം നിം ടീം ന.ച.മ), ചതുചത്താലീസ ത്താണവത്ഥുനി സത്തസത്തതി ത്താണവത്ഥുനീതി (സം നിം വ.ന.മ) ഏവമാദിനം അനേകേസം പത്താപ്പഭേദാനം വസേന ത്താണചാരം ദസ്സേതി.

തമാ കരുണാഗുഹണേന ചരണസമ്പത്തി, പത്താഗുഹണേന വിജ്ജാസമ്പത്തി. കരുണാഗുഹണേന സത്താധിപതിതാ, പത്താഗുഹണേന ധമ്മാധിപതിതാ. കരുണാഗുഹണേന ലോകനാമഭാവോ, പത്താഗുഹണേന അത്തനാമഭാവോ. തമാ കരുണാഗുഹണേന പുഞ്ചകാരിഭാവോ, പത്താഗുഹണേന കത്തത്തുതാ. കരുണാഗുഹണേന അപരന്തപതാ, പത്താഗുഹണേന അനന്തന്തപതാ. കരുണാഗുഹണേന വാ ബുദ്ധകരധമ്മസിദ്ധി, പത്താഗുഹണേന ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. തമാ കരുണാഗുഹണേന പരേസം താരണം, പത്താഗുഹണേന സയം താരണം. തമാ കരുണാഗുഹണേന സബ്ബസത്തേസു അനുഗുഹചിത്തതാ, പത്താഗുഹണേന സബ്ബധമ്മേസു വിരത്തചിത്തതാ ദസ്സിതാ ഹോതി. സബ്ബേസഞ്ച ബുദ്ധഗുണാനം കരുണാ ആദി തന്നിദാനഭാവതോ, പത്താ പരിയോസാനം തതോ ഉത്തരി കരണീയാഭാവതോ, ഇതി ആദിപരിയോസാനദസ്സനേന സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. തമാ കരുണാവചനേന സീലക്ഖന്ധപുഞ്ചദ്വൈതമോ സമാധിക്ഖന്ധോ ദസ്സിതോ ഹോതി. കരുണാനിദാനത്ത് ഹി സീലം

തതോ പാണാതിപാതാദിവിരതിപ്പവത്തിതോ, സാ ച ത്യാനത്തയസമ്പയോഗിനീതി. പഞ്ഞാവചനേന പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡോ. സീലഞ്ച സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം ആദി, സമാധി മജ്ജിമേ, പഞ്ഞാ പരിയോസാനന്തി ഏവമ്പി ആദിമജ്ജിമേപരിയോസാനകല്യാണാ സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി നയതോ ദസ്സിതത്താ. ഏസോ ഏവ ഹി നിരവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം ദസ്സനുപായോ, യദിദം നയഗ്ഗാഹണം, അഞ്ഞമാ കോ നാമ സമത്ഥോ ഭഗവതോ ഗുണേ അനുപദം നിരവസേസതോ ദസ്സേതും. തേനേവാഹ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണ്ണേയ വണ്ണം, കപ്പമ്പി ചേ അഞ്ഞമഭാസമാനോ; വീയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ, വണ്ണോ ന വീയേമ തമാഗതസ്സാ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧; മം നിം അട്ഠം ൩.൪൨൫; ഉദാം അട്ഠം ൫൩; അപം അട്ഠം ൨.൧൨൦; ബും വം അട്ഠം ൪.൪; ചരിയാം അട്ഠം നിദാനകമാ, പകിണ്ണകകമാ; ദീം നിം ടീം ൧.൧൩൧൪൧ഭക്തമാവണ്ണാ; മം നിം ടീം ൧.൧; സം നിം ടീം ൧.൧.൧; അം നിം ടീം ൧.൧.൧; വജിരം ടീം ൧.൧൩൧൪൧ഭക്തമാ; സാരത്ഥം ടീം ൧.൧൩൧൪൧ഭക്തമാവണ്ണാ);

തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേനാപി ബുദ്ധഗുണപരിച്ഛേദനം പതി അനുയുത്തേന “നോ ഹേതം, ഭന്തേ”തി (ദീം നിം ൨.൧൪൫) പടിക്ഖിപിതാ “അപിച മേ, ഭന്തേ, യമ്മമ്പയോ വിദിതോ”തി (ദീം നിം ൨.൧൪൬) വുത്തം.

ഏവം സബ്ബേപേന സകലസബ്ബത്തുഗുണേഹി ഭഗവന്തം അഭിത്ഥവിതാ ഇദാനി സദ്ധമ്മം മോമേതും “വിജ്ജാചരണസമ്പന്നാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വിജ്ജാചരണസമ്പന്നാ ഹുത്ഥാതി വചനസേസോ. വിന്ദിയം യമ്മാനം സലക്ഖണം, സാമഞ്ഞലക്ഖണ്ണഞ്ച വിന്ദതീതി വിജ്ജാ, ലോഭക്ഖണ്ഡാദിനി വാ വിജ്ജന്തന്തേന വിജ്ജാ, ചതുന്നം വാ അരിയസച്ചാനം വിദിതകരണന്തേന വിജ്ജാതി ഏവം താവേത്ഥ വചനത്ഥതോ വിജ്ജാ വേദിതഞ്ച. പഭേദതോ പന തിസ്സോപി വിജ്ജാ വിജ്ജാഭയഭേദവസുത്തേ ആഗതനിയമേനേവ, അട്ഠപി വിജ്ജാ വിജ്ജാ അമ്ബട്ഠസുത്താദീസു (ദീം നിം ൧.൨൧൧ ആദയോ) ആഗതനിയമേനേവ. ചരന്തി തേഹീതി ചരണാനി, സീലസംവരാദയോ പഞ്ചദസ യമ്മാ, ഇതി ഇമാഹി വിജ്ജാഹി, ഇമേഹി ച ചരണേഹി സമ്പന്നാ സമ്പന്നാഗതാതി വിജ്ജാചരണസമ്പന്നാ.

യേനാതി യേന യമ്മേന കരണഭൂതേന, ഹേതുഭൂതേന ച. തത്ഥ മഗ്ഗയമ്മസ്സ കരണത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ നിയ്യാനകിരിയാസാധകതമഭാവതോ, നിയ്യാനയമ്മസ്സ ഹേതുഅത്ഥോ ആരമ്മണപച്ചയഭാവതോ. പച്ചയത്ഥോ ഹി അയം ഹേത്വത്ഥോ. പരിയത്തിയമ്മസ്സപി ഹേതുഅത്ഥോ യുജ്ജതേവ പരമ്പരായ ഹേതുഭാവതോ. ഫലയമ്മേ പന ഉഭയമ്പി സമ്ഭവതി. കഥം? “തായ സദ്ധായ അപുപസന്തായാ”തി വചനതോ മഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നാനം കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനകിച്ചതായ ഫലസ്സ നിയ്യാനാനുഗുണതാ, നിയ്യാനപരിയോസാനതാ ചാതി ഇമിനാ പരിയായേന സിയാ കരണത്ഥോ നിയ്യാനകിരിയായ. സകദാഗാമിമഗ്ഗവിപസ്സനാദിനം പന ഉപനിസ്സയപച്ചയഭാവതോ സിയാ ഹേതുഅത്ഥോ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ അഗ്ഗപ്പസാദസുത്താദീസു (ഇതിവും ൯൦) അഗ്ഗാദിഭാവേന അഗ്ഗഹിതാപി ഫലപരിയത്തിയമ്മാ ചരത്തമാണവകവിമാനാദീസു (വിം വം വുവുന്ത ആദയോ) സരണീയഭാവേന ഗഹിതാതി തേസം മഗ്ഗനിബ്ബാനാനം വിധ മഹാഅട്ഠകമായം സരണഭാവോ ഉദ്ധടോ. വിസേസതോ ചേത്ഥ മഗ്ഗപരിയാപന്നാ ഏവ വിജ്ജാചരണയമ്മാ വേദിതഞ്ച. തേ ഹി നിപ്പരിയായേന നിയ്യാനകിരിയായ സാധകതമഭൂതാ, ന ഇതരേ. ഇതരേസം പന നിയ്യാനത്ഥതായ നിയ്യാനതാ. യദി ഏവം കസ്ഥാ “വിജ്ജാചരണസമ്പന്നാ ഹുത്ഥാ”തി വുത്തം, നിയ്യാനസമകാലമേവ ഹി യമാവുത്തവിജ്ജാചരണസമ്പത്തിസമധിഗമോതി? നായം വിരോധോ സമാനകാലതായ ഏവ അധിപ്പേതത്താ യഥാ “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിത്താണ”തി (മം നിം ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬; സം നിം ൨.൪൩-൪൫; ൪.൬൦; കഥാ ൪൬൫, ൪൬൭). സമ്പന്നാതി വാ പദസ്സ വത്തമാനകാലത്ഥതാ വേദിതഞ്ച “ഉപ്പന്നാ യമ്മാ”തി (ധം സം തികമാതികാ ൧൧) ഏത്ഥ ഉപ്പന്നസദസ്സ വിധ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ വചനസേസമന്തരേനേവ പദയോജനാ സിദ്ധാ ഹോതി. “യേനാ”തി ച പദം ഉഭയത്ഥ സമ്ബന്ധിതഞ്ച “യേന യമ്മേന വിജ്ജാചരണസമ്പന്നാ, യേന യമ്മേന നിയ്യാനതീ”തി.

ലോകതോതി ഖണ്ഡാദിലോകതോ, വട്ടതോതി അത്ഥോ. ത്തി തം മഗ്ഗനിബ്ബാനഫലപരിയത്തിഭേദം യമ്മം. ഉത്തമന്തി സേട്ഠം. തഥാ ഹേസ അത്തനാ ഉത്തരിതരസ്സ അഭാവേന “അനുത്തരോ”തി വുച്ചതി. തത്ഥ മഗ്ഗസ്സ നിയ്യാനഹേതുആദിഅത്ഥേന, നിയ്യാനസ്സ നിസ്സരണവിവേകാദിഅത്ഥേന, ഫലസ്സ അരിയസന്തഭാവാദിഅത്ഥേന ച സേട്ഠതാ വേദിതഞ്ച.

സ്വായമത്ഥോ “യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ, അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതി”തി (ഇതിവുഃ ൯൦; അം നിം ൪.൩൪) ആദിസുത്തപദാനുസാരേണ വിഭാവേതബ്ബോ.

ധമ്മത്തി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായതോ, സംസാരതോ ച അപതമാനേ കത്വാ ധാരേതീതി ധമ്മോ. സമ്മാ, സാമഞ്ച സബ്ബധമ്മാനം ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, സബ്ബത്തുതാനാവരണണാണോ സമന്തചക്ഖു ഭഗവാ, തേന യഥാ സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമേനേവ സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ സമ്പാപുണീയന്തി, ഏവം സമ്മദേവ ആസേവനായ ഭാവനായ ബഹുലീകിരിയായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സമ്മദേവ പച്ചവേക്ഖണായ സക്കച്ചം ധമ്മദേസനായ വേണേയുസന്താനേസു പതിട്ഠാപനേന -

“അരിയം , വോ ഭിക്ഖവേ, സമ്മാസമാധിം ദേസേസ്സാമി (മം നിം ൩.൧൩൬; പേടകോ ൨൪). മഗ്ഗാനട്ഠംഗികോ സേട്ഠോ (ധം പം ൨൨൩; നേത്തി ൧൦൦; പേടകോ ൩൦). യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ വാ അസഞ്ചതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതി (ഇതിവുഃ ൯൦; അം നിം ൪.൩൪). ഏകായനോ അയം, ഭിക്ഖവേ, മഗ്ഗോ സത്താനം വിസുദ്ധിയാ (ഭിം നിം ൨.൩൨൩; മം നിം ൧.൧൦൬; സം നിം ൫.൩൬൨, ൩൮൪). ധമ്മം, വോ ഭിക്ഖവേ, ദേസേസ്സാമി ആദികല്യാണ”തി (മം നിം ൩.൪൨൦; നേത്തി ൫) -

ആദിവചനേഹി, അഭിത്ഥവനേന ച പൂജിതോ മാനിതോ അപചിതോതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധപൂജിതോ, തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധപൂജിതം ധമ്മം വന്ദേതി സമ്ബന്ധോ.

അയം പനേത്ഥ സഞ്ചേപത്ഥോ - യസ്സ ധമ്മസ്സ അധിഗമനേ വിജ്ജാസമ്പന്നാ ചേവ ഹോന്തി ചരണസമ്പന്നാ ച, സബ്ബവട്ടഭുക്ഖതോ ച നിയന്തി, തമേവ അരിയാനം സകലഗുണസമഞ്ചിഭാവനിമിത്തം, അനവസേസദുക്ഖനിസ്സരണഹേതുഭൂതഞ്ച ഉത്തമം പവരം സദ്ധിം പരിയത്തിധമ്മേന നവവിധം ലോകുത്തരധമ്മം ഭഗവതാപി സമ്മാപടിപത്തിആദിവിധിനാ പൂജിതം നമാമി, അഭിത്ഥവാമി വാതി.

ഏത്ഥ ച “യേന ലോകതോ നിയന്തി, വിജ്ജാചരണസമ്പന്നാ ച ഹോന്തി”തി പദദ്വയേന യമാക്കമം ധമ്മസ്സ ഭാവേതബ്ബഭാവോ, സച്ഛികാതബ്ബഭാവോ ച വുത്തോ. തേസു പഠമേന വിജ്ജാസമ്പത്തിയാ ധമ്മം മോമേതി, ദുതിയേന വിമുത്തിസമ്പത്തിയാ. തഥാ പഠമേന ത്യാനസമ്പദായ, ദുതിയേന വിമോക്ഖസമ്പദായ. പഠമേന വാ സമാധിസമ്പദായ, ദുതിയേന സമാപത്തിസമ്പദായ. പഠമേന വാ ഖയണാണഭാവേന, ദുതിയേന അനുപ്വാദണാണഭാവേന. അഥ വാ പുരിമേന വിജ്ജൂപമതായ, ദുതിയേന വജ്ജിരൂപമതായ. പുരിമേന വാ വിരാഗസമ്പത്തിയാ, ദുതിയേന നിരോധസമ്പത്തിയാ. തഥാ പഠമേന നിയ്യാനഭാവേന, ദുതിയേന നിസ്സരണഭാവേന. പഠമേന വാ ഹേതുഭാവേന, ദുതിയേന അസഞ്ചതഭാവേന. പഠമേന വാ ദസ്സനഭാവേന, ദുതിയേന വിവേകഭാവേന. പഠമേന വാ അധിപതിഭാവേന, ദുതിയേന അമതഭാവേന ധമ്മം മോമേതി. അഥ വാ പഠമേന നിയ്യാനികഭാവദസ്സനതോ സ്വാക്ഖാതതായ ധമ്മം മോമേതി, ദുതിയേന സച്ഛികാതബ്ബഭാവതോ സന്ദിട്ഠികതായ. തഥാ പുരിമേന അകാലികതായ, പച്ഛിമേന ഏഹിപസ്സികതായ. പുരിമേന വാ ഓപനേയ്യികതായ, പച്ഛിമേന പച്ചത്തം വേദിതബ്ബതായ ധമ്മം മോമേതി.

“ഉത്തമ”തി ച ഏതേന അത്തസ്സ വിസിട്ഠസ്സ അഭാവദീപനേന പരിപുണ്ണതായ ധമ്മം മോമേതി , “സമ്മാസമ്ബുദ്ധപൂജിത”തി ഏതേന പരിസുദ്ധതായ. സബ്ബദോസാപഗമേന ഹിസ്സ പൂജനീയതാ. പരിസുദ്ധതായ ചസ്സ പഹാനസമ്പദാ, പരിപുണ്ണതായ പഭവസമ്പദാ. പഹാനസമ്പത്തിയാ ച ഭാവനാപാരിപൂരീ അനവസേസദോസസമുഗ്ഘാടനതോ, പഭവസമ്പത്തിയാ സച്ഛികിരിയനിബ്ബത്തി തതുത്തരി കരണീയാഭാവതോ. അനത്തസാധാരണതായ ഹി ഉത്തമോതി. തഥാ ഭാവേതബ്ബഭാവേനസ്സ സഹ പുബ്ബഭാഗസീലാദിഹി സേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ, സച്ഛികാതബ്ബഭാവേന സഹ അസഞ്ചതായ ധാതുയാ അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തിതി.

ഏവം സഞ്ചേപേന സബ്ബസദ്ധമ്മഗുണേഹി സദ്ധമ്മം മോമേത്ഥാ ഇദാനി അരിയസഞ്ചം മോമേത്ഥം “സീലാദിഗുണസമ്പന്നോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സീലാദിഗുണസമ്പന്നോതി സീലസമാധിപത്താവിമുത്തിയാദിഗുണേഹി സമ്പന്നോ സമന്നാഗതോ, സമ്പന്നസീലാദിഗുണോ വാ. അരിയാനഞ്ച തത്ഥമഗ്ഗവജ്ജ്വലേസപ്പഹാനേന ഹതപടിപക്ഖാ സുവിസുദ്ധാ സീലാദയോ “സമ്പന്നാ”തി വത്തബ്ബതം അരഹന്തി , ന പുമുജ്ജനാനം, യതോ

“സുപ്പിപ്പനോ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൪; അം നിം ൬.൧൦; ഉദാ ൧൮) അരിയസങ്ഘോ മോമിയതി. അഥ വാ സീലാദിഗുണസമ്പന്നോതി പരിപൂണ്ണസീലാദിഗുണോ. അരിയപുഗ്ഗലാനന്ദഹി അരിയസച്ചപ്പടിവേധേന സഹേവ യഥാരഹം സേക്ഖാസേക്ഖാ സീലാദിയമ്മക്ഖന്ധാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തിതി. റിതോ മഗ്ഗഫലേസുതി മഗ്ഗേസു, ഫലേസു ച റിതോ, മഗ്ഗട്ഠോ, ഫലട്ഠോ ചാതി അത്ഥോ. യോതി അനിയമതോ അരിയസങ്ഘം നിദ്രിസതി, തസ്സ “ത”ന്തി ഇമിനാ നിയമം വേദിതഞ്ചം.

നനു ച അരിയസങ്ഘേ ന സഞ്ചേ അരിയപുഗ്ഗലാ മഗ്ഗട്ഠാ, നാപി സഞ്ചേ ഫലട്ഠാതി? സച്ചമേതം, അവയവധമ്മേന പന സമുദായം നിദ്രിസന്തോ ഏവമാഹ യഥാ “സമം ചുണ്ണ”ന്തി. യഥാ ഹി യോഗചുണ്ണസ്സ അവയവേസു ലബ്ഭമാനോ സമഭാവോ സമുദായേ അപദിസീയതി “സമം ചുണ്ണ”ന്തി, ഏവം അരിയസങ്ഘസ്സ അവയവഭൂതേസു അരിയപുഗ്ഗലേസു ലബ്ഭമാനോ മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠാഭാവോ സമുദായഭൂതേ അരിയസങ്ഘേ റിതോ “മഗ്ഗഫലേസു”തി അപദിട്ഠാതി വേദിതഞ്ചം.

ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ, സദേവകേന ച ലോകേന “സരണ”ന്തി അരണീയതോ അരിയോ, ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേന സംഹതത്താ സങ്ഘോ, അരിയോ ച സോ സങ്ഘോ ചാതി അരിയസങ്ഘോ, തം അരിയസങ്ഘം. പൂജ്ജഭവഫലനിബ്ബത്തനതോ അത്തനോ സന്താനം പുനാതീതി വാ പുണ്ണം, വിത്തം വുത്തം ബീജം വിരുഹനട്ഠാനതായ തായതി രക്ഖതീതി ഖേത്തം കേദാരാദി, ഖേത്തം വിയാതി ഖേത്തം, സത്താനം പുണ്ണസ്സ മഹപ്ഫലഭാവകരണേന വിരുഹനട്ഠാനതായ ഖേത്തന്തി പുണ്ണക്ഖേത്തം. അനുത്തരം വന്ദേതി സമ്ബന്ധോ.

ഏതഥ ച “സീലാദിഗുണസമ്പന്നോ”തി ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ ഭഗവതോ അനുജാതപുത്തതം ദസ്സേതി, തേനസ്സ പഭവസമ്പദാ ദീപിതാ ഹോതി. “റിതോ മഗ്ഗഫലേസു”തി ഏതേന പഹാനസമ്പദം, ഞാണസമ്പദഞ്ച ദസ്സേതി കിലേസാനം സമുച്ഛേദപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനദീപനതോ, മഗ്ഗഫലഞാണാധിഗമദീപനതോ ച. “അരിയസങ്ഘ”ന്തി ഏതേന പഭവസമ്പദം സബ്ബസങ്ഘാനം അഗ്ഗഭാവദീപനതോ, സദേവകേന ച ലോകേന അരണീയഭാവദീപനതോ. “പുണ്ണക്ഖേത്തം അനുത്തര”ന്തി ഏതേന ലോകസ്സ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതി അഗ്ഗഭക്ഖിണേയുഭാവദീപനതോ.

തഥാ “സീലാദിഗുണസമ്പന്നോ”തി ഇദം അരിയസങ്ഘസ്സ സമ്മാജ്ജുഞായസാമീചിപ്പടിപന്നഭാവദീപനം. “റിതോ മഗ്ഗഫലേസു”തി ഇദം സതിപി സന്താനവിഭാഗേന അനേകഭാവേ ചതുപുരിസയുഗഅട്ഠപുരിസപുഗ്ഗലഭാവദീപനം. “അരിയസങ്ഘ”ന്തി ഇദം ആഹുനേയ്യാദിഭാവദീപനം. “പുണ്ണക്ഖേത്തം അനുത്തര”ന്തി ഇദം ലോകസ്സ ഹിതസുഖായ പടിപന്നതാദീപനം. തഥാ “റിതോ മഗ്ഗഫലേസു”തി ഇദം അരിയസങ്ഘസ്സ ലോകുത്തരസരണഗമനസബ്ഭാവദീപനം, തേനസ്സ ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവോ ദസ്സിതോ ഹോതി. “സീലാദിഗുണസമ്പന്നോ”തി ഇമിനാ പനസ്സ വിഹതവിധസ്തകിലേസാ അനവസേസാ സേക്ഖാസേക്ഖാ സീലാദിയമ്മക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ. “അരിയസങ്ഘം പുണ്ണക്ഖേത്തം അനുത്തര”ന്തി ഇമിനാ തേസം തേസഞ്ഞേവ യഥാവുത്തഗുണവിസേസാനം സുപരിസുദ്ധതം ദീപേതി. തേനസ്സ മഹാനുഭാവതം, അനുത്തരഭക്ഖിണേയുഭാവം, വന്ദനാരഹഭാവം, അത്തനോ ച വന്ദനാകിരിയായ ഖേത്തങ്ഗതഭാവം ദീപേതി. സരണഗമനഞ്ച സാവകാനം സബ്ബഗുണാനം ആദി, സപുബ്ബഭാഗപ്പടിപദാ സേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ മജ്ജേ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ പരിയോസാനന്തി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സഞ്ചേ അരിയസങ്ഘഗുണാ ഇമായ ഗാമായ പകാസിതാതി വേദിതഞ്ചം.

ഏവം ഗാമാത്തയേന സങ്ഖേപതോ സകലഗുണസംകിത്തമുഖേന രതനത്തയസ്സ പണാമം കത്വാ ഇദാനി തം നിപച്ചകാരം യഥാധിപ്പേതേ പയോജനേ പരിണാമേനോ “വന്ദനാജനിത”ന്തി ഗാമമാഹ. തത്ഥ വന്ദനാജനിതന്തി വന്ദനാകാരേന നിബ്ബത്തിതം, രതനത്തയഗുണാഭിത്ഥവനവസേന, നിപച്ചകാരവസേന വാ ഉപ്പാദിതന്തി അത്ഥോ. ഇതീതി ഏവം “മഹാകാരുണിക”ന്തിആദിപ്പകാരേന. രതിജനനട്ഠേന രതനം, ബുദ്ധധമ്മസങ്ഘാ, ചിത്തീകതാദിഭാവോ വാ രതനട്ഠോ. വുത്തന്ത്ഥേതം -

“ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം;

അനുമോദിതാതി “സായു സായു, കച്ചാന, സായു ഖോ, ത്വം കച്ചാന, ഇമം ധമ്മസംവണ്ണനം അഭാസീ”തി ഏവം അനുമോദിതാ. ഏകസ്ഥിം കിര സമയേ അയം മഹാമേരോ

ജമ്ബുവനസഭയെ വിഹാരത്തോ അത്തനോ സന്തികാവചരാനം ഭിക്ഖുനം ഇമം ഹാരനയപടിമണ്ഡിതം പകരണം അഭാസി. ഭാസിത്യാ ച ഭഗവതോ സന്തികം ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസിന്നോ യമാഭാസിതം ഇമം പകരണം ഭഗവതോ നിവേദേസി. തം സുത്യാ ഭഗവാ “സാധു സാധു”തിആദിനാ അനുമാദിത്യാ “തസ്മാതിഹ, ത്വം കച്ചാന, ഇമം ധമ്മസംവണ്ണനം ധമ്മനേത്തിത്വേവ ധാരേഹീ”തി നാമഗ്ഗഹണം അകാസിതി വദന്തി. ദേസനാഹാരാദിനന്ദിയാവട്ടനയാദിഹാരനയാനുസാരേണേവ സബ്ബധമ്മസംവണ്ണനാനം ഗതിയോതി ആഹ “സാസനസ്സു സദായത്താ, നവങ്ഗസ്സത്ഥവണ്ണനാ”തി.

ഗമ്ഭീരത്താണേഹീഹി ഗമ്ഭീരേഹി ഞാണേഹി, ന സദ്ധാമത്തകേന, ഗമ്ഭീരത്താണേഹി വാ മഹാപണ്ണേഹി അരിയേഹി. പകരണസ്സ ഗമ്ഭീരത്ഥതം, അത്തനോ ച ഞാണസ്സ നാതിവിസയതം വിദിത്യാ സംവണ്ണനാരമ്ഭേ സംസിദന്തസി മം സാസനഗുണാദിഉപനിസ്സയസമ്പദാ ഉസ്സാഹേസീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “കിഞ്ചാപി”തിആദിനാ.

“പഞ്ചപി നികായേ ഓഗാഹേത്യാ”തി ഇമിനാ നേത്തിയാ പഞ്ചപി മഹാനികായേ അനുപവിസിത്യാ അവട്ഠാനം, തേസം സംവണ്ണനാഭാവഞ്ച ദീപേതി. തത്ഥ “കതമോ അസ്സാദോ ച ആദിനവോ ചാ”തിആദിപേടകോപദേസപാളിം (പേടകോ ൨൩) ആനേത്യാ ഇധ ദേസനാഹാരാദിനം പദത്ഥവിനിച്ഛയോ പേടകേന സംസന്ദനം നാമ. “യമാബല”ന്തി ഇമിനാ സബ്ബമാ സബ്ബഭാഗേനാപി നേത്തിയാ സംവണ്ണനാ മയാ ന സുകരാ കാതും, അത്തനോ പന ഞാണബലാനുരൂപം കരിസ്സാമീതി നിരതിമാനതം ദീപേതി.

സുവിസുദ്ധന്തി സുട്ഠു വിസുദ്ധം, നികായന്തരലദ്ധിദോസേഹി അന്തരന്തരാ അനുപവേസിതേഹി അസമ്മിസ്സന്തി അധിപ്പായോ. അസംകിണ്ണന്തി സന്തികായേപി പദത്ഥന്തരപരികപ്പനാദിനാ അസംകിണ്ണം താദിസസങ്കരരഹിതം അനാകുലം സുപരിച്ഛിനം. വിവിധേഹി ആകാരേഹി നിച്ഛിന്നോതിതി വിനിച്ഛയോ. അത്ഥാനം വിനിച്ഛയോ അത്ഥവിനിച്ഛയോ. ഗണ്ഠിട്ഠാനഭൂതേസു അത്ഥേസു വിലമദ്ദനാകാരേണ പവത്താ വിമതിച്ഛേദകമാ, നിപുണോ സുഖുമോ സങ്ഗോ അത്ഥവിനിച്ഛയോ ഏതസ്സാതി നിപുണത്ഥവിനിച്ഛയോ. അഥ വാ അത്ഥേ വിനിച്ഛിന്നോതിതി അത്ഥവിനിച്ഛയോ, യമാവുത്തഅത്ഥവിസയത്താണം, നിപുണോ ഛേദകോ അത്ഥവിനിച്ഛയോ ഏതസ്സാതി നിപുണത്ഥവിനിച്ഛയോ, തം നിപുണത്ഥവിനിച്ഛയം. സമയന്തി സിദ്ധന്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - മഹാവിഹാരവാസിനം സിദ്ധന്തോ വുത്തനയേന സുപരിസുദ്ധോ, അനാകുലോ, സങ്ഗസുഖുമവിനിച്ഛയോ ച, സിദ്ധന്തം തം അവിലോമേന്തോ അനുകുലതോ തത്ഥ സിദ്ധന്തേവ ധമ്മനേത്തിം പകാസയന്തോ നേത്തിപ്പകരണസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനം കരിസ്സാമീതി.

പമാദലേഖന്തി അപരഭാഗേ പോത്ഥകാരുള്ഛകാലേ പമജ്ജിത്യാ ലിഖനവസേന പവത്തപ്പമാദപാഠം. വജ്ജേത്യാതി അപനേത്യാ. പാളിം സമ്മാ നിയോജയന്തി തം തം നേത്തിപാളിം തത്ഥ തത്ഥ ഉദാഹരണഭാവേന ആനീതസുത്തേ സമ്മദേവ നിയോജേന്തോ, അത്ഥസംവണ്ണനായ വാ തം തം ഉദാഹരണസുത്തസങ്ഖാതം പാളിം തസ്ഥിം തസ്ഥിം ലക്ഖണഭൂതേ നേത്തിഗന്മേ സമ്മദേവ നിയോജേന്തോ. ഉപദേസന്തി നേത്തിഉപനിസം നേത്തിഹദയം. യായം സപട്ഠാനവിഭാഗസ്സ തേത്തിംസവിധസ്സ നേത്തിപദത്ഥസ്സ സഹ നിമിത്തവിഭാഗേന അസങ്കരതോ വവത്ഥിതോ വിസയോ, തം. വിഭാവേന്തോ പകാസേന്തോ. തസ്സാ നേത്തിയാ കരിസ്സാമി അത്ഥവണ്ണന്തി സമ്ബന്ധോ.

ഏത്ഥ ച “അഭിയാചിതോ”തി ഇമിനാ അത്ഥസംവണ്ണനായ നിമിത്തം ദസ്സേതി, “റിതിം ആകങ്ഖമാനേന ചിരം സദ്ധമ്മനേത്തിയാ”തി ഇമിനാ പയോജനം, “കരിസ്സാമത്ഥവണ്ണന”ന്തി ഇമിനാ പിണ്ഡത്ഥം. സംവണ്ണിയമാനാ ഹി പകരണത്ഥാ സംവണ്ണനായ പിണ്ഡത്ഥോ. “തമുപനിസ്സായാ”തിആദിനാ കരണപ്പകാരം.

ഇദാനി സംവണ്ണനായ സവനേ നിയോജേന്തോ “ഇതിഅത്ഥ”ന്തി ഓസാനഗാഥമാഹ. തത്ഥ “സക്കച്ച”ന്തി പദം ഉഭയത്ഥ യോജേതബ്ബം “സക്കച്ചം വിഭജന്തസ്സ, സക്കച്ചം നിസാമയമാ”തി.

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ

വചനത്വജാനനേന വിദിതപ്രകരണത്വസാമന്തത്വസ്ത പകരണക്രമാ വുചമാനാ സോഭയോതി നേത്തിപദത്വപരിജാനനമേവ ആദിമഹി യുത്തരൂപന്തി തദത്വം പുച്ഛതി “തത്വ കേനട്ഠേന നേത്തി”തി. തത്വ തത്വമാതി “തസ്താ നേത്തിയാ കരിസ്താമത്വവണ്ണ”ന്തി യദിദം വുത്തം, തസ്മിം; യസ്താ കരിസ്താമത്വവണ്ണന്തി പടിഞ്ഞാതം, സാ നേത്തി കേനട്ഠേന നേത്തിതി അത്ഥോ. തത്വമാതി വാ “നേത്തിപ്രകരണസ്താ”തി ഏതസ്മിം വചനേ യാ നേത്തി വുത്താ, സാ കേനട്ഠേന നേത്തിതി അത്ഥോ. “നയനട്ഠേന”തി ഇദം കത്തുകരണാധികരണസാധനാനം സാധാരണവചനന്തി “അരിയധമ്മം നയതി”തി കത്തുസാധനവസേന താവ നേത്തിസദസ്സ അത്വം വത്വാ ഇദാനി കരണാധികരണസാധനവസേന വത്തും “നയന്തിതായാ”തിആദി വുത്തം.

തമാ ഹി വുത്തന്തി നേത്തിഉപദേശാധീനത്താ ഏവ സുത്താവബോധസ്ത വുത്തം. പേടകേ “തസ്മാ നിബ്ബായിതുകാമേന സുതമയേന അത്ഥാ പരിയേസിതബ്ബാ, തത്വ പരിയേസനായ അയം അനുപുബ്ബി ഭവതി സോളസ ഹാരാ പഞ്ച നയാ അട്ഠാരസ മൂലപദാനി”തിആദി (പേടകോം ൩). ഹാരനയവിചാരണാ വിനിമുത്തോ അത്വസംവണ്ണനാവിസേസോ നത്ഥീതി ആഹ “സുത്തസ്ത അത്വസംവണ്ണനാ നേത്തിഉപദേശായത്താ”തി. സ്വായമത്ഥോ പരതോ പകിണ്ണകക്രമായം ആവി ഭവിസ്സതി. ഏവം മഹാവിസയാ ചായം നേത്തി കുതോ പഭവാതി ആഹ “സുത്തപ്പഭവാ”തി, ഏതേന നേത്തിയാ പമാണഭൂതം ദസ്സേതി. ഇദഞ്ച സുത്തസ്ത നേത്തിസന്നിസ്തയതാപരിദീപനപരം, ന മേരപ്പഭവതാപടിക്ഖേപപരം. മേരോ ഹി പഞ്ച മഹാനികായേ ഓഗാഹേതാ തംസന്നിസ്തയേനേവ തേസം സംവണ്ണനാഭൂതം ഇമം പകരണം അഭാസി, തസ്മാ അയമേവ സംവണ്ണനായമ്മോ, യദിദം സംവണ്ണേതബ്ബധമ്മസന്നിസ്തയതാ.

പകരണപരിച്ഛേദതോതി പകരണസ്ത വിഭാഗതോ. ഹാരവിചാരാദയോ ഹി തയോ നേത്തിപ്രകരണസ്ത വിഭാഗാ, പകരണഭൂതപരിച്ഛേദതോ വാ. തീണി ഹി ഏതാനി പകരണാനി തയോ അധികാരാ, യദിദം ഹാരവിചാരാദയോ. പാളിവവത്ഥാനതോതി പാഠസന്നിവേസതോ.

“സബ്ബോ ഹി പകരണത്ഥോ”തിആദിനാ സങ്ഗഹവാദസ്ത അന്യത്വസത്തതം ദസ്സേതി. “നനു ചേത്ഥ പട്ഠാനം അസങ്ഗഹിത”ന്തി ചോദകോ ബൃഭിചാരമാഹ. ഇതരോ യദിപി സരൂപതോ അസങ്ഗഹിതം, അത്ഥതോ പന സങ്ഗഹിതന്തി ദസ്സേന്തോ “നയിദമേവ”തിആദിനാ പരിഹരതി. പുന “തമാ ഹി”തിആദിനാ തമേവത്വം പാളിയാ പാകടതരം കരോതി. അത്ഥനയാ നന്ദിയാവട്ടാദയോ. സങ്ഖാരത്തികാ പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരാദയോ, കായസങ്ഖാരാദയോ ച. തേസു അത്ഥനയാനം അത്തമത്തസങ്ഗഹോ പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. ഇതരേ പന കാമാവചരാ, രൂപാവചരാ ച കുസലാ ചേതനാ പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ, അകുസലാ ചേതനാ അപുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ, അരൂപാവചരാ കുസലാ ചേതനാ ആനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരോ. പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ ച അപുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ ച കായഭാരപ്പവത്തോ കായസങ്ഖാരോ, സോ ഏവ വചിദ്ധാരപ്പവത്തോ വചിസങ്ഖാരോ, മനോഭാരപ്പവത്തോ പന തിവിധോപി ചിത്തസങ്ഖാരോ. ഇതി ജാതിവസേന പുരിമത്തികേ വുത്താ ഏവ ധമ്മാ ദ്വാരവസേന ദുതിയത്തികേ വുത്താ, തേ ഏവ ച പുരിമത്തികേതി അത്തമത്തസങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ.

യത്ഥാതി യസ്മിം വാരേ. പേടകേതി പേടകോപദേശേ. സമ്പതമാനാതി സംവണ്ണനാവസേന സന്നിപതന്താ. “ബൃജ്ജനവിധിപുച്ഛുത്താ”തി ഇദം ഏകസ്മിം സുത്തേ അനേകേസം ഹാരാനം സന്നിപതനസ്ത കാരണവചനം. തമാ ഹി “അനേകസാമത്ഥിയനിചിതാ സദാ”തി അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി.

“ന സരൂപതോ”തി ഇമിനാ സങ്ഗഹവാദേ വിധി ഉദ്ദേശനിദ്ദേശവാദേസുപി പട്ഠാനസ്ത അത്ഥതോ ഉദ്ധടതം ദസ്സേതി. മൂലപദഗൃഹണേനേവ ഗഹിതത്താ ഉദ്ദേശവാദേ താവ ഏവം ഹോതു, നിദ്ദേശവാദേ പന കഥന്തി? തത്ഥാപി നയഗൃഹണേനേവ മൂലപദാനിപി ഗഹിതാനീതി വേദിതബ്ബം. ന ഹി മൂലപദേഹി വിനാ കാചി നയയോജനാ സമ്ഭവതി. അപരേ പന “ഹാരനയാ വിധി പട്ഠാനം ന സുത്തസ്ത സംവണ്ണനാവിസേസോ, അഥ ഖോ തസ്മിം തസ്മിം സുത്തേ സംകിലേസഭാഗിയതാദിലബ്ഭമാനവിസേസമത്തന്തി ന തസ്ത പകരണസ്ത പദത്വസങ്ഗഹോ. ഏവഞ്ച കത്വാ തേത്തിംസായ നേത്തിപദത്വേസു പട്ഠാനം അസങ്ഗഹിതം, ഉദ്ദേശനിദ്ദേശവാദേസു ച അനുദ്ധടമേവാ”തി വദന്തി.

“പാളിതോ ഏവ വിത്തായതീ”തി വുത്തമത്വം സമത്വേനോ “തമാ ഹി...പേ... ആഭേ”ന്തി ആഹ, തേന മേരേന ഭാസിതഭാവോ വിധി ഭഗവതാ അനുമാദിതഭാവോപി പാളിഅനുഗതോ ഏവാതി ദസ്സേതി. സാവകഭാസിതത്താ നിദാനം ന വുത്തന്തി ന സക്കാ വത്തുന്തി ചോദേന്തോ

“സാവക...പേ...ഭാസിത”ന്തി ആഹ. നയിദം ഏകന്തികന്തി ച സാവകഭാസിതബുദ്ധഭാസിതഭാവോ നിദാനാവചനസ്സ, നിദാനവചനസ്സ ച അകാരണം ഉഭയത്ഥാപി ഉഭയസ്സ ദസ്സനതോ. തസ്മാ നിദാനാവചനേന നേത്തിയാ അസാവകഭാസിതതാ ന സിജ്ഞതീതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ന ച താവതാ താനി അപ്പമാണം, ഏവമിധാപി ദട്ഠഞ്ച”ന്തി.

യേനേവ കാരണേന നിദാനാവചനസ്സ പമാണഭാവസാധനതാ, തേനേവ കാരണേന ഇമസ്സ പകരണസ്സ പമാണഭാവസിദ്ധീതി ദസ്സേതി “നിദാനഞ്ച നാമാ”തിആദിനാ. ഇദാനി “അഥ വാ”തിആദിനാ നേത്തിയാ നിദാനാവചനേന അബ്യഭിചാരഹേതുമാഹ. അയത്ത്ഥേതഥ പയോഗോ ന നേത്തിയാ നിദാനം വത്തഞ്ചം പാളിയാ അത്ഥസംവണ്ണനാഭാവതോ. യാ ഹി പാളിയാ അത്ഥസംവണ്ണനാ ന തസ്സാ നിദാനവചനം ദിട്ഠം യഥാ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗസ്സ, നിദേസാദിനഞ്ചാതി.

“അയം വിഭാഗോ”തിആദിനാ ഏകവിധതോ പട്ഠായ യാവ ചതുരാസീതിസഹസ്സപ്പഭേദാ, താവ യഥാദസ്സിതസ്സ പകരണവിഭാഗസ്സ പുന “ആദിനാ നയേന പകരണവിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ”തി ഇദം നിഗമനം. തത്ഥ ആദിനാ നയേനാതി ആദിസദ്ദേന അഭിഞ്ഞ്ഞയ്യമ്മനിദേസതോ പഞ്ഞത്തിപഞ്ഞപേതബുദ്ധമ്മവിഭജനതോ തിയദ്ധപരിയാപന്നയമ്മവിചാരതോ ചതുരോഘനിത്ഥരണത്ഥതോ പഞ്ചാഭിനന്ദനാദിപ്പഹാനതോ ഛരത്ത്ഥാകായുപസമനതോ സങ്ഗഹവാരാദിസത്തവാരസങ്ഗഹതോ അട്ഠമിച്ചുത്തസമുഗ്ഘാതദീപനതോതി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

൧. സങ്ഗഹവാറവണ്ണനാ

യന്തി അനിയമമോ സബ്ബനാമസദ്യോ കമ്മസാധനവസേന വുത്തോ. അത്ഥാവബോധനമോ സദ്യപ്തയോഗോ അത്ഥപരാധീനോ കേവലോ അത്ഥപദത്ഥകോ , സോ പദത്ഥവിപരിയേസകാരിനാ ഇതി-സദ്യേന പരഭൂതേന സദ്യപദത്ഥകോ ജായതീതി ആഹ “യന്തി അനിയമതോ ഉപയോഗനിദ്യേസോ”തി. ലോകോതി കത്തുനിദ്യേസോതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ.

ഏവം “യ”ന്തിആദിനം ഗാമാപദാനം കമ്മകത്തുകിരിയാകത്തുവിസേസനാദിദസ്സനവസേന അത്ഥം വത്ഥാ ഇദാനി അവയവജോതനവസേന പദത്ഥം ദസ്സേതും “ലോകിയന്തി ഏത്ഥാ”തിആദിമാഹ. ലോകസദ്യോ ഇയ സാമത്ഥിയതോ സത്തലോകവചനോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനാഹ “പൂജനകിരിയായോഗ്യഭൂതതാവസേനാ”തി. സാസനന്തരധാനതോ പരം പൂജനാ അന്തെബുദ്ധുപ്പാദേന വേദിതഞ്ചാ, യഥേതരഹി വിപസ്സിആദിസമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം. “ദീപങ്കരോ”തിആദിനാ യദിപി ബുദ്ധവംസദേസനായം (ബു° വം° ൨.൨൫) ഭഗവതാവ വുത്തം, സുമേധപണ്ഡിതത്തഭാവേന പന പവത്തിം സന്ധായ വുത്തന്തി ആഹ “യമാഹ ഭഗവാ സുമേധഭൂതോ”തി.

പരിഞ്ഞാക്കമേനാതി ഞാതപരിഞ്ഞാദിപടിപാടിയാ. ലക്ഖണാവബോധപ്പടിപത്തിയാതി വിപസ്സനായ. തേന വുത്തം “സുത്തതമുഖാദീഹി”തി. തഥാ ച വുത്തന്തി വിത്തുഹി വേദനീയതായ ഏവ സാസനവരസ്സ വുത്തം ഭഗവതാ -

“ഏതു വിത്തു പൂരിസോ അസോ അമായാവി ഉജ്ജാതികോ, അഹമനുസാസാമി, അഹം ധമ്മം ദേസേമി, യമാനുസിട്ഠം തഥാ പടിപജ്ജമാനോ ന ചിരസ്സേവ സാമന്തേവ ഉസ്സതി, സാമം ദക്ഖിതീ”തിആദി (മ° നി° ൨.൨൮൧).

യം-സദ്യോ സാസനവിസയോ, ലോകപാലസദ്യോ സത്ഥുവിസയോപി ലോകം പതി ഗുണീഭൂതോതി “തസ്സാ”തി പടിനിദ്യേസസ്സ കഥം സത്ഥുവിസയതാതി ചോദനം മനസിക്താ ആഹ “സലോകപാലോതി ചേത്ഥാ”തിആദി, ഗുണീഭൂതോപി ലോകപാലസദ്യോ പധാനഭൂതോ വിയ പടിനിദ്യേസം അരഹതി. അന്തോ ഹി സദ്യക്കമോ, അന്തോ അത്ഥക്കമോതി.

ധമ്മഗാരവേന ഭഗവാ ധമ്മം പൂജേന്തോ വേനേയുബന്ധവേ അചിന്തേത്ഥാ സമാപത്തിസമാപജ്ജനധമ്മപച്ചവേക്ഖണാഹി സത്തസത്താഹം വീതിനാമേസീതി ആഹ “ഭഗവതോ...പേ°... ദീപേതഞ്ചാ”തി. തത്ഥ ആദിസദ്യേന സാവകേഹി ധമ്മസ്സവനസ്സ, തേസം പച്ചുഗ്ഗമനാദീനഞ്ച സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ.

ഇച്ചസ്സാതി ഇതി അസ്സ, ഏവം ഭഗവതോ അവിപരിതഅനന്തരായികനിച്ചാനികധമ്മദേസനായ സബ്ബത്തുതാനാവരണഭാവദീപനേനാതി അത്ഥോ. തേനാതി ചതുവേസാരജ്ജയോഗേന. തദവിനാഭാവിനാ ദസബല...പേ°... പകാസിതാ ഹോതി. ആവേണികബുദ്ധധമ്മാദീതി ഏത്ഥ ആദിസദ്യേന തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതഞാണാനി, ചതുസച്ചുഞാണാനി, ചതുപടിസമ്ഭിദാഞാണാനി,

പഞ്ചഗതിപരിച്ഛേദകന്മാരായി, ഛര അഭിജ്ഞാതാണെന്നി, സത്ത അരിയധനാനി, സത്ത ബോജ്യയന്മാ, അട് വിജ്ഞാ, അട് സു പരിസാസു അകമ്പനന്മാരായി, അട് വിമോക്ഖാ, നവ സമാധിചരിയാ, നവ അനുപുണ്യവിഹാരാ, ദസ നാമകരണാ യമ്മാ, ദസ അരിയവാസാ, ദാദസ യമ്മചക്കാകാരാ, തേരസ യുതയമ്മാ, ചുദസ ബുദ്ധന്മാരായി, പന്നരസ ചരണയമ്മാ, സോളസ ഞാണചരിയാ, സോളസ ആനാപാനസ്സതീ, ഏകൂനവീസതി പച്ചവേക്ഖണന്മാരായി, ചതുവീസതി പച്ചയവിഭാവനന്മാരായി, ചതുചത്താരിസ ഞാണവത്ഥുനി, സത്തസത്തതി ഞാണവത്ഥുനി, ചതുവീസതികോടിസത്തസഹസ്സസമാപത്തിസഞ്ചാരിമഹാവജിരന്മാരും, അനന്തനയസമന്തപട്ഠാനപവിചയദേസനാകാരപ്പവത്തന്മാരായി ചാതി ഏവമാദിനം ഭഗവതോ ഗുണവിസേസാനം സന്ധഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അപരോ നയോ - ഗുണവിസിട്ഠം ദീപേതി, സാ ച ഗുണവിസിട്ഠം മഹാകരുണാമഹാപഞ്ചാഹി വേദിതഞ്ചാ താഹി സത്ഥുസമ്പത്തിസിദ്ധിതോ. തത്ഥ മഹാകരുണായ പവത്തിഭേദോ “ബഹുകേഹി ആകാരേഹി പസ്സന്താനം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം സത്തേസു മഹാകരുണാ ഓക്കമതി”തിആദിനാ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൧൧൭) വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചോ. മഹാപഞ്ചായ പന പവത്തിഭേദോ വുത്തോ ഏവ. തത്ഥ കരുണായ ഭഗവതോ ചരണസമ്പത്തി, പഞ്ചായ വിജ്ഞാസമ്പത്തി. കരുണായ സത്താധിപതിതാ, പഞ്ചായ യമ്മാധിപതിതാ. കരുണായ ലോകനാമതാ, പഞ്ചായ അത്തനാമതാ. കരുണായ പുണ്യകാരിതാ, പഞ്ചായ കത്തഞ്ചുതാ. കരുണായ അപരന്തപതാ, പഞ്ചായ അനന്തന്തപതാ. കരുണായ ബുദ്ധകരയമ്മസിദ്ധി, പഞ്ചായ ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. കരുണായ പരേസം താരണം, പഞ്ചായ സയം താരണം. കരുണായ സബ്ബസത്തേസു അനുഗൃഹചിത്തതാ, പഞ്ചായ സബ്ബയമ്മേസു വിരത്തചിത്തതാ പകാസിതാ ഹോതീതി അനവസേസതോ പരഹിതപടിപത്തിയാ, അത്തഹിതസമ്പത്തിയാ ച പാരിപൂരീ വേദിതഞ്ചാ. തീസുപി അവത്ഥാസുതി ഹേതുഫലസത്തുപകാരാവത്ഥാസു.

അഭിസമയോ പടിവേധസാസനസ്സ, മനസി കരണം പടിപത്തിസാസനസ്സ, സവനാദിഹി പരിചയകരണം പരിയത്തിസാസനസ്സാതി തിണ്ണവി വസേന യോജേതഞ്ചോ. തേനാഹ “യമാരഹ”ന്തി. “സക്കച്ചം യമ്മദേസനേനാ”തി ഇമിനാ ഇധ “സാസന”ന്തി വുത്തസ്സ തിവിധസ്സാപി സദ്ധമ്മസ്സ അവിസേസേന ദേസനാപുജം വത്ഥാ മോമനാപുജനസ്സ വസേന തം വിഭജിത്വാ ദസ്സേന്തോ “അരിയം, വോ ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “മോമനേനാ”തി പദേനാപി “സക്കച്ച”ന്തി പദം യോജേതഞ്ചം. പുജനാദയസ്സാപി വാ വസേന ഇധാപി പദയോജനാ വേദിതഞ്ചാ. അരിയഭാവായോതി അരിയസേട്ഠഅഗ്ഗഭാവായോ. നിയ്യാനാദയോതി നിയ്യാനഹേതുദസ്സനാദയോ. സ്വാക്ഖാതതാദയോതി സ്വാക്ഖാതസന്ദിട്ഠികതാദയോ.

ഇദാനി അരിയസന്ധഗുണാനവി ഇമായ ഗാമായ പകാസിതഭാവം ദസ്സേതും “യസ്ഥാ പനാ”തിആദി വുത്തം. ബാല്യാദിസമതിക്കമനതോതി ബാലഅബ്യുത്തഭാവാദിസമതിക്കമനതോ.

ഞാണവിസേസോ സുതചിന്താഭാവനാമയന്മാരായി. സോതബ്ബമനസികാതബ്ബപടിവിജ്ജിതഞ്ചാവത്ഥാ അവത്ഥാഭേദോ. ഉഭയന്തി

ബൃജ്ജനപദം, അത്ഥപദഞ്ച. ഉഭയമാതി കരണകമ്മസാധനവസേന പച്ചേകം യോജേതബ്ധം. പടിപജ്ജിതബൃത്താതി ഞാതബൃത്താ.

“അയഞ്ച ഗാമാ”തിആദി കേസഞ്ചി വാദോ. തമാ ഹി അപരേ “മേരേനേവായം ഗാമാ ഭാസിതാ”തി വദന്തി. അത്തുപനായികാപി ഹി കദാചി ധമ്മദേസനാ ഹോതി ഏവ യമാ “ദസബലസമന്നാഗതോ , ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ ചതുവേസാരജ്ജവിസാരദോ”തിആദി (സം നീം ൨.൨൧-൨൨). ഏവഞ്ച കത്വാ “കതമേ സോളസ ഹാരാ”തിആദിവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

യമാവുത്തഅത്ഥമുഖേനേവാതി മൂലപദസഞ്ചാതഅത്ഥുദ്ധാരേനേവ. പരതോ ആഗമിസ്സതിതി നിദ്രേസവാദസ്സ പരിയോസാനേ ആഗമിസ്സതി “തീണി ച നയാ അനുനാ”തിആദിനാ (നേത്തിം ൪ ദ്വാദസപദ).

വുച്ചതീതി കത്തരി കമ്മനിദ്രേസോതി ആഹ “വദതീ”തി. അഥ വാ വുച്ചതീതി കമ്മകത്തുനിദ്രേസോയം. അയഞ്ചേതഥ അത്ഥോ - ഹാരാ, നയാ ചാതി ഉഭയം പരിഗൃഹിതം സംവണ്ണകേന സബ്ബമാ ഗഹിതഞ്ചേ, വുച്ചതി സുത്തം, സയമേവ സുത്തം സംവണ്ണേതീതി , ഏതേന ഹാരനയേസു വസീഭാവേന സുത്തസംവണ്ണനായ സുകരതം ദസ്സേതി.

പകാരന്തരേനാതി പുണ്യേ “സാസന”ന്തി വുത്തമത്ഥം “ദേസനാ, ദേസിത”ന്തി തതോ അഞ്ഞേന പകാരേന. നിയമേത്വാതി തസ്സ ഏകന്തതോ വിഞ്ഞേയുതം അവധാരേത്വാ. വിഞ്ഞേയുതാ വിസിട്ഠേസു ദേസനാദേസിതേസു വിഞ്ഞേയുപദേ ലബ്ഭമാനാ വിജാനനകിരിയാ.

ദേസനാദേസിതാനി ച യാവദേവ വിജാനനത്ഥാനീതി വിജാനനം പധാനന്തി തമേവ നിദ്ധാരേന്തോ “തത്രാതിതസ്ഥിം വിജാനനേ”തി ആഹ.

ഏത്ഥാഹാതി നവഞ്ഗസാസനനവവിധസുത്തന്താതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥവചനേ ആഹ ചോദകോ. തസ്സായം അധിപ്പായോ - നവഹി അങ്ഗേഹി വവത്ഥിതേഹി അഞ്ഞമഞ്ഞസങ്കരരഹിതേഹി ഭവിതബ്ധം, തമാ ച സതി അസുത്തസഭാവാനേവ ഗേയുങ്ഗാദീനീതി നവവിധസുത്തന്തവചനം വിരുജ്ജേയേ. അഥ സുത്തസഭാവാനി ഗേയുങ്ഗാദീനി, ഏവം സതി “സുത്ത”ന്തി വിസും സുത്തങ്ഗം ന സിയാ, ഏവം സന്തേ അട്ഠങ്ഗസാസനം ആപജ്ജതീതി. തേനാഹ “കഥം പനാ”തിആദി. ഗേയുങ്ഗാദീസു കതിപയാനമ്പി സുത്തഭാവേ യമാവുത്തദോസാനതിവത്തി, പഗേവ സബ്ബേസന്തി ദസ്സേതി “യഞ്ചാ”തിആദിനാ. സങ്ഗഹേസ്മുതി അട്ഠകമാസു. പോരാണട്ഠകമാനഞ്ചേ സങ്ഖേപഭൂതാ ഇദാനി അട്ഠകമാ “സങ്ഗഹാ”തി വുത്താ. സുത്തം നാമ സഗാഥകം വാ സിയാ, നിഗ്ഗാഥകം വാതി അങ്ഗദയേനേവ തദുഭയങ്ഗം കത്തി വിസും സുത്തങ്ഗസ്സ അസമ്ഭവോ തദുഭയവിനിമുത്തസ്സ സുത്തസ്സ അഭാവതോ. തേന വുത്തം “സുത്തങ്ഗമേവ ന സിയാ”തി. അഥാപി കഥഞ്ചി. സിയാതി വക്ഖമാനം സാമഞ്ഞവിധിം സന്ധായാഹ. ഏവമ്പി അയം ദോസോതി ദസ്സേന്തോ “മങ്ഗലസുത്താദീന”തിആദിമാഹ.

തബ്ഭാവനിമിത്തന്തി ഗേയുങ്ഗഭാവനിമിത്തം. വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ചോദകോ “ഗാമാവിരഹേ”തി വചനം അഗ്ഗഞ്ചേന്തോ “പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനം ബ്യാകരണ”ന്തി വചനമത്തമേവ ഗഹേത്വാ

“ഏവം സന്തേ”തിആദിനാ ചോദേതി. ഇതരോ പന ഓകാസവിധിതോ അനോകാസോ വിധി ബലവാതി ഞായം ഗാമാവിരഹിതംയേവ വേച്ചാകരണത്തി, ഇധായിപ്പേത്തി ച ദസ്സേന്തോ “നാപജ്ജതീ”തിആദിനാ പരിഹരതി. തമാഹീതി തേനേവ കാരണേന, സതിപി സത്തന്തരനിമിത്തയോഗേ അനോകാസസത്താനം ബലവഭാവേനേവാതി അത്ഥോ.

സങ്ഗഹവാറവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഉദ്ദേശവാദവണ്ണനാ

൧. വിഭാഗേനാതി സരൂപവിഭാഗേന. അദിഷ്ഠം ജോതീയതി ഏതായാതി അദിഷ്ഠജോതനാ. ദിഷ്ഠം സംസന്ദീയതി ഏതായാതി ദിഷ്ഠസംസന്ദനാ, സംസന്ദനം ചേത്ഥ സാകച്ഛാവസേന വിനിച്ഛയകരണം. വിമതി ഛരിജ്ജതി ഏതായാതി വിമതിച്ഛേദനാ. അനുമതിയാ പുച്ഛാ അനുമതിപുച്ഛാ. “തം കിം മഞ്ഞമാ”തി ഹി കാ തുച്ഛാകം അനുമതിതി അനുമതി പുച്ഛിതാ. കഥേതുകമ്യതാതി കഥേതുകമ്യതായ.

“ഹരീയന്തി ഏതേഹീ”തിആദിനാ കരണാധികരണകത്തുഭാവകമ്മസാധനാനം വസേന ഹാര-സദൃസ്സ അത്ഥം വത്യാ സദിസകപ്പനാവസേന ദസ്സേതും “ഹാരാ വിയാ”തിആദി വുത്തം. പുന ഗന്ഥകരണാദിഅത്ഥേന ഗന്ഥാദിസദാനം വിയ ഹാരകരണാദിഅത്ഥേന ഹാരസദൃസിദ്ധിം ദസ്സേതും “ഹാരയന്തി”തിആദിമാഹ. “ഹരണതോ, രമണതോ ചാ”തി ഇമിനാ മനോഹരാ മനോരമാ ചേതേ സംവണ്ണനാവിസേസാതി ദസ്സേതി.

ഉപപത്തിസാധനയുത്തീതി ലക്ഖണഹേതു. വുത്തനയേനാതി “നനു ച അഞ്ഞേപി ഹാരാ യുത്തിസഹിതാ ഏവാ”തിആദിനാ ദേസനാഹാരേ വുത്തനയാനുസാരേന.

ചതുന്നം ബ്യൂഹോ ഏത്ഥാതി ഭിന്നാധികരണാനന്വി പദാനം അഞ്ഞപദത്ഥസമാസോ ലബ്ഭതി “ഉരസിഘോമോ”തിആദിനം (ദിം നിം ടിം ന.൫൪, ൩൦൩) വിയാതി വുത്തം.

സേസന്തി “വിവചനമേവ വേവചന”ന്തി ഏവമാദി.

അനുപ്പവേസീയന്തിതി അവഗാഹീയന്തി. സമാധീയന്തിതി പരിഹരീയന്തി. വിനാ വികപ്പേനാതി ജാതി സാമഞ്ഞം, ഭേദോ സാമഞ്ഞം, സമ്ബന്ധോ സാമഞ്ഞത്തിആദിനാ പദത്ഥന്തരഭാവവികപ്പനമന്തരേന.

പദട്ഠാനാദിമുഖേനാതി പദട്ഠാനവേവചനഭാവനാപഹാനമുഖേന. കേചിതി പദട്ഠാനപരിക്ഖാരആവട്ടപരിവത്തനപഞ്ഞത്തിഓതരണേ സന്ധായ വദതി.

൨. സമ്ബന്ധോതി ഹേതുഫലഭാവയോഗോ. തമാഭൂതാനന്ത്രി ധമ്മാനം ഏകസന്താനസിദ്ധതാ ഏകത്തനയോ. വിഭാഗോ സതിപി നേസം ഹേതുഫലഭാവേ വിഭത്തസഭാവതാ. അഞ്ഞോ ഏവ ഹി ഹേതു, അഞ്ഞം ഫലന്തി. ബ്യാപാരവിരഹോ നിരീഹതാ. ന ഹി ഹേതുഫലാനം ഏവം ഹോതി “അഹം ഇമം നിബ്ബത്തേമി, ഇമിനാഹം നിബ്ബത്തോ”തി. അനുരൂപഫലതാ പച്ചയുപ്പന്നാനം പച്ചയാനുകൂലതാ. സമൂഹാദിം ഉപാദായ ലോകസങ്കേതസിദ്ധാ വോഹാരമത്തതാ സമ്മുതിസഭാവോ. പഥവിഹസ്സാദിനം കക്ഖളഹുസനാദിലക്ഖണം പരമത്ഥസഭാവോ. അയന്ത്ത്ഥേന സഞ്ചേപോ - യസ്ഥിം ഭിന്നേ, ഇതരാപോഹേ വാ ചിത്തേന കതേന തമാ ബുദ്ധി, ഇദം സമ്മുതിസച്ചം യഥാ ഘടേ, സസമ്ഭാരജലേ ച, തബ്ബിപരിയായേന പരമത്ഥസച്ചന്തി. പരമത്ഥസച്ചപ്പടിവേധായാതി നിബ്ബാനാധിഗമായ.

അന്തോതി അബ്ഭന്തരോ. പധാനാവയവേനാതി മൂലഭാവേന. “നന്ദീ ദുക്ഖസ്സ മൂല”ന്തിആദീസു (മം നിം മ.മന്) തസ്ഹാ “നന്ദീ”തി വുത്താ. “സങ്ഗാമേ ച നന്ദിം ചരതീ”തിആദീസു പമോദോതി ആഹ “തസ്ഹായ, പമോദസ്സ വാ”തി.

൩. ജാതിഭേദത്തോതി കുസലാ, അകുസലാതി ഇമസ്സമാ വിസേസാ. യുജ്ജന്തിതി ഏതഥ ഹേതുഅത്ഥോ അന്തോനീതോ വേദിതബ്ബോതി ആഹ “യോജീയന്തി”തി. കേഹി യോജീയന്തി? സംവണ്ണനകേഹിതി അധിപ്പായോ. യുജ്ജന്തിതി വാ യുത്താ ഹോന്തി, തേഹി സമാനയോഗക്ഖമാ തഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ ഹോന്തിതി അത്ഥോ തദേകട്ഠഭാവത്തോ. ഇമസ്സമിം അത്ഥേ “നവഹി പദേഹീ”തി സഹയോഗേ കരണവചനം, പുരിമസ്സമിം കരണേ. “ഏതേ വോ”തി ച പാറോ. തഥ വോ-സദുസ്സ പദപൂരണതാ, അവധാരണത്ഥതാ വാ വേദിതബ്ബാ. ഏതേ ഏവാതി ഏതേ തസ്ഹാദയോ ഏവ, ന ഇതോ അന്തേത്തി അത്ഥോ. അട്ഠാരസേവ ന തതോ ഉദ്ധം, അധോ വാതി. പുരിമസ്സമിം പക്ഖേ മൂലപദന്തരാഭാവോ, ദുതിയസ്സമിം തേസം അനുനാധികതാ ദീപിതാ ഹോതി.

ഉദ്ദേശവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. നിദ്ദേശവാദവണ്ണനാ

൪. നിദ്ദേശവാദേ സാമന്തതോതി സാധാരണതോ. വിസേസേനാതി അസാധാരണതോ. പദമോതി സദൃമോ. ലക്ഖണന്തി സഭാവോ. കമോതി അനുപുണ്ണി. ഏത്താവതാതി ഏത്തകപ്പമാണഭാവോ. ഹേതാദീതി ഹേതുഫലഭൂമിഉപനിസാസഭാഗവിസഭാഗലക്ഖണനയാ. വിസേസതോ പന ലക്ഖണന്തി സമ്ബന്ധോ.

ഹാരസങ്ഖേപവണ്ണനാ

൧. യം, ഭിക്ഖവേതി ഏതഥ യന്തി പച്ചത്തവചനം, തഞ്ച സുഖം, സോമനസ്സന്തി ദ്വയേന സമാനാധികരണന്തി കത്വാ “അസ്സാദീയതീതി അസ്സാദോ, സുഖം, സോമനസ്സഞ്ചാ”തി വുത്തം. സുഖാദിവേദനാ വിയ മനാപിയരൂപാദിപി അവിതരാഗസ്സ അസ്സാദേതഞ്ചന്തി ആഹ “ഏവം ഇട്ഠാരമ്മണമ്പി”തി. “അസ്സാദേതി ഏതായാതി വാ അസ്സാദോ, തണ്ഹാ”തി ഏതേന “യ”ന്തി ഹേതുഅത്ഥേ നിപാതോതി ദസ്സേതി. തത്രായമത്ഥോ - യേന ഹേതുനാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ പടിച്ച അസ്സാദനീയഭാവേന ഉപ്പജ്ജതി സുഖം സോമനസ്സം, അയം തണ്ഹാസങ്ഖാതോ അസ്സാദോ അസ്സാദനകിരിയായ കാരണന്തി. ഇതി കത്വാ അയമത്ഥോ ദിട്ഠാഭിനന്ദനാദിഭാവതോ വിപല്ലാസേസുപി സമ്ഭവതീതി ആഹ “ഏവം വിപല്ലാസാപി”തി. അനിട്ഠമ്പിതി പി-സദ്ദേന ഇട്ഠമ്പിതി യോജേതഞ്ചം, അനവസേസാ സാസവാ ധമ്മാ ഇധ ആരമ്മണഗൃഹണേന ഗഹിതാതി ആഹ “സഞ്ചേസം തേഭൂമകസങ്ഖാരാന”ന്തി.

ദുക്ഖാദുക്ഖമസുഖവേദനാനന്തി ഏതഥ ദുക്ഖസഭാവോ ഏവ അദുക്ഖമസുഖോ വേദനാ ഗഹിതാ അനിട്ഠാരമ്മണസ്സ അധിപ്പേതത്താ, ന സുഖസഭാവോ. യം സന്ധായ വുത്തം “യായം, ഭന്തേ, അദുക്ഖമസുഖോ വേദനാ, സന്തസ്ഥിം ഏസാ പണീതേ സുഖേ വുത്താ ഭഗവതാ”തി (മം നിം ൨.൮൮; സം നിം ൪.൨൬൭). “സുഖപരിയായസങ്ഖാഭാവതോ”തി ഇമിനാ ഇട്ഠതാമത്തതോപി ലേസേന സത്താനം ആരമ്മണസ്സ അസ്സാദനീയതാ സമ്ഭവതീതി ദസ്സേതി.

ആദീനവോ ദോസനിസ്സന്ദനതായ ദോസോ, സ്വായം പീളനവുത്തിയാ വേദിതഞ്ചോതി ആഹ “ആദീനവോ ദുക്ഖാ വേദനാ, തിസ്സോപി വാ ദുക്ഖതാ”തി. ഏവം ദോസത്ഥതം ആദീനവസ്സ ദസ്സേതാ ഇദാനി കപണത്ഥതം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. യതോതി യസമാ ദോസകപണസഭാവത്താതി വുത്തം ഹോതി.

നിസ്സരതീതി വിവിത്തി, സഞ്ചസങ്ഖാരവിവേകോതി അത്ഥോ. സാമന്തനിദ്ദേശേനാതി നിസ്സരണസദൃവചനീയതാസാമന്തേന. പുരിമാനന്തി അസ്സാദാദീനവതാനം. ഉപായോ ചാതിആദിസു ച-സദ്ദോ പദപൂരണമത്തന്തി കത്വാ ആഹ “പച്ഛിമാനഞ്ചാ”തി, ഫലാദീനന്തി അത്ഥോ. തദന്തോഗധഭേദാനന്തി അരിയമഗ്ഗപരിയാപന്നവിസേസാനം.

കാമഭവാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന ന രൂപാരൂപഭവാ ഏവ ഗഹിതാ, അഥ ഖോ തേ ച സഞ്ചീഭവാദയോ ച ഏകവോകാരഭവാദയോ ച ഗഹിതാ. തേനാഹ “തിണ്ണം തിണ്ണം ഭവാന”ന്തി.

യാവദേവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനത്ഥാ ഭഗവതോ ദേസനാതി ആഹ “നനു ച...പേ... നിപ്ഫാദീയതീ”തി. “വുത്തമേവാ”തി ഇമിനാ പുനരുത്തിഭോസം ചോദേതി. ഇതരോ “സച്ചമേത”ന്തി അനുജാനിത്വാ “തഞ്ചുഖോ”തിആദിനാ പരിഹരതി. “പരമ്പരായാ”തി ഏതേന അജ്ഞാതം യോനിസോമനസിക്കാരോ വിയ ന പരതോഘോസോ ആസന്നകാരണം ധമ്മാധിഗമസ്സ ധമ്മസ്സ പച്ചത്തം വേദനീയത്താതി ദസ്സേതി. തഥാ ഹി “അക്ഖാതാരോ തമാഗതാ, പടിപന്നാ പമോക്ഖന്തി, ഝായീനോ മാറബന്ധനാ”തി (ധം പം ൨൨൩) വുത്തം. തദധിഗമകാരണം അരിയമഗ്ഗാധിഗമകാരണം സിയാ. കിം പന തന്തി ആഹ “സമ്പത്തിഭവഹേതു”തി, തേന ചരിമത്തഭാവഹേതുഭൂതം പുണ്ണസമ്പത്തിം വദതി.

“അത്താനുദിട്ഠിം ഊഹച്ച, ഏവം മച്ചുതരോ സിയാ”തി ഇദം അരിയമഗ്ഗസ്സ പുണ്ണഭാഗപടിപദായ ഫലഭാവസാധനം. യേന ഹി വിധിനാ അത്താനുദിട്ഠിസമുഗ്ഘാതോ, മച്ചുതരണഞ്ച സിയാ, സോ “ഏവ”ന്തി ഇമിനാ പകാസിതോതി. അത്താനുദിട്ഠിസമുഗ്ഘാതമച്ചുതരണാനം ഫലഭാവേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി.

“ധമ്മോ ഹവേ”തി പന ഗാമായം ലോകിയസ്സ പുണ്ണഫലസ്സ വുത്തത്താ ആഹ “ഇദം ഫല”ന്തി. യം നിബ്ബത്തേതഞ്ച, തം ഫലം. യം നിബ്ബത്തകം, സോ ഉപായോ. അയമേവ വിനിച്ഛയോ. തേനാഹ “ഏതേന നയേനാ”തിആദി. ഉപധിസമ്പത്തിതി അത്തഭാവസോഭാ.

വിസുദ്ധീതി ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി അധിപ്പേതാതി ആഹ - “ഏത്ഥാപി...പേ... വിഞ്ഞാതു”ന്തി. “യസ്മാ പനാ”തിആദിനാപി തമേവത്ഥം വചനന്തരേ പാക്കടരം കരോതി.

സരൂപതോ ആഗതാനി “യതോ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു പഞ്ചന്നം ഉപാദാനക്ഖന്ധാനം സമുദയഞ്ച അത്ഥങ്ഗമഞ്ച അസ്സാദഞ്ച ആദിനവഞ്ച നിസ്സരണഞ്ച യമാഭൂതം പജാനാതീ”തിആദിസു (സം നി ൩.൨൩-൨൪). ഏകദേശേന ആഗതാനി “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ വിഹരതോ (സം നി ൨.൫൩), ബഹുദുക്ഖാ ബഹുപായാസാ, ആദിനവോ ഏത്ഥ ഭിച്ഛോ (മം നി ൧.൧൧൨), സഖ്വാറാനമേതം നിസ്സരണം, യദിദം നിബ്ബാന”തിആദിസു (പടി ൧൦ ൧.൨൪; ൩.൪൧). ന സരൂപേന ആഗതാനി യഥാ സാമത്തഫലസുത്താദിസു. അത്ഥവസേനാതി അസ്സാദേതഞ്ചാദിഅത്ഥവസേന. ന പപഞ്ചിതോതി ന വിത്ഥാരിതോ.

൨. ഏസേവ നയോതി അതിദേശേന വിചിയമാനവചനസേസോ അതിദിട്ഠോ. ഭാവത്ഥേ തോഹി ആഹ “വിസ്സജ്ജിതന്തി വിസ്സജ്ജനാ”തി. സുത്തേ ആഗതം ന അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന അട്ഠകമായം ആഗതന്തി അധിപ്പായോ. പുച്ഛാനുരൂപതാ ഇധ പുഞ്ചാപരന്തി ചതുബ്ബുഹപുഞ്ചാപരതോ ഇമം വിസേസേത്വാ ദസ്സേതി. പുച്ഛാനുസന്ധീതി പുച്ഛായ വിസ്സജ്ജനേന അനുസന്ധാനം. അട്ഠകമായം പന ഹേട്ഠിമദേസനായ പുച്ഛാനിമിത്തപവത്തഉപരിദേസനായ സമ്ബന്ധോ “പുച്ഛാനുസന്ധീ”തി വുത്തം. പുഞ്ചാപേക്ഖന്തി പുച്ഛിതവിസ്സജ്ജിതപദാപേക്ഖം. “സുത്തസ്സാ”തി വാ ഇമിനാ പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനാഅനുഗീതിയോ ഠപേത്വാ സേസോ വിചയഹാരപദത്ഥോ

സങ്ഗഹിതോതി പദസ്താപി സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ. ഇമസ്മിം പക്വേ
ഗാമായം ച-സദോ പദപുരണമത്തേ ദട്തഞ്ചോ.

“ചക്വു അനിച”തി പുട്തോ “ആമ, ചക്വു അനിചമേവാ”തി ഏകന്തതോ
വിസ്തജനം ഏകംസബ്ധാകരണം. “അന്തിന്ദ്രിയം ഭാവേതഞ്ചം,
സച്ഛികാതഞ്ചഞ്ചാ”തി പുട്തോ “മഗ്ഗപരിയാപനം ഭാവേതഞ്ചം, ഫലപരിയാപനം
സച്ഛികാതഞ്ച”തി വിഭജിതാ വിസ്തജനം വിഭജബ്ധാകരണം. “അന്തിന്ദ്രിയം
കുസല”തി പുട്തോ “കിം അനവജ്ജട്തോ കുസലട്തോ, ഉദാഹു
സുഖവിപാക്ട്തോ”തി പടിപുച്ഛിതാ വിസ്തജനം പടിപുച്ഛാബ്ധാകരണം.
“സസ്സതോ അത്താ, അസസ്സതോ വാ”തി വുത്തേ “അബ്ധാകതമേത”തിആദിനാ
അവിസ്തജനം റപനം. “കിം പനേതേ കുസലാതി വാ ധമ്മാതി വാ ഏകത്ഥാ,
ഉദാഹു നാനത്ഥാ”തി ഇദം പുച്ഛനം സാവസേസം. വിസ്തജനസ്സ പന
സാവസേസതാ വേനേയുജ്ജ്യാസയവസേന ദേസനായം വേദിതഞ്ചാ.
അപ്പാടിഹീരകം സഉത്തരം. സപ്പാടിഹീരകം നിരുത്തരം. സേസം
വിചയഹാരനിദേശേ സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഏതഥ ച അസ്സാദോ അസ്സാദഹേതു യാവ ആണത്തിഹേതുതി ഏവം
ഹേതുനമ്പി അസ്സാദാദയോ വേദിതഞ്ചാ. തത്ഥ സങ്ഖേപതോ
സുഖസുഖപച്ചയലക്ഖണോ അസ്സാദോ, സോ വിസേസതോ സഗ്ഗസമ്പത്തിയാ
ദീപേതഞ്ചോ. സാ ഹി തസ്സ ഉക്കംസോ, സേസാ പനേതഥ ഭവസമ്പത്തി
തദന്ധായികാ വേദിതഞ്ചാ. തസ്സ ഹേതു ദാനമയം, സീലമയഞ്ച
പുണ്ണകിരിയവത്ഥു. ദുക്ഖദുക്ഖപച്ചയലക്ഖണോ ആദീനവോ.
വിപരിണാമസങ്ഖാരദുക്ഖതാനം തദവരോധതോ വട്ടദുക്ഖസ്താപി ഏതഥ
സങ്ഗഹോ. വിസേസതോ പന കാമാനം ഓകാരോതി ദട്തഞ്ചോ, സ്വായം
സംകിലേസവത്ഥുനാ, ഇത്തരപച്ചുപട്താനതാദീഹി ച വിഭാവേതഞ്ചോ, തസ്സ
ഹേതു ദസ അകുസലകമ്മപമാ. നേക്ഖമ്മം നിസ്സരണം, തസ്സ ഹേതു യമാരഹം
തദനുച്ഛവികാ പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദാ. ഫലം ദേസനാഫലമേവ, തസ്സ ഹേതു ദേസനാ.
ഉപായോ യമാവുത്തഉപായോവ, തസ്സ ഹേതു ചത്താരി ചക്കാനി. ആണത്തി
ഉപദേശോ, തസ്സ രാഗഗ്ഗിആദീഹി ലോകസ്സ ആദിത്തതാ, സത്ഥു
മഹാകരുണായോഗോ ച ഹേതു.

തഥാ ചതുസു അരിയസച്ചേസു സമുദയേന അസ്സാദോ, ദുക്ഖേന
ആദീനവോ, മഗ്ഗനിരോധേഹി നിസ്സരണം, മഗ്ഗോ വാ ഉപായോ, തദുപദേശോ
ആണത്തി, അനുപാദിസേസാ നിബ്ബാനധാതു ഫലം. ഇതി അനുപുബ്ബക്തമായ
സദ്ധിം ബുദ്ധാനം സാമുക്കംസിക്തായ ധമ്മദേസനായ നിദ്ധാരണഭാവേന
വിചയോ വേദിതഞ്ചോ. പദസ്സ പദത്ഥസമ്ബന്ധോ ഹേതു. സോ ഹി തസ്സ
പവത്തിനിമിത്തം, പഞ്ഹസ്സ ഞാതുകാമതാ, കഥേകുകാമതാ ച.
അദിട്തജോതനാദീനഞ്ഹി ചതുന്നം ഞാതുകാമതാ, ഇതരസ്സ ഇതരാ.
വിസ്തജനസ്സ പഞ്ഹോ ഹേതു. ഏവം സേസാനമ്പി യമാരഹം വത്തഞ്ചം.

൩. ബൃഞ്ജനത്ഥാനം യുത്തായുത്തപരിക്ഖാതി ബൃഞ്ജനഗൃഹണേന പദം
ഗഹിതം, അത്ഥഗൃഹണേന പഞ്ഹാദീഹി സദ്ധിം അസ്സാദാദയോ ഗഹിതാ.
വിചയഹാരപദത്ഥാ ഏവ ഹി യുത്തായുത്താദിവിസേസസഹിതാ
യുത്തിഹാരാദീനം പദത്ഥാ. തഥാ ഹി പദട്താനപദട്താനികഭാവവിസിട്താ
തേയേവ പദട്താനഹാരസ്സ പദത്ഥാ. ലക്ഖണലക്ഖിതഞ്ചതാവിസിട്താ,
നിദ്ധാരിതാ ച ലക്ഖണഹാരസ്സ, നിബ്ബചനാദിവിഭാവനാവിസിട്താ

ചതുർവ്യൂഹഹാരസ്സ, സഭാഗയമ്മവസേന, വിസഭാഗയമ്മവസേന ച
 ആവട്ടനവിസിട്ഠാ ആവട്ടഹാരസ്സ, ഭൂമിവിഭാഗാദിവിസിട്ഠാ വിഭത്തിഹാരസ്സ,
 പടിപക്ഖതോ പരിവത്തനവിസിട്ഠാ പരിവത്തനഹാരസ്സ,
 പരിയായവേവചനവിസിട്ഠാ വേവചനഹാരസ്സ, പഭവാദിപത്താപനവിസിട്ഠാ
 പത്തത്തിഹാരസ്സ, ഖന്ധാദിമുഖേഹി ഓതരണവിസിട്ഠാ ഓതരണഹാരസ്സ,
 പദപദത്ഥപഞ്ഹാരമ്ഭസോധനവിസിട്ഠാ സോധനഹാരസ്സ,
 സാമത്തവിസേസനിദ്ധാരണവിസിട്ഠാ അധിട്ഠാനഹാരസ്സ, പച്ചയയമ്മേഹി
 പരിക്ഖരണവിസിട്ഠാ പരിക്ഖാരഹാരസ്സ,
 പഹാതബ്ബഭാവേതബ്ബതാനിദ്ധാരണവിസിട്ഠാ സമാരോപനഹാരസ്സ പദത്ഥാ.
 “ബൃജ്ജനസ്സ സഭാവനിരുത്തിതാ, അത്ഥസ്സ സുത്താദീഹി അവിലോമനം
 യുത്തഭാവോ”തി ഇമിനാ അസഭാവനിരുത്തിതാ, സുത്താദീഹി വിലോമനഞ്ച
 അയുത്തഭാവോതി ദീപേതി, തേന യുത്തായുത്തിനം ഹേതും ദസ്സേതി.

൪. യോനിസോമനസികാരാദീതി ആദിസദ്ദേന

സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസൂപനിസ്സയാദിസാധാരണം, അസാധാരണഞ്ച
 ദേയ്യപടിഗ്ഗാഹകാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. സമ്ഭവതോതി യഥാരഹം തസ്സ യമ്മസ്സ
 അനുരൂപം. യാവ സബ്ബയമ്മാതി ഏത്ഥ സബ്ബം നാമ പദേസസബ്ബം, ന
 സബ്ബസബ്ബന്തി. അയഞ്ഹി സബ്ബസദ്ദോ യഥാ പഠമവികപ്പേ സുത്തേ
 ആഗതയമ്മവസേന പദേസവിസയോ, ഏവം ദുതിയവികപ്പേ
 പദട്ഠാനപദട്ഠാനികനിദ്ധാരണേന തത്ത്വപകരണപരിച്ഛിന്നയമ്മഗ്ഗഹണതോ
 പദേസവിസയോ ഏവ, ന അനവസേസയമ്മവിസയോതി. സുത്താഗതയമ്മാനം
 യാനി പദട്ഠാനാനി, തേസഞ്ച യാനീതി ഏവം
 കാരണപരമ്പരാനിദ്ധാരണലക്ഖണോ പദട്ഠാനഹാരോ, പരിക്ഖാരഹാരോ പന
 സുത്താഗതയമ്മാനം തത്ത്വപച്ചയുപ്പന്നാനം
 പടിഹേതുപച്ചയതാവിസേസവിഭാവനലക്ഖണോതി സതിപി
 കാരണവിചാരണഭാവേ അയം പദട്ഠാനഹാരപരിക്ഖാരഹാരാനം വിസേസോ.

൭. യഥാ “സമാനാധികരണസമാനപദേ”തിആദീസു ഏകസദ്ദസ്സ അത്ഥോ
 സമാനസദ്ദോ, ഏവം ഏകരസട്ഠേന ഭാവനാ “ഏകുപ്പാദാ”തിആദീസു (കമാ
 ൪൭൩) വിയ ഏകലക്ഖണാതി ഏത്ഥ ഏകസദ്ദോ സമാനത്ഥോതി ആഹ
 “സമാനലക്ഖണാ”തി. സംവണ്ണനാവസേനാതി ഏത്ഥ കമ്മത്ഥേ അന-സദ്ദോ,
 സംവണ്ണേതബ്ബതാവസേനാതി അത്ഥോ. ലക്ഖണാതി ഉപലക്ഖണാ.
 “നാനത്തകായനാനത്തസത്തിനോ (ദീം നിം ൩.൩൪൧, ൩൪൨, ൩൪൩; അം നിം
 ൩.൨൪), നാനത്തസത്താനം അമനസികാരാ”തിആദീസു സഹചാരിതാ ദട്ഠഞ്ചാ.
 സത്താസഹഗതാ ഹി യമ്മാ തത്ഥ സത്താഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാ. “ദദം മിത്താനി
 ഗന്ഥതീ”തിആദീസു (സംം നിം ൧.൨൪൬; സും നിം ൧൨൩) സമാനകിച്ചതാ.
 പിയവചനത്ഥചരിയാ സമാനത്തതാപി ഹി തത്ഥ മിത്തഗന്ഥനകിച്ചേന
 സമാനകിച്ചാ ഗയ്ഹന്തി സങ്ഗഹവത്ഥുഭാവതോ. “ഫസ്സപച്ചയാ
 വേദനാ”തിആദീസു (മം നിം ൩.൧൨൬; സംം നിം ൨.൧, ൩൩; മഹാവം ൧;
 വിഭം ൨൨൭; ഉദാം ൧; നേത്തിം ൨൪) സമാനഹേതുതാ. യഥാ ഹി ഫസ്സോ
 വേദനായ, ഏവം സത്താദീനമ്പി സഹജാതാദിനാ പച്ചയോ ഹോതി ഏവാതി
 തേപി സമാനഹേതുതായ വുത്താ ഏവ ഹോന്തി. തഥാ ഹി വുത്തം
 “തജ്ജാമനോവിത്താണധാതുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തി (ധം സം ൭), “ഫുട്ഠോ
 സഞ്ജാനാതി, ഫുട്ഠോ ചേതേതീ”തിആദി (സംം നിം ൪.൩൩). ഏവം
 “തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാന”ന്തി (മം നിം ൩.൧൨൬; സംം നിം ൨.൧, ൩൩;

മഹാവം ധ; വിഭം ൨൨൫; ഉദാം ധ; നേത്തിം ൨൪) ഏവമാദിപി
ഉദാഹരിതബ്ധം. “അവിജ്ഞാപച്ചയാ സഞ്ചാരാ”തിആദീസു (മം നിം ൩.൧൨൬;
സം നിം ൨.൧, ൩൯; മഹാവം ധ; വിഭം ൨൨൫; ഉദാം ധ; നേത്തിം ൨൪)
സമാനഫലതാ ദട്ഠബ്ധാ. യഥാ ഹി സഞ്ചാരാ അവിജ്ഞായ ഫലം, ഏവം
തത്ത്വഹുപാദാദീനസ്മിതി തേപി തത്ത്വ ഗഹിതാവ ഹോന്തി. തേനാഹ
“പുരിമകമ്മഭവസ്ഥിം മോഹോ അവിജ്ഞാ ആയുഹനാ സഞ്ചാരാ നികന്തി
തത്ത്വാ ഉപഗമനം ഉപാദാന”ന്തി. “രൂപം അസ്സാദേതി അഭിനന്ദതി , തം
ആരബ്ഭേ രാഗോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി (പട്ഠാം ൧.൧.൪൨൪) വുത്തേ തംസമ്പയുത്താ
വേദനാദയോ വുത്താ ഏവ ഹോന്തി സമാനാരമ്മണഭാവതോ. ന ഹി തേഹി
വിനാ തസ്സ ഉപ്പത്തി അത്ഥി. ഏവമാദീഹീതി ഏതഥ ആദിസദ്ദേന
അത്ഥപ്പകരണലിങ്ഗസദ്ദന്തരസന്നിധാനസാമത്ഥിയാദീനസ്മി സഞ്ചാരോ ദട്ഠബ്ധോ.
അത്ഥാദിവസേനപി ഹി സുത്തേ അവുത്താനസ്മി വുത്താനം വിയ നിദ്ധാരണം
സമ്ഭവതീതി. വുത്തപ്പകാരേനാതി “വധക്ട്ഠേന ഏകലക്ഖണാനീ”തിആദിനാ
പാളിയം, “സഹചാരിതാ”തിആദിനാ അട്ഠകമായഞ്ച വുത്തേന പകാരേന.

൬. “ഛുസനട്ഠേന ഫസ്സോ”തിആദിനാ നിദ്ധാരേത്വാ വചനം നിബ്ബചനം, തം
പന പദസ്സേവ, ന വാക്യസ്സാതി ആഹ “പദനിബ്ബചന”ന്തി.
അധിപ്പായനിദാനാനിപേത്വ ബൃഞ്ജനമുഖേനേവ നിദ്ധാരേതബ്ധാനി.
നിബ്ബചനപുബ്ബാപരസന്ധീസു വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി ആഹ “വിസേസതോ
ബൃഞ്ജനദാരേനേവ അത്ഥപരിയേസനാ”തി. പവത്തിനിമിത്തം അജ്ഞാസയാദി.

൭. “പദട്ഠാനേ”തി ഇദം സുത്തേ ആഗതധമ്മാനം കാരണഭൂതേപി ധമ്മേ
നിദ്ധാരേത്വാ സഭാഗതോ, വിസഭാഗതോ ച ആവട്ടനം കാതബ്ബന്തി ദസ്സനത്ഥം
വുത്തം, ന തന്തിവസേന. തസ്ഥാ പദട്ഠാനനിദ്ധാരണായ വിനാപി ആവട്ടനം
യുത്തമേവാതി സിദ്ധം ഹോതി. പദസ്സ വാ സദ്ദപവത്തിട്ഠാനം പദട്ഠാനം
പദത്ഥോ. ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ “ആരമ്ഭഥ നിക്ഖമമാതി (സം നിം ൧.൧൮൫;
നേത്തിം ൨൯; പേടകോ ൩൮; മിം പം ൫.൧.൪) വീരിയസ്സ പദട്ഠാന”ന്തി
(നേത്തിം ൨൯) ഏതഥ യായമാരമ്ഭധാതുആദികോ അത്ഥോ വുത്തോ, തം
വീരിയസദ്ദസ്സ പവത്തിട്ഠാനം വീരിയസദ്ദാഭിയേയ്യോ അത്ഥോതി ഏവമത്ഥോ
വേദിതബ്ധോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. സേസകം നാമഗഹിതതോ ഇതരം,
തം പന തസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം വാ സിയാ, അത്തം വാതി ആഹ
“വിസഭാഗതായ അഗ്ഗഹണേന വാ”തി. സംവണ്ണനായ യോജേനോതി
യഥാവുത്തവിസഭാഗധമ്മനിദ്ധാരണഭൂതേന അത്ഥകഥനേന പാളിയം യോജേനോ.
തേനാഹ “ദേസന”ന്തി. “പടിപക്ഖേ”തി ഇദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ധം
സഭാഗധമ്മവസേനപി ആവട്ടനസ്സ ഇച്ഛിതത്താ.

൮. നാമവസേനാതി സാധാരണനാമവസേന. പാളിയം പന
“മിച്ചുത്തനിയതാനം സത്താനം, അനിയതാനഞ്ച സത്താനം ദസ്സനപഹാതബ്ധാ
കിലേസാ സാധാരണാ”തിആഗതത്താ (നേത്തിം ൩൪)
“ദസ്സനപഹാതബ്ധാദിനാമവസേനാ”തി വുത്തം. വത്ഥുവസേനാതി
സത്തസത്താനവസേന. സോ ഹി ധമ്മാനം പവത്തിട്ഠാനതായ ഇധ “വത്ഥു”തി
അധിപ്പേതോ. തേനാഹ - “പുമുജ്ജനസ്സ, സോതാപന്നസ്സ ച കാമരാഗബ്ധാപാദാ
സാധാരണാ”തിആദി (നേത്തിം ൩൪). വുത്തവിപരിയായേനാതി നാമതോ,
വത്ഥുതോ ച ആവേണികതായ. തംതംമഗ്ഗഫലട്ഠാനത്ത്വാ തംതംമഗ്ഗഫലട്ഠതാ,
ഭബ്ബാനം ഭബ്ബതാ, അഭബ്ബാനം അഭബ്ബതാ അസാധാരണാ.

൯. “ഭാവിതേ”തി ഇദം ഭാവനാകിരിയായ ഉപലക്ഖണം, ന ഏതമ കാലവചനിച്ചാതി ആഹ “ഭാവേതബ്ബേതി അത്ഥോ”തി. ഭാവനാ ചേതമ ആസേവനാതി, കുസലസദ്ദോപി അനവജ്ജട്ഠോതി വേദിതബ്ബോ . പടിപക്ഖതോതി വിപക്ഖതോ. വിസദിസുദാഹരണേന ബൃതിരേകതോ യഥാധിപ്പേതയമ്മപ്പതിടാനാ ഹേസാ.

൧൦. പദത്ഥസ്സാതി പദാഭിധേയസ്സ അത്ഥസ്സ, സഭാവധമ്മസ്സ വാ.

സ്തിക്ഖേപോ ദേസനാ. പഭവോ സമുദയോ.

൧൨. “അവുത്താനമ്പിസങ്ഗഹോ”തി ഇമിനാ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ ച- സദ്ദോതി ദസ്സേതി.

൧൩. “ഗാമാരുള്ഹേ”തി ഇമിനാ പാളിആഗതോവ പണ്ഹോ വേദിതബ്ബോ, ന ഇതരോതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ബുദ്ധാദിഹി ബ്യാകതേ”തി. തസ്സ അത്ഥസ്സാതി ആരദ്ധസ്സ അത്ഥസ്സ, തേന ആരമ്ഭസോധനസ്സ വിസയമാഹ. ഏതമ ച അത്ഥദാറേണേവ പദപുച്ഛാസോധനമ്പി കരിയതീതി പുന “തസ്സ അത്ഥസ്സാ”തി വുത്തം. അഥ വാ വിസ്സജ്ജിതമ്ഹീതി വിസ്സജ്ജനേ. വിസ്സജ്ജനസോധനേന ഹി പണ്ഹാസോധനം. പണ്ഹേതി പുച്ഛായം. ഗാമായന്തി ഉപലക്ഖണം, തേന ഗാമായം, സുത്തഗേയ്യാദിസു ചാതി വുത്തം ഹോതി. യമാരബ്ഭാതി യം സീലാദിമാരബ്ഭ ഗാമാദിസു ദേസീതം, തസ്ഥിം ആരമ്ഭേതി അത്ഥോ. പുച്ഛിതാതി പുച്ഛാകാരിനീ, “കാ ഏതമ പദസുദ്ധി, കാ പണ്ഹാസുദ്ധി, കാ ആരമ്ഭസുദ്ധി”തി ഏവം പുച്ഛാകാരിനീ പുച്ഛം കത്വാ പവത്തിതാ സുദ്ധാസുദ്ധപരിക്ഖാതി യോജനാ.

൧൪. ന വികപ്പയിതബ്ബാതി യഥാ ലോകേ “ജാതി സാമണ്ണം, ഭേദോ സാമണ്ണം, സമ്ബന്ധോ സാമണ്ണം”തിആദിനാ സാമണ്ണം ജാതിആദിം, തബ്ബിധുരഞ്ച വിസേസം വികപ്പേന്തി പരികപ്പേന്തി, ഏവം ന വികപ്പയിതബ്ബാതി അത്ഥോ. യദാ യോ കാലവിസേസോ “സ്വേ”തി ലദ്ധവോഹാരോ, തദാ സോ തംഭിവസാതിക്കമേ “അജ്ജാ”തി, പുന തംഭിവസാതിക്കമേ “ഹിയ്യോ”തി വോഹരീയതീതി അനവട്ഠിതസഭാവാ ഏതേ കാലവിസേസാ. ദിസായപി “ഏകം അവധിം അപേക്ഖിത്വാ പൂരത്ഥിമാ ദിസാ, തതോ അണ്ണം അപേക്ഖിത്വാ പച്ഛിമാ നാമ ഹോതീ”തിആദിനാ അനവട്ഠിതസഭാവതാ വേദിതബ്ബാ. ജാതിആദിഅപേക്ഖായാതി ജാതിആദിദുക്ഖവിസേസാപേക്ഖായ. സച്ചാപേക്ഖായാതി സച്ചസാമണ്ണാപേക്ഖായ. “തണ്ഹാ”തി വുച്ചമാനം കാമതണ്ഹാദിഅപേക്ഖായ സാമണ്ണമ്പി സമാനം സച്ചാപേക്ഖായ വിസേസോ ഹോതീതി ഏവമാദിം സന്ധായാഹ “ഏസ നയോ സമുദയാദിസുപീ”തി.

൧൬. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ബുദ്ധവചനേ. തേനാഹ “സിക്ഖത്തയസങ്ഖാതസ്സാ”തിആദി. യമാരുതം യമാകഥിതം സദുതോ അധിഗതം നിദ്ധാരിതം, ന അത്ഥപ്പകരണലിങ്ഗസദുന്തരസന്നിധാനാദിപ്പമാണന്തരാധിഗതം . “അത്ഥതോ ദസ്സിതാ”തി ഇദം യസ്ഥിം സുത്തേ ഭാവനാവ കഥിതാ, ന പഹാനം, തം സന്ധായ വുത്തം.

നയസങ്ഖേപവണ്ണനാ

൧൭. തൺഹാവിജാഹി കരണഭൂതാഹി. സംകിലേസോ പക്ഖോ ഏതസ്സാതി സംകിലേസപക്ഖോ, സംകിലേസപക്ഖികോ സുത്തമോ, തസ്സ നയനലക്ഖണോതി യോജനാ. വോദാനപക്ഖസ്സ സുത്തമസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. വുട്ഠാനഗാമിനിയാ, ബലവവിപസ്സനായ ച ദുക്ഖാദീസു പരിഞ്ഞെയുതാദീനി മഗ്ഗാനുഗുണോ ഗഹണാകാരോ അനുഗാഹണയോ. യദി ഏവം കഥം നയോതി ആഹ “തസ്സ പനാ”തിആദി. തഥ “നയവോഹാരോ”തി ഇമിനാ നയാധിട്ഠാനം നയോതി വുത്തന്തി ദസ്സേതി.

൧൮. ബാധകാദിഭാവതോതി ബാധകപഭവസന്തിനിയ്യാനഭാവതോ. അഞ്ഞമാഭാവഭാവേനാതി അബാധകഅപ്പഭവഅസന്തി അനിയ്യാനഭാവഭാവേന. സച്ചസഭാവത്താതി അമുസാസഭാവത്താ. അവിസംവാദനതോതി അരിയസഭാവഭാവസ്സ ന വിസംവാദനതോ ഏകന്തികത്താതി അത്ഥോ.

൧൯. സംകിലിട്ഠയമ്മാതി സംകിലേസസമന്നാഗതാ ധമ്മാ സദ്ധമ്മനയകോവിദാതി സച്ചപടിചസമുപ്പാദാദിധമ്മനയകുസലാ, ഏകത്താദിനയകുസലാ വാ.

൨൦. അത്ഥവിസ്സജ്ജനേസൂതി “ഇമേ ധമ്മാ കുസലാ”തിആദിനാ (ധം സം ൧) സുത്തേ കതപൺഹവിസ്സജ്ജനേസു ചേവ അട്ഠകമായ കതഅത്ഥസംവണ്ണനാസു ച. “വോദാനിയാ”തി ഇമിനാ അനവജ്ജധമ്മാ ഇധ കുസലാതി അധിപ്പേതാ, ന സുഖവിപാകാതി ദസ്സേതി. തസ്സ തസ്സ അത്ഥനയസ്സ യോജനത്ഥം മനസാ വോലോകയതേതി യോജനാ.

൨൧. യദി കരണഭൂതം, കഥം തസ്സ അത്ഥന്തരാഭാവോതി ആഹ “യേന ഹീ”തിആദി. ദിസാഭൂതധമ്മാനം വോലോകയനസമാനയനഭാവതോ വോഹാരഭൂതോ, കമ്മഭൂതോ ച നയോ, ന നന്ദിയാവട്ടാദയോ വിയ അത്ഥഭൂതോതി “വോഹാരനയോ, കമ്മനയോ”തി ച വുച്ചതി.

ദാദസപഭവണ്ണനാ

൨൩. അപരിയോസിതേ പദേതി ഉച്ചാരണവേലായം പദേ അസമത്തേ, വിപ്പകത്തേതി അത്ഥോ. പരിയോസിതേ ഹി “പദ”ന്തേ സമത്തോ സിയാ, ന “അക്ഖര”ന്തി അധിപ്പായോ. പദസ്സ വേവചനതായ അത്ഥവസേന പരിയായം ഖരന്തം സഞ്ചരന്തം വിയ ഹോതി, ന ഏവം വണ്ണോ അവേവചനത്താതി ആഹ പരിയായവസേന അക്ഖരണതോ”തി. ന ഹി വണ്ണസ്സ പരിയായോ വിജ്ജതീ”തി ഇദം അകാരാദിവണ്ണവിസേസം സന്ധായ വദതി, ന വണ്ണസാമത്തം. തസ്സ ഹി വണ്ണോ അക്ഖരന്തി പരിയായോ വുത്തോ ഏവാതി.

അക്ഖരസദുസ്സ അത്ഥം വത്ഥാ തപ്പസങ്ഗേന വണ്ണസദുസ്സപി വത്തും “കേനട്ഠേന വണ്ണോ”തിആദിമാഹ. തഥ നനു പദേന, വാക്യേന വാ അത്ഥോ സംവണ്ണിയതി, ന അക്ഖരേനാതി ചോദനം മനസി കത്ഥാ ആഹ “വണ്ണോ ഏവ ഹീ”തിആദി. പദാദിഭാവേനാതി പദവാക്യഭാവേന. യമാസമ്ബന്ധന്തി യമാസങ്കേതം. അയം-സദോ ഇമസ്സത്ഥസ്സ വാചകോ, അയം അത്ഥോ ഇമസ്സ സദുസ്സ വചനീയോതി യമാഗഹിതസങ്കേതാനുരൂപം സദുത്ഥാനം വാചകവചനീയഭാവോ. അഥ വാ യായം സദുത്ഥാനം അഞ്ഞമത്തം അവിനാഭാവോ, സോ സമ്ബന്ധോ. തദനുരൂപം ഏകക്ഖരം നാമപദം “മാ

ഏവം മഞ്ഞസി"തിആദീസു മാ-കാരാദി. കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ. തേ ഹി അഭിധമ്മദേസനം "മനസാദേസനാ"തി വദന്തി, യതോ രാഹുലാചരിയോ "വിസുദ്ധകരുണാനം മനസാദേസനാ വാചായ അക്ഖരണതോ അക്ഖരസത്തിതാ"തി ആഹ.

സത്വപ്പയാനന്തി ദ്രബ്ധപ്പയാനം. നാമപദേ ഹി ദ്രബ്ധമാവിഭൂതരൂപം, കിരിയാ അനാവിഭൂതരൂപാ യഥാ "ഹസ്സോ"തി (മം നിം ൩.൧൨൬; സം നിം ൨.൧, ൩൯; മഹാവം ൧; വിഭം ൨൨൫; ഉദാ ൧; നേത്തി ൨൪). ആഖ്യാതപദേ പന കിരിയാ ആവിഭൂതരൂപാ, ദ്രബ്ധമനാവിഭൂതരൂപം യഥാ "ഹുസതീ"തി. തേന നേസം സത്വകിരിയാപ്പയാനതാ വുത്താ. കിരിയാവിസേസഗ്ഗഹണനിമിത്തന്തി കിരിയാവിസേസാവബോധഹേതു കിരിയാവിസേസഭീപനതോ, യഥാ "ചിരപ്പവാസി"ന്തി (ധം പം ൨൧൯) ഏതഥ പ-സദ്ദോ വസനകിരിയായ വിയോഗവിസിട്ഠം ദീപേതി. "ഏവം മനസി കരോമ, മാ ഏവം മനസാകത്ഥാ"തിആദീസു കിരിയാവിസേസസ്സ ജോതകോ ഏവം-സദ്ദോ. "ഏവംസീലാ (ദീം നിം ൩.൧൪൨) ഏവംയമ്മാ"തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൧൩; മം നിം ൩. ൧൯൮; സം നിം ൫.൩൭൮) സത്വവിസേസസ്സ. ഏവം സേസനിപാതപദാനന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ "കിരിയായ...പേം... നിപാതപദ"ന്തി.

സങ്ഖേപതോ വുത്തം, കിം പന തന്തി ആഹ "പദാഭിഹിത"ന്തി. അഥ വാ സങ്ഖേപതോ വുത്തം, യോ അക്ഖരേഹി സങ്കാസിതോതി വുച്ചതി. പദാഭിഹിതം പദേഹി കമിതം, യോ പദേഹി പകാസിതോതി വുച്ചതി. തദുഭയം, യദി പദസമുദായോ വാക്യം, തസ്സ കോ പരിച്ഛേദോ. യാവതാ അധിപ്പേതത്ഥപരിയോസാനം, താവതാ ഏകവാക്യന്തിപി വദന്തി, ബഹുപേത്ഥ പകാരേ വണ്ണേന്തി. കിം തേഹി, സാഖ്യാതം സാഖ്യയം സകാരകം സവിസേസനം "വാക്യ"ന്തി ദട്ഠം. നനു ച പദേനപി അത്ഥോ ബൃഞ്ജീയതീതി ചോദനം മനസി കത്വാ ആഹ "പദമത്തസവനേഹി ഹീ"തിആദി. ആകാരേസു വാക്യവിഭാഗേസു അഭിഹിതം കമിതം നിബ്ബചനം ആകാരാഭിഹിതം നിബ്ബചനം. "അഭിഹിതന്തി ച പാളിആഗത"ന്തി വദന്തി.

"നിബ്ബാനം മഗ്ഗതി, നിബ്ബാനത്ഥികേഹി വാ മഗ്ഗീയതി, കിലേസേ വാ മാരേനോ ഗച്ഛതീതി മഗ്ഗോ"തിആദിനാ (ധം സം അട്ഠം ൧൬) നിബ്ബചനാനം വിത്ഥാരോ. തംനിദേസകമനത്താ നിദേസോതി ഇമമത്ഥമാഹ "നിബ്ബചനവിത്ഥാരോ നിരവസേസദേസനത്താ നിദേസോ"തി. പദേഹിതി വാക്യാവയവഭൂതേഹി, വാക്യതോ വിഭജ്ജമാനേഹി വാ ആഖ്യാതാദിപദേഹി. തേനാഹ "വാക്യസ്സ വിഭാഗോ"തി, തഥാ ചാഹ "അപരിയോസിതേ"തിആദി. അപരേ പന "പകതിപച്ചയലോപാദേസാദിവസേന അക്ഖരവിഭാഗോ ആകാരോ, നിരുത്തിനയേന പദവിഭാഗോ നിബ്ബചനം, വാക്യവിഭാഗോ നിദേസോ. വണ്ണപദവാക്യാനി ഹി അവിഭത്താനി, വിഭത്താനി ച ഛ ബൃഞ്ജനപദാനീ"തി വദന്തി. ഛട്ഠം വചനന്തി ഛട്ഠം പദം. കാതബ്ബന്തി "അക്ഖരം പദം ബൃഞ്ജനം ആകാരോ തഥേവ നിരുത്തി നിദേസോ ഛട്ഠവചന"ന്തി ഗാമായം ഏവം കത്തബ്ബം, സംവണ്ണനാവസേന വാ ആകാരപദം ചതുത്ഥം കാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. സബ്ബോ സദുപോഹാരോ വിഭത്തേഹി, അവിഭത്തേഹി ച അക്ഖരപദവാക്യേഹേവ, തദന്തപ്പകാരോ നത്ഥീതി ആഹ "യാനിമാനീ"തിആദി.

൨൪. കാസനാസദ്ദോ കമ്മതോതി ദസ്സേതും “കാസീയതീ”തിആദി വുത്തം. പദേഹി താവ അത്ഥസ്സ സങ്കാസനാ, പകാസനാ ച ഹോതു, പദാവധികാപി സംവണ്ണനാ ഇച്ഛിതാതി അക്ഖരേഹി പന കമന്തി ആഹ “അക്ഖരേഹി സുയ്യമാനേഹീ”തിആദി. പദത്ഥസമ്പടിപത്തിതി പദാഭിയേയ്യഅത്ഥാവബോധോ. “അക്ഖരേഹി സങ്കാസേതീ”തിആദിനാ അക്ഖരകരണം സങ്കാസനഭൂതം ഉഗ്ഘടനകിരിയം വദന്തേന യഥാവുത്തോ അത്ഥോ സാധിതോതി ദസ്സേതും “തഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

വിഭജനൂത്താനീകമ്മപത്തത്തിതി ഏകത്തനിദ്ദേസോ സമാഹാരോതി അയം ദ്വന്ദ്വസമാസോ. ഉഭയേനാതി “വിവരണാ, വിഭജനാ”തി ഇമിനാ ദ്വയേന. ഏതേഹീതി ഏത്ഥ ഏവ-കാരോ ലുത്തനിദ്ദിട്ഠോതി ആഹ “ഏതേഹി ഏവാ”തി. “സങ്കാസനാ...പേ... അഭാവതോ”തി ഇമിനാ യഥാധിപ്പേതഅനൂനാവധാരണഫലം ദസ്സേതി. ഉഗ്ഘടനാദീതി ആദിസദ്ദേന വിപഞ്ചനനയാനി സങ്ഗഹ്ഠാതി.

൨൫. സമ്മാ യുത്തോതി സമ്മാ അവിപരീതം, അനവസേസതോ ച യുത്തോ സഹിതോ. തഥാ ഹി വുത്തം “അനൂനാ”തി. സബ്ബോ ഹി പാളിഅത്ഥോ അത്ഥപദഅത്ഥനയേഹി അനവസേസതോ സങ്ഗഹിതോ. തേനാഹ “സബ്ബസ്സ ഹീ”തിആദി.

൨൬. കസ്ഥാ പനേത്ഥ മൂലപദപദട്ഠാനാനി അസങ്ഗഹിതാനീതി? പദത്ഥന്തരാഭാവതോ. മൂലപദാനി ഹി നയാനം സമുട്ഠാനമത്തത്താ പദട്ഠാനാനീതി ദസ്സിതോയം നയോ. തേന വുത്തം “ഇതോ വിനിമുത്തോ കോചി നേത്തിപദത്ഥോ നത്ഥീ”തി.

നേത്തിയാ കാരണഭൂതായ. ഹാരാ സംവണ്ണേതബ്ബാതി സുത്തസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന ഹാരാ വിത്ഥാരേതബ്ബാ. സ്വായന്തി സോ അയം സംവണ്ണനാക്കമോ. യേന അനൂക്കമേന നേത്തിയം ദേസിതാ, തേനേവ സുത്തേ അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന യോജേതബ്ബാതി. ഏവം സിദ്ധേതി ദേസനാക്കമേനേവ സിദ്ധേ. അയം ആരമ്ഭോതി “സോളസ ഹാരാ പഠമ”ന്തി ഏവം പവത്തോ ആരമ്ഭോ. ഇമമത്ഥന്തി ഇമം വുച്ചമാനനിയമസങ്ഖാതം അത്ഥം.

യദി ദേസിതക്കമേനേവ ഹാരനയാ സുത്തേ യോജേതബ്ബാ സിയും, കിം സോ കമോ കാരണനിരപേക്ഖോ, ഉദാഹു കാരണസാപേക്ഖോതി? കിഞ്ചേത്ഥ - യദി താവ കാരണനിരപേക്ഖോ ഹാരനയാനം അനൂക്കമോ, അനേകേ അത്ഥാ വുച്ചമാനാ അവസ്സം ഏകേന കമേന വുച്ചന്തീതി. ഏവം സന്തേ യേന കേനചി കമേന സുത്തേ യോജേതബ്ബാ സിയും, തഥാ സതി നിയമോ നിരത്ഥകോ സിയാ. അഥ കാരണസാപേക്ഖോ, കിം തം കാരണന്തി? ഇതരോ കാരണഗവേസനം അകത്ഥാ അത്ഥോ ഏവേത്ഥ ഗവേസിതബ്ബോതി അധിപ്പായേന “നായമനൂയോഗോ ന കത്ഥചി അനൂക്കമേ നിവിസതീ”തി വത്ഥാ “ന പന മയം ദേവാനംപിയസ്സ മനോരഥവിഘാതായ ചേതേമാ”തി കമകാരണം വിചാരേത്തോ “അപിചാ”തിആദിനാ ദേസനാഹാരസ്സ താവ ആദിതോ ദേസനായ കാരണം പതിട്ഠപേതി. തത്ഥ ധമ്മദേസനായ നിസ്സയോ അസ്സാദാദീനവനിസ്സരണാനി, സരീരം ആണത്തി. പകതിയാ സഭാവേന. നിദ്ധാരണേന വിനാപി പതിട്ഠാഭാവതോ നിസ്സയഭാവതോ.

“തമാ ഹി വക്വതീ”തിആദിനാ യമാവുത്തം അത്ഥം പാകടതരം കരോതി. ഏസ നയോ ഇതരേസുപി.

വിചയാനന്തരന്തി വിചയഹാരാനന്തരം. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. തമാ ഹീതി ലക്ഖണഹാരവിഭിന്ദേ യുത്തായുത്താനം കാരണപരമ്പരായ പരിഗൃഹിതസഭാവാനം അവുത്താനന്തി ഏകലക്ഖണതായ ഗഹണം വുത്തം.

അത്ഥതോ നിദ്ധാരിതാനന്തി അത്ഥുദ്ധാരപുബ്ബാപരാസുസന്ധിആദിഅത്ഥതോ സുത്തന്തരതോ ഉദ്ധടാനം സംവണ്ണിയമാനസുത്തേ ആനീതാനം പാളിധമ്മാനം. സദുതോ, പമാണന്തരതോ ച ലദ്ധാനം ഇധ വിചാരേതബ്ബത്താ ആഹ “നിരവസേസതോ”തി. അത്ഥസ്സാതി അഭിധേയത്ഥസ്സ. ധമ്മസ്സാതി സഭാവധമ്മസ്സ. തത്ഥ തത്ഥ തം അഭിനിരോപേതീതി തസ്സമിം തസ്സമിം അത്ഥേ, ധമ്മേ ച തം നാമം അഭിനിരോപേതി, “അയമേവംനാമോ”തി വോഹരതി. “അത്ഥസ്സ, ധമ്മസ്സാ”തി പദദ്വയേന സാമന്തതോ അത്ഥോ, ധമ്മോ ച അനവസേസേത്ഥാ ഗഹിതോതി ആഹ “അനവസേസപരിയാദാന”ന്തി, യതോ വുത്തം “തത്ഥ തത്ഥാ”തി. തമാതി യമാ അനവസേസത്ഥാവബ്ബോധദീപകം അനവസേസപരിയാദാനം കതം ചതുബ്ബുഹപാളിയം, ഏവം പുനപ്പുനം ഗബ്ഭമുപേതീതി ഏത്ഥ അസദുവതീ അത്ഥാ പവത്തിവസേന ലബ്ഭമാനാ സമ്മാപടിപത്തി ഉദ്ധടാതി ഉപസംഹാരത്ഥോ തമാ-സദുദാ.

തേനേവാതി സുത്തന്തരസംസന്ദനസ്സ സഭാഗവിസഭാഗധമ്മന്തരാവട്ടനുപായഭാവതോ ഏവ. യതോതി സഭാഗവിസഭാഗധമ്മാവട്ടനസ്സ സാധാരണാദിയമ്മവിഭജനുപായത്താ. പടിവിഭത്തസഭാവേതി പടിഭാഗഭാവേന വിഭത്തസഭാവേ.

തേ ധമ്മാതി പടിപക്ഖതോ പരിവത്തിയമ്മാ. ന പരിയായവിഭാവനാ പത്തത്തിവിഭാഗപരിഗൃഹികാതി ആഹ “പരിയാ...പേ... സുബ്ബോധനഞ്ചാ”തി.

പുച്ഛാവിസോധനം വിസ്സജ്ജനം. ആരമ്ഭവിസോധനം ദേസനായ അത്ഥകഥനം. തദുഭയവിചാരോ ധാതാദീസു അസമ്മുയ്ഹന്തസ്സേവ സമ്ഭവതീതി ആഹ “ധാതായതനാ...പേ... സമ്പാദേതു”ന്തി. സുദ്ധോ ആരമ്ഭോതിആദിപാളിനിദസ്സനേനപി അയമേവത്ഥോ ഉദാഹരോതി വേദിതബ്ബം.

“കാരണാകാരോ”തി പദട്ഠാനം സന്ധായ വദതി. പഭേദതോ ദേസനാകാരോതി വേവചനം. നിദ്ധാരേത്ഥാ വുച്ഛമാനാനീതി ഉദ്ധരിത്ഥാ സമാരോപിയമാനാനീതി അധിപ്പായോ. സുത്തസ്സ അത്ഥം തഥത്താവബ്ബോധായാതി സുത്തസ്സ പദത്ഥാവഗമമുഖേന ചതുസച്ചാഭിസമയായ.

വേനേയുത്തയയുത്തോ അത്ഥനയത്തയുപദേസോ “വേനേയുത്തയപ്പയോജിതോ”തി വുത്തോ. വേനേയുത്തയത്ത്ഹി പച്ചയസമവായേ തദുപദേസഫലം അധിഗച്ഛന്തം അത്ഥം പയോജേതി നാമാതി. തദനുക്കമേനേവാതി തേസം ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിനം ദേസനാനുക്കമേനേവ. തേതി തയോ അത്ഥനയാ. തേസന്തി ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിനം. യമാ ഉദ്ദേസാദീനം സബ്ബേപമജ്ജിമവിത്ഥാരവുത്തിയാ തിണ്ണം പുഗ്ഗലാനം ഉപകാരതാ, ഏവം തേസം അത്ഥനയാനം. തസ്സാതി അത്ഥനയത്ഥസ്സ. തത്ഥാതി തസ്സം തസ്സം ഭൂമിയം.

സമുട്ഠാനം നിദാനം. അനേകയാ സദനയതോ, നിരുത്തിനയതോ ചാതി അനേകപ്പകാരം. പദമോ സദമോ. വിധിഅനുവാദോതി ഇദമേത വിധിവചനം, അയമനുവാദോതി അയം വിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. സമാധാതബ്ബോതി പരിഹരിതബ്ബോ. അനുസന്ധിയാ അനുരൂപം നിഗമേതബ്ബന്തി യായ അനുസന്ധിയാ സുത്തേ ഉപരി ദേസനാ പവത്താ, തദനുരൂപം സംവണ്ണനാ നിഗമേതബ്ബാ. പയോജനന്തി ഫലം. പിണ്ഡമോതി സഖ്വേപമോ. അനുസന്ധിതി പുച്ഛാനുസന്ധിആദിഅനുസന്ധി. ഉപോഗ്ഘാടോതി നിദസ്സനം. ചാലനാതി ചോദനാ. പച്ചുപട്ഠാനം പരിഹാരോ.

പകതിആദിപദാവയവം ഭിന്ദിത്വാ കഥനം ഭേദകമാ യഥാ “ദിബ്ബന്തിതി ദേവാ”തി (മ് നിം അട്ഠം ൧.൧൫൩). പദസ്സ അത്ഥകഥനം തത്പകമാ യഥാ “ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭൂ അനാചരിയകോ”തി (മഹാനിം ൧൯൨; ചുളനിം പാരായനമുതിഗാമാനിദേസ ൯൭; പടിം മ് ൧.൧൬൧). പരിയായവചനം വേവചനഗ്ഗഹണം യഥാ “പത്താ പജാനനാ”തി (ധം സ ൧൬). വിചയയുത്തിചതുബ്ബുഹപരിവത്തനഹാരേകദേസസങ്ഗഹിതാ, വേവചനഹാരസങ്ഗഹിതാ ചാതി ആഹ “തേ ഇധ കതിപയഹാരസങ്ഗഹിതാ”തി.

അത്തനോ ഫലം ധാരേതീതി ധമ്മോതി ഹേതുനോ ധമ്മഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ഞാപകഹേതുപി ഞാണകരണട്ഠേന കാരകേ പക്ഖിപിത്വാ ആഹ “കാരകോ സമ്പാപകോതിദുവിധോ”തി. പുന ചക്ഖുബ്ബിജാദിനിബ്ബത്തകമേവ കാരണം കത്വാ ദസ്സേന്തോ “പുന...പേ... തിവിധോ”തിആദിമാഹ. “തയോ കൂസലഹേതു”തിആദിനാ (ധം സ ൧൦൫൯-൧൦൬൦) ആഗതാ അലോഭാദയോ, ലോഭാദയോ ച ഹേതുഹേതു നാമ. “ചത്താരോ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, മഹാഭൂതാ ഹേതു, ചത്താരോ മഹാഭൂതാ പച്ചയോ രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ പത്താപനായാ”തിആദിനാ (മ് നിം ൩.൮൬) ആഗതോ പച്ചയഹേതു നാമ. കൂസലാകൂസലം കമ്മം അത്തനോ വിപാകം പതി ഉത്തമഹേതു നാമ. ചക്ഖാദിബ്ബിജാദി ചക്ഖുവിത്താണഅങ്കുരാദിനം അസാധാരണഹേതു നാമ. കൂസലാകൂസലാനം സതിപി പച്ചയധമ്മഭാവേ ഇട്ഠാനിട്ഠഫലവിസേസഹേതുഭാവദസ്സനത്ഥം വിസും ഗഹണം, സദമഗ്ഗാനം പന ഞാപകസമ്പാപകഹേതുഭാവദസ്സനത്ഥന്തി ദട്ഠബ്ബം. അങ്കുരാദികസ്സ അസാധാരണഹേതു ബ്ബിജാദിസമാനജാതിയഹേതുതായ സഭാഗഹേതു . സാധാരണഹേതു ഭൂസസലിലാദിഅസമാനജാതിയതായ അസഭാഗഹേതു. ഇന്ദ്രിയബദ്ധസന്താനികോ അജ്ഞതതികഹേതു, ഇതരോ ബാഹിരഹേതു. കേചി പന “സസന്താനികോ അജ്ഞതതികഹേതു, ഇതരോ ബാഹിരഹേതു”തി വദന്തി. പരിഗ്ഗാഹകോ ഉപത്ഥമ്ഭകോ. പരമ്പരഹേതു ഉപനിസ്സയപച്ചയോ.

നിബ്ബാനസ്സ അനിബ്ബത്തനിയേപി സമുദയപ്പഹാനസമുദയനിരോധാനം അധിഗമാധിഗന്തബ്ബഭാവതോ നിബ്ബാനം പതി മഗ്ഗസ്സ ഹേതുഭാവോ വിയ മഗ്ഗം പതി നിബ്ബാനസ്സ ഫലഭാവോ ഉപചാരസിദ്ധോതി ആഹ “ഫലപരിയായോ ലബ്ഭതി”തി.

പടിപജ്ജമാനഭൂമി മഗ്ഗധമ്മാ. പടിപന്നഭൂമി ഫലധമ്മാ.

കിച്ചതോതി സരസതോ. ലക്ഖണതോതി ഉപലക്ഖണതോ. സാമഞ്ഞതോതി സമാനഭാവതോ. തേന സമാനഹേതുതാ, സമാനഫലതാ, സമാനാരമ്മണതാ ച

ഗഹിതാ ഹോതീതി. തത്ത്വ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ ലക്ഖണഹാരനിദേശവണ്ണനായം വുത്തമേവ.

അപിചേത്ഥ

സമ്പയോഗവിപ്പയോഗവിരോധപകരണലിങ്ഗസദുത്തരസന്നിധാനസാമത്ഥിയാദീനമ്പി വസേന നയവിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ. തത്ത്വ സമ്പയോഗതോ താവനയവിഭാഗോ - “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അത്തം ഏകധമ്മമ്പി സമനുപസ്സാമി, യം ഏവം ലഹുപരിവത്തം, യഥയിദം ചിത്ത”ന്തി (അം നിം ൧.൪൮) ചിത്തസ്സ ലഹുപരിവത്തിതാ ഗഹിതാ, തംസമ്പയോഗതോ ചേതസികാനമ്പി ഗഹിതാവ ഹോതി അത്തത്ഥ നേസം ചിത്തേന സമ്പയോഗദീപനതോ. അഥ വാ “സഞ്ഞിനോ”തി. സഞ്ഞാസഹിതതാവചനേന ഹി നേസം വേദനാചേതനാദിവത്താപി സമ്പയോഗതോ ദീപിതാ ഹോതി.

വിപ്പയോഗതോ - “അഹേതുകാ”തി. ഹേതുസമ്പയുത്താ ഹി ധമ്മാ “സഹേതുകാ”തി വുത്താതി തബ്ബിയുരാ ധമ്മാ വിപ്പയോഗതോ “അഹേതുകാ”തി വുത്താതി വിത്തായതി. അഥ വാ “അസഞ്ഞിനോ”തി. സഞ്ഞാവിപ്പയുത്താ ഹി ധമ്മപവത്തി ഇധാധിപ്പേതാ, ന സഞ്ഞായ അഭാവമത്തന്തി വിത്തായതി.

വിരോധതോ - “അട്ഠമകോ (യമം ൩.ഇന്ദ്രിയയമകപാളി.൪൩൯), സദ്ധാനുസാരീ”തി (പും പം മാതികാ ൧.൩൬) ച വുത്തേ തം സന്തതിയം സംയോജനത്തയപ്പഹാനം വിത്തായതി, തഥാ “സതി വാ ഉപാദിസേസേ അനാഗാമിതാ”തി (ദീം നിം ൨.൪൦൪; മം നിം ൧.൧൩൧) വുത്തേ പഞ്ചോരമ്ഭാഗിയസംയോജനപ്പഹാനം , “ദിട്ഠേവ ധമ്മേ അത്താ”തി (ദീം നിം ൨.൪൦൪; മം നിം ൧.൧൩൧) വുത്തേ അനവസേസസംയോജനപ്പഹാനം വിത്തായതി.

പകരണതോ - “അബ്ധാകതാ ധമ്മാ”തി (ധം സം മാതികാ). അധികാരതോ ഹി കുമ്പാകുമ്പലഭാവേന ന കഥിതാതി ഞായതി. “ഉപയീ ഹി നരസ്സ സോചനാ”തി (സം നിം ൧.൧൨, ൧൪൪) ച. ബാഹിരാ ഹി ധമ്മാ ഇധ “ഉപയീ”തി അധിപ്പേതാതി വിത്തായതി.

ലിങ്ഗതോ - “സീതേനപി രൂപ്പതി, ഉണ്ഹേനപി രൂപ്പതി”തിആദി (സം നിം ൩.൧൯). സീതാദിഗ്ഗഹണേന ഹി ലിങ്ഗേന ഭൂതുപാദായപ്പകാരസ്സേവ ധമ്മസ്സ രൂപഭാവോ, ന ഇതരസ്സ.

സദുത്തരസന്നിധാനതോ - “കായപസ്സദ്ധി, കായായതന”ന്തി. “യാ വേദനാക്ഖന്ധസ്സാ”തിആദിവചനതോ ഹി പൂരിമോ കായസദ്ദോ സമൂഹവാചി, ഇതരോ ആയതനസദുസന്നിധാനതോ പസാദവാചി.

സാമത്ഥിയതോ - “സബ്ബം, ഭിക്ഖവേ, ആദിത്തം (സം നിം ൪.൨൮; മഹാവം ൪൪), സബ്ബേ തസന്തി ദണ്ഡസ്സാ”തി (ധം പം ൧൨൯) ച, തഥാ “സബ്ബാവന്തം ലോകം മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ...പേം... ഫരിത്വാ വിഹരതീ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൫൫; ൩.൩൦൮; മം നിം ൧.൧൧, ൨൩൨, ൪൫൯, ൫൦൯; ൨.൩൦൯; ൩.൨൩൦; വിഭം ൬൪൨). ഏത്ഥ ഹി സതിപി സബ്ബസദുസ്സ അനവസേസസത്തവാചകത്തേ ആദിത്തതാ സാപേക്ഖസ്സേവ അത്ഥസ്സ വാചകത്താ പദേസവാചി സബ്ബസദ്ദോ, ലോകസദ്ദോപി സത്തവാചി. സത്താരമ്മണാ ഹി അപ്പമഞ്ഞാതി. തഥാ “മാതരം

പിതരും ഹന്താ"തി (ധം പം ഫൻർ-ഫൻർ) സഞ്ചേന സഞ്ചം ഹി
സപടീക്ഖേപതോ, മാതുപിതുഘാതകമ്മസ്സ ച മഹാസാവജ്ജതാപവേദനതോ,
ഇധ ച തദനുത്തായ കതായ മാതുപിതുട്ഠാനിയാ താദിസാ കേചി പാപധമ്മാ
വേനേയുവസേന ഗഹിതാ വിത്തായതി. കേ പന തേതി? തണ്ഹാമാനാ.
തണ്ഹാ ഹി ജനനീ സത്താനം. "തണ്ഹാ ജനേതി പുരിസ"ന്തി (സം നി
൧.൫൫-൫൭) ഹി വുത്തം. പിതുട്ഠാനിയോ മാനോ തം നിസ്സായ
അത്തസമ്പഗ്ഗണ്ഹതോ "അഹം അസുകസ്സ രുഞ്ഞോ, രാജമഹാമത്തസ്സ വാ
പുത്തോ"തി യഥാ. സാമത്ഥിയാദീനന്തി ആദിസദ്ദേന ദേസപകതിആദയോ
സങ്ഗയ്ഹന്തി.

ലബ്ഭിമാനപദത്ഥനിദ്ധാരണമുഖേനാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സുത്തേ
ലബ്ഭിമാനഅസ്സാദാദിഹാരപദത്ഥനിദ്ധാരണദ്വാരേന. യഥാലക്ഖണന്തി യം യം
ലക്ഖണം, ലക്ഖണാനുരൂപം വാ യഥാലക്ഖണം. ഹേതുഫലാദീനി
ഉപധാരേത്വാ യോജേതബ്ബാനി തേസം വസേനാതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി
ഹേതുഫലാദയോ യേ യസ്ഥിം ഹാരേ സവിസേസം ഇച്ഛിതബ്ബാ, തേ ദസ്സേതും
"വിസേസതോ പനാ"തിആദിമാഹ. തം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

നിദ്ദേസവാറവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ര. പടിനിദ്ദേശവാരവണ്ണനാ

൧. ദേസനാഹാരവിഭിന്നഗവണ്ണനാ

൭. അന്യത്വസത്തത്തിൽ അത്യാനുഗതസത്തഭാവം, “ദേസനാഹാരോ”തി അയം സത്താ അന്യത്വം അത്യാനുഗതാതി അത്ഥോ.

അവുത്തമേവാതി പുണ്യേ അസംവണ്ണിതപദമേവ. “യമ്മം വോ”തിആദി (മം നി. ൩.൪൨൦) വചനസ്സു സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “കത്ഥ പനാ”തിആദി വുത്തം. തേപിടേകസ്സു ഹി ബുദ്ധവചനസ്സു സംവണ്ണനാലകഖണം നേത്തിപ്പകരണം, തഞ്ച പരിയത്തിയമ്മസംഗാഹകേ സുത്തപദേ സംവണ്ണേതബ്ബഭാവേന ഗഹിതേ ഗഹിതമേവ ഹോതി. തേനാഹ “ദേസനാഹാരേന...പേ... ദസ്സേതി”തി.

യേസം അസ്സാദാദീനം വിഭജനലക്ഖണോ ദേസനാഹാരോ, തേ ഗാമായ, ഇധാപി ച ആഗതേ “അസ്സാദം ആദീനവ”തിആദിനാ ഉദാഹരണവസേന വിഭജിതും “തത്ഥ കതമോ അസ്സാദോ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്സം “അസ്സാദാദീനവതാ”തി ഗാമായം വുത്തോ കതമോ അസ്സാദോ. അഥ വാ “അസ്സാദം ആദീനവ”തിആദിനാ യോ ഇധ അസ്സാദാദീനം ഉദ്ദേസോ, തത്ഥ കതമോ അസ്സാദോതി ചേതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. കമ്മകരണത്ഥഭിന്നസ്സു വിസയവിസയിതാലക്ഖണസ്സു അസ്സാദദ്വയസ്സു നിദസ്സനത്ഥം ഗാമാദ്വയുദാഹരണം, തഥാ കാമവിപരിണാമലക്ഖണസ്സു, വട്ടഭുക്ഖലക്ഖണസ്സു ചാതി ദുവിധസ്സാപി ആദീനവസ്സു നിദസ്സനത്ഥം “അരിയമഗ്ഗോ നിബ്ബാന”തി ദുവിധസ്സാപി നിസ്സരണസ്സു നിദസ്സനനിദസ്സനത്ഥഞ്ച ദേ ദേ ഗാമാ ഉദാഹടാ.

ധമ്മോ ഹവേ രക്ഖതി ധമ്മചാരിനി (ജാ. ൧.൧൦.൧൦൨-൧൦൩; നേത്തി. ൭, ൨൬, ൩൧; പേടകോ. ൨൨) ഏത്ഥ ധമ്മചാരിനോ മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനേഹി സാതിസയാരക്ഖാ സമ്ഭവതി, സമ്പത്തിഭവസ്സാപി വിപരിണാമസംഖാരദുക്ഖതാഹി ദുഗ്ഗതിഭാവോ ഇച്ഛിതോവാതി അധിപ്പായേനാഹ “നിസ്സരണം അനാമസിത്വാ”തി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “നിബ്ബാനം വാ ഉപനിധായ സബ്ബാ ഉപപത്തിയോ ദുഗ്ഗതി”തി.

അവേക്ഖസ്സുതി വിധാനം. തസ്സാ പന അവേക്ഖായ പവത്തിആകാരോ, വിസയോ, കത്താ ച “സുത്തേതോ, ലോകം, മോഘരാജാ”തി പദത്തയേന വുത്താതി ആഹ - “സുത്തേതോ...പേ... ആണത്തി”തി. തത്ഥ സഞ്ചാരാനം സുത്തേതാ അനത്തസഭാവതായ, അത്തസുത്തേതായ ച സിയാ. യതോ തേ ന വസവത്തിനോ, അത്തസാരവിരഹിതാ ച, യതോ തേ അനത്താ, രിത്താ, തുച്ഛാ ച അത്തനാ, തദുഭയം ദസ്സേതി “അവസവത്തിതാ”തിആദിനാ. ഏവം മച്ചുതരോ സിയാതി ഏവം പടിപത്തിയാ മച്ചുതരോ ഭവേയ്യാതി അത്ഥോ. പരികപ്പേത്വാ വിധിയമാനസ്സു മച്ചുതരണസ്സു പുണ്യഭാഗപടിപദാ ദേസനായ പച്ചക്ഖതോ സിജ്ജത്ഥമാനം സാതിസയം ഫലന്തി ആഹ “തസ്സ യം...പേ... ഫല”തി.

൬. ഉദാഹരണവസേനാതി നിദസ്സനവസേന. തത്ഥ “പുഗ്ഗലവിഭാഗേനാ”തി ഇമിനാ ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിപുഗ്ഗലപയോജിതോ അസ്സാദാദീസു ഭഗവതോ ദേസനാവിസേസോതി ദസ്സേതി.

ഘടിതമത്തന്തി സോതഭാരാനുസാരേന മനോഭാരികവിത്താണസന്താനേന ആലംബിതമത്തം. സസ്സതാദിആകാരസ്സാതി സസ്സതുച്ഛോദാകാരസ്സ. ഇദഞ്ചി ദ്വയം ധമ്മദേസനായ ചാലേതഞ്ച, ന അനുലോമികഖന്തി, യമാഭൂതത്താണം വാ. ഏതസ്ഥിഞ്ചി ചതുക്കേ ആസയസാമത്തതാ. വുത്തഞ്ചേതം -

“സസ്സതുച്ഛോദദിട്ഠി ച, ഖന്തി ചേവാനുലോമികാ;
യമാഭൂതഞ്ച യം താണം, ഏതം ആസയസത്തിത്”ന്തി. (വിസുദ്ധിം മഹാടീം മ.മന്ത്ര; ദീം നിം ടീം മ.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ;
സാരത്ഥം ടീം മ.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ, വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ;
വിം വിം ടീം മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ);

ചലനായാതി വിക്ഖമ്ഭനായ. പരാനുവത്തിയാതി സമുച്ഛേദനായ. ഉഗ്ഘടിതേ ജാനാതീതി ഉഗ്ഘടിതത്തുതി മൂലവിഭുജാദിപക്ഖേപേന സദുസിദ്ധി വേദിതഞ്ച. വിപഞ്ചിതന്തി “വിസമം ചന്ദിമസൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തിആദീസു (അം നിം ൪.൭) വിയ ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോതി ആഹ “മന്ദം സണിക”ന്തി. നിസ്സരണആദിനവനിസ്സരണഅസ്സാദാദിനവനിസ്സരണാനം വിഭാവനാ വേനേയ്യത്തയവിനയനസമത്ഥാ.

ചത്താരോതി അസ്സാദോ ച ആദിനവോ ച അസ്സാദോ ആദിനവോ ച അസ്സാദോ നിസ്സരണഞ്ചാതി ഏതേ ചത്താരോ. യദി നിസ്സരണവിഭാവനാ വേനേയ്യവിനയനസമത്ഥാ, കസ്ഥാ പഞ്ചമോ ന ഗഹിതോതി ആഹ “ആദിനവാവചനതോ”തി. യദി ഹി ഉഗ്ഘടിതത്തും സന്ധായ അയം നയോ വുച്ചതി, നിസ്സരണമത്തേന സിദ്ധം സിയാ. അഥ വിപഞ്ചിതത്തും, നേയ്യം വാ, ആദിനവോ ച നിസ്സരണഞ്ച അസ്സാദോ ച ആദിനവോ നിസ്സരണഞ്ച വത്തഞ്ചോ സിയാ? തഥാ അപ്പവത്തത്താ ന ഗഹിതോ. തേനാഹ “ആദിനവാവചനതോ”തിആദി. ദേസനന്തി സാമത്തേതോ ഗഹിതം “സുത്തേകദേസം ഗാഥം വാ”തി വിസേസേതി. പദപരമഅഗ്ഗഹണഞ്ചേതഥ സഉപായസ്സ നിസ്സരണസ്സ അനാമട്ഠത്താ.

“കല്യാണ”ന്തി ഇമിനാ ഇട്ഠവിപാകോ, “പാപക”ന്തി അനിട്ഠവിപാകോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “അയം അസ്സാദോ, അയം ആദിനവോ”തി. ലാഭാദീനം പുത്തേഫലത്താ തദനുരോധം വാ സന്ധായ “അയം അസ്സാദോ”തി വുത്തം. തബ്ബിപരിയായേന അലാഭാദീനം ആദിനവതാ വേദിതഞ്ച.

കാമാതി കിലേസകാമസഹിതാ വത്സുകാമാ. വിരൂപരൂപേനാതി അപ്പതിരൂപാകാരേന. മമേന്തീതി മദുന്തി. പബ്ബജിതോമ്ഹീതി പബ്ബജം ഉപഗതോ അമഹി. അപണ്ണകന്തി അവിരജ്ജന്യനകം. സാമത്തേന്തി സമണഭാവോ. സമിതപാപഭാവോയേവ സേയ്യോ സുന്ദരതരോ.

തത്ഥ “കാമാ ഹി ചിത്രാ മധുരാ മനോരമാ”തി അയം അസ്സാദോ, “വിരൂപരൂപേന മമേന്തി ചിത്ത”ന്തി അയം ആദിനവോ, “അപണ്ണകം സാമത്തേ”ന്തി ഇദം നിസ്സരണന്തി ആഹ “അയം...പേം... നിസ്സരണഞ്ചാ”തി.

ഫലാദീനം ഏകകവസേന ച തികവസേന ച പാളിയം ഉദാഹടത്താ വുത്തം “ദുകവസേനപീ”തി.

സുഖാ പടിപദാ, ദുഃഖാ പടിപദാതി യാ ദേ പടിപദാ, താസു ഏകേകാ ദന്ധവിപ്പാഭിഞ്ഞതായ ദേ ദേ ഹോന്തിതി ആഹ “പടിപദാഭിഞ്ഞാകതോ വിഭാഗോ പടിപദാകതോ ഹോതീ”തി. കതപുബ്ബുകിച്ചസ്സ പഥവീകസിണാദീസു സബ്ബപഥം “പഥവീ”തിആദിനാ പവത്തമനസിക്കാരോ പഥസമന്നാഹാരോ. ഉപചാരന്തി ഉപചാരജ്ഞാനം. പടിപജ്ജിതബ്ബതായ ത്യാനന്വി “പടിപദാ”തി വുച്ചതി. തദന്തോ ഹേട്ഠിമപന്തതോ അധികാ പന്താതി കത്വാ “അഭിഞ്ഞാ”തി വുച്ചതി.

കിലേസേതി നീവരണപ്പകാരേ, തംസഹഗതകിലേസേ ച. അങ്ഗപാതുഭാവന്തി വിതക്കാദിത്യാനങ്ഗപടിലാഭം.

അഭിനിവിസന്തോതി പട്ഠപേന്തോ. രൂപാരൂപം പരിഗൃഹ്ണന്തോതി രൂപാരൂപയമ്മേ ലക്ഖണാദീഹി പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഗണ്ഹന്തോ. പരിഗൃഹിതരൂപാരൂപസ്സ മഗ്ഗപാതുഭാവദന്ധതാ ച നാമരൂപവവത്ഥാനാദീനം കിച്ച്ഛസിദ്ധിയാ സിയാതി ന രൂപാരൂപപരിഗൃഹകിച്ച്ഛതായ ഏവ ദുഃഖാപടിപദതാ വത്തബ്ബാതി ചേ? ന, നാമരൂപവവത്ഥാപനാദീനം പച്ചനീകകിലേസമന്തായ സുഖസിദ്ധിയന്വി തമാസിദ്ധവിപസ്സനാസഹഗതാനം ഇന്ദ്രിയാനം മന്തായ മഗ്ഗപാതുഭാവതോ. രൂപാരൂപം പരിഗൃഹേത്വാതി അകിച്ച്ഛേനപി പരിഗൃഹേത്വാ, കിച്ച്ഛേന പരിഗൃഹിതേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. ഏവം സേസേസുപി. നാമരൂപം വവത്ഥാപേന്തോതി “നാമരൂപമത്തമേതം, ന അന്തോ കോചി സത്താദികോ”തി വവത്ഥാപനം കരോന്തോ. കതരോ പന്നേത്ഥ വാരോ യുത്തരൂപോതി? യോ കോചി സകിം, ദിക്ഖത്തും, അന്നേകസതക്ഖത്തുന്തി ഏവമാദീസു ഹി വിക്ഖമ്ഭന്നവാരേസു സകിം, ദിക്ഖത്തുബ്ബ വിക്ഖമ്ഭന്നവാരോ സുഖാ പടിപദാ ഏവ, ന തതോ ഉദ്ധം സുഖാ പടിപദാ ഹോതി, തസ്ഥാ തിക്ഖത്തും വിക്ഖമ്ഭന്നവാരതോ പട്ഠായ ദുഃഖാ പടിപദാ വേദിതബ്ബാ. അപിച കലാപസമ്മസനാവസാനേ ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനായ ഉപ്പന്നസ്സ വിപസ്സനുപക്കിലേസസ്സ തിക്ഖത്തും വിക്ഖമ്ഭന്നേന കിച്ച്ഛതാവാരോ ദുഃഖാ പടിപദാ വേദിതബ്ബാ. ഏത്ഥ ദന്ധത്താ പടിപദായ ഏതസ്സ അകിച്ച്ഛത്തേപി പുരിമാനം കിച്ച്ഛത്തേ ദുഃഖാപടിപദതാ വുത്തനയാവ. യസ്സ പന സബ്ബത്ഥ അകിച്ച്ഛതാ, തസ്സ പരമുക്കംസഗതാ സുഖാ പടിപദാ വേദിതബ്ബാ.

യഥാ നാമരൂപപരിഗൃഹകിച്ച്ഛതായ മഗ്ഗപാതുഭാവദന്ധതായ ദുഃഖാ പടിപദാ ദന്ധാഭിഞ്ഞാ വുത്താ, തഥാ തബ്ബിപരിയായേന ചതുത്ഥി, തദുഭയവോമിസ്സതാവസേന ദുതിയാ, തതിയാ ച ഞാതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഇമിനാ...പേ... വേദിതബ്ബാ”തി. വട്ടദുക്ഖതോ നിച്ചാനസ്സ അധിപ്പേതത്താ “വിപസ്സനാപക്ഖികാ ഏവാ”തി വുത്തം.

ഹേതുപായഫലേഹീതി ഏത്ഥ തണ്ഹാചരിതതാ, മന്ദപന്തതാ ച പഥായ പടിപദായ ഹേതു, തണ്ഹാചരിതതാ, ഉദത്ഥപന്തതാ ച ദുതിയായ, ദിട്ഠിചരിതതാ, മന്ദപന്തതാ ച തതിയായ, ദിട്ഠിചരിതതാ, ഉദത്ഥപന്തതാ ച ചതുത്ഥിയാ. ഉപായോ പന യഥാക്കമം സതിസമാധിവിരിയപന്തിന്ദ്രിയാനി , സതിപട്ഠാനത്യാനസമ്മപ്പയാനസച്ചാനി ച ഉപനിസ്സയഭൂതാനി. ഫലം വട്ടദുക്ഖതോ നിച്ചാനം.

സമാധിമുഖേനാതി സമാധിമുഖേന ഭാവനാനുയോഗേന. തേനേവാഹ “സമമപുബ്ബങ്ഗമായ വിപസ്സനായാ”തി. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം നേത്തിപ്പകരണേ.

വക്ഖതി “രാഗവിരാഗാ ചേതോവിമുത്തി സേക്ഖഫല”ന്തി, “രാഗവിരാഗാ ചേതോവിമുത്തികാമയാതുസമതിക്കമ”ന്തി ച. സോതി അനാഗാമീ.

തേനാതി പടിപക്ഖേന. തതോതി പടിപക്ഖതോ. സമാനാധികരണവസേന ച ചേതോവിമുത്തിസദാനം സമാസം കത്വാ ഭിന്നാധികരണവസേന വത്തും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. പുന “ചേതസോ വാ”തിആദിനാ അന്തപദത്ഥവസേന ചേതോവിമുത്തിപദാനം സമാസം ദസ്സേതി. വിത്താണപരിയായേന ചേതോ-സദേന വുത്തയോജനാ ന സമഭവതീതി ആഹ “യമാസമഭവ”ന്തി.

ഹാ-സദോ ഗതിഅത്ഥോ, ഗതി ചേത്ഥ ഞാണഗതി അധിപ്പേതാതി ആഹ “ഹാതബ്ബാതിഗമേതബ്ബാ”തി. നേതബ്ബാതി ഞാപേതബ്ബാ.

൧. തന്തി പുഗ്ഗലവിഭാഗം. ഞാണവിഭാഗേനാതി സുതമയാദിഞാണപ്പഭേദേന. നിബ്ബത്തനന്തി ഉപ്പാദനം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ഉഗ്ഘടിതത്തുതാതിആദിപുഗ്ഗലവിഭാഗഭൂതേ ദേസനാഭാജനേ. ദേസനായന്തി സുത്തേ. തം ദസ്സേതുന്തി തം പുഗ്ഗലവിഭാഗം ദസ്സേതും. “സ്വായം ഹാരോ കഥം സമഭവതീ”തി കേചി പഠന്തി.

സാതി വുത്തപ്പകാരധമ്മത്ഥാനം വിമംസനപത്തോ. അധികാരതോതി “സത്ഥാ വാ ധമ്മം ദേസയതീ”തിആദിഅധികാരതോ. സാമത്ഥിയതോ ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിവേനേയവിനയനസമത്ഥഭാവതോ. പരിയത്തിധമ്മസ്സ ഉപധാരണന്തി ഏത്ഥാപി “അധികാരതോ സാമത്ഥിയതോ വാ”തി ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ബം.

“വിമംസാദിപരിയായവതീ പഠമവികപ്പവസേന, വിമംസാദിവിഭാഗവതീ ദുതിയവികപ്പവസേന, ചിന്തായ ഹേതുഭൂതായ നിബ്ബത്താ ചിന്താമയീ”തി ഏവമാദിവുത്തനയാനുസാരേന സക്കാ യോജേതുന്തി ആഹ “സേസം വുത്തനയമേവാ”തി.

സുതചിന്താമയത്താണേസുതി സുതമയത്താണേ ച ചിന്താമയത്താണേ ച സുതചിന്താമയത്താണേസു ച സുതചിന്താമയത്താണേസുതി ഏകദേസസരൂപേകസേസോ വേദിതബ്ബോ. ചിന്താമയത്താണേയേവ ഹി പതിട്ഠിതാ മഹാബോധിസത്താ ചരിമഭവേ വിപസ്സനം ആരഭന്തി, ഇതരേ സുതചിന്താമയത്താണേസുതി. തേഹീതി തഥാ പഠ്ഠേഹി. വുത്തനയേനാതി “ഉപാദാരുപം പരിഗൃണ്ഹാതി, അരുപം പരിഗൃണ്ഹാതീ”തിആദിനാ പടിപദാകമായം (നേത്തിം അട്ഠം ൫) വുത്തനയേന.

൮. പരതോ ഘോസോ പച്ചയഭൂതോ ഏതിസ്സാതി അധിപ്പായോ. “പച്ചത്തസമുട്ഠിതേന ച യോനിസോമനസികാരേനാ”തി ഇദം ആവുത്തിനയേന ദുതിയം ആവട്ടതീതി വേദിതബ്ബം. തേന സാവകാനം ഭാവനാമയത്താണുപ്പത്തി സങ്ഗഹിതാ ഹോതി. സാവകാനമേവ വാ ഞാണുപ്പത്തി ഇധാധിപ്പേതാ ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിവിഭാഗകഥനതോ. ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ പുബ്ബേ വുത്തഏകസേസനയോപി പടിക്ഖിത്തോ ദട്ഠബ്ബോ. “ആസയപയോഗപബ്ബോധസ്സ നിപ്ഫാദിതത്താ”തി ഏതേന പച്ഛിമചക്കഭയപരിയാപന്നാനി പുബ്ബഹേതുസങ്ഗഹാനി സുതചിന്താമയത്താണാനി സന്ധായ “ഇമാ ദേവ പത്താ അത്ഥീ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി. അത്ഥിഭാവോ ചേതാസം പടിപക്ഖേന

അനുപദ്യുതതാ വേദിതബ്ബാ. അപരിക്ഖതത്താ അനഭിസങ്ഖതത്താ.
സുതമയണാണസ്സാപി പുരിമസിദ്ധസ്സ.

൯. ദേസനാപടിപദാണാണവിഭാഗേഹീതി
നിസ്സരണദേസനാദിദേസനാവിഭാഗേഹി, ദുക്ഖാപടിപദാദിപടിപദാവിഭാഗേഹി,
സുതമയണാണാദിണാണവിഭാഗേഹി.

അവസിട്ഠപാരിസജ്ജനാതി ഖത്തിയഗഹപതിപരിസപരിയാപന്നേന.
അട്ഠന്നന്തി ഖത്തിയപരിസാ
ബ്രാഹ്മണഗഹപതിസമണചാതുമഹാരാജികതാവതിംസമാരബ്രഹ്മപരിസാതി
ഇമാസം അട്ഠന്നം.

സമത്ഥേതീതി സമത്ഥം സമ്ബന്ധത്ഥം കരോതി.

തമേവ ദ്വാദസപദഭാവം ദീപേത്യാതി സമ്ബന്ധോ. തദത്ഥസ്സാതി
ഛരഛരപരിയായത്ഥസ്സ (മം നി° ൩.൪൨൦ ആദയോ).
സബ്ബപരിയത്തിധമ്മസങ്ഗാഹകത്താ ഛരഛരപരിയായസ്സ, തദത്ഥസ്സ ച
ധമ്മചക്ഷപ്പവത്തേന സുത്തേന (സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൩; പടി° മ°
൨.൩൦) സങ്ഗഹിതത്താ വുത്തം “സബ്ബസ്സാപി...പേ°... വിഭാഭവേനോ”തി.
വിസയിഭാവേന ബൃജ്ജനപദാനം, വിസയഭാവേന അത്ഥപദാനം സമ്ബന്ധം
സന്ധായാഹ “തേസം...പേ°... സമ്ബന്ധഭാവ”തി.

പദാവയവോ അക്ഖരാന്തി. പദത്ഥോതി പദത്ഥാവയവോ. പദത്ഥഗുഹണസ്സാതി
പദത്ഥാവബോധസ്സ. വിസേസാധാനം വിസേസുപ്പത്തി. വാക്യഭേദേതി
വാക്യവിസേസേ. ചിത്തപരിതോസനം ചിത്താരാധനം. ബുദ്ധിനിസാനം പഞ്ഞായ
തേജനം തിക്ഖഭാവകരണം. നാനാവാക്യവിസയതാപി സിദ്ധാ ഹോതി
പദാദിഹിപി സങ്കാസനസ്സ സിദ്ധത്താ . ഏകവാക്യവിസയതായ ഹി അത്ഥപദാനം
സങ്കാസനാദയോ യമാക്കമം അക്ഖരാദിവിസയാ ഏവാതി നിയമോ സിയാ.
ഏതേനാതി അത്ഥപദാനം നാനാവാക്യവിസയത്ഥേന.

ഉഗ്ഘടനാദിഅത്ഥാനീതി ഉഗ്ഘടനവിപഞ്ചനനയനപ്പയോജനാനി.

൧൦. ഉപതിട്ഠന്തി ഏത്ഥാതി ഉപട്ഠിതന്തി ഉപട്ഠിതസദുസ്സ അധികരണത്ഥതം
ദസ്സേതും “ഉപതിട്ഠന്തട്ഠാന”തി വുത്തം യഥാ “പദക്കന്ത”ന്തി. തേനാഹ “ഇദം
നേസ”തിആദി. പടിപത്തിദേസനാഗമനേഹീതി പടിപത്തിഗമനദേസനാഗമനേഹി.
“കിച്ഛം വതായം ലോകോ ആപന്നോ ജായതി ച...പേ°... ജരാമരണസ്സാ”തിആദിനാ
ജരാമരണതോ പട്ഠായ പടിച്ഛസമുപ്പാദമുഖേന വിപസ്സനം അഭിനിവിസിത്വാ
മഹാഗഹനം ഛരിന്ദിതും നിസാനസിലായം ഫരസും നിസേനോ വിധ
കിലേസഗഹനം ഛരിന്ദിതും ലോകനാമോ ണാണഫരസും തേജേനോ ബുദ്ധഭാവായ
ഹേതുസമ്പത്തിയാ പരിപാകഗതത്താ സബ്ബത്തുതത്താണാധിഗമായ
വിപസ്സനാഗബ്ഭം ഗണ്ഹാപേനോ അന്തരന്തരാ നാനാസമാപത്തിയോ
സമാപജ്ജിത്വാ അനുപദധമ്മവിപസ്സനാവസേന അനേകാകാരവോകാരസങ്ഖാരേ
സമ്മസന്തോ ഛരത്തിംസകോടിസതസഹസ്സമുഖേന യം ണാണം പവത്തേസി, തം
“മഹാവജിരത്താണ”തി വദന്തി. അട്ഠകമായം പന
“ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സസമാപത്തിസഞ്ചാരിമഹാവജിരത്താണ”തി (ദീ° നി°
അട്ഠ° ൩.൧൪൧) ആഗതം, തം ദേവസികം വളഞ്ജനകസമാപത്തിനം
പുരേചരാനുചരത്താണം സന്ധായ വുത്തം. യം പന വക്ഖതി

“ഞാണവജിരമോഹജാലപദാലന”ന്തി, തം സഹ വിപസ്സനായ മഗ്ഗുഞാണം വേദിതബ്ബം. ഏതം ബ്രഹ്മചരിയന്തി സാസനബ്രഹ്മചരിയം അധിപ്പേതന്തി തം ദസ്സേന്തോ “ബ്രഹ്മുനോ”തിആദിമാഹ.

ദേസനായാതി കരണത്ഥേ ഇദം കരണവചനം. നിയുത്തോതി ഏത്ഥ ഹേതുഅത്ഥോ അന്തോനീതോതി ദസ്സേന്തോ “നിദ്ധാരേതാ യോജിതോ”തി ആഹ.

ദേസനാഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. വിചയഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ

൧൧. ജാതിലിജ്ഗകാലസാധനവിഭത്തിസഞ്ചാവിസേസാദിതോ സദുതോ പദവിചയോ കാതബ്ബോ. തത്ഥ കരിയമാനോ ച യമാസഭാവനിരുത്തിയാ ഏവ കതോ സുകതോ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “ഇദം നാമപദം ...പേ... അയം സദുതോ പദവിചയോ”തി വത്ഥാ “സോ പനായ”ന്തിആദിമാഹ. വത്തബ്ബഅത്ഥസംവണ്ണനാതി തത്ഥപദവചനീയസ്സ അത്ഥസ്സ ഭേദം വത്ഥാ പരിയാധേഹി വിവരിത്ഥാ കഥനം.

വിചിയമാനസ്സ സുത്തപദസ്സാതി പുച്ഛാവസേന പവത്തസുത്തപദസ്സ. “സുത്തന്തരപദാനിപി പുച്ഛാവസേനേവ പവത്താനി”തി വദന്തി “ന സബ്ബന്ധി സുത്തപദ”ന്തി. ഏകസ്സേവ പദസ്സ സമ്ഭവന്താനം അനേകേസം അത്ഥാനം ഉദ്ധാരോ അത്ഥുദ്ധാരോ. ഏകസ്സേവ പന അത്ഥസ്സ സമ്ഭവന്താനം അനേകേസം പദാനം ഉദ്ധാരോ പദുദ്ധാരോ. സബ്ബേ ഹി സംവണ്ണിയമാനേ സുത്തേ ലബ്ധിമാനേ സബ്ബേ പദത്ഥേ. നവസുത്തന്തേതി സുത്തഗേയ്യാദിവസേന നവപ്പകാരേ സുത്തസ്മിം ആനേത്ഥാ വിചിനതീതി യോജനാ. അഥ വാ “സബ്ബേ നവസുത്തന്തേ”തി ഇമിനാ പവിചയലക്ഖണേന ഹാരേന സുത്തഗേയ്യാദിനി സബ്ബാനിപി നവപ്പകാരാനി സുത്താനി വിചിനതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സുത്തഗേയ്യാദികേ”തിആദി.

“കോസലാനം പുരാ രമ്മാ”തിആദികാ (സു° നി° ൯൮൨) ഛരപഞ്ഞാസ ഗാമാ വത്ഥുഗാമാ. “പാരായനമനുഗായിസ്സ”ന്തി (സു° നി° ൧൧൩൨ ആദയോ) പന ആദികാ ഏകൂനവിസതി ഗാമാ അനുഗീതിഗാമാ. ഇദം നാമം കതന്തി ഇദം “പാരായന”ന്തി നാമം കതം. തേനാഹ “പാരം ഗമനീയാ ഇമേ ധമ്മാ, തസ്മാ ഇമസ്സ ധമ്മപരിയായസ്സ ‘പാരായനത്ഥേവ അധിവചന’”ന്തി (സു° നി° പാരായനത്ഥുതിഗാമാ; ചുളനി° പാരായനത്ഥുതിഗാമാ ൧൪൯ ആദയോ). ബുദ്ധിയം വിപരിവത്തമാനന്തി ഇമസ്സ വിചയഹാരവിഭിജ്ഗസ്സ ദേസനാകാലേ ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ അത്തനോ ബുദ്ധിയം വത്തമാനം കത്ഥാ ഏവമാഹാതി യോജനാ.

ഏകംസബ്ബാകരണസ്സ അയന്തി ഏകംസബ്ബാകരണീയാ, ഏകംസേന വാ ബ്യാകാതബ്ബത്താ ഏകംസബ്ബാകരണീയാ, ഏകംസബ്ബാകരണയോഗ്ഗാതി അത്ഥോ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. റപനീയാതി റപേതബ്ബത്താ അബ്യാകരണീയാതി അത്ഥോ. സമയന്തരപരിചയേന നിവാരണധമ്മം പതി സംസയപക്ഖണോ പുച്ഛതീതി അധിപ്പായേനാഹ “വിമതിച്ഛേദന”ന്തി. പകതിയാ പന നിവാരണധമ്മം അജാനന്തോ ഞാതുക്കാമതായ പുച്ഛതീതി അദിട്ഠജോതനായ പുച്ഛാപി സിയാ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “ലോകസ്സ നിവാരണാദിനി അജാനന്തേനാ”തി.

ഏകവത്ഥുപരിഗൃഹാതി ഏകസ്സ അഭിധേയത്ഥസ്സ ഗഹണതോ.

വിമുക്തിപരിപാഛകളുന്ദിയാനി വിവട്ടപക്ഖേ റിതസ്സ സദ്ധാദയോ ധമ്മാ, കിം പന്നേതമ അരിയാനന്വി ഇന്ദ്രിയലോകേന സങ്ഗഹോ ഹോതീതി ആഹ “പരിയാപന്നധമ്മവസേനാ”തിആദി.

കാളപക്ഖചാതുദസീഘനവനസണ്ഡമേഘപടലച്ഛാദനഅഡ്ഡരത്തിനം വസേന ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതേന. വിവിച്ഛാതി വിചികിച്ഛായ. തേനാഹ “വിചികിച്ഛാഹേതൂ”തി. ദുക്ഖമസ്സ മഹബ്ഭയന്തി ഏതമ വുത്തം “അസ്സാ”തി പദം “ജപ്പാഭിലേപനം അസ്സ ബ്രൂമീ”തി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബന്തി ദസ്സേനോ “ജപ്പാ തണ്ഹാ അസ്സ ലോകസ്സാ”തി ആഹ. “സബ്ബസത്താന”ന്തിആദിനാ, “സബ്ബസോവാ”തിആദിനാ ച അന്ധയതോ, ബൃതിരേകതോ ച സാതിസയം അവിജ്ജായ നീവരണഭാവം ദസ്സേതി. “ദുരേ സന്തോ പകാസന്തി (ധം പം ൩൦൪; നേത്തിം ൧൧), രത്തോ അത്ഥം ന ജാനാതീ”തി (നേത്തിം ൧൧, ൨൨) ഗാമാദയേനാപി അനുഗീതിവിചയം ദസ്സേതീതി യോജേതബ്ബം.

രൂപാവചരാതി രൂപാവചരസത്താ. വിപരിണാമദുക്ഖതായ മുച്ചനസ്സ കാരണവചനന്തി സമ്ബന്ധോ. യതോ വട്ടദുക്ഖതോ മുച്ചനം. തം വട്ടദുക്ഖം അനവസേസപരിയാദാനവസേന സങ്ഖാരദുക്ഖതാഗഹണേന.

ഏകാധാരന്തി ഏകവത്സു അധിട്ഠാനം. നിവാരണം വിക്ഖമ്ഭനം പിധാനം സമുച്ഛേദോതി അത്ഥദയസ്സ പുച്ഛിതത്താ “അനേകാധാരം ദസ്സേതു”ന്തി വുത്തം. തേനാഹ “നിവാരണസങ്ഖാതം സംവരം...പേ... പിധിയന്തി പച്ഛിജ്ജന്തീ”തി (സും നിം അട്ഠം ൨.൧൦൪൧; ചൂളനിം അട്ഠം ൩). തസ്സതോ “നിവാരണസങ്ഖാതം വിക്ഖമ്ഭനം, സംവരം, പിധാനഞ്ച കമേഹീ”തി.

“വോദാന”ന്തി ഇമിനാ സോതാനം വിക്ഖമ്ഭനവിസുദ്ധി, “വുട്ഠാന”ന്തി ഇമിനാ സമുച്ഛേദവിസുദ്ധി അധിപ്പേതാതി ആഹ “പുച്ഛായ ദുവിധത്ഥവിസയതം വിവരിതും ‘ഏവ’ന്തിആദി വുത്ത”ന്തി. തഥാ ചാഹ “വോദായതി...പേ... അരിയമഗ്ഗോ”തി.

ദിട്ഠിമാനാവിജ്ജാസോതാപി തണ്ഹാസോതാനുഗാതി ആഹ “യേഭുയ്യേന അനുരോധവസേനാ”തി. ഉപചാരവസേനാതി നിസ്സിതുപചാരവസേന. സബ്ബസ്മാതി ചക്ഖുതോ യാവ മനതോതി സബ്ബസ്മാ ദ്വാരതോ. സബ്ബപ്പകാരേനാത്തി തണ്ഹായനമിച്ഛാഭിനിവേസനഉന്നമനാദിപ്പകാരേന.

തമേവ സതിന്തി യായം സതി പുബ്ബഭാഗേ സോതാനം വിക്ഖമ്ഭനവസേന വുത്താ, തമേവ സതിം. മഗ്ഗക്ഖണേ സോതാനം സംവരം പിധാനം ബ്രൂമി. യസ്മാ പന പിധായികാപി സതി മഗ്ഗക്ഖണേ പത്താനുഗാ, പത്താകിച്ചമേവേത്ഥ അധികം, തസ്മാ വുത്തം “പത്തായേതേ പിധീയരേ”തി.

സംവരപിധാനാനന്തി ഏതമ സംവരസദ്ദേന നിവാരണം വുത്തം.

യസ്മിം യസ്മിം അരിയമഗ്ഗേ അന്ധിഗതേ യം യം അഭിസങ്ഖാരവിത്താണം ഉപ്പജ്ജനാരഹം, തസ്മിം തസ്മിം അധിഗതേ തം തം വിത്താണം അനുപ്പാദനീരോധേന നിരുജ്ജന്തീ സദ്ധിം അത്തനാ സമ്പയുത്തനാമരൂപേനാതി ആഹ “തസ്സ തസ്സ വിത്താണസ്സ നിരോധേന സഹേവാ”തി. അനുപ്പാദനീരോധോ ഹി ഏതമ “നിരോധോ”തി അധിപ്പേതോ

അനുപാദിസേസനിബ്ബാനസ്സ അധിപ്പേതത്താതി. അനുസന്ധീയതി ഏതേനാതി അനുസന്ധി, ഇധ പുച്ഛിയമാനോ അത്ഥോ.

സഹ വിസയേന ദസ്സേതുന്തി ഏതഥ സച്ചാനി ഏവ വിസയോ. പഹാതബ്ബസഭാവം സമുദയസച്ചം, തസ്സ വിസയോ ദുക്ഖസച്ചം. “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ വിഹാരതോ തണ്ഹാ പവഡ്ഡതീ”തി (സം. നി. ൨.൩൩, ൫൭) ഹി വുത്തം. പഹായകസഭാവം മഗ്ഗസച്ചം, തസ്സ വിസയോ നിരോധസച്ചന്തി ആഹ “സഹ വിസയേന...പേ... സച്ചേസു”തി. കാമഞ്ചേതഥ “സമുദയോ ദ്വിസു ഭൂമീസു പഹീയതീ”തി ആരദ്ധം, “ദസ്സന്നേ തീണി സംയോജനാനി പഹീയന്തി, ഭാവനായ സത്ത സംയോജനാനി പഹീയന്തി”തി പന വിഭാഗവചനമേവ വത്തന്തി ആഹ “പഹായകവിഭാഗമുവേന പഹാതബ്ബവിഭാഗം ദസ്സേതു”ന്തി.

നിരവസേസകാമരാഗബ്ബാപാദാ തതീയമഗ്ഗേന പഹീയന്തി, ഇതരേ ചതുത്ഥമഗ്ഗേനാതി വുത്തം “ഇതരേഹി പന നിരവസേസ”ന്തി. തത്ഥാതി കമ്മവിപാകവട്ടപ്പഭേദേന തേയാതുകേ ഭവത്തയേ. സംയോജനവസേനാതി സബ്ബദാ യോജനവസേന ബന്ധനവസേന.

൧൨. അഗ്ഗഫലത്തായ ഏകമ്പി സമാനം തന്നിമിത്തസ്സ ഖയാനുപ്പാദാരമ്മണസ്സ പച്ചവേകഖണ്ണാണസ്സ വസേന ഫലവോഹാരേന ദേവനാമാനി ലഭതി.

സോമനസ്സനാമലാഭോ ഇമിനാ ആരമ്മണസങ്കേതേനാതി തദത്ഥം വിവരത്തോ “ഖയേ...പേ... സമത്തായാ”തി ആഹ.

൧൩. തഗ്ഗഹണേനേവാതി ഫസ്സപഞ്ചമകപഞ്ചരൂപിന്ദ്രിയഗ്ഗഹണേനേവ. സഹചരണാദിനാതി സഹജാതാദിഅനന്തരാദിപച്ചയഭാവേന ചേവ നിസ്സയാരമ്മണാദിനാ ച. “സമ്പയുത്ത”ന്തി ഇമിനാ സഹിതതാ അവിസിട്ഠതാ ഇധാധിപ്പേതാതി ആഹ “അവിഭാഗേന ഗഹണീയഭാവം സന്ധായാ”തി.

കഥം സമാധിന്ദ്രിയം ഉപ്പാദേതീതി ആഹ “സതിഗ്ഗഹണേന ചേതഥ പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനം ഇധാധിപ്പേത”ന്തി. ന ഹി സമാധിനാ പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനം സമ്ഭവതി.

പദഹതി ഏതേനാതി പധാനം, വീരിയം. തേതി വീരിയസങ്ഖാരാ. ഏകരസേനാതി യഥാ ഇന്ദ്രിയാനി ഏകരസാനി ഹോന്തി, ഏവം ഏകരസഭാവേന സരണതോ പവത്തനതോ. തഥാ പവത്തിയാ ഏവ സുട്ഠ വത വീരിയം വാഹേസീതി യോഗിനാ സങ്കപ്പേതബ്ബതോ തദുപഗവീരിയവാഹനട്ഠേന “സമ്പഹംസനാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ഏവം മേ...പേ... ഹേതുഭാവതോ”തി.

ഇദ്ധിസദുസ്സ പഠമോ കത്തുഅത്ഥോ, ദുതിയോ കരണത്ഥോ വുത്തോ, പാദസദുസ്സ ഏകോ കരണത്ഥോ ഏവ. പജ്ജിതബ്ബാ ച ഇദ്ധീ വുത്താ, ന ച ഇജ്ജന്തി. പജ്ജിതബ്ബാ ച ഇദ്ധീ പജ്ജനകരണേന പാദേന സമാനാധികരണാ ന ഹോന്തിതി “പഠമേന അത്ഥേന ഇദ്ധി ഏവ പാദോ”തി കഥം സക്കാ വത്തും, തഥാ ഇദ്ധികിരിയാകരണേന സാധേതബ്ബാ ബുദ്ധിസങ്ഖാതാ ഇദ്ധി പജ്ജനകിരിയാകരണേന പജ്ജിതബ്ബാതി ദ്വിന്നം കരണാനം ന സമാനാധികരണതാ സമ്ഭവതീതി “ദുതിയേന അത്ഥേന ഇദ്ധിയാ പാദോ”തി കഥം സക്കാ വത്തുന്തി

ചേ? സക്കാ, പാദസ്തു ഇജ്ജന്തമാനകോട്ഠാസ ഇജ്ജന്തനകരണ്ണുപായഭാവതോ. അഥ വാ “പഥേന അത്ഥേന ഇദ്ധിയാ പാദോ, ദുതിയേന അത്ഥേന ഇദ്ധി ഏവ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ”തി ഏവം യോജനതോ. കഥം? അനന്തരത്ഥോ പച്ചാസത്തിനായേന ഇധ പഥോതി അധിപ്പേതോ, തതോ പുരിമോ ദുതിയോതി.

“ഛന്ദഃ ചേ ഭിക്ഖു അധിപതിം കരിത്വാ ലഭതി സമാധി”ന്തിആദി (വിഭ് ൪൩൨) വചനതോ ഛന്ദസമാധിപ്പയാനസഞ്ചാരസമന്നാഗതം ഇദ്ധിപാദം ഭാവേതിതി ഏത്ഥാപി ഛന്ദാധിപതി സമാധി ഛന്ദസമാധിതി അധിപതിസദുലോപം കത്വാ സമാസോ വുത്തോതി വിത്തായതി. അധിപതിസദുത്ഥദസ്സനവസേനേവ പന “ഛന്ദഹേതുക്കോ, ഛന്ദാധികോ വാ സമാധി”തി സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭ് ൪൩൦) ൪൩൧) വുത്തം, തസ്മാ ഇധാപി ഛന്ദാധിപതി സമാധി ഛന്ദസമാധിതി വേദിതബ്ബോ. തം പന ഛന്ദഃ വുത്തനയേന സദ്ധാസീസേന ദസ്സേനോ “സദ്ധാധിപതേയ്വാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ”തി വുത്തം. “ഇദം പധാന”ന്തി വാ വീരിയം വുത്തം. വീരിയസദാപേക്ഖാസഹിതം ഏകവചനേന വത്വാ ചതുബ്ബിധസ്സപി വീരിയസ്സ അധിപ്പേതത്താ നിബ്ബത്തേതബ്ബയമ്മവിഭാഗേന ച “ഇമേ സഞ്ചാരാ”തി വുത്തം. തേന പധാനഭൂതാ സഞ്ചാരാതി ഏവം സമാസോ വേദിതബ്ബോ. സഞ്ചരസഞ്ചാരാദിനിവത്തനത്ഥഞ്ചേത്ഥ പധാനഗൃഹണം. അഥ വാ തം തം വിസേസം സഞ്ചരോതിതി സഞ്ചാരോ, സബ്ബവി വീരിയം. തത്ഥ ചതുകിച്ചസാധകതോ അത്തേസ്സ നിവത്തനത്ഥം പധാനഗൃഹണന്തി പധാനഭൂതാ സേട്ഠഭൂതാതി അത്ഥോ.

വീരിയിദ്ധിപാദനിദേശേ “വീരിയസമാധിപ്പയാനസഞ്ചാരസമന്നാഗത”ന്തി (വിഭ് ൪൩൩) ദിക്ഖത്തും വീരിയം ആഗതം. തത്ഥ പുരിമം സമാധിവിസേസനം “വീരിയാധിപതി സമാധി വീരിയസമാധി”തി, ദുതിയം സമന്നാഗതമ്ഗദസ്സനത്ഥം. ദേ ഏവ ഹി സബ്ബത്ഥ സമന്നാഗതമ്ഗാനി സമാധി, പധാനസഞ്ചാരോ ച. ഛന്ദാദയോ സമാധിവിസേസനാനി. പധാനസഞ്ചാരോ പന പധാനവചനേനേവ വിസേസിതോ, ന ഛന്ദാദീഹീതി ന ഇധ വീരിയാധിപതിതാ പധാനസഞ്ചാരസ്സ വുത്താ ഹോതി. വീരിയഞ്ച സമാധി വിസേസേത്വാ റിതമേവ സമന്നാഗതമ്ഗവസേന പധാനസഞ്ചാരവചനേന വുത്തന്തി നാപി ദിഹി വീരിയേഹി സമന്നാഗതോ വുത്തോ ഹോതി. യസ്മാ പന ഛന്ദാദീഹി വിസിട്ഠോ സമാധി തഥാ വിസിട്ഠേനേവ തേന സമ്പയുത്തോ പധാനസഞ്ചാരോ, സേസധമ്മാ ച, തസ്മാ സമാധിവിസേസനാനം വസേന “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ”തി വുത്താ. വിസേസനഭാവോ ച ഛന്ദാദീനം തത്ത്വംഅപസ്സയനവസേന ഹോതിതി ഛന്ദസമാധി...പേ... ഇദ്ധിപാദന്തി ഏത്ഥ നിസ്സയത്ഥേപി പാദസദേന ഉപായത്ഥേന ഛന്ദാദീനം ഇദ്ധിപാദതാ വുത്താ ഹോതി. തഥാ ഹി അഭിധമ്മേ ഉത്തരചുളഭാജനീയേ “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഛന്ദിദ്ധിപാദോ”തിആദിനാ (വിഭ് ൪൩൪) ഛന്ദാദീനമേവ ഇദ്ധിപാദതാ വുത്താ. പഞ്ചാപുച്ഛകേ ച “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ - ഇധ ഭിക്ഖു ഛന്ദസമാധി”തി (വിഭ് ൪൩൨) ആരഭിത്വാപി പുന ഛന്ദാദീനംയേവ കൂസലാദിഭാവോ വിഭിത്തോ. ഉപായിദ്ധിപാദദസ്സനത്ഥമേവ ഹി നിസ്സയിദ്ധിപാദദസ്സനം കതം. അത്തഥാ ചതുബ്ബിധതാവ ന ഹോതിതി. അയമേത്ഥ പാളിവസേന അത്ഥവിനിച്ഛയോ വേദിതബ്ബോ.

തദമ്ഗസമുച്ഛേദനിസ്സരണവിവേകനിസ്സിതത്ത്വം വത്വാ പടിപ്പസ്സദ്ധിവിവേകനിസ്സിതസ്സ അവചനം “ഛന്ദസമാധി...പേ... ഇദ്ധിപാദം ഭാവേതി”തി (വിഭ് ൪൩൨) ഭാവേതബ്ബാനം ഇദ്ധിപാദാനം വുത്തത്താ. ഭാവിതിദ്ധിപാദസ്സ ഹി സച്ഛികാതബ്ബാ ഫലപരിയാപനാ ഇദ്ധിപാദാതി.

വോസ്സഗ്ഗസദോ പരിച്ചാഗതോ, പക്ഖന്ദനതോ ചാതി വോസ്സഗ്ഗസ്സ ദുവിധതാ വുത്താ. യമാവുത്തേന പകാരേനാതി തദങ്ഗസമുച്ഛേദപ്പകാരേന, തന്നിന്നഭാവാരമ്മണപ്പകാരേന ച. പരിണമന്തം വിപസ്സനക്ഖണേ.

൧൪. പുബ്ബഭാഗപത്തായാതി ഏകാവജ്ജനനാനാവജ്ജനവിമീസു പവത്തഉപചാരപത്തായ. അധിഗമപത്തായാതി അപ്പനാപത്തായ. പുന പുബ്ബഭാഗപത്തായാതി നാനാവജ്ജനുപചാരപത്തായ, പടിസന്ധിപത്തായ വാ. ഉപചാരപത്തായാതി ഏകാവജ്ജനേ, സബ്ബത്ഥ വാ പവത്തഉപചാരപത്തായ.

പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനവിചയോപീതി യമാവുത്തായ പുച്ഛായ വിസ്സജ്ജനവിചയോപി. വുത്തനയാനുസാരേനാതി അഭിട്ഠജോതനാ, വിമതിച്ഛേദനാ ചാതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുഗമനേന.

൧൫. സേഖേ അസേഖേതി സേക്ഖേ അരിയപുഗ്ഗലേ, അസേക്ഖേ അരിയപുഗ്ഗലേ. വിപസ്സനാപുബ്ബങ്ഗമപ്പഹാനേതി വിപസ്സനം പുരേചാരികം കത്വാ പവത്തകിലേസപ്പഹാനേ, പഹാനാഭിസമയേതി അത്ഥോ.

“യം അനിച്ഛം ദുക്ഖം അനത്താ”തി പാളിം ദസ്സേത്വാ പുന “യം അനിച്ഛേ ദുക്ഖേ അനത്തനീ”തി വചനം ഏവഞ്ചേതഥ പഠന്തിതി ദസ്സേതും.

സേസസംകിലേസവോദാനയമ്മാതി ഗേധതോ അവസിട്ഠസംകിലേസയമ്മാ ച സബ്ബവോദാനയമ്മാ ച. അഭാവേനാതി അഭാവനേന അഭാവകരണേന.

പയോഗപരക്കമന്തി ഭൂസം യോഗോ പയോഗോ, പയോഗോവ പരക്കമോ പയോഗപരക്കമോ, ചിത്തം. ഉക്ഖിപതീതി കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദേത്തോ കുസലപക്ഖേ ഉദ്ധം വിപേത്തോ വിയ പവത്തതി. പധാനവീരിയന്തി അകുസലാനം അനുപ്പാദനട്ഠേന ഉത്തമവീരിയം. യോജേതബ്ബാനീതി “ആസേവമാനോ വായമതീ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി. അനുപ്പന്നാതി അവത്തബ്ബതം ആപന്നാനന്തി ഭൂമിലദ്ധാരമ്മണാധിഗൃഹിതാവിക്ഖമ്ഭിതാസമുഗ്ഘാടിതൂപ്പന്നാനം.

൧൬. “അട്ഠമകസ്സ ഇന്ദ്രിയാനീ”തി വുത്തത്താ “പഠമമഗ്ഗേ സദ്ധാദയോ”തിആദി വുത്തം. ഇന്ദ്രിയഗൃഹണഞ്ച പാളിയം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം.

അസുഭാനുപസ്സനാ കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനന്തി ആഹ “സതിപട്ഠാനഭാവനായ സുനിഗൃഹിതോ കാമവിതക്കോ”തി. സമാധി ഉപ്പജ്ജമാനോ കാമവിതക്കമ്പി നിഗൃഹേത്വാ ഏവ ഉപ്പജ്ജതീതി ദസ്സേത്തോ “അനവജ്ജസുഖപദട്ഠാനേനാ”തിആദിമാഹ. “കുസലേസു യമ്മേസു ആരദ്ധവീരിയോ”തിആദിനാ യമ്മച്ഛന്ദതോ ഉപ്പജ്ജമാനോ വീരിയച്ഛന്ദോ ഖന്തിം പരിബ്രൂഹേതീതി ദസ്സേതി. അനവജ്ജയമ്മാനം ഉപകാരകയമ്മാസേവനം വിയ അനുപകാരകയമ്മപരിവജ്ജനമ്പി പത്താനിസേവനേനേവ ഹോതീതി ആഹ “സമാധിആദിന”തിആദി.

൧൭. സബ്ബയമ്മാധിട്ഠാനം ദേസനം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന വിഭജിതും “ലോകോ നാമാ”തിആദി വുത്തന്തി ദസ്സേത്തോ “സബ്ബയമ്മാനന്തി...പേ... ദസ്സേതു”ന്തി ആഹ. മഹഗ്ഗതയമ്മേസു റാനം തംസന്ധാദനാവ. തമാ സേസേസു. വഡ്ഡിയമാനേസുതി യമാ വിമുത്തന്തിം പരിപാചയന്തി, ഏവം ബ്രൂഹിയമാനേസു.

ദസ്സനപരിഞ്ഞാതി രൂപാരൂപയമ്മാനം സലക്ഖണതോ, പച്ചയതോ ച പരിജാനനാ. തേനാഹ “ഞാതപരിഞ്ഞാ”തി. പടിപക്ഖവിധമനേന സദ്ധിം ലക്ഖണത്തയവിഭാവനാ ഇയ “ഭാവനാപരിഞ്ഞാ”തി അധിപ്പേതാതി ആഹ “ഭാവനാ...പേ... പരിഞ്ഞാ ചാ”തി . ദസ്സനത്ഥാ പരിഞ്ഞാ ദസ്സനപരിഞ്ഞാ, ഭാവനത്ഥാ പരിഞ്ഞാ ഭാവനാപരിഞ്ഞാതി ഏവം വാ ഏതഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

കക്ഖളഹുസനാദീതി കക്ഖളാദിഹുസനാദി. അഭിജാനിത്വാതി അഭിഞ്ഞായ പഞ്ഞായ ജാനിത്വാ, റിതസ്സ അഭിജാനനഹേതു വാതി അത്ഥോ. അത്ഥോതി ഫലം. നയോതി വുത്തനയോ.

“യം അസങ്ഖത”ന്തിപി പഠന്തി. ചതുനയകോവിദോതി ഏകത്തനാനത്താദിനയചതുക്കേ നിപുണോ. ദേസനായുത്തികുസലോതി ധമ്മാനം ദേസനാവിധിമ്ഹി കുസലോ.

സദിസീ കാതഞ്ചാ സംസന്ദനവസേനാതി അധിപ്പായോ. ആനേതഞ്ചാ “അയം ദേസനാ ഇമായ ദേസനായ ഏവം സംസന്ദതീ”തി. അത്ഥതോ അപേതന്തി അയുത്തത്ഥം. അസമ്ബന്ധത്ഥന്തി അത്തമത്തം അസമ്ബന്ധപദത്ഥം. നനു പട്ഠാനവിചാരോ നയവിചാരോ വിയ ഹാരേഹി അസമ്മിസ്സോ വിചാരണത്തരോതി ചോദനം മനസി കത്വാ ആഹ “യസ്മാ പനാ”തിആദി. ഇയ നിക്ഖിത്തോതി ഇയ സുത്തവിചയേ സുത്തത്ഥവിചാരഭാവതോ നിക്ഖിത്തോ, ഏതേന വാ പട്ഠാനസ്സ ഹാരത്തോഗധഭാവദസ്സനേനേവ മൂലപദാനം വിയ പട്ഠാനസ്സ പദത്ഥന്തരാഭാവോ ദസ്സിതോതി വേദിതഞ്ചം.

ഇമസ്സ സുത്തസ്സാതി സംവണ്ണിയമാനസുത്തം സന്ധായാഹ. കസ്മിം വാ പദേതി സംവണ്ണിയമാനം ഗാഥം സന്ധായാഹ. തബ്ബിചയേനാതി പുച്ഛാദിവിചയേന, അസ്സാദാദിവിചയേന ച.

വിചയഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. യുത്തിഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ

൧൮. ഏവമേതസ്സ സുത്തസ്സ അത്ഥോ ന ഗഹേതഞ്ചോ, ഏവം പന ഗഹേതഞ്ചോതി അഗ്ഗഹേതബ്ബഗഹേതബ്ബാനം അത്ഥാനം വിജഹനഗ്ഗഹണത്ഥായ യുത്തായുത്തിവിചാരണായം വജ്ജേതബ്ബേസു താവ പഠമം പടിപത്തിതി ദസ്സേനോ ആഹ “അത്ഥമാകാരേന ഗയ്ഹമാനാ സുത്തത്ഥാ വിസയോ”തി യഥാ “വാമം മുഞ്ച, ദക്ഖിണം ഗണ്ഹാ”തി (ധം സം അട്ഠം രുന്ദവ; വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൧.൧൪; സം നിം ടീം ൧.൧.൨൧൩). വജ്ജേതബ്ബഭാവതോ ഹി സുത്തപദേഹി സുത്തത്ഥേ വിവേചിതേ ഗഹേതബ്ബഭാവോ ച അവസിട്ഠോ ഹോതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “മേത്താവിഹാരസ്സ സതോ ബ്യാപാദോ ചിത്തം പരിയാദായ റസ്സതീ”തി ന യുജ്ജതി ദേസനാ, ‘ബ്യാപാദോ പഹാനം അബ്ഭത്ഥം ഗച്ഛതീ’തി യുജ്ജതി ദേസനാ”തി (നേത്തിം ൨൧).

യുത്തിനിദ്ധാരണേന അയമാസഭാവതോ വിവേചിത്വാ യമാസഭാവതോ ധമ്മസ്സ ഗഹണകാരണാനി കമേനോ “മഹന്താ അപദിസിതബ്ബാ ഏതേസന്തി മഹാപദേസാ”തി ഇമമത്ഥമാഹ “ബുദ്ധാദയോ”തിആദിനാ. പതിട്ഠാനാനീതി പതിട്ഠാനസാധനാനി. സേസേസൂതി സങ്ഘാപദേസാദീസു. പഠമത്ഥോ ഏവ ഹി ഇയ പാളി ആഗതോ, വിനിച്ഛയനേ കാരണം മഹാപദേസോതി അധിപ്പായോ.

സുത്തോത്തരണാദിതി ആദിസദേന സുത്താനോതരണാദിപി സങ്ഗയ്ഹതി. സുത്തോതരണവിനയസന്ദസ്സനാനി ഹി കേനചി യമാഭതസ്സ ഗന്ഥസ്സ “ധമ്മോ”തി വിനിച്ഛയനേ കാരണം. സുത്താനോതരണവിനയാസന്ദസ്സനാനി “അധമ്മോ”തി. യദി ഏവന്തി യദി യമാഭതസ്സ ഗന്ഥസ്സ സുത്തവിനയേഹി സംസന്ദനം “ധമ്മോ”തി, അസംസന്ദനം “അധമ്മോ”തി വിനിച്ഛയകാരണം, ഏവം സന്തേതി അത്ഥോ. സമ്പദിയതി ഞാപിയതി ധമ്മോ ഏതേഹീതി സമ്പദായാ, അക്ഖാതാരോ.

വിനീയന്തി രാഗാദയോ ഏതേനാതി വിനയോ, കാരണം. തേനാഹ “രാഗാദിവുപസമനിമിത്ത”ന്തി. കിം പന തം? സാധിട്ഠാനസമമവിപസ്സനാദിയമ്മാ. യേ പരതോ “തേചത്താലീസം ബോധങ്ഗമാ ധമ്മാ”തി (നേത്തിം ൨൪) വക്ഖതി.

വിനയമഹാപദേസാ കപ്പിയാനുലോമതോ അനുലോമകപ്പിയം നാമ, തംസദിസതായ സുത്തന്തമഹാപദേസാപി അനുലോമകപ്പിയന്തി അട്ഠകമാവോഹാരോ. തേന വുത്തം “യം അനുലോമകപ്പിയന്തി വുച്ചതി”തി.

യദിപി തത്ഥ തത്ഥ പവത്താ ഭഗവതോ പകിണ്ണകദേസനാ അട്ഠകമാ, സാ പന ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി തേപിടകം ബുദ്ധവചനം സങ്ഗായിത്ഥാ തസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനാനുരൂപേന വാചനാമഗ്ഗം ആരോപിതത്താ ആചരിയവാദോ നാമ. തേന വുത്തം “ആചരിയവാദോ നാമ അട്ഠകമാ”തി. തിസ്സോപി സങ്ഗീതിയോ ആരുള്ഹോ ഏവ ഹി ബുദ്ധവചനസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനാഭൂതോ കഥാമഗ്ഗോ പച്ഛാ തമ്ബപണ്ണിയേഹി മഹാമേരേഹി സിഹളഭാസായ റപിതോ. അത്തനോമതി മേരവാദോ. സമേന്തമേവ ഗഹേതബ്ബന്തി യഥാ പാളിയാ സംസന്ദതി , ഏവം മഹാപദേസതോ അത്ഥാ ഉദ്ധരിതബ്ബാതി ദസ്സേതി. പമാദപാവസേന ആചരിയവാദസ്സ കദാചി പാളിയാ അസംസന്ദനാപി സിയാ, സോ ന ഗഹേതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ - “സുത്തേന സമേന്തോ ഏവ ഗഹേതബ്ബോ”തി.

ചതുഹി മഹാപദേസേഹി യുജ്ജതീതി ചതുഹി മഹാപദേസേഹി ന വിരുജ്ജയതി. ഇദാനി തം അവിരുജ്ജയനാകാരം ദസ്സേന്തോ “യേന യേനാ”തിആദി വുത്തം. സുത്തോതരണാദി ഏവ ഹേത്ഥ കാരണം. തസ്സ ച അനേകാകാരതായ “പകാരേനാ”തി വുത്തോ. സംവണ്ണിയമാനേ സുത്തേ സംവണ്ണനാവസേന ഗഹേതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. ആഭതേനാതി ആനീതേന. സുത്തത്തോതി സുത്തന്തരതോ. അയഞ്ചേത്ഥ അത്ഥോ - കേനചി പസങ്ഗേന സുത്തന്തരതോ ഉദ്ധരിത്ഥാ ആനീതേന സുത്തപദേന സുത്തോതരണാദിനാ, കാരണപ്പകാരേന ച ചതുമഹാപദേസാവിരോധേന സംവണ്ണിയമാനേ സുത്തേ സംവണ്ണനാവസേന അത്ഥജാതം ഗഹേതബ്ബന്തി. തേനാഹ “തേന...പേ...കാതബ്ബാ”തി. തത്ഥ യുത്തിഹാരയോജനാ കാതബ്ബാതി യുത്തിനിദ്ധാരണവസേന അയം യുത്തിഹാരോ യോജേതബ്ബോ. അഥ വാ യുത്തിഹാരയോജനാ കാതബ്ബാതി ഇമിനാ ഹാരേന വക്ഖമാനനയേന യുത്തിഗവേസനം കത്ഥാ തായ യുത്തിയാ സബ്ബഹാരയോജനാ കാതബ്ബാതി അത്ഥോ. ലക്ഖണഞ്ചേത്ഥം യുത്തിഗവേസനായ, യദിദം യുത്തിഹാരോ. തേനാഹ “സബ്ബേസം ഹാരാനം, യാ ഭൂമീ, യോ ച ഗോചരോ തേസം. “യുത്തായുത്തപരിക്ഖാ”തി (നേത്തിം ൪), “ഇമായ യുത്തിയാ അഞ്ചമഞ്ചേത്ഥേഹി കാരണേഹി ഗവേസിതബ്ബ”ന്തി (നേത്തിം ൨൦) ച.

൧൯. യദി വാ സബ്ബാനി പദാനി ഏകം അത്ഥം അഭിവദന്തീതി യോജനാ.

൨൦. ജരായം റിതസ്സ അഞ്ചമത്തന്തി റിതസ്സ യം അഞ്ചമത്തം അഞ്ചമാഭാവോ, അയം ജരാ നാമ. ഖണികമരണം ഖണികനിരോധോ.

സമുച്ഛേദമരണം വീണാസവാനം ഖഡ്ഡപരിനിബ്ബാനം.

കേവലസ്സാതി ജരായ അമിസ്സസ്സ. അഞ്ഞാവ ജരാ, അഞ്ഞം മരണന്തി “പടിഞ്ഞാതസ്സ കേവലസ്സ മരണസ്സ ദിട്ഠന്താ”തി ഹേതു. യഥാ തം ദേവാനന്തി സദിസുദാഹരണം, വിസദിസുദാഹരണം പന ഇദ്ധിപാദാദയോ, അന്ധയബ്ധതിരേകാ ഗഹേത്വാ യോജേതബ്ബാ.

തേഹീതി ജരാമരണേഹി.

“ജീരണഭിജ്ജനസഭാവാ”തി ഇമിനാ ലേസേന തണ്ഹാജരാമരണാനം അനഞ്ഞത്തം യോജേതി. യദിപി “അഞ്ഞാ തണ്ഹാ, അഞ്ഞാ ജരാ, അഞ്ഞം മരണ”ന്തി സിലോവായമത്ഥോ, യം സന്ധായ വുത്തം “ന ഇദ”ന്തിആദി, തമാപി സക്കുണേയുപരിഹാരായം ചോദനാതി അജ്ജയാരുള്ഹം തത്ഥ ദോസം ദസ്സേതും “യദി ച യഥാ ജരാമരണ”ന്തി പാളിപവത്താനി ദസ്സേന്തോ “യദി...പേ... ദസ്സേതി”തി ആഹ. ഭാവോതി അധിപ്പായോ. ഏതേസന്തി തണ്ഹാജരാമരണാനം.

“ഇമായ യുത്തീയാ അഞ്ഞമഞ്ഞേഹി കാരണേഹി ഗവേസിതബ്ബ”ന്തി ച കേചി പന്തി, ബൃജ്ജനതോപി ഗവേസിതബ്ബം, അഞ്ഞത്ഥ അത്ഥതോ അഞ്ഞത്ഥന്തിതി അധിപ്പായോ. തമേവ ബൃജ്ജനതോ അഞ്ഞത്ഥം ദസ്സേതും പാളിയം “സല്ലോതി വാ”തിആദി വുത്തം. ഇമേസന്തി സല്ലയുപായനാനം. ഇച്ഛാവിപരിയായേതി ഇച്ഛിതാലാഭേ, അപ്പച്ചയസമവായേ വാ. ഇദവിസമത്ഥനം ഹോതി യഥാധിപ്പേതസ്സ അഞ്ഞത്ഥസ്സ ബൃതിരേകദസ്സനഭാവതോ. ജരാമരണവിപരിയായേതി ജരാമരണേ അസതി. ന ഹി യഥാധിപ്പേതജരാമരണാഭാവേ തണ്ഹാ ന ഹോതീതി.

ദിധാ വുത്താതി ദിപ്പകാരേന വുത്താ, ദിക്ഖത്തും വാ വുത്താ. യം ഇദം... പേ... ആരമ്മണകരണവസേന വാ അഭിലപനന്തി ഏവം കിരിയാപരാമസനം യോജേതബ്ബന്തി വേദിതബ്ബം. വിസേസോതി അയം ഏതാസം ഇച്ഛാതണ്ഹാനം പകതിസങ്ഖാതോ വിസേസോ. “ദീഹിനാമേഹീ”തിപി പാളി. യദിപി ഏവന്തി കാമം വിസയവിസേസേസു ഏവം യഥാവുത്തഅവത്ഥാവിസേസേന ഇച്ഛാതണ്ഹാനം അത്ഥി കാചി ഭേദമത്താതി അത്ഥോ. സഭാവതോ പന ഭേദോ നത്ഥീതി ദസ്സേന്തോ “തമാപി”തി ആഹ.

ഇച്ഛന്തീതി കാമേന്തി. തണ്ഹായനാ പാതുകാമതാ. സന്താപനട്ഠേനാതി പരിഭഹനഭാവേന. ആകഡ്ഢനട്ഠേനാതി അവഹരണട്ഠേന. സരിതാനീതി രാഗവസേന അല്ലാനി. തംസമ്പയുത്തപീതിവസേന സിനിദ്ധാനി സിന്തേഹിതാനി. വിസത്തികാതി വിത്ഥതാ രൂപാദിസു തേഭൂമകയമ്മേസു ബ്യാപനവസേന. വിസടാതി പുരിമവേവചനമേവ ത-കാരസ്സ ട-കാരം കത്വാ വുത്തം. വിസാലാതി വിപുലാ. വിസക്കതീതി പരിസക്കതി സഹതി. രത്തോ ഹി രാഗവത്ഥുനാ പാദേന താളിയമാനോപി സഹതി. “ഓസക്കനം, വിപ്ഫന്ദനം വാ വിസക്കന”ന്തി വദന്തി. അനിച്ഛാദികം നിച്ഛാദിതോ ഗണ്ഹന്തീ വിസംവാദികാ ഹോതി. വിസംഹരതീതി തഥാ തഥാ കാമേസു ആനിസംസം ദസ്സേന്തീ വിവിധേഹി ആകാരേഹി നേക്ഖമ്മാഭിമുഖപ്പവത്തിതോ ചിത്തം സംഹരതി സംവിപതി. വിസം വാ ദുക്ഖം, തം ഹരതി, വഹതീതി അത്ഥോ. ദുക്ഖനിബ്ബത്തകസ്സ കമ്മസ്സ ഹേതുഭാവതോ വിസമൂലാ, വിസം വാ ദുക്ഖാദിഭേദാ വേദനാ മൂലം ഏതായാതി വിസമൂലാ, ദുക്ഖസമുദയത്താ വിസം ഫലം ഏതിസ്സാതി വിസഫലാ. രൂപാദിദുക്ഖസ്സേവ പരിഭോഗോ ഏതായ, ന അമതസ്സാതി

വിസപരിഭോഗം. സബ്ബത്ത് നിരൂത്തിവസേന പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബ. യോ പനേത്ഥ പധാനോ അത്ഥോ, തം ദസ്സേതും പുന “വിസതാ വാ പനാ”തിആദി വുത്തം.

സിനേഹനം പേമകരണം. ബന്ധനട്ഠോതി സംയോജനട്ഠേന. ആസീസനട്ഠോതി ഇച്ഛനട്ഠേന. അഭിനന്ദനട്ഠോതി അസ്സാദനട്ഠേന, സമ്പദിച്ഛനട്ഠേന വാ.

൨൧. അനഭിരതീതി ഉക്കണ്ഠാ. ഞാണനിബ്ബിദാതി നിബ്ബിദാനുപസ്സനാ. യഥാ ച ദുക്ഖം...പേ... ചാരേസു യുത്തി വുത്താതി യോജനാ.

സുഖാപടിപദാദന്ധാഭിഞ്ഞാ സുഖാപടിപദാവിപ്പാഭിഞ്ഞാ സുഖാപടിപദാദയോ. യോ ദുക്ഖായ പടിപദായ വിസേസം അധിഗന്തും ഭബ്ബോ, തസ്സ സുഖാപടിപദായോഗ്യസ്സ വിയ കരിയമാനാ ധമ്മദേസനാ വിസേസാവഹാ ന ഹോതി, തസ്മാ സാ ന യുത്താതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “രാഗചരിതോ”തിആദിനാ. രാഗചരിതസ്സ തമാ തമാ കാമാനം ആദീനവം, ഓകാരം, സംകിലേസം, നേക്ഖമേ ആനിസംസഞ്ച അവിഭാവേത്ഥാ ആദിതോ വിപസ്സനാകമാവ കരിയമാനാ ന വിസേസാവഹാ ഹോതി ആസയസ്സ അസോധിതത്താതി ഏതമത്ഥം ദസ്സേന്തോ പാളിയം “വിപസ്സനാ...പേ... ദേസനാ”തി ആഹാതി വേദിതബ്ബം. സേസപദേസുപീതി യഥാ “രാഗചരിതസ്സാ”തിആദിനാ രാഗചരിതകോട്ഠാസവസേന പാളിയം ദേസനായ അയുത്തി വുത്താ, ഇമിനാ നയേന സേസപദേസുപി ദോസചരിതകോട്ഠാസാദീസുപി “ദോസചരിതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അസുഭം ദേസേയ്യാ”തിആദിനാ പാളിയം അവുത്തോപി യഥാസമഭവമത്ഥോ നിദ്ധാരേത്ഥാ വത്തബ്ബോ. കസ്മാ പന യുത്തിഹാരേ അയുത്തിനിദ്ധാരണാ കതാതി ചോദനം മനസി കത്ഥാ ആഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി. സേസേസുപി ഏസേവനയോതി സേസേസുപി ദോസചരിതാദിവസേന നിദ്ധാരിതേസു അയുത്തിഗവേസനേസു അയമേവ ഉപായോ. അനുലോമപ്പഹാന”ന്തിപി പാളി, സോ ഏവത്ഥോ.

“യാവതികാ ഞാണസ്സ ഭൂമീ”തി ഏതേന യുത്തിഹാരസ്സ മഹാവിസയതം ദസ്സേതി. കസ്മാ പനായം മഹാവിസയോതി? യുത്തിവിചാരഭാവതോ, സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ ച ധമ്മസ്സ നാനാനയനിപുണാദിഗുണവിസേസയോഗതോതി ദസ്സേന്തോ “തം കിസ്സ ഹേതു”തി ആഹ.

അപരഭാഗേതി പച്ഛാഭാഗേ. മേത്താവിഹാരിഭാഗസ്സ അപരിഹീനതാവചനതോ അയോഗോ വുത്തോ. തേനാഹ “സതോ”തി. യഥാവുത്തകാരണതോ ഏവാതി പടിപക്ഖത്താ ഏവ.

പഹാനേകട്ഠഭാവതോ ദിട്ഠിമഞ്ഞിതസ്സ. ആദീനവദസ്സനേന വിതക്കം ജിഗുച്ഛന്താ ദുതിയജ്ഞാനസ്സ ആസന്നഉപചാരജ്ഞാനധമ്മാപി വിതക്കാരമ്മണാ ന ഹോന്തി, പഗേവ ദുതിയജ്ഞാനധമ്മാതി അധിപ്പായേനാഹ “ആരമ്മണകരണത്ഥോ ഹേത്ഥ സഹഗതസദോ”തി.

ഏവം യുത്തിഹാരലക്ഖണം ആഗമതോ യുത്തായുത്തവിചാരം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ആഗമാനുഗതായ യുത്തിയാപി തം ദസ്സേതും ഗുണമുഖേന ദോസവിഭജനം വിഭജന്തോ “അപിചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തം ഉത്താനത്ഥമേവ.

യുത്തിഹാരവിഭജ്ജഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ര. പദ്യോനഹാരവിഭിന്നഗവണ്ണന

൨൨. തേസം തേസന്തി അനവസേസപരിയാദാനം, തേന യേ സുതേ വുത്താ ച ധമ്മാ, യേ ച തേസം കാരണഭൂതം, തേസം സഞ്ചേസസ്വീതി വുത്തം ഹോതി. സഞ്ചയമ്മയാമാവഅസമ്പടിവേധോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “കത്ഥ പന സോ”തിആദി വുത്തം.

പിയായിതഞ്ചജാതിയന്തി പേമനീയസഭാവം. മിച്ഛാപടിപദാതി പമാദാപത്തി, മിച്ഛാഭിനിവേസോ വാ. ഏകവാരം ഉപ്പന്നാപി പാണാതിപാതചേതനാ വേരപ്പസവനതോ ദോസസ്സ, ഏകവാരം ഉപ്പന്നാപി പമാദാപത്തി, മിച്ഛാഭിനിവേസോ വാ മോഹസ്സ ഉപ്പത്തികാരണന്തി പാളിയം അവുത്തമ്പി നയതോ നിദ്ധാരേതഞ്ചന്തി ദസ്സേന്തോ “ദോസസ്സ...പേ... ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ”തി ആഹ. നിമിത്തത്ഥഗുഹണലക്ഖണം വണ്ണസണ്ഠാനം, അനുബൃഞ്ജനത്ഥഗുഹണലക്ഖണം അനുബൃഞ്ജനന്തി “നിമിത്താനുബൃഞ്ജനഗുഹണലക്ഖണം”തി വുത്തം. തത്ഥ തത്ഥ നിമിത്തം ഇത്ഥിപുരിസനിമിത്തം. അനുബൃഞ്ജനം ഹത്ഥപാദഹസിതകമിതാദി. ഫസ്സോ പച്ചയോ ഏതിസ്സാതി ഫസ്സപച്ചയാ, തംഭാവോ ഫസ്സപച്ചയതാ. അസ്സാദേതി ഏതായാതി അസ്സാദോ, തണ്ഹാ.

വത്ഥുനി തേയ്യയമ്മോതി ആഹ “വത്ഥുഅവിപ്പടിപത്തി വിസയസഭാവപടിവേധോ”തി. ഇധാധിപ്പേതം സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതും “സീലസമാധിസമ്പദാന”ന്തി വുത്തം. ഏകദേശുപലക്ഖണവസേന, വണ്ണഗന്ധരാഗിസപ്പായവസേന വാ പാളിയം “വിനീലകവിപുഞ്ചകഗുഹണലക്ഖണം അസുഭസത്തോ”തി വത്ഥാ “തസ്സാ നിബ്ബിദാപദ്യോന”ന്തി വുത്തം നിബ്ബിദം ദസ്സേന്തോ “നിബ്ബിദാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പരിതസ്സനതോ വിസേസേതും “ഞാണേനാ”തി വിസേസിതം. തത്ഥ പവത്തന്തി നിബ്ബിദനാകാരേന പവത്തനം.

യോനിസോ ഉമ്മുജ്ജന്തിയാ വിദേഹരത്തോ ധീതായ രുചായ ജാതിസ്സരത്തോണം കമ്മസ്സകതത്തോണസ്സ കാരണം അഹോസി, ന പന അസപ്പുരിസുപനിസ്സയതോ, അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജന്തിസ്സ തസ്സേവ രത്തോ സേനാപതിനോ അലാതസ്സ ബീജകസ്സ ദാസസ്സാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഇമസ്സ ച... പേ... ഉദാഹരിതഞ്ചോ”തി ആഹ. സോതി പസാദോ. അവത്ഥാവിസേസോതി സമ്പയുത്തധമ്മാനം അനാപിലഭാവലക്ഖിതോ അവത്ഥാഭേദോ. ആയതനഗതോതി റാനഗതോ, രതനത്തയവിസയോതി അത്ഥോ. “കായോ”തിആദിനാ അവത്ഥാവിസേസേന വിനാ സഭാവസിദ്ധമേവ പദ്യോനം ദസ്സേതി.

ഇമസ്ഥിം ച റാനേ പാളിയം പുഞ്ചേ യേസം ധമ്മാനം പദ്യോനം നിദ്ധാരിതം, തേ ധമ്മാ യേസം ധമ്മാനം പദ്യോനാനി ഹോന്തി, തേ ദസ്സേതും “അപരോ നയോ”തിആദി ആരദ്ധന്തി വേദിതഞ്ചം. അസ്സാദമനസികാരോ അയോനിസോമനസികാരലക്ഖണോ വുത്തോ നിദസ്സനമത്തഅത്ഥോതി വേദിതഞ്ചോ, യേഭുയേന സത്താനം ലോഭവസേന അയോനിസോമനസികാരാ സംവത്തന്തിത്തി ദസ്സനത്ഥം വാ ഏവം വുത്തം. ഉപപത്തി ഏവ ഓപപച്ചയം, തസ്സ ഭാവോ ഓപപച്ചയികന്തി ആഹ “ഉപപത്തിഭവഭാവേനാ”തി. വവത്ഥിതഭാവോതി വവത്ഥിതഭാവോ രൂപസ്സ ദസ്സനാദിപടിനിയതാരമ്മണകിച്ചതാ. ഭവസ്സ അങ്ഗാനീതി ഭവസ്സ കാരണാനി. ദുതിയേ അങ്ഗാനീതി അവയവാ, കമ്മവട്ടമ്പി വാ കാരണങ്ഗഭാവേന യോജേതഞ്ചം.

കമ്മട്ഠാനസ്സാതി ഭാവനായ ബ്രൂഹനാ വഡ്ഡനാ. തേസൂതി തിമ്മഞ്ഞുതാദീസു. കല്യാണമിത്തസ്സ സമ്മഭേവ പയിരുപാസനായപിതി തം നിസ്സായ ലഭേന സബ്ബായ ധമ്മസ്സവന്നേന ധമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം ഹോതീതി തിമ്മഞ്ഞുതാ പീതഞ്ഞുതായ പദട്ഠാനം. ഏവം യായ വിമുത്തിയാ സതി വിമുത്തിണാണദസ്സനം ഹോതീതി സാ തസ്സ പദട്ഠാനന്തി അയമത്ഥോ പാകടോതി ആഹ “പുരിമാനം...പേ... സുവിഞ്ഞേയ്യോ ഏവാ”തി. സഹ അധിട്ഠാനേനാതി ഞാതപരിഞ്ഞായ സദ്ധിം. ഞാതപരിഞ്ഞാ ഹി തീരണപരിഞ്ഞായ അധിട്ഠാനം. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

പദട്ഠാനഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ലക്ഖണഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ

൨൩. “ലക്ഖണഹാരസ്സ വിസയം പുച്ഛതീ”തി വുത്തം, “കോ പന തസ്സ വിസയോ”തി വുത്തേ സമാനലക്ഖണാ അവുത്തയമ്മാ. കായാനുപസ്സനായ സമാരദ്ധായ വേദനാനുപസ്സനാദയോ സുഖേനേവ സിജ്ജന്തിതി തബ്ബചന്നേന വേദനാഗതാസതിആദിനം വുത്തഭാവോ ദസ്സിതോ സതിപട്ഠാനഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താതി കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനസ്സ സദ്ധാനുഗൃഹിതാനി വീരിയസതിസമാധിപണ്ണിന്ദ്രിയാനി സാധനം, ഏവം ഇതരേസമ്പീതി കത്വാ വുത്തം. അയം അത്ഥോ അട്ഠകമായമേവ (നേത്തിം അട്ഠം ൫൧) പരതോ ആഗമിസ്സതി. ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി ഏകലക്ഖണതാനിദേസേസു അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പരതോതി ചതുബ്ബുഹഹാരവണ്ണനായം (നേത്തിം അട്ഠം ൨൦).

അസമ്മിസ്സതോതി വേദനാദയോപി ഏതഥ സിതാ ഏതഥ പടിസന്ധാതി കായേ വേദനാദിഅനുപസ്സനാപസങ്ഗേപി ആപന്നേ തദസമ്മിസ്സതോതി അത്ഥോ.

അവയവിഗാഹസമഞ്ഞാതിയാവനസാരാദാനാഭിനിവേസനിസേധനത്ഥം കായം അങ്ഗപച്ചങ്ഗേഹി, താനി ച കേസാദീഹി, കേസാദികേ ച ഭൂതുപാദായരൂപേഹി വിനിബ്ഭുജിതും “തഥാ ന കായേ”തിആദിമാഹ. പാസാദാദിനഗരാവയവസമൂഹേ അവയവിവാദിനോപി അവയവിഗാഹണം കരോന്തി. നഗരം നാമ കോചി അത്ഥോ അത്ഥീതി പന കേസഞ്ചി സമഞ്ഞാതിയാവനം സിയാതി ഇത്ഥിപുരിസാദിസമഞ്ഞാതിയാവന്നേ നഗരനിദസ്സനം വുത്തം. അഞ്ഞോ കോചി സത്താദികോ. യം പസ്സതി ഇത്ഥിം, പുരിസം വാ. നനു ചക്ഖുനാ ഇത്ഥിപുരിസദസ്സനം നത്ഥീതി? സച്ചം നത്ഥി, “ഇത്ഥിം പസ്സാമി, പുരിസം പസ്സാമീ”തി പന പവത്തസമഞ്ഞാവസേന “യം പസ്സതീ”തി വുത്തം. മിച്ഛാദസ്സന്നേ വാ ദിട്ഠിയാ യം പസ്സതി, ന തം ദിട്ഠം രൂപായതനം ഹോതി, രൂപായതനം വാ തം ന ഹോതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ തം കോസാദിഭൂതുപാദായസമൂഹസങ്ഖാതം ദിട്ഠം ന ഹോതി, ദിട്ഠം വാ യഥാവുത്തം ന ഹോതീതി അത്ഥോ. യം ദിട്ഠം തം ന പസ്സതീതി യം രൂപായതനം, കേസാദിഭൂതുപാദായസമൂഹസങ്ഖാതം വാ ദിട്ഠം, തം പഞ്ചാചക്ഖുനാ ഭൂതതോ ന പസ്സതീതി അത്ഥോ.

ന അഞ്ഞയമ്മാനുപസ്സീതി ന അഞ്ഞസഭാവാനുപസ്സീ, അസുഭാദിതോ അഞ്ഞാകാരാനുപസ്സീ ന ഹോതീതി വുത്തം ഹോതി.

പഥവീകായന്തി കേസാദിം പഥവീധമ്മസമൂഹത്താ “കായോ”തി വദതി, ലക്ഖണപഥവിമേവ വാ അനേകഭേദഭിന്നം സകലസരീരഗതം

പുഞ്ചാപരിയഭാവേന പവത്തമാനം സമൂഹവസേന ഗഹേത്യാ “കായോ”തി വദതി. ഏവം അത്തമാപി.

ആകാരസമൂഹസഞ്ചാരസ്സാതി അനിച്ഛതാദിആകാരസമുദായപരിയായസ്സ.

തീസു ഭവേസു കിലേസേതി ഭവത്തയവിസയകിലേസേ. സബുത്ഥികന്തി സബുത്ഥ ലീനേ, ഉദ്ധതേ ച ചിത്തേ ഇച്ഛിതബുത്ഥാ, സബ്ബേ വാ ലീനേ, ഉദ്ധതേ ച ഭാവേതബ്ബാ ബോജ്ജയസ്സാ അത്ഥികാ ഏതായാതി സബുത്ഥികാ. അത്തോ സങ്കോചോതി അത്തോ ഓലീയനാ, കോസജ്ജന്തി അത്തോ.

൨൪. ഗഹിതേസൂതി ഭാവനാഗുഹണേന ഗഹിതേസു, ഭാവിതേസൂതി അത്തോ, വചനേന വാ ഗഹിതേസു. ഭാവനാഗുഹണദീപനത്ഥത്താ പന വചനേന ഗഹണസ്സ ഭാവനാഗുഹണമേത്ഥ പധാനം. യസ്സ സതിപട്ഠാനാ ഭാവിതാ, തസ്സ സമ്മപ്പധാനാദയോ ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ ന ഭാവിതാതി നേതം റാനം വിജ്ജതീതി ച സമാനലക്ഖണതാപദേസേന ഇമ്മമത്ഥം ദസ്സേതും പാളിയം “ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു ഭാവിയമാനേസു ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തി”തിആദി വുത്തം.

വിപല്ലാസാ പഹീയന്തി ഉജുവിപച്ചനീകഭാവതോ. “ആഹാരസമുദയാ കായസ്സ സമുദയോ, ഫസ്സസമുദയാ വേദനാനം സമുദയോ (സം നീ ൫.൪൦൮), സഞ്ചാരപച്ചയാ വിത്താണം, വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി (സം നീ ൧.൧, ൩൯; മം നീ ൩.൧൨൩; മഹാവം ൧; ഉദാ ൧; വിഭം ൨൨൫) വചനതോ കായാദീനം സമുദയഭൂതാ കബളികാരാഹാരഫസ്സമനോസഞ്ചേതനാവിത്താണാഹാരാകായാദീനം പരിജാനനേന പരിത്താതാ ഹോന്തി തപ്പടിപക്ഖപ്പഹാനതോതി ദസ്സേന്തോ “ചത്താരോ ആഹാരാ”തിആദിമാഹ. സബുത്ഥാതി “ഉപാദാനേഹി അനുപാദാനോ ഭവതീ”തി ഏവമാദീസു.

തത്ഥ യസ്മാ പഞ്ച കാമഗുണാ സവിസേസാ കായേ ലബ്ഭന്തിതി വിസേസേന കായോ കാമുപാദാനസ്സ വത്ഥു, സുഖവേദനസ്സാദവസേന പരലോകനീരപേക്ഖോ “നത്ഥി ദിന്ന”തിആദി (ദീം നീ ൧.൧൨൧; മം നീ ൧.൪൪൫; ൨.൯൪-൯൫, ൨൨൫; ൩.൯൧, ൧൧൩; സം നീ ൩.൨൧൦; ധം സ ൧൨൨൧; വിഭം ൯൩൮) പരാമാസം ഉപ്പാദേതീതി ദിട്ഠുപാദാനസ്സ വേദനാ, ചിത്തേ നിച്ഛഗുഹണവസേന സസ്സതസ്സ “അത്തനോ സീലാദിവസേന പരിസുദ്ധപരാമസനം ഹോതീ”തി സീലബുതുപാദാനസ്സ ചിത്തം, നാമരൂപപരിച്ഛേദേന ഭൂതം ഭൂതതോ അപസ്സന്തസ്സ “അത്താഭിനിവേസോ ഹോതീ”തി അത്തവാദുപാദാനസ്സ ധമ്മാ വത്ഥു, തസ്മാ “ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു ഭാവിയമാനേസു ഉപാദാനേഹി അനുപാദാനോ ഭവതീ”തി വുത്തം.

യസ്മാ പന വുത്തനയേനേവ കായോ കാമയോഗസ്സ വത്ഥു, ഭവേസു സുഖഗുഹണവസേന ഭവസ്സാദോ ഹോതീതി ഭവയോഗസ്സ വേദനാ, സന്തതിഷ്ഠനഗുഹണവസേന ചിത്തേ അത്താഭിനിവേസോ ഹോതീതി ദിട്ഠിയോഗസ്സചിത്തം, ധമ്മവിനിബ്ഭോഗസ്സ ദുക്കരത്താ, ധമ്മാനം ധമ്മമത്തതായ ച ദുപ്പടിവിജ്ജയത്താ സമ്മോഹോ ഹോതീതി അവിജ്ജായോഗസ്സ ധമ്മാ, വത്ഥു, തസ്മാ ചതുസതിപട്ഠാനഭാവനായ തേസു തേസം പഹാനസിദ്ധിതോ യോഗേഹി വിസംയുത്തതാ വുത്താ. ഏതേനേവ ആസവേഹി അനാസവതാ, ഓഘേഹി നിത്തിണ്ണതാ ച സംവണ്ണിതാ ഹോതി കാമരാഗാദീനം ഏവ കാമയോഗകാമാസവകാമോഘാദിഭാവതോ.

വുത്തനയേനേവ കായോ അഭിജ്ഞാകായഗന്മസ്സ വത്ഥു, “ദുക്ഖായ വേദനായ പടിഛാനുസയോ അനുസേതീ”തി (മം നിം ൧.൪൬൫) ദുക്ഖദുക്ഖവിപരിണാമദുക്ഖസഞ്ചാരദുക്ഖഭൂതാ വേദനാ വിസേസേന ബ്യാപാദകായഗന്മസ്സ വത്ഥു, ചിത്തേ നിച്ചാഭിനിവേസവസേന സസ്സതസ്സ “അത്തനോ സീലേന സുദ്ധീ”തിആദിപരാമസനം ഹോതീതി സീലബ്ബതപരാമാസസ്സ ചിത്തം വത്ഥു, സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനാഭാവതോ ഭവവിഭവദിട്ഠിസഞ്ചാരോ ഇദംസച്ചാഭിനിവേസോ ഹോതീതി തസ്സ ധമ്മാ വത്ഥുതി ചതുസതിപട്ഠാനാതി യോജേതബ്ബം.

വുത്തനയേനേവ വിസേസതോ കായോ രാഗസല്പസ്സ വത്ഥു, വേദനാ ദോസസല്പസ്സ, “ചിത്തം നിച്ചഗൃഹണവസേന അത്താഭിനിവേസം അത്താനം സേയ്യാദിതോ ദഹതീ”തി ചിത്തം മാനസല്പസ്സ, വുത്തനയേനേവ ധമ്മാ മോഹസല്പസ്സ വത്ഥുതി ചതുസതിപട്ഠാനാതി യോജേതബ്ബം.

യസ്ഥാ പന കായാനുപസ്സനാദീഹി കായവേദനാചിത്തധമ്മേസു പരിഞ്ഞാതേസു രൂപവേദനാസഞ്ചാരദുക്ഖസഞ്ചാരപരിഞ്ഞാതാ ഹോന്തി, ചിത്തേ ഹി പരിഞ്ഞാതേ സഞ്ചാപി പരിഞ്ഞാതാവ ഹോതി, തസ്ഥാ “വിഞ്ഞാണട്ഠിതിയോ ചസ്സ പരിഞ്ഞം ഗച്ഛന്തി”തി വുത്തം.

തഥാ വിസേസതോ കായേ സാപേക്ഖാ ഛന്ദാഗതിം ഗച്ഛന്തിതി കായോ ഛന്ദാഗതിയാ വത്ഥു, വുത്തനയേനേവ വേദനാ ബ്യാപാദസ്സ നിമിത്തന്തി സാ ദോസാഗതിയാ വത്ഥു, സന്തതിഛനഗൃഹണവസേന സരാഗാദിചിത്തേ സമ്മോഹോ ഹോതീതി മോഹാഗതിയാ ചിത്തം, ധമ്മസഭാവാനവബോധേന ഭയം ഹോതീതി ഭയാഗതിയാ ധമ്മാ വത്ഥുതി ചതുസതിപട്ഠാനഭാവനായ അഗതിഗമനപ്പഹാനം ഹോതീതി ആഹ “അഗതിഗമനേഹി ച ന അഗതിം ഗച്ഛന്തി”തി.

“അകുസലസ്സ സോമനസ്സസ്സ വസേനാ”തി ഇദം “അയമ്പി അത്ഥോ സമ്ഭവതീ”തി കത്വാ വുത്തം. “സുഖായ വേദനായ രാഗാനുസയോ അനുസേതീ”തി (മം നിം ൧.൪൬൫) പന വചനതോ സുഖവേദനാഗൃഹണേന തത്ഥാനുസയനേന സമുദയസച്ചം ദേസിതന്തി വേദിതബ്ബം. ദേസിതം ദുക്ഖം അരിയസച്ചന്തി ദുക്ഖദുക്ഖഗൃഹണേന സാതിസയം ദുക്ഖം അരിയസച്ചം പകാസിതം ഹോതീതി പാളിയം “ദുക്ഖം അരിയസച്ചം ദേസിത”ന്തി വുത്തം. സഹചരണാദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ നിദ്ദേസവാറവണ്ണനായം (നേത്തിം അട്ഠം ൫ ആദയോ) വുത്തം.

ലക്ഖണഹാരവിഭിജ്ജഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. ചതുബ്ബുഹഹാരവിഭിജ്ജഗവണ്ണനാ

൨൫. ഹാരാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. ഹാരേസു ഇമസ്സ ചതുബ്ബുഹഹാരസ്സ വിസേസതോ സുത്തസ്സ ബൃജ്ജനവിചയഭാവതോതി യോജനാ. തേന വുത്തം “ബൃജ്ജന...പേ...ദസ്സേതീ”തി. യായാതി നിരുത്തിയാ.

യഥാരഹന്തി സംവണ്ണിയമാനേ സുത്തേ യം യം അരഹതി നിബ്ബചനം വത്തും, തംതംലോകസമഞ്ജാനുരോധേനേവ. പുബ്ബഭാഗപടിപദാ സമ്പാദേത്വാ പച്ഛാ സച്ചാഭിസമയം പാപുണാതീതി ആഹ “സമ്മുതി...പേ...ഹോതീ”തി, തംതംപഞ്ചത്തതിഗൃഹണമുഖേന പരമത്ഥഗൃഹണം ഹോതീതി ഏവം വാ ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ.

യമിദം അനിന്ദിതബദ്ധരൂപസന്താനം സന്ധായ “ഉഭയമന്തരേണ”തി ഇധ വൃത്തം. ഓതരണഹാരേ (നേത്തിം അട്ഠം ദ്വ ആദയോ) പനസ്സു ദ്വാരപ്പവത്തഫസ്സാദിധമ്മേ സന്ധായ വൃത്തഭാവം ദസ്സേതും “ഉഭയമന്തരേണതി ഫസ്സസമുദിതേസു ധമ്മേസു”തി അത്ഥോ വുത്തോ. അട്ഠകമാചരിയാ പനാഹു “അന്തരേണതി വചനം പന വികപ്പന്തരദീപന”ന്തി. തസ്മാ അയമേത്ഥ അത്ഥോ - ന ഇമം ലോകം, ന ഹുരം ലോകം, അഥ ഖോ ഉഭയമന്തരേണതി. അപരോ വികപ്പോ - ഉഭയമന്തരേണതി വാ വചനം വികപ്പന്തരാഭാവദീപനം. തസ്സേത്ഥോ - ന ഇമം ലോകം, ന ഹുരം ലോകം നിസ്സായ ത്വായതി ത്വായീ, ഉഭയമന്തരേണ പന അന്തം റാനം അത്ഥീതി.

യേപി ച “അന്തരാപരിനിബ്ബായീ, സമ്ഭവേസീ”തി ച ഇമേസം സുത്തപദാനം അത്ഥം മിച്ഛാ ഗഹേത്വാ അത്ഥി ഏവ അന്തരാഭവോതി വദന്തി, തേപി യസ്മാ അവിഹാദീസു തത്ഥ തത്ഥ ആയുവേമജ്ജ്വം അനതിക്കമിത്വാ അന്തരാ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേണ അനവസേസകിലേസപരിനിബ്ബാണേണ പരിനിബ്ബായന്തീതി അന്തരാപരിനിബ്ബായീ, ന അന്തരാഭവഭൂതോതി പുരിമസ്സ സുത്തപദസ്സ അത്ഥോ. പച്ഛിമസ്സ ച യേ ഭൂതാ ഏവ, ന പുന ഭവിസ്സന്തി, തേ ഹി (കഥാ അനുടീ ൨൦൨) ഖിണാസവാ, പുരിമപദേഹി “ഭൂതാ”തി വുത്താ. തബ്ബിപരീതതായ സമ്ഭവം ഏസന്തീതി സമ്ഭവേസീനോ. അപ്പഹീനഭവസംയോജനത്താ സേക്ഖാ, പുമുജ്ജനാ ച. ചതുസു വാ യോനീസു അണ്ഡജജലാബുജസത്താ യാവ അണ്ഡകോസം, വത്ഥികോസഞ്ച ന ഭിന്ദന്തി, താവ സമ്ഭവേസീ നാമ. അണ്ഡകോസതോ, വത്ഥികോസതോ ച ബഹി നിക്ഖന്താ ഭൂതാ നാമ. സംസേദജഓപപാതികാ ച പഠമചിത്തക്ഖണേ സമ്ഭവേസീ നാമ, ദുതിയചിത്തക്ഖണതോ പട്ഠായ ഭൂതാ നാമ. യേന വാ ഇരിയാപമേണ ജായന്തി, യാവ തതോ അന്തം ന പാപുണന്തി, താവ സമ്ഭവേസീ, തതോ പരം ഭൂതാതി അത്ഥോ, തസ്മാ നത്ഥീതി പടിക്ഖിപിതബ്ബം. സതി ഹി ഉജ്ജുകേ പാളിഅനുഗതേ അത്ഥേ കിം അനിദ്ധാരിതസാമത്ഥിയേണ അന്തരാഭവേണ അന്തരാഭവപരികപ്പിതേണ പയോജനന്തി.

യം പന യേ “സന്താനവസേന പവത്തമാനാനം ധമ്മാനം അവിച്ഛേദേണ ദേസന്തരേസു പാതുഭാവോ ദിട്ഠോ. യഥാ തം വീഹിആദിഅവിത്താണകസന്താനേ, ഏവം സവിത്താണകസന്താനേപി അവിച്ഛേദേണ ദേസന്തരേസു പാതുഭാവേണ ഭവിതബ്ബം. അയഞ്ച നയോ സതി അന്തരാഭവേ യുജ്ജതി, നാത്തമാ”തി യുത്തിം വദന്തി. തേഹി ഇദ്ധിമതോ ചേതോവസിപ്പത്തസ്സ ചിത്താനുഗതികം കായം അധിട്ഠഹന്തസ്സ ഖണേണ ബ്രഹ്മലോകതോ ഇധൂപസങ്കമണേ, ഇതോ വാ ബ്രഹ്മലോകഗമണേ യുത്തി വത്തബ്ബാ. യദി സബ്ബത്ഥേവ വിച്ഛിന്നദേസേ ധമ്മാനം പവത്തി ന ഇച്ഛിതാ, യദിപി സിയാ “ഇദ്ധിവിസയോ അചിന്തേയ്യോ”തി, തം ഇധാപി സമാനം “കമ്മവിപാകോ അചിന്തേയ്യോ”തി വചനതോ, തസ്മാ തം തേസം മതിമത്തമേവ. അചിന്തേയ്യസഭാവാ ഹി സഭാവധമ്മാ, തേ കത്ഥചി പച്ചയവിസേസേണ വിച്ഛിന്നദേസേ പാതുഭവന്തി, കത്ഥചി അവിച്ഛിന്നദേസേ ച. തഥാ ഹി മുഖഘോസാദീഹി അന്തസ്സമിം ദേസേ ആദാസപബ്ബതപ്പദേസാദികേ പടിബിമ്ബപടിഘോസാദികം പച്ചയുപ്പനം നിബ്ബത്തമാനം ദിസ്സതി, തസ്മാ ന സബ്ബം സബ്ബത്ഥ ഉപനേതബ്ബന്തി അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ. വിത്ഥാരതോ പന പടിബിമ്ബസ്സ ഉദാഹരണഭാവസാധനാദികോ അന്തരാഭവവിചാരോ കഥാവത്സുപ്പകരണസ്സടീകായം (കഥാ അനുടീ ൨൦൨) ഗഹേതബ്ബോ.

അപരേ പന “ഇയാതി കാമഭവോ, ഹുരന്തി അരുപഭവോ, ഉഭയമന്തരേനാതി രൂപഭവോ വുത്തോ”തി വദന്തി, “ഇയാതി പച്ചയമ്മാ, ഹുരന്തി പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാ, ഉഭയമന്തരേനാതി പണ്ണത്തിയമ്മാ വുത്തോ”തി ച വദന്തി, തം സബ്ബഅട്ഠകമാസു നത്ഥി, തസ്സമാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അവസിട്ഠം രൂപന്തി ആപോയാതുആകാസയാതുഹി സദ്ധിം ലക്ഖണരൂപാനി, ഓജഞ്ച സന്ധായാഹ അനിന്ദ്രിയബദ്ധരൂപസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തസ്സ വീണാസവസ്സ തം നിബ്ബാനാരമ്മണം ചിത്തം ന ജാനന്തി ന ഞായന്തി “ത്ഥായമാനാ”തി വുത്തത്താ. സേസം സുവിഞ്ഠേയ്യമേവ.

ചതുസ്സുഹഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ആവട്ടഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ

൨൯. അകുസലാനം ധമ്മാനം വിദ്ധംസനസഭാവത്താ, അകുസലാനം വാ പജഹന്തേ കുസലാനം സമ്പാദന്തേ പട്ഠപനസഭാവത്താ ആരമ്ഭയാതു. തമാഭൂതാതി സീലാദീഹി സമങ്ഗീഭൂതാ. കാമയാതുആദികാ തിയാതുയോവ തേയാതു. തസ്സ അഭിഭവനതോ തേയാതുഇസ്സരോ മച്ചുരാജാ. അനാദിമതിസംസാരേ ചിരകാലം ലദ്ധപതിട്ഠാപി അചിരകാലം ഭാവിതേഹി കുസലേഹി ധമ്മേഹി സമുച്ഛിന്ദനീയത്താ അബലാ കിലേസാതി വുത്തം “അബലം ദുബ്ബല”ന്തി. തേനാഹ “അബലാ നം ബലീയന്തി”തി.

ഇദം വചനം അയം ഗാഥാപാദോ. സമാധിസ്സ പദട്ഠാനന്തി ഏത്ഥ സമാധിസ്സ കാരണം സമതാനുയോഗേ നിയോജനതോതി യോജേതബ്ബം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. പപഞ്ചാതി രാഗാദയോവ. തമാ ചേവ സംവണ്ണിതന്തി ദേസനായ പദട്ഠാനഭാവേനേവ അത്ഥസംവണ്ണനാ കതാതി അത്ഥോ.

ന്തി തം ദേസനം. തസ്സാതി സഭാഗാദിവസേന ആവട്ടനസ്സ. പരിപക്കഞ്ഞാണാനം വിസേസാധിഗമായ. ലാഭവിനിച്ചയപരിഗൃഹമച്ഛരിയാനീതിആദീസു ലാഭോതി രൂപാദിആരമ്മണപ്പടിലാഭോ. സോ പരിയേസനായ സതി ഹോതീതി പരിയേസനാഗൃഹണേന ഗഹിതോ. വിനിച്ചയോതി “ഏത്തകം മേ രൂപാരമ്മണമായ ഭവിസ്സതി, ഏത്തകം സദാദിആരമ്മണമായ, ഏത്തകം മയ്ഹം, ഏത്തകം പരസ്സ, ഏത്തകം പരിഭുണ്ജിസ്സാമി, ഏത്തകം നിഭഹിസ്സാമീ”തി ഏവം പവത്തോ വിതക്കോ വിനിച്ചയോ. സോ ലാപിതഹേതുകത്താ പരിയേസനമൂലകതായ പരിയേസനാഗൃഹണേനേവ ഗഹിതോ, തമാ പരിഗൃഹമച്ഛരിയാനി. തത്ഥ പരിഗൃഹോ “മമ ഇദ”ന്തി പരിഗൃഹ്ണഹനം. മച്ഛരിയം “മയ്ഹേവ ഹോതു”തി പരേഹി സാധാരണഭാവാസഹനം. തേനേവസ്സ പോരാണാ ഏവം വചനത്ഥം വദന്തി “മയ്ഹേവിദമച്ഛരിയം ഹോതു, മാ അഞ്ഠേസം അച്ഛരിയം ഹോതുതി പവത്തത്താ മച്ഛരിയന്തി വുച്ചതീ”തി (ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൧൦൩; അ° നി° അട്ഠ° ൩.൯.൨൩). പരിഭോഗത്ഥാനം പന വിനിച്ചയാദിനം പരിഭോഗത്തോഗധതാ വേദിതബ്ബാ. ഛന്ദരാഗോ ദുബ്ബലരാഗോ. അജ്ജേയാസാനം “മമ ഇദ”ന്തി തണ്ഹാവസേന ബലവസന്നിട്ഠാനന്തി ആഹ “ഛന്ദരാഗഅജ്ജേയാസാനാ തണ്ഹാ ഏവാ”തി. ആരക്ഖനിമിത്തം ദ്വാരപിദഹനമഞ്ജുസാഗോപനാദിനാ സുട്ഠു രക്ഖണനിമിത്തം. പാപാനി കരോന്തോ പരിഭോഗനിമിത്തം രത്തോ ഗിദ്ധോ ഗധിതോ മുച്ഛിതോ ഹുത്ഥാ മിഗോവ പരിഭുണ്ജനനിമിത്തം പമാദം ആപജ്ജതീതി ഏവം പരിയേനാരക്ഖാ പരിഭോഗനിമിത്തം. പമാദോ തിവിധോ

തസ്ഹായ വസേന കമിതോതി ദസ്സേന്തോ “തിവിയോ തസ്ഹായാതി വുത്ത”തി ആഹ.

അവിസേസേന വുത്തന്തി “കതമേന ഉപാദാനേന സഉപാദാനാ”തി വിഭാഗേന പുച്ഛിതാപി “അവിജായ ച തസ്ഹായ ചാ”തി അവിനിബ്ഭുജിതാ വുത്തം. തസ്ഹഞ്ച അവിജഞ്ച ചതുരുപാദാനം വസേനാതി കാമുപാദാനാദിനം ചതുന്നം ഉപാദാനാനം വസേന വിഭജിതാ ഖണ്ഡാനം ദുക്ഖഭാവേന ദുക്ഖസച്ചഭാവേന സഹ പരിഞ്ഞേയുഭാവം, ഉപാദാനാനം സമുദയഭാവേന സമുദയസച്ചഭാവേന സഹ പഹാതബ്ബഭാവം ദസ്സേതിതി യോജനാ.

൩൦. “യോ”തിആദിനാ വുത്തോ തിവിയോ പമാദോ പരിയേസതി, ആരക്ഖണ്ണ കരോതി, പരിഭോഗനിമിത്തഞ്ചാതി സമ്ബന്ധോ. പമാദോ ഹി പമജ്ജന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ഭോഗാനം പരിയേസനായ, ആരക്ഖണ്ണായ ച ഹേതുഭൂതോ കത്തുഭാവേന ഉപചരിതോ, പരിഭോഗസ്സ പന നിമിത്തം. “തപ്പടിപക്ഖേനാ”തി പദസ്സ അത്ഥം വിവരതി “അപ്പമാദാനുയോഗേനാ”തി, തേന സമമഭാവം ദസ്സേതി . വേപനാതി ഖയപാപനാ. വോദാനപക്ഖവിസഭാഗധമ്മവസേനാതി വോദാനപക്ഖോ ച സോ പമാദസ്സ വിസഭാഗധമ്മോ ചാതി വോദാന...പേ... ധമ്മോ, സമമോ, തസ്സ വസേന.

സമമേ സതീതി അധിട്ഠാനഭൂതേ ത്യാനേ സതി, തം പാദകം കത്വാതി അത്ഥോ. യാ പഞ്ഞാതി നാമരൂപപരിച്ഛേദാദിവസേന പവത്തപഞ്ഞാ. തേനാഹ “അയം വിപസ്സനാ”തി. പഹീനേസൂതി പഹീയമാനേസു.

വോദാനപക്ഖന്തി ആരമ്ഭയാതുആദിവോദാനപക്ഖം നിക്ഖിപിതാ. വിസഭാഗധമ്മവസേനാതി പമാദവസേനേവ. സഭാഗധമ്മവസേനാതി പുഞ്ചേ നിക്ഖിത്തസ്സ ആരമ്ഭയാതുആദിവോദാനധമ്മസ്സ സമമാദിസഭാഗധമ്മവസേന.

പുന അപരിയോദാപനിയം സിഖാപ്പത്തപരിയോദാപനം ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “തം പന അരഹത്തേന ഹോതീ”തി.

മോഹസമുട്ഠാനതാ വുത്താ “മോഹോ ഏവ സമുട്ഠാന”തി കത്വാ. അത്തമാ പിസുണാവാചായ ഭോസസമുട്ഠാനതാ മൂസാവാദസ്സ വിയ മോഹസമുട്ഠാനഭാവാ വത്തബ്ബാ സിയാ.

കമ്മപഥഭാവം പത്താനം, അപ്പത്താനഞ്ച അകുസലധമ്മാനം “സബ്ബപാപ”ന്തി പദേന പരിഗൃഹിതത്താ വുത്തം “കമ്മപഥകമ്മവിഭാഗേനാ”തി.

൩൧. സേസപദാനന്തി “കുസലസ്സ ഉപസമ്പദാ”തിആദിനം (ദീ° നി° ൨.൯൦; ധ° പ° ൧൮൩; നേത്തി° ൩൦, ൫൦, ൧൧൬, ൧൨൪; പേടകോ° ൨൯) ഗാമായ അവസിട്ഠപദാനം. യഥാധിഗതന്തി അത്തനാ അധിഗതപ്പകാരം, പച്ഛാ ഭൂമിദിസാ.

ഉപരി യാപേന്തിതി മനുസ്സലോകതോ ഉപരിട്ഠിമം ദേവലോകം ഗമേന്തി.

൩൨. യഥാവുത്തസ്സ ധമ്മസ്സാതി സിലസ്സ ച മഗ്ഗസ്സ ച. തസ്ഹാവിജ്ജാദീനന്തി ആദിസദ്ദേന തദേകട്ഠകിലേസാ ഗയ്ഹന്തി, തേസം പദട്ഠാനധമ്മാ ച. സമമവിപസ്സനാദീനന്തി ആദിസദ്ദേന സാമത്തേഫലാനം സങ്ഗഹോ. യദഗ്ഗേന ചേത്ഥ “നിരോധോ രക്ഖതീ”തി വുത്തോ, തദഗ്ഗേന മഗ്ഗോ രക്ഖണകിരിയായ

കരണം വൃത്തം “യേന രക്വതീ”തി. വിസഭാഗധമ്മവസേന പുരിമാനി സഭാഗധമ്മാവട്ടനവസേന പച്ഛിമാനി സച്ചാനി നിദ്ധാരിതാനീതി യോജേതബ്ബം.

ആവട്ടഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. വിഭിജ്ഞിഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ

൩൩. ധമ്മേസൂതി പുണ്ണാദിദാനാദിഭേദഭിന്നേസു സഭാവധമ്മേസു. തത്ഥ ലബ്ധിമാനോതി തേസു യഥാവുത്തേസു ധമ്മേസു ലബ്ധിമാനോ. ഭൂമിവിഭാഗോതി കാമാവചരാദിദസ്സനാദിഭൂമിപ്പഭേദോ. പദട്ഠാനവിഭാഗോതി തേ പുണ്ണാദിധമ്മാ യേസം പദട്ഠാനം, തേസം വാ യേ ധമ്മാ പദട്ഠാനം, തബ്ബിഭാഗോ. യേസം സുത്താനന്തി മൂലപദട്ഠാനഭൂതാനം സംകിലേസഭാഗിയാദിനം ചതുന്ന്യം സുത്താനം വസേന. അസങ്കരവവത്ഥാനേന ഹി ഏതേസു സുത്തേസു സാതിസയം ധമ്മാ വിഭിജ്ഞാ നാമ ഹോന്തി. തേനാഹ “വിസേസതോ”തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ വാസനാഭാഗിയനിബ്ബേധഭാഗിയസുത്താനി ഏവേത്ഥ ഗഹിതാനീതി? നയിദമേവം നിക്ഖമനപരിയോസാനഭാവേന ഇതരേസമ്പി ഗഹിതത്ത്വാ. യതോ ഹി നിസ്സാ വാസനാഭാഗിയാ ധമ്മാ, തേ സംകിലേസഭാഗിയാ. യപരിയോസാനാ നിബ്ബേധഭാഗിയാ ധമ്മാ, തേ അസേക്ഖഭാഗിയാതി ദയഗ്ഗഹണേനേവ ഇതരമ്പി ദയം ഗഹിതമേവ ഹോതി. തേനാഹ “ഇമേസം ചതുന്ന്യം സുത്താനം ദേസനായാ”തി. ഇമാനി ചത്താരി സുത്താനീതി പാളിയാ, വക്ഖമാനായ ദേസനായ വാ ഇതരദയസങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ, ന പടികഖേപോ.

തേനേവാതി നിയമസ്സ അകതത്ത്വാ, തതോ ച തേന തന്നിസ്സിതേന ച ബ്രഹ്മചാരി ഭവതീതി സിദ്ധം ഹോതി. ഏവ-സദ്ദോ വാ സമുച്ചയത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. സിയാ തസ്സ പടികഖേപോതി തസ്സ അട്ഠസമാപത്തിബ്രഹ്മചരിയസ്സ സിയാ പടികഖേപോ. ഏവം സതി സാവസേസാ ദേസനാ സിയാ.

തദങ്ഗാദിപ്പഹാനദയം പദട്ഠാനഭൂതം ഇധ ഗണനുപഗം ന ഹോതീതി “സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനാനം വസേനാ”തി വൃത്തം. തഥാ ഹേത്ഥ കേചി “തേനേവാ”തി പഠന്തി. “തേനേവ ബ്രഹ്മചരിയേനാതി പഠന്തീ”തി ഇദം “സംവരസീലേ റിതോ”തി (നേത്തി ൩൩) ഏത്ഥ വൃത്തം പാളിവികപ്പം സന്ധായ വദതി. “യസ്ഥാ...പേ... വക്ഖതീ”തി ഇദം പച്ഛിമപാഠസ്സേവ യുത്തതായ കാരണവചനം.

കഥം മന്താതി? അനിബ്ബേധസഭാവത്ത്വാ മഹഗ്ഗതപുണ്ണാനം ന നിബ്ബേധഭാഗിയസുത്തേന സങ്ഗഹോ, വാസനാഭാഗിയത്ത്വാ പന വാസനാഭാഗിയസുത്തേനേവ സങ്ഗഹോതി. തദുപസങ്ഗാ ഹി പച്ഛിമോ ഏവ പാഠോ യുത്തതരോ. ഇതരഥാ സാവസേസാ ദേസനാ ഭവേയ്യ. തേനാഹ “ന ഹി... പേ... ദേസേതീ”തി.

സംകിലേസഭാഗിയഅസേക്ഖഭാഗിയാനം പരതോ വക്ഖമാനത്ത്വാ വൃത്തം “വക്ഖമാനാനം...പേ... വസേനാ”തി. “സബ്ബതോ”തി ഇദം പുബ്ബപരാപേക്ഖം. തസ്സ പരാപേക്ഖതായ “സബ്ബതോഭാഗേന ഏകാദസസു റാനേസു പക്ഖിപിത്വാ”തി അട്ഠകമായം യോജിതം. തത്ഥ പദാദികേ വിചയഹാരപദത്ഥേ സന്ധായ “ഏകാദസസു റാനേസു”തി വൃത്തം. പുബ്ബപേക്ഖതായ പന “സബ്ബതോഭാഗേന ദേസനായ ഫലേനാ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബം.

സംകിലേസഭാഗിയാനം തൺഹാസംകിലേസാദിനാ ദേസനാനയോ വേദിതബ്ബോ. ഫലം അപായദുക്ഖേന മനുസ്സേസു ദോഭഗ്ഗിയേന. അസേക്ഖഭാഗിയാനം അസേക്ഖേഹി സീലക്ഖന്ധാദിഹി ദേസനാനയോ. ഫലം അഗ്ഗഫലേന ച അനുപാദിസേസായ ച നിബ്ബാനയാതുയാ വേദിതബ്ബം. ഇതരേസം പാളിയം വുത്തമേവ. കാമരാഗബ്ബാപാദളുഖ്മഭാഗിയസംയോജനഗ്ഗഹണേന സംകിലേസഭാഗിയാനം, വിരാഗഗ്ഗഹണേന അസേക്ഖഗ്ഗഹണേനേവ ച അസേക്ഖഭാഗിയാനം വക്ഖമാനത്താ വുത്തം “വക്ഖമാനാനം...പേ... വസേനാ”തി. പദപദത്ഥവിചാരയുത്തിനിദ്ധാരണമുഖേന ധമ്മവിഭത്തിആദിവിചാരോ കാതബ്ബോതി ദസ്സേതും പാളിയം “വിചയേന...പേ... തബ്ബാനീ”തി വുത്തന്തി അട്ഠകമായം “വിചയേന...പേ... ദസ്സേതീ”തി വുത്തം.

൩൪. ഏവന്തി ഇതി. ധമ്മേതി വുത്തസഭാഗധമ്മേ. സാധാരണാസാധാരണഭാവേഹീതി സാമഞ്ഞവിസേസേന വിസിട്ഠേഹി. ദേവധമ്മാ സാധാരണാതി ദേവ ഇമേ ധമ്മാ യേഹി സഭാഗധമ്മാ സാധാരണാ നാമ ഹോന്തി. കതമേ ദേവ? നാമം, വത്സു ച. തത്ഥ നാമം നാമപഞ്ഞത്തി, തമുഖേനേവ സദുതോ തദത്ഥാവഗമോ. സദുന ച സാമഞ്ഞരുപേനേവ തമാരുപസ്സ അത്ഥസ്സ ഗഹണം, ന വിസേസരുപേന, തസ്മാ സദുവചനീയാ അത്ഥാ സാധാരണരുപനാമായത്തഗഹണീയതായ നാമസാധാരണാ വുത്താ. വത്സുതി പവത്തിട്ഠാനം. യത്ഥ ഹി യേ ധമ്മാ പവത്തന്തി, തേസം സബ്ബേസം തേ ധമ്മാ സാധാരണാതി പവത്തിട്ഠാനസഖ്വാതാനം വത്സുനം സാധാരണാ. യസ്മാ പനിദം ദായം തേസം ധമ്മാനം സാധാരണഭാവേ പകതിഭൂതം സഭാവഭൂതം, തസ്മാ വുത്തം “ദേവധമ്മാതിദുവേ പകതിയോ”തി. ഏകസന്തതിപതിതതായാതി സമാനസന്തതിപവത്തിയാ. തേനാഹ “സമാനവത്സുകാ”തി. ദസ്സനപഹാതബ്ബാനൺഹി യഥാ മിച്ചുത്തനിയതസത്താ പവത്തിട്ഠാനം, ഏവം അനിയതാപീതി ഉഭയേ ഹി തേ സമാനവത്സുകാ. ഏസ നയോ ഇതരേസുപി. സക്കായദിട്ഠിവിചികിച്ചാസീലബ്ബതപരാമാസാ ഹി ഭിന്നസഭാവാപേതേ ധമ്മാ ദസ്സനേന പഹാതബ്ബതം നാതിവത്തന്തീതി തേ നാമസാമഞ്ഞതം പത്താ, രൂപരാഗാദയോ ച ഭാവനായ പഹാതബ്ബതന്തി ആഹ “പഹാനേകട്ഠാ നാമസാധാരണാ”തി. യഥാ പന “വത്സുനം സാധാരണാ വത്സുസാധാരണാ”തി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതി, ഏവം “വത്സുനാ സാധാരണാ വത്സുസാധാരണാ”തി അയമ്പി അത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ദസ്സേനോ “സഹജേകട്ഠാ വത്സുസാധാരണാ”തി ആഹ. തേ ഹി അഞ്ഞമഞ്ഞം മുസനാദിസഭാവതോ ഭിന്നാപി യസ്മിം പവത്തന്തി, തേന വത്സുനാ സാധാരണാ നാമ ഹോന്തി. ഏത്ഥ ച ലബ്ഭമാനമ്പി കൂസലാദിനാമസാധാരണം അനാമസിത്ഥാ വത്സുസാധാരണാ താവ യോജിതാതി വേദിതബ്ബാ. പടിപക്ഖാദിഹീതി ആദിസദുന സമാനഫലതാസഹബ്ബതാദികേ സഖ്ഗൺഹാതി. സേസപദേസുതി “പുമുജ്ജനസ്സാ”തിആദിവാക്യേസു. കഥം? തത്ഥ ഹി പുമുജ്ജനസ്സ, സോതാപന്നസ്സ ച സമ്ഭവതോ അനാഗാമിനോ, അരഹതോ ച അസമ്ഭവതോതിആദിനാ യോജേതബ്ബം.

കഥം തേ ഓധിസോ ഗഹിതാതി കേനാകാരേന തേ “സാധാരണാ”തി വുത്തധമ്മാ ഭാഗസോ ഗഹിതാ. “അമുകസ്സ, അമുകസ്സ ച”തി അയൺഹേത്ഥ അത്ഥോ. സാമഞ്ഞഭൂതാ ധമ്മാ സാധാരണാ നാമ, ഏവം സന്തേ കഥം തേസം മിച്ചുത്തനിയതാനിയതാദിവസേന വിഭാഗേന പവത്തിട്ഠാനതാ വുച്ചതി, ന വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. അഥ വിഭാഗേന തം വത്തബ്ബം, നനു തേ സാധാരണാതി ന വത്തബ്ബമേവാതി? ഏവം സാധാരണാതി മിച്ചുത്തനിയതാനം, അനിയതാനന്തി ഇമേസം ഉഭയേസംയേവ തേ ധമ്മാ സാധാരണാ. തേനാഹ - “ന

സബ്ബസത്താനം സാധാരണതായ സാധാരണാ"തി. "യസ്മാ"തിആദിനാ തത്ത്വ
കാരണമാഹ, തേനേതം ദസ്സേതി "കേചി യമ്മാ കേസഞ്ചിദേവ യമ്മാനം
സാധാരണാ ഹോന്തി, അന്തേസം അസാധാരണാ"തി. തേനാഹ "പടിനിയതഞ്ഹി
തേസം പവത്തിട്ഠാന"തി.

ഇതരമാതി അനിയതപവത്തിട്ഠാനതായ സബ്ബേസം സാധാരണാ,
അസാധാരണാ വാ സിയും, തമ്മാ സതി. തമ്മാ വോഹാരോതി "സാധാരണാ,
അസാധാരണാ"തി ച അയം വോഹാരോ സാമത്താ ഏവ ന ഭവേയ്യ. ഏതേ
ഏവ യമ്മാതി "സാധാരണാ"തി വുത്തയമ്മാ ഏവ. ഏവന്തി
“മിച്ചുത്തനിയതാന”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന. നിയതവിസയാ
പരിച്ഛിന്നപ്പവത്തിട്ഠാനാ. “യോപി”തിആദി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ
പാകട്കരണം. “ന ഹീ”തിആദിനാ അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച തമേവത്ഥം
വിഭാവേതി. സേസേപിതി “ഭാവനാപഹാതബ്ബാ”തി ഏവമാദിമ്ഹിപി.

പച്ചത്തനിയതോതി പാടിപുഗ്ഗലികോ. ഇതരസ്സാതി അപച്ചത്തനിയതസ്സ. തമ്മാതി
അസാധാരണഭാവേന. കോചി യമ്മോ കഞ്ചി യമ്മം ഉപാദായ സാധാരണോപി
സമാനോ തദന്തം ഉപാദായ അസാധാരണോപി ഹോതീതി ആഹ
“സാധാരണാവിധുരതായാ”തി. തേനാഹ “തം തം ഉപാദായാ”തിആദി. തമ്മാ ഹി
“യമ്മതാ”തി വുത്തപഠമഗ്ഗട്ഠതാ ദീപിതാ, താദിസാനം ഏവ അനേകേസം
അരിയാനം വസേന സാധാരണാതി . പഠമസ്സാതി അട്ഠമകസ്സ. ദുതിയസ്സാതി
സോതാപന്നസ്സ. പുന അട്ഠമകസ്സാതി “അട്ഠമകസ്സ, അനാഗാമിസ്സ ചാ”തി ഏത്ഥ
വുത്തഅട്ഠമകസ്സ. തേനാഹ “അനാഗാമിമഗ്ഗട്ഠസ്സാ”തി. അഗ്ഗഫലട്ഠതോ പട്ഠായ
പടിലോമതോ ഗണിയമാനോ പഠമഗ്ഗട്ഠോ അട്ഠമകോ, മഗ്ഗട്ഠതായ,
പഹീയമാനകിലേസതായ ച സബ്ബേപി മഗ്ഗട്ഠാ അട്ഠമകാ വിയാതി അട്ഠമകാ,
“ഏകചിത്തക്ഖണ്ഡോ ഉദ്ധം ന തിട്ഠതീതി അട്ഠമകോ”തി അപരേ
നിരുത്തിനയേന. “സേക്ഖാ”തി നാമം സാധാരണന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇതരേസൂതി
“ഭബ്ബാഭബ്ബാ”തി വുത്തേസു അനരിയേസു. തേനാഹ പാളിയം
“ഹീനുക്കട്ഠമജ്ജിതീയം ഉപാദായാ”തി.

നിയമാവക്കന്തിയാതി അവക്കന്തിനിയമതായ. ഞാണുത്ഥരസ്സാതി
ഞാണാധികസ്സ. തമ്മാവിധപച്ചയസമായോഗേതി ഞാണവിസേസപച്ചയസമവായേ.
യമ്മാ ഹി ഞാണബലേന ദന്ധാഭിത്തതാ ന ഹോതി, ഏവം
പടിപദാപടിപന്നോപി സുഖേന വിസോസീയതീതി. സാ ഹി സുഖാപടിപദാ
വിപ്പാഭിത്തതാ തംസമങ്ഗിനോ ഞാണുത്തരത്താ വിപസ്സനായ പദട്ഠാനന്തി
വുത്താ.

യമ്മതോ അനപേതാ ചിന്താ യമ്മചിന്താ, യോനിസോമനസിങ്കാരേന
പവത്തിതത്താ യമ്മേസു ചിന്താ, യമ്മോ വാ ഞാണം, തസ്മാ യമ്മാവഹാ
ചിന്താ യമ്മചിന്താ, ചിന്താമയഞാണസ്സ ഹേതുഭൂതാ ചിന്താതി അത്ഥോ.

പാളിയം സുതമയപത്താഗ്ഗഹണേന “യേ തേ യമ്മാ ആദികല്യാണാ...പേ...
തമ്മാരുപാസ്സ യമ്മാ ബഹുസ്സുതാ ഹോന്തി”തിആദി (അം നിം വൃ.൨)
സുത്തപദസങ്ഗഹോ അത്ഥോ പരിഗൃഹിതോ, തമ്മാ
യോനിസോമനസിങ്കാരഗ്ഗഹണേന “സോ ‘അനിച്ച്’ന്തി യോനിസോ മനസി
കരോതീ”തിആദിനാ വുത്തോ ഉപായമനസിങ്കാരോ പരിഗൃഹിതോ.
സമ്മാദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന “സമ്മാദിട്ഠിം ഭാവേതി വിവേകനിസ്സിത”തിആദിനാ

വുത്താ സമ്മാദിട്ഠി പരിഗൃഹിതാതി ദസ്സേനോ ആഹ “അഥ വോ...പേ... ദസ്സേതു”ന്തി. സേസന്തി “യമ്മസ്വാക്ഖാതതാ”തി ഏവമാദി.

യസ്സ ച പുഞ്ചേ അത്ഥോ ന സംവണ്ണിതോ, തത്ഥ കല്യാണമിത്തതായ ആയതനഗതോ പസാദോ, ചിത്തവുപസമോ ച ഫലന്തി ദസ്സേനോ “സപ്പുരിസ... പേ... പദട്ഠാന”ന്തി ആഹ. അത്തസമ്മാപണിഹിതത്താ പാപജേഗുച്ഛിനിബ്ബിദാദിബഹുലോവ ഹോതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “അത്ഥ...പേ... പദട്ഠാന”ന്തി. യമ്മോ സ്വാക്ഖാതോ ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ സബ്ബസമ്പത്തിപാരിപൂരിഹേതുതി ദസ്സേനോ “യമ്മസ്വാക്ഖാതതാ...പേ... പദട്ഠാന”ന്തി ആഹ. കുസലമൂലരോപനാ ഹി സമാപത്തിപരിയോസാനാതി . സഞ്ചസുട്ഠതായ സഞ്ചസ്സ സുട്ഠഭാവായ സഞ്ചസ്സ സപ്പതിസ്സതായ “സുട്ഠ, ഭന്തേ”തി വചനസമ്പടിച്ഛനഭാവായ. ഇതരം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

വിഭത്തിഹാരവിഭങ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പരിവത്തനഹാരവിഭങ്ഗവണ്ണനാ

൩൫. സമ്മാദിട്ഠിസ്സ...പേ... നിജ്ജിണ്ണാ ഭവതീതി ഏത്ഥ യഥാ മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിവസേനത്ഥോ വുത്തോ, ഏവം കമ്മസ്സകതാകമ്മപഥസമ്മാദിട്ഠിനന്ധി വസേന അത്ഥോ ലബ്ഭതേവ. കമ്മപഥകമാ ഹേസാ. യഥാവുത്തേനാകാരേനാതി “അവിമുത്താവ സമാനാ”തി, “അവിമുത്തിയ”ന്തി ച വുത്തപ്പകാരേന. മിച്ഛാഭിനിവേസവസേനാതി അസമ്മാസമ്ബുദ്ധം ഏവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോതി, അനിയ്യാനികം ഏവ നിയ്യാനികോതി, അസന്തം ഏവ പന സന്തന്തി, അനരിയം ഏവ അരിയോതി വിപരീതാഭിനിവേസവസേന . മിച്ഛാധിമോക്ഖോതി അയാമാവപസാദോ, അയാമാവസന്നിട്ഠാനം വാ. ഉപ്പനമോഹോ മിച്ഛാവിമുത്തിണാണദസ്സനന്തി സമ്ബന്ധോ.

൩൬. വാദാനം വാ അനുവാദാ വാദാനുവാദാ, തേസം വാദാനം ഉപാദാതി അത്ഥോ. വാദാനുപവത്തിയോതി വാദാനം ദോസാനം അനുപവത്തിയോ.

അന്തദ്വയപരിവത്തനന്തി കാമസുഖഅത്തകിലമമാനുയോഗസഞ്ചാതസ്സ അന്തദ്വയസ്സ പടിപക്ഖവസേന പരിവത്തനം.

ഏതേസുപി വാരേസുതി “നിയ്യാനികോ യമ്മോ തേസം അയമ്മോ, സുഖോ തേസം അയമ്മോ”തി ച ഇമേസു വാരേസു. വുത്തനയേനാതി യദി അത്തപരിതാപനം അത്തനോ ദുക്ഖാപനം യമ്മോ, യമ്മസ്സ പടിവിരുദ്ധോ അയമ്മോ സിയാ, ദുക്ഖസ്സ ച സുഖപടിവിരുദ്ധന്തി ത്യാനമഗ്ഗഫലസുഖസ്സ, അനവജ്ജപച്ചയപരിഭോഗസുഖസ്സ ച തേസം അയമ്മഭാവോ ആപജ്ജതീതി ഏവം വത്തബ്ബാ. “യം യം വാ പനാതിആദിനാ”തി ഇദം അവസേസപാഠാമസനം. ഏത്ഥ യം യം വാ പന യമ്മന്തി യം വാ തം വാ യമ്മം, കുസലം വാ അകുസലം വാ ഇട്ഠം വാ അനിട്ഠം വാതി വുത്തം ഹോതി. രോചയതി വാ ഉപഗച്ഛതി വാതി ചിത്തേന രോചതി, ദിട്ഠിയാ ഉപഗച്ഛതീതി. തസ്സ തസ്സ യമ്മസ്സ യോ പടിപക്ഖോതി തസ്സ തസ്സ രുചിതസ്സ, ഉപഗതസ്സ വാ യമ്മസ്സ യോ പടിപക്ഖോ നാമ. സ്വസ്സ അനിട്ഠന്തോ അജ്ഞാപനോ ഭവതീതി യോ യമ്മോ അസ്സ രുചിതസ്സ, ഉപഗതസ്സ വാ യമ്മസ്സ അനിട്ഠന്തോ പച്ചനീകതോ അബ്ഭുപഗതോ ഹോതി, തേന പടിപക്ഖേന ദേസനായ പരിവത്തനം പരിവത്തനോ ഹാരോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പടിപക്ഖസ്സ ലക്ഖണം വിഭാവേതീ”തി.

പരിവർത്തനഹാരവിഭിന്നഗവണ്ണനാ നിർദ്വിതം.

൧൦. വേവചനഹാരവിഭിന്നഗവണ്ണനാ

൩൭. അഞ്ചമഞ്ജേഹിതി അഞ്ജേഹി അഞ്ജേഹി. ആയതിനി പച്ചവേക്ഖണകാലേ. കമഞ്ചിതി യേന കേനചി പകാരേന, പഠമം വുത്തേന പരിയായേന അപ്പടിവിജ്ജ്ഞേന അപരേന പരിയായേന പടിവിജ്ജ്ഞേന അധിപ്പായോ. പരിയായവചനം നിദിസതിതി സമഞ്ചസോ. ഏവം സഞ്ചത്ഥം. തസ്മിം ഖണ്ണേതി പരിയായവചനസ്സു വുത്തക്ഖണ്ണേ. വിക്ഖിത്തചിത്താനന്തി ആരമ്മണന്തരേഹി വിവിധവിത്തചിത്താനം . അഞ്ചവിഹിതാനന്തി അഞ്ചം ചിത്തേനാനം. കസ്ഥാ പന അഞ്ജേന പരിയായേന തദത്ഥാവബോധനം, നനു തേന വുത്തേ ദള്ഹീകരണം ഹോതീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “തേനേവാ”തിആദി. തത്ഥ തദഞ്ജേനസന്തി തേഹി വിക്ഖിത്തചിത്താദിഹി അഞ്ജേസം, യേഹി പഠമം വചനം സമ്മദേവ ഗഹിതം. തത്ഥാതി വുത്തവചനേനേവ പുനപ്പുനം വചനേ. അധിഗതഅന്യത്ഥതായ പുനരുത്തി പരിവജ്ജനത്ഥം വിസേസനഭാവേന താഹിതാഹിസഞ്ചാഹിപി അയമ്പി സദ്ദോ ഇമസ്സത്ഥസ്സ വാചകോ, അയമ്പി സദ്ദോ ഇമസ്സത്ഥസ്സ വാചകോതി പഞ്ചാപനേഹി. ദേസേതബ്ബസ്സ തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ അത്തനോ ചിത്തേ ഉപനിബന്ധനം റപനം. തത്ഥാതി യമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദായം. ബീജാവപനം ഹേതുസമ്പാദനം.

ഏവം ഭഗവതോ പരിയായദേസനായം അനേകാനി പയോജനാനി വത്ഥാ ഇദാനി അത്തനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധതായ ഏവം തമാഗതാ ബുദ്ധലീലായ അനേകേഹി പരിയായേഹി യമ്മം ദേസേന്തിതി ദസ്സേന്തോ “കിം ബഹുനാ”തിആദിമാഹ.

പാളിയം “പിഹാ നാമ യാ വത്തമാനസ്സ അത്ഥസ്സ പത്ഥനാ”തി പച്ചുപ്പന്നവിസയതം ദസ്സേത്ഥാ പുന അനാഗതവിസയതം ദസ്സേതും “സേയ്യതരം വാ”തിആദി വുത്തന്തി “അനാഗതപച്ചുപ്പന്നത്ഥവിസയാ തണ്ഹാ പിഹാ”തി ആഹ.

അത്ഥനിപ്ഫത്തിപടിപാലനാതി ഇമസ്മിം വാ പദേ പിഹായ ഏവത്ഥവസേന അനാഗതപച്ചുപ്പന്നത്ഥവിസയാവദീപനതോ.

യമ്മാരമ്മണേനേവ സങ്ഗഹിതാ “യമ്മാരമ്മണ”ത്ഥേവ ഗഹണം ഗതാ. ചതുവിസതിപദാനീതി ഏത്ഥ ഗേഹസിതദോമനസ്സുപവിചാരാദിനം ചതുനം ഛരക്കാനം വസേന ചതുവിസ കോട്ഠാസാ.

൩൮. സായേവ പത്ഥനാകാരേന യമ്മനന്ദിതിആദിമാഹാതി ഏത്ഥ അയമത്ഥോ - സാ ഏവ പത്ഥനാകാരേന പവത്തിയാ ആസാദിപരിയായേന വുത്താ തണ്ഹാ രൂപാദിധമ്മേസു നന്ദനട്ഠേന യമ്മനന്ദി. തേസം ഏവ പിയായനട്ഠേന യമ്മപേമം. ഗിലിത്ഥാ പരിനിട്ഠപേത്ഥാ റാനതോ യമ്മജ്ജേയാസാനന്തി.

ഇമിനാപീതി ന കേവലം “പഞ്ചാ പജാനനാ”തിആദിആവേണികപരിയായേനേവ വേവചനം വത്തബ്ബം, അഥ ഖോ ഇമിനാ ആധിപതേയ്യാദിസാധാരണപരിയായേനപി വേവചനം വത്തബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഇമിനാവ നയേനാതി ഏതേന പരിയായവചനേന . ന ഹി ദേസനത്ഥസാധനം “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിപാളിനയദസ്സനന്തി ദസ്സേതി.

ബലനിപ്ഫത്തിഗതോതിആദിസു ദസസു തമാഗതബലേസു നിപ്ഫത്തിം പാരിപൂരിം ഗതോ. സമ്ബോധിപഹാനന്തരായദേസനാ വിസേസചോദനാസു വിസാരദഭാവസഞ്ചാതാനി ചത്താരി ഞാണാനി പത്തോ അധിഗതോതി വേസാരജ്ജപ്പത്തോ.

ലോഭജ്ജയാസയാദിഅജ്ജയാസയം വിസേസേന അതിവത്തോതി അജ്ജയാസയവീതിവത്തോ. അതീതഹേതുസഞ്ചേപാദിസഞ്ചേപവിരഹിതായ അസഞ്ചേപസഞ്ചാതം നിബ്ബാനം, അകുപ്പയമ്മതായ ഗുണേഹി വാ അസഞ്ചേപം അസഞ്ചേയ്യം ഗതോ ഉപഗതോതി അസഞ്ചേപഗതോ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ. ഉദ്ധേയന്തി ഉദ്ധരിതബ്ബം.

ധമ്മാനുസ്സതിയം ഏവം അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ. സംസാരദുക്ഖത്തോ പാതി, സന്തേന സുഖേന രമേതി ചാതി വാ പാരം.

അഭൂതപുബ്ബത്താതി അനുപന്നപുബ്ബത്താ, തേനസ്സ നിചുതംവ വിഭാവേതി കേനചി ദേവതോപസഗ്ഗാദിനാ അനുപസജ്ജനീയത്താ അനുപസട്ഠത്താ.

“ദുപ്പസ്സ”ന്തിപി പാളി, ദുരധിഗമന്തി അത്ഥോ. ഗുണസോഭാസുരഭിഭാവേനാതി ഗുണേഹി സോഭായ, സുഗന്ധിഭാവേന ച.

യഥാ അക്ഖണ്ഡവേധീ പുഗ്ഗലോ സിപ്പനിപ്ഫത്തിയാ രത്തന്ധകാരതിമിസായ അചിരക്ഖണ്ഡാലോകേന അതിസുഖമന്വി ദൂരഗതം ലക്ഖം വിജ്ജ്ഞതി, ഏവം അരിയസാവകോ സീലസമ്പത്തിയാ അതിസുഖമം നിബ്ബാനം ചതുസച്ചയമ്മം ഏകപടിവേധേനേവ പടിവിജ്ജ്ഞതീതി ആഹ “സിപ്പഞ്ച സീലം അക്ഖണ്ഡവേധിതായാ”തി. ലോകികന്തി നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം ലോകുത്തരയമ്മഓലോകനസ്സാപി അധിട്ഠാനഭാവത്തോ.

വേവചനഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. പഞ്ഞത്തിഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ

൩൯. ഭഗവതോ സാഭാവികയമ്മകമായാതി അത്തനോ ഭാവോ സഭാവോ, സഭാവേന നിബ്ബത്താ, തതോ വാ ആഗതാതി സാഭാവികാ, സാ ഏവ ധമ്മകമാതി സാഭാവികയമ്മകമാ, ബുദ്ധാനം സാമുക്കംസികയമ്മകമാതി അത്ഥോ , തായ കരണഭൂതായ ധമ്മദേസനായ അനഞ്ഞത്തേപി കമാദേസനാനം ഉപചാരസിദ്ധേന ഭേദേനേവം വുത്തം, അവയവസമുദായവിഭാഗേന വാ. തേനാഹ “കാ ച പകതികമായ ദേസനാ? ചത്താരി സച്ചാനീ”തി. ഇദഞ്ചേഹി അത്ഥസ്സ ദേസനായ അഭേദോപചാരം കത്വാ വുത്തം. തസ്സാ ദേസനായ പഞ്ഞാപനാ. അയം പഞ്ഞത്തിഹാരോതി സഞ്ചേപേനേവ പഞ്ഞത്തിഹാരസ്സ സരൂപമാഹ. സാതി യഥാവുത്തദേസനാ. തഥാ തഥാതി യഥാ യഥാ സച്ചാനി ദേസേതബ്ബാനി, തഥാ തഥാ. കമഞ്ചേതാനി ദേസേതബ്ബാനി? പരിഞ്ഞേയ്യാദിപ്പകാരേന. യഥാധിപ്പേതന്തി അധിപ്പേതാനുരൂപം, ബോധനേയബന്ധവാനം ബോധനാധിപ്പായാനുകൂലന്തി അത്ഥോ. അത്ഥന്തി ദേസേതബ്ബത്ഥം, ദുക്ഖാദിഅത്ഥമേവ വാ. നിക്ഖിപതീതി പതിട്ഠാപേതി. യതോ “ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാ”തിആദി (൧൦ നി൦ അട്ഠ൦ ൧.മുലപരിയായസുത്തവണ്ണനാ) അട്ഠകമാസു വുച്ചതി.

തമ്മാതി നിക്ഖേപദേസനായന്തി അത്ഥോ. മഗ്ഗപക്ഖിയാതി ദുക്ഖസച്ചതോ ബഹികതാതി അധിപ്പായോ.

യസ്ഥിം റാനേതി യസ്ഥിം ഭവാദിസഞ്ചാതേ റാനേ. യമാവുത്താ ദേസനാതി ചതുരാഹാരപടിബദ്ധരാഗാദിമുഖേന വട്ടഭീപനീ വുത്തപ്പകാരാ ദേസനാ.

൪൧. തേപരിവട്ടവസേനാതി ഏത്ഥാപി “സച്ചേസു”തി യോജേതഞ്ചം. പരിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തീതി ആഹാതി സമ്ബന്ധോ. അജ്ജയത്തരതോ, സമാഹിതോതി പദദ്വയേന സമാധാനവിസിട്ഠം അജ്ജയത്തരതാഭാവനം ദീപേതി ഗോചരജ്ജയത്താദീപനതോ. കേവലോ ഹി അജ്ജയത്തസദ്ദോ അജ്ജയത്തജ്ജയത്തഗോചരജ്ജയത്തേസുപി വത്തതി. അജ്ജയത്തരതാവിസിട്ഠഞ്ച സമാധാനം സാതിസയം ചിത്തട്ഠിതിം ദീപേതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സമാധാനവിസിട്ഠസ്സാ”തിആദിനാ.

ആസജ്ജനട്ഠേനാതി ആസഞ്ജനട്ഠേന. തമാ ദസ്സനന്തി അത്ഥാഭൂതസ്സാപി ഭബ്ബരുപസ്സ വിയ അത്തനോ വിദംസനം. അലക്ഖികോതി വിലക്ഖികോ.

കാമാനന്തി കാമാവചരയമ്മാനം. രൂപാനന്തി രൂപാവചരയമ്മാനം. നിസ്സരണന്തി കാമാനം രൂപാവചരയമ്മാ നിസ്സരണം, തേസം അരൂപാവചരയമ്മാ നിസ്സരണം. ഏവം തംസഭാവാനന്തി സുത്തരസഭാവാനം. തമ്മാതി യമാ സഞ്ചയമ്മാനം നിസ്സരണഭാവതോ, കിലേസസമുച്ഛേദകസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണഭാവതോ ച അത്ഥേവ അസഞ്ചതാ ധാതു, തമാ വുച്ചമാനേനാപി കാരണേന അത്ഥേവ അസഞ്ചതാ ധാതുതി ദസ്സേതി. കത്ഥചി വിസയേതി അസഞ്ചയതാതും സന്ധായ വദതി. അവിപരീതത്ഥോതി ഭൂതത്ഥോ. “യതോ ഖോ ഭോ അയം അത്താ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ സമഞ്ജീഭൂതോ പരിചാരേതി, എത്താവതാ ഖോ ഭോ അയം അത്താ പരമദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനപ്പത്തോ ഹോതി (ദീം നിം ൧.൯൪), സപകട്ഠനിബ്ബാനഭാവീനോ”തി ച ഏവമാദീസു ഉപചാരവുത്തിസഞ്ചാവതോ. യമാ തം സീഹസദ്ദോതി യമാ “സീഹോ മാണവകോ”തിആദിനാ മാണവകാദീസു ഉപചാരവുത്തിനാ വത്തമാനോ മിഗരാജേ ഭൂതത്ഥവിസയേ ദിട്ഠോ, ഏവം നിബ്ബാനസദ്ദോപി കാമഗുണരൂപജ്ജയാനസമഞ്ജിതാസു ഉപചാരവുത്തിയാ വത്തമാനോ കത്ഥചി വിസയേ അവിപരീതത്ഥോ. യത്ഥ ച വിസയേ അവിപരീതത്ഥോ, സാ അസഞ്ചതാ ധാതു. ഹത്ഥതലേ സആമലകം വിയ നേയ്യം പച്ചക്ഖതോ പസ്സന്തസ്സ ഏകപ്പമാണസ്സ സത്ത്വുവചനമേവേത്ഥ പമാണന്തി ദസ്സേന്തോ “കിം വാ ഏതായ യുത്തിചിന്തായാ”തിആദിമാഹ. “പടിഞ്ഞാതസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധിയാ പകാസനാപഞ്ഞത്തീ”തി നിഗമം സന്ധായാഹാതി.

പഞ്ഞത്തിഹാരവിഭിജ്ജഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨. ഓതരണഹാരവിഭിജ്ജഗവണ്ണനാ

൪൨. ഇന്ദ്രിയേഹിതി കരണേ കരണവചനം “മഗ്ഗേന ഗച്ഛതീ”തിആദീസു വിയ, “ഹരസുനാ ഛരിന്ദതീ”തി ഏവമാദീസു വിയ ച. ഓതരണാതി അനുപ്പവേസനാ.

പഞ്ഞാക്ഖന്ധേ സഞ്ജഗണ്ഹനവസേന സമ്മാസങ്കപ്പോ വിയാതി യോജനാ. അധിചിത്തഅനുയുത്താനം സദുഹനുസ്സഹനുപട്ഠാനസമാദഹനേഹി സദ്ധാദീസു ഉപകരോന്തേസു ഏവ പഞ്ഞാ ദസ്സനകിച്ചം സാധേതീതി ദസ്സേന്തോ “സദ്ധാ..പേം...

വുത്താനീ"തി ആഹ. നോ ചഭവങ്ഗാതി തേസം സങ്ഖാരാനം
പവത്തികാരണതാഭാവം ദസ്സേതി.

൪൩. തമാ വുത്തോതി "നിസ്സയോ"തി വുത്തോ. ചേതനാസീസേന തണ്ഹം ഏവ
വദതി ചേതനാസഹചരണതോ.

രത്തസ്സാതി മഗ്ഗേന അസമുച്ഛിന്നരാഗസ്സ. യേന പുഗ്ഗലോ "രത്തോ"തി വുച്ചതി,
തസ്സ രാഗസ്സ സമ്ബന്ധിനീ സുഖാ വേദനാ വുത്താ തത്ഥ തസ്സ അനുസയനതോ.
തേനാഹ "സുഖായ...പേ... വുത്ത"ന്തി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. തേനാഹ
"തമാ"തിആദി.

താനി ഏവ ഇന്ദ്രിയാനീതി സുഖസോമനസ്സുപേക്ഖിന്ദിയാനി.
"സങ്ഖാരപരിയാപന്നാനീ"തി വചനം സന്ധായാഹ "ഇധ വേദനാസീസേന ചേതനാ
വുത്താ"തി. ന ഹി വേദനാ സങ്ഖാരക്ഖന്ധപരിയാപന്നാ ഹോതി. തണ്ഹായ,
ദിട്ഠിയാതി ച ഉപയോഗേ കരണവചനന്തി ദസ്സേന്തോ "തണ്ഹായാ"തിആദിമാഹ.
ഇദാനി ഉപയോഗവസേനേവ "തണ്ഹായാ"തിആദിനം അത്ഥം ദസ്സേതും "യമാ
വാ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ സേസധമ്മാനന്തി തണ്ഹാവജ്ജിതഅവിസിട്ഠധമ്മാനം.
തണ്ഹായ നിസ്സയഭാവേതി യദാ തണ്ഹാ തേസം നിസ്സയോ ഹോതി.

തണ്ഹായ സേസധമ്മാനം പച്ചയഭാവേതി യദാ സേസധമ്മാ തണ്ഹാപച്ചയാ
ഹോന്തി. "കരജകായസന്നിസ്സിതാ"തി ഇമിനാ വേദനാദിക്ഖന്ധത്തയനിസ്സിതാപി
ഗഹിതാ കായപ്പസ്സുദ്ധിഭാവതോ. കാരണഭാവന്തി പരമ്പരഹേതുഭാവം.
തണ്ഹാദിട്ഠിഉപയേനാതി ദിട്ഠിഉപയേന ച ദിട്ഠിസഹഗതതണ്ഹാഉപയേന ച.

"ആഗതീതി ഇയാഗതി, ഗതീതി പേച്ചഭവോ"തി പദദ്വയേന വുത്തമേവത്ഥം
പാക്കടരം കാതും പാളിയം "ആഗതിഗതീപി നഭവന്തീ"തി വുത്തം. ഇധ ഹുരന്തി
ദ്വാരാരമ്മണ്ഡമ്മാ ദസ്സിതാ ആസന്നദൂരഭാവേഹി ദ്വാരാരമ്മണ്ഡേഹി
വിനിവത്തേത്ഥാ ഗഹിതത്താ. ഇധ ദ്വാരപ്പവത്തധമ്മാ "ഉഭയമന്തരേനാ"തി പദസ്സ
അത്ഥഭാവേന വുത്താ. ചതുബ്ബുഹഹാരേ പന അനിന്ദ്രിയബദ്ധരൂപധമ്മാ തമാ
വുത്താ. കാരണഭൂതേന അനന്തരപച്ചയഭൂതേന, ഉപനിസ്സയപച്ചയഭൂതേന ച. യേ
ധമ്മാ ഉപാദായ "അത്താ"തി സമത്താ, തേസം വിത്താണാദിധമ്മാനം അഭാവേന
അനുപ്പാദധമ്മതം ആപാദിതത്താതി അത്ഥോ. "അനിസ്സിതസ്സ ചലിതം
നത്ഥീ"തിആദിനാ പടിലോമതോ പച്ചയഭാവോ ദസ്സിതോതി ദസ്സേന്തോ പാളിയം
"ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാതി പടിച്ചസമുപ്പാദോ"തി വത്ഥാ നനു "അവിജ്ജാപച്ചയാ
സങ്ഖാരാ"തിആദികോ പടിച്ചസമുപ്പാദോതി ചോദനം സന്ധായ യമാവുത്തസ്സ
പടിച്ചസമുപ്പാദഭാവം ദസ്സേതും "സോ ദുവിധോ"തിആദിനാ
ലോകിയലോകുത്തരവസേന പടിച്ചസമുപ്പാദോ വിഭത്തോ. തദത്ഥതായാതി
വീതരാഗവിമുത്തിഅത്ഥതായ. തബ്ഭാവന്തി ലോകുത്തരപടിച്ചസമുപ്പാദഭാവം.

ഓതരണഹാരവിഭങ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൩. സോധനഹാരവിഭങ്ഗവണ്ണനാ

൪൪. സോധേതി നാമാതി പുച്ഛിതമത്ഥം ഹത്ഥതലേ ഠപിതആമലകം വിധ
പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേന്തോ നിഗ്ഗുമ്ബം നിജ്ജടം കത്ഥാ വിവരന്തോ
തബ്ബിസയഅത്താണസംസയാദിമലാപനയന്നേന സോധേതി, ഏവം സോധേന്തോ ച
പദസ്സ അത്ഥേന അഭേദോപചാരം കത്ഥാ "പദം സോധേതി"ച്ചേവ വുച്ചതി.

തേനാഹ “പദം സോധേതി നാമാ”തി. പുഷ്പായ വിസ്തൃജനമേവേത്ഥ സോധനന്തി
ആഹ “തദത്ഥസ്സ വിസ്തൃജനതോ”തി. ആരഭീയതീതി ആരമ്ഭോ, ദേസനായ
പകാസിയമാനോ അത്ഥോ. തേനാഹ “ന താവ...പേ... പബോധിതത്താ”തി. ഇധ
സോധനം നാമ പടിച്ഛന്നരൂപസ്സ അത്ഥസ്സ ദേസനാനുഭാവേന വിവടഭാവകരണന്തി
തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “അത്താണപക്ഖന്ദാന”ന്തിആദി വുത്തം.

സോധനഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. അധിട്ഠാനഹാരവിഭിജ്ഗവണ്ണനാ

൪൬. ധാരയിതബ്ബാതി ഉപധാരേതബ്ബാ, ഉപലക്ഖിതബ്ബാതി അത്ഥോ.
വുത്തമേവ “സാമത്തേവിസേസകപ്പനായ വോഹാരഭാവേന
അനവട്ഠാനതോ”തിആദിനാ (നേത്തിം അട്ഠം ൧൪).

തം തം ഫലന്തി നിരയാദിം തം തം ഫലം. അബ്ബിതാതി ഗതാ. യോനീതി
ഏകജാതി. സമാനവസേന മിസ്സിഭവതി ഏതായാതി ഹി യോനി, ഉപപത്തി.
പേച്ചാതി മരിത്വാ. ഉസ്സന്നതായാതി വിതക്കബഹുലതായ. “ഉസ്സന്നത്താ”തിപി
വദന്തി. സസ്സതാദീഹി വാ ഉസ്സന്നത്താ. അസുരജാതിയാ നിബ്ബത്താപനകോ
അസുരജാതിനിബ്ബത്തനകോ.

സങ്ഖാതി പത്താ. പത്താപധാനാ ച ഭാവനാതി ആഹ “പടിസങ്ഖായ
പടിപക്ഖഭാവനായാ”തി.

൪൭. പത്ഥഭാവേന പഥവീ. സഭാവധാരണട്ഠേന, നിസ്സത്തനിജ്ജീവട്ഠേന ച
ധാതു. ആപീയതി, അപ്പായതീതി വാ ആപോ. തേജനവസേന തിക്ഖതാവസേന,
ഭഹനവസേന വാ തേജോ. വായനവസേന വേഗഗമനവസേന, സമുദീരണവസേന
വാ വായോ. വീസതി ആകാരാതി കേസാദയോ വീസതി കോട്ഠാസാ, പകാരാ
വാ. കക്ഖളലക്ഖണാധികതായ കേസാദീ കക്ഖളലക്ഖണാ വുത്താ.

പാടിയേക്കോ പഥവീധാതുകോട്ഠാസോതി പഥവീകോട്ഠാസമത്തോ,
അത്തസുത്തധമ്മമത്തോതി അത്ഥോ. സന്തപ്പതീതി ഏത്ഥ
സരീരപകതിമതിക്കമിത്വാ ഉണ്ഹഭാവോ സന്താപോ, സരീരഭഹനവസേന
പവത്തോ മഹാദാഹോ, അയമേതേസം വിസേസോ. യേന ച ജീരീയതീതി
ഏകാഹികാദിജരാഭോഭേന ജരീയതീതി ച അത്ഥോ യുജ്ജതി. “സതവാരം
താപേത്വാ താപേത്വാ ഉദകേ പക്ഖിപിത്വാ ഉദ്ധസപ്പി സതയോതസപ്പി”തി
വദന്തി. രസരൂധിരമംസമേദന്ഹാരൂഅട്ഠിഅട്ഠിമിഞ്ജാ രസാദയോ. കേചി
ന്ഹാരും അപന്നേത്വാ സുക്കം സത്തമം ധാതും വദന്തി. വിവേകന്തി
വിസുംഭാവം, വിസദിസഭാവന്തി അത്ഥോ. വത്സുസങ്ഖാതോ ഹി ആഹാരോ
പരിണാമം ഗച്ഛന്തോ പാണഭക്ഖഗഹണിപദനിയ മുത്തകരീസഭാവേഹി വിയ
അത്തനാപി വിസദിസരസസങ്ഖാതം വിസുംഭാവം നിബ്ബത്തേന്തോ തബ്ഭാവം
ഗച്ഛതീതി വുച്ചതി, തഥാ രസാദയോപി രൂധിരാദികോട്ഠാസം. തേനാഹ
“രസാദിഭാവേന വിവേകം ഗച്ഛതീ”തി.

സഭാവലക്ഖണത്തോതി അസുചിഭാവേന ലക്ഖിതബ്ബതോ.

൪൮. യാമാവസരസലക്ഖണന്തി രസിതബ്ബോതി രസോ, പടിവിജ്ജ്യിതബ്ബോ
സഭാവോ, അത്തനോ രസോ സരസോ, യാമാവോ സരസോ, യാമാവസരസോ

യാമാവസരസോ ഏവ ലക്ഖിതബുത്താ ലക്ഖണന്തി യാമാവസരസലക്ഖണം. അഥ വാ യാമാവസരസലക്ഖണന്തി അവിപരീതം അത്തനോ പവത്തിസങ്ഖാതം കിച്ചഞ്ചേവ പീളനസങ്ഖാതം ലക്ഖണഞ്ച. “ഇദം കിച്ചം, ഇദം ലക്ഖണം”ന്തി അവിജ്ജാഹേതു ഞാതും ന സക്കോതി, തബ്ബിസയഞ്ചാണുപ്പത്തിം നിവാരേന്തീ ഛാദേത്വാ പരിയോനന്ധിത്വാ തിട്ഠന്തീതി വുത്താ. തേന വുത്തം “ജാനിതും പടിവിജ്ജ്ഞിതും ന ദേതീ”തി. തയിദമസ്സാ കിച്ചന്തി കിച്ചതോ കമിതാ. കമിതാതി ച വുത്താ, യതോ ച അവിജ്ജാ അസമ്പടിവേധരസാതി വുച്ചതി. ജായതി ഏത്ഥാതി ജാതി, ഉപ്പത്തിട്ഠാനം. യദിപി നിരോധമഗ്ഗേ അവിജ്ജാ ആരമ്മണം ന കരോതി, തേ പന ജാനിതുകാമസ്സ തപ്പടിച്ഛാദനവസേന അനിരോധമഗ്ഗേസു നിരോധമഗ്ഗഗുഹണസ്സ കാരണഭാവേന പവത്തമാനാ തത്ഥ ഉപ്പജ്ജതീതി വുച്ചതി, തേസന്ധി അവിജ്ജായ ഉപ്പത്തിട്ഠാനതാ ഹോതി, ഇതരേസം ആരമ്മണഭാവേന ചാതി.

അത്ഥാനത്ഥന്തി ഹിതാഹിതം. സമ്മോഹവിനോദനിയം പന “അത്ഥത്ഥ”ന്തി (വിഭം അട്ഠം ൨൨൬) വുത്തം, തത്ഥ അത്ഥോ ഏവ അത്ഥത്ഥോതി അത്ഥസ്സ അവിപരീതതാദസ്സനത്ഥം ദുതിയേന അത്ഥസദ്ദേന വിസേസനം. ന ഹി ഞാണം അനത്ഥേ “അത്ഥോ”തി ഗണ്ഹാതീതി. കാരണാകാരണന്തി ഏത്ഥാപി ഏവം ദട്ഠഞ്ച. അത്ഥത്ഥന്തി വാ ആമേധിതവചനം സഞ്ചേസം അത്ഥാനം പാകടകരണഭാവപ്പകാസനത്ഥം, ഫലം ഫലന്തി അത്ഥോ, ഹിതപരിയാധേപി ഏസേവ നയോ. ന്തി അത്ഥാനത്ഥാദികം. ആകാരന്തി അത്ഥാദികാരണമേവ.

പടിവിധസ്സ പുന അവേക്ഖനാ പച്ചവേക്ഖണം. ദുചിന്തിതചിന്തിതാദിലക്ഖണസ്സ ബാലസ്സ ഭാവോ ബാല്യം. സമ്പജാനാതീതി സമം പകാരേഹി ജാനാതി. ബലവമോഹോ പമോഹോ. സമന്തതോ മോഹനം സമ്മോഹോ. ദുഗ്ഗതിഗാമികമ്മസ്സ വിസേസപച്ചയത്താ അവിന്ദിയം. വിന്ദതീതി ലഭതി. അനവജ്ജയമ്മാനം വിജ്ജാ വിയ വിസേസപച്ചയോ ന ഹോതീതി വിന്ദിയം ന വിന്ദതി. അയം അവിജ്ജായ വേമത്തതാതി അയം “ദുക്ഖേ അഞ്ഞാണ”ന്തിആദിനാ കിച്ചജാതിലക്ഖണേഹി വുത്തോ അവിജ്ജായ അവിസേസോ. വിജ്ജാതിആദിനം വുത്തനയാനസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പാസാണസക്ഖരവാലികാവിരഹിതാ ഭൂമി സണ്ഹാതി “സണ്ഹട്ഠേനോ”തി വുത്തം.

തത്തകമേവ കാലന്തി പഞ്ചകപ്പസതാനി. വിഭൂതം സമത്തിക്കന്തം രൂപസഞ്ചാസങ്ഖാതം രൂപം ഏതായാതി വിഭൂതരൂപം, സമാപത്തിന്തി പദത്ഥോ. ന ഹി കാചി അരൂപസമാപത്തി രൂപസഞ്ചാസഹഗതാ പവത്തിതി. നിരോധസമാപത്തിയം വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, തത്ഥ നേവസഞ്ചാനാസഞ്ചായതനസമാപത്തിയാ വിസും ഗഹിതത്താ വുത്തം “സേസാരൂപ്പസമാപത്തിയോ”തി.

ദമഥം അനുപഗച്ഛന്തോ ദുട്ഠേസോ വലുക്കസ്സോ. ഉത്തരിദമമായാതി അരിയമഗ്ഗദമമായ.

ഇതരോതി ദുക്ഖാപടിപദോ വിപ്പാഭിഞ്ഞോ, സുഖാപടിപദോ ച വിപ്പാഭിഞ്ഞോ. ഉഭയതോഭാഗേഹീതി രൂപകായനാമകായഭാഗേഹി. ഉഭയതോതി വിക്ഖമ്ഭനസമുച്ഛേദവിമുത്തിവസേന.

അനേകോപിതി സഭാവേന അനേകോപി. ഏകസദാഭിധേയതായാതി സാമന്തസദാഭിധേയതായ.

അധിട്ഠാനഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൫. പരിക്ഖാരഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ

൪൯. “ഹിനോതി”തി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേനോ “കാരണഭാവം ഗച്ഛതി”തി ആഹ അനേകത്വത്താ ധാതുനം. ഏതീതി ആഗച്ഛതി, ഉപജ്ജതീതി അത്ഥോ.

അവിജ്ജായപി ഹേതുഭാവേതി ഏത്ഥ അവിജ്ജാ അനന്തരായ അവിജ്ജായ അനന്തരസമനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനപച്ചയേഹി, അനന്തരായ പന സഹജാതായ സഹജാതഅന്തമന്തനിസ്സയസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതഹേതുപച്ചയേഹി, അസഹജാതായ ഉപനിസ്സയകോടിയാ ഏവ പച്ചയോ ഹോതീതി വേദിതബ്ബം. അത്തനോ ഫലം കരോതീതി കാരണന്തി ആഹ “കാരണഭാവോ ച ഫലാപേക്ഖായാ”തി.

നിബ്ബത്തിഅത്ഥോ ഫലത്ഥോ ഫലസങ്ഖാതോ അത്ഥോ.

യോ സഭാവോതി പുണ്ണാദിഅഭിസങ്ഖാരാനം യോ അഭിസങ്ഖരണസഭാവോ, സോ ഹേതു. സേസപദേസൂതി വിഞ്ഠാണാദിപദേസു. യമാവുത്തപ്പഭേദോതി “അസാധാരണലക്ഖണോ ഹേതു”തിആദിനാ വുത്തപ്പഭേദോ. യോ കോചി പച്ചയോതി ജനകാദിഭേദം യം കിഞ്ചി കാരണം. അഭിസങ്ഖരണത്തോതി പച്ചക്ഖതോ, പരമ്പരായ ച നിബ്ബത്തനതോ.

പരിക്ഖാരഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൬. സമാരോപനഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ

൫൦. സുത്തേന ഗഹിതേതി സുത്തേ വുത്തേ. പദട്ഠാനഗൃഹണം അധിട്ഠാനവിസയദസ്സനത്ഥം, വേവചനഗൃഹണം അധിവചനവിഭാഗദസ്സനത്ഥന്തി യോജനാ. വിസയാധിട്ഠാനഭാവത്തോതി വിസയസങ്ഖാതപവത്തിട്ഠാനഭാവത്തോ. വനീയതീതി ഭജീയതി. വനതീതി ഭജതി സേവതി. വനുതേതി യാചതി, പത്ഥേതീതി അത്ഥോ . പഞ്ച കാമഗുണാ കാമതണ്ഹായ കാരണം ഹോതി ആരമ്മണപച്ചയതായ. നിമിത്തഗ്ഗാഹോ അനുബൃഞ്ജനഗ്ഗാഹസ്സ കാരണം ഹോതി ഉപനിസ്സയതായാതി ഏവം സേസേസുപി യമാരഹം കാരണതാ വത്തബ്ബാ.

൫൧. “കായേ കായാനുപസ്സി വിഹരാഹീ”തിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ ലക്ഖണഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനായം (നേത്തിം അട്ഠം ൨൩) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. അയം പന വിസേസോ - രൂപധമ്മപരിഞ്ഞായാതി രൂപുപികവിഞ്ഞാണട്ഠിതിപരിഞ്ഞായ.

“ദുക്ഖ”ന്തി പസ്സന്തീ സാ വേദനാനുപസ്സനാതി യോജേതബ്ബം. വേദനാഹേതുപരിഞ്ഞായാതി ഫസ്സപരിഞ്ഞായ. “വേദനാവസേനാ”തി പദേന അത്തനാ ഉപ്പാദിതദുക്ഖവസേന. വേദനാപരിഞ്ഞായാതി വേദനൂപികവിഞ്ഞാണട്ഠിതിപരിഞ്ഞായ. നിച്ചാഭിനിവേസപടിപക്ഖതോ അനിച്ചാനുപസ്സനായാതി അധിപ്പായോ. നിച്ചുസഞ്ഞാനിമിത്തസ്സാതി

നിചുസഞ്ഞാഹേതുകസ്സ. സഞ്ഞാപരിഞ്ഞായാതി
സഞ്ഞുപികവിഞ്ഞാണട്ഠിതിപരിഞ്ഞായ. പഠമഗ്ഗവജ്ജ്ഞത്താ അഗതിഗമനസ്സ
വുത്തം “ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ...പേ... അഗതിഗമനസ്സ ചാ”തി.

സങ്ഖാരപരിഞ്ഞായാതി സങ്ഖാരൂപികവിഞ്ഞാണട്ഠിതിപരിഞ്ഞായ.

സമാരോപനഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച ഹാരവിഭിന്ദഗവണ്ണനാ.

൧. ദേസനാഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ

“ഏവ”ന്തിആദി ഹാരസമ്പാതദേസനായ സമ്ബന്ധദസ്സനം. തത്ഥ പുരിമേന
ഉപമാദധേന സുപരികമ്മകതമണികോട്ടിമസദിസീ,
സുവിരചിതജമ്ബുനദാഭരണസദിസീ ച പാളി. തത്ഥ
കതനാനാവണ്ണപുപ്ഫുപഹാരസദിസീ,
വിവിധരംസീജാലാസമുജ്ജലബദ്ധനാനാരതനാവലിസദിസീ ച
ഹാരവിഭിന്ദഗദേസനാതി ദസ്സേതി. പച്ഛിമേന തസ്സ പണീതമഹാരഹേ ജടാഹി
സദ്ധിം ദുക്കരതരതം ദീപേതി. യായം ഗാഥാ വുത്താതി യോജനാ.

൨. യസ്ഥായം ഹാരവിഭിന്ദഗവാറോ നപ്തയോജേതി യഥാവുത്തേന
കാരണേന, തസ്ഥ സാ ഹാരവിഭിന്ദഗവാറസ്സ ആദിമ്ഹി ന പച്ചാമട്ഠാതി
അധിപ്പായോ . ഹാരസമ്പാതവാറോ പന തം പയോജേതീതി യസ്ഥാ പന
ഹാരസമ്പാതവാറോ തം ഗാഥം പയോജേതി യഥാവുത്തേനേവ കാരണേന,
തസ്ഥ “സോളസ...പേ... ആഹാ”തി ആഹ. യോജനാനയദസ്സനന്തി യോജനായ
നയദസ്സനം.

തേനാതി “തം മച്ചുനോ പദ”ന്തി വചനേന. സബ്ബംവിപല്ലാസന്തി
ദ്വാദസവിധന്വി വിപല്ലാസം. സാമഞ്ഞസ്സ...പേ... വോഹരീയതി യത്ഥ പതിട്ഠിതം
സാമഞ്ഞം, സോ വിസേസോ. അത്ഥതോ പന സഞ്ഞാദയോ ഏവ
രൂപാദിവിസയം വിപരീതാകാരേന ഗണ്ഹന്തേ വിപല്ലാസോതി ദസ്സേന്തോ
“സഞ്ഞാവിപല്ലാസോ”തിആദിമാഹ.

ഇന്ദ്രജാലാദിവസേന മണിആദിആകാരേന ഉപട്ഠഹന്തേ
ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകേ അഹംമമാദികാരണതായ നിരുത്തിനയേന “അത്താ”തി
വുച്ചമാനോ തംബുദ്ധിവോഹാരപ്പവത്തിനിമിത്തതായ അത്തഭാവോ സുഖാദിനം
വത്ഥുതായ “അത്തഭാവവത്ഥു”തി പവുച്ചതീതി ആഹ “തേഹീ”തിആദി. തേസന്തി
ഉപാദാനക്ഖന്ധാനം. വിപല്ലാസാനം പവത്തിആകാരോ “അസുഭേ സുഭ”ന്തിആദി.
വിസയോ കായവേദനാചിത്തയമ്മാ. അവിജ്ജാ ച...പേ... ഏവ
സമ്മോഹപുബ്ബകത്താ സബ്ബവിപല്ലാസാനം. ച-സദ്ദോ സുഭസുഖസഞ്ഞാനന്തി
ഏത്ഥാപി ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ബോ.

തത്ഥായം യോജനാ - “അവിജ്ജാ ച സുഭസുഖസഞ്ഞാനം പച്ചയോ ഏവ, ന
തണ്ഹാ ഏവ, അവിജ്ജാ സുഭസുഖസഞ്ഞാനഞ്ച പച്ചയോ, ന
നിചുഅത്തസഞ്ഞാനം ഏവാ”തി. ഏവം സന്തേപി പുരിമാനം ദിന്നം
വിപരീതസഞ്ഞാനം തണ്ഹാ, പച്ഛിമാനം അവിജ്ജാ വിസേസപച്ചയോതി
ദസ്സേന്തോ ആഹ “തഥാപീ”തിആദി. അവിജ്ജാസീസേന ചേത്ഥ ദിട്ഠിയാ ഗഹണം

വേദിതബ്ദം. തേനാഹ “ദിട്ഠിനിവുതം ചിത്ത”തി, “യോ ദിട്ഠിവിപല്ലാസോ”തി ച ആദി, യഥാ ച അവിജ്ഞാസീസേന ദിട്ഠിയാ ഗഹണം, ഏവം ദിട്ഠിസീസേന അവിജ്ഞായപി ഗഹണം സിയാതി ആഹ “ദിട്ഠിസീസേന അവിജ്ഞാ വുത്താ”തി. തസ്സഹാവിജ്ഞാസു സുഭസുഖസത്താനം യഥാ തസ്സഹാ വിസേസപച്ചയോ, ന ഏവം അവിജ്ഞാ. നിചുഅത്തസത്താനം പന യഥാ അവിജ്ഞാ വിസേസപച്ചയോ, ന തഥാ തസ്സഹാതി ദസ്സേനോ “മോഹോ വിസേസപച്ചയോ”തി ആഹ.

പച്ഛിമാനം ദിന്നം...പേ... ഹോതീതി അതീതംസേ തസ്സഹാഭിനിവേസസ്സ ബലവഭാവാഭാവതോ. തേനേവ ഹി “സോ അതീതം രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”ച്ചേവ വുത്തം, ന “അഭിന്നദതി”തി. തസ്സഹാവിപല്ലാസോതി തസ്സഹം ഉപനിസ്സായ പവത്തോ വിപല്ലാസോ, ന ഹി തസ്സഹാ സയം വിപല്ലാസോ. തേനാഹ “തസ്സഹാമൂലകോ വിപല്ലാസോ”തി. ദിട്ഠാഭിന്നദനവസേനാതി തസ്സഹുപനിസ്സയദിട്ഠാഭിന്നദനവസേന, യതോ സോ “തസ്സഹാവിപല്ലാസോ”തി വുത്തോ. ഏതേനാതി “യോ തസ്സഹാവിപല്ലാസോ”തിആദിപാഠേന. സോളസ സത്തീവാദാ, അട്ഠ അസത്തീവാദാ, അട്ഠ നേവസത്തീനാസത്തീവാദാ, പഞ്ച പരമദിട്ഠധമ്മനിബ്ബാനവാദാ ച, യഥാ അത്തനോ ഗതായ, നിബ്ബാനപ്പത്തിയാ ച പരികപ്പവസേന സുഭസുഖാകാരഗ്ഗാഹിനോ, ന ഏവം സത്ത ഉച്ഛേദവാദാതി ആഹ “യേഭുയേനാ”തി. പടിപക്ഖവസേനപീതി വിസുദ്ധിവസേനപി. യാവ ഹി ഉപക്കിലേസാ, താവ ചിത്തം ന വിസുജ്ജയതേവ. യദാ ച തേ പഹീനാ, തദാ വിസുദ്ധമേവ. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി. “അരക്ഖിതേന ചിത്തേനാ”തി പാളിം നിക്ഖിപിത്വാ വിപല്ലാസമുഖേനേവ ദേസനായ നിദ്ധാരിയമാനത്താ വുത്തം “യഥാനുസന്ധിനാവ ഗാമം നിട്ഠപേതു”തി.

മാരസ്സാതി കിലേസമാരസ്സ. തസ്സ ഹി വസേ റിതോ സേസമാരാനം ഹത്ഥഗതോ ഏവാതി. തേനാഹ “കിലേസമാരഗ്ഗഹണേനേവാ”തിആദി.

മാരബന്ധനന്തി സത്തമാരപക്ഖേ മാരസ്സ ബന്ധനന്തി മാരബന്ധനം. സോ ഹി കിലേസബന്ധനഭൂതേ അത്തനോ സമാരകപരിസേ മഞ്ഞതി. തേന വുത്തം “അന്തലി...പേ... മോക്ഖസീ”തി (മഹാവം ൩൩). ഇതരമാരപക്ഖേ മാരോവ ബന്ധനന്തി മാരബന്ധനം. വിസങ്ഖാരോ നിബ്ബാനം.

മോഹസമ്പയോഗതോ ചിത്തം “മൂല്ല്ഹ”ന്തി വുത്തന്തി രത്തദുട്ഠാനവി മൂല്ല്ഹതായ സബ്ഭാവേ “മൂല്ല്ഹ”ന്തി വിസും വചനം ആവേണികമോഹവസേന വുത്തന്തി ദസ്സേനോ “ദിന്നം മോമൂഹചിത്തുപ്പാദാനം വസേനാ”തി ആഹ. ഏവന്തി ഏവം രാഗാദിഅകുസലപ്പത്തിയാ കുസലഭണ്ഡച്ഛേദനതോ അരക്ഖിതം ചിത്തം ഹോതി, സബ്ബോപി മിച്ചാഭിനിവേസോ ഏതേവ സങ്ഗഹം സമോസരണം ഗച്ഛതീതി ആഹ “മിച്ചാദിട്ഠി ...പേ... വേദിതബ്ദ”തി. സബ്ബോപിതി “അരക്ഖിതം, മിച്ചാദിട്ഠിഹതം, മിനമിദ്ധാഭിഭൂത”ന്തി തീഹിപി പദേഹി വുത്തയമ്മാ.

ചക്ഖുനാതി ദ്വാരേന. രൂപന്തി വിസഭാഗവത്സന്നിസ്സിതം രൂപായതനം. നിമിത്തഗ്ഗാഹിതി “ഇത്ഥമീ”തി വാ പുരിസോ”തി വാ “സുഭ”ന്തി വാ “അസുഭ”ന്തി വാ പരികപ്പിതനിമിത്തം ഗസ്സഹാതി, തസ്സ വാ ഗഹണസീലോ. അനുബൃഞ്ജനഗ്ഗാഹിതി ഹത്ഥപാദഹസിതകമിതാദിപ്പഭേദേ കിലേസാനം അനു അനു ബൃഞ്ജനതോ അനുബൃഞ്ജനസത്തിതേ ആകാരേ ഗസ്സഹാതി, തേസം വാ ഗഹണസീലോ. യത്ഥാധികരണന്തി യം നിമിത്തം,

നിമിത്താനുബൃന്ജനഗൃഹണനിമിത്തത്തി അതേമാ. ഏവം “ചക്വുന്ദ്രിയം അസംവൃതം വിഹരന്തി”തി, യോ “നിമിത്തഗാഹീ, അനുബൃന്ജനഗാഹീ”തി ച വൃത്തോ പുഗ്ഗലോ, തമേനം ചക്വുന്ദ്രിയം ചക്വുദ്വാരം അസംവൃതം സതികവാടേന അപിഹിതം കത്വാ വത്തന്തം, തസ്സ ച രൂപസ്സ ഇട്ഠാകാരഗൃഹണേ അഭിജ്ഞാ, അനിട്ഠാകാരഗൃഹണേ ദോമനസ്സം, അസമപേക്ഷവേനേ മോഹോ മിച്ചാഭിനിവേസേ മിച്ചാഭിട്ഠിതി ഏവം അഭിജ്ഞാബ്യാപാദാ, അന്തേ ച ലാമകട്ഠേന പാപകാ അകോസല്പസമ്ഭൂതട്ഠേന അകുസലാ ധമ്മാ അന്യാസ്സവേയ്യും അനു അനു പവത്തേയ്യും.

തസ്സ സംവരായ ന പടിപജ്ജതിതി തസ്സ ചക്വുദ്വാരസ്സ സംവരായ സതികവാടേന പിദഹനത്ഥം ന പടിപജ്ജതി. സാ പന അപ്പടിപത്തി ചക്വുന്ദ്രിയസ്സ അനാരക്ഖാസംവരസ്സ അനുപ്പാദോതി ദസ്സേനോ “ന രക്ഖതി... പേ... ആപജ്ജതി”തി ആഹ. ജവനേ ഉപ്പജ്ജമാനോപി ഹി അസംവരോ തേന ദ്വാരേന പവത്തന്തോ “ചക്വുന്ദ്രിയാസംവരോ”ത്വേവ വുച്ചതീതി. സേസദ്വാരേസുപി വുത്തന്തയേനേവ അതേമാ വേദിതബ്ബോ. “പുബ്ബന്തകപ്പനവസേന ചാ”തിആദിനാ സഞ്ചേപതോ വുത്തന്തത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേനോ “സഞ്ചേപതോ ച വിത്ഥാരോ അന്തോ”തി കത്വാ തം സമുച്ചിനന്തോ “യാ ച വോ ഇമാ”തിആദിമാഹ.

യമാവുത്താ അകുസലാ ധമ്മാതി ദ്വാദസ അകുസലചിത്തുപ്പാദധമ്മാ, തേസം വത്ഥുനി വാ. തേ ഹി സമുദയവജ്ജാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ. “ഏവ”തി ഇമിനാ നേത്തിപാളിയം, അട്ഠകമായഞ്ച നിദ്ധാരിതപ്പകാരേന. ഇധാതി ഇമിസ്സം “അരക്ഖിതേന ചിത്തേനാ”തി ഗാമായം.

യദിപി ദേസനാഹാരസമ്പാതപാളിയം “തസ്മാ രക്ഖിതചിത്തസ്സാ”തി ഗാമാ സരൂപതോ ന ഗഹിതാ, അത്ഥതോ പന “തേസം ഭഗവാ പരിഞ്ഞായാ”തിആദിനാ ഗഹിതാ ഏവാതി തസ്സാ ഗഹിതഭാവം വിഭാവേതും “കഥം ദേസേതീ”തി പുച്ഛിത്വാ “തസ്മാ രക്ഖിതചിത്തസ്സാ”തി ഗാഥം ഉദ്ധരി.

യോനിസോമനസികാരേന കമ്മം കരോന്തോതി “സോ ‘ഇദം ദുക്ഖ’ന്തി യോനിസോ മനസി കരോതീ”തിആദിനാ നയേന വിപസ്സനാസഞ്ചാരേന യോനിസോമനസികാരേന ഭാവനാകമ്മം കരോന്തോ, ഭാവേന്തോതി അതേമാ . യമാഭൂതത്താണന്തി ഞാതപരിഞ്ഞായ പുബ്ബഭാഗവിപസ്സനായ “അവിജ്ജാസമുദയാ രൂപസമുദയോ, അവിജ്ജാനിരോധാ രൂപനിരോധോ”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൫) സമപഞ്ഞാസായ ആകാരേഹി. നിരയഗതിയം ദുക്ഖദുക്ഖതാ, സുഗതിവിസേസേ ബ്രഹ്മലോകേകദേസേ സഞ്ചാരദുക്ഖതാ, ഇതരത്ഥ ദേ തിസ്സോപിതി ദസ്സേനോ ആഹ “യമാസമ്ഭവം തിവിധദുക്ഖതായോഗേനാ”തി.

ദേസനാഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. വിചയഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ

൩. കുസലധമ്മാരമ്മണാതി കുസലധമ്മേ ഉദിസ്സ പവത്തിമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന തേസം ആരമ്മണപച്ചയതം ഇധ “കുസലാ ധമ്മാ”തി ലോകുത്തരധമ്മാനം അധിപ്പേതത്താ. ന ഹി കദാചി അനുപാദാനിയാ ധമ്മാ ഉപാദാനാരമ്മണാ ഹോന്തി. ഫലധമ്മേ ഉദിസ്സ പവത്തായ തസ്ഹായ ഗഹിതത്താ

“കുസല...പേ... ദട്ഠോ”തി വൃത്തം. ദേസനാഹാരേതി ദേസനാഹാരസമ്പാതേ. കഥം പന കുസലഭാവോതി “കുസലാ”തി വചനമത്തം ഗഹേത്യാ ചോദേതി, തഞ്ച നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠോ, പഹാനഹേതുഭാവോപിസ്സാ സിയാ ചോദകേന സമ്പടിച്ഛിതോവ. “മാനോപി ദുവിയോ”തിആദിനാ മാനസ്സ ച തസ്സാ തണ്ഹായ ച സേവിതബ്ബഭാവോ അകുസലാനം പഹാനായ, കുസലാനം ഉപ്പത്തിയാ ച പച്ചയഭാവതോ.

നേക്ഖമ്മസ്സിതം ദോമനസ്സം നാമ “അരിയഭൂമിം പാപുണിതും നാസക്ഖി”ന്തി അനുസോചതോ ഉപ്പനം ദോമനസ്സന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏവന്തി ഇമിനാ പാളിയം വൃത്തപ്പകാരേന, പിഹം ഉപട്ഠപേത്യാ ഛരസു ദ്വാദേശു ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാഥഗതേ അനിച്ഛാദിവസേന വിപസ്സനം പട്ഠപേത്യാതി യോജനാ. ഇട്ഠാരമ്മണഞ്ചേതമ യമാവൃത്തഅനുസോചനദോമനസ്സുപ്പത്തിനം യമാഭിനിവിട്ഠസ്സ ആരമ്മണസ്സ അനിട്ഠായാതി ദസ്സനത്ഥം. “കഥം നേക്ഖമ്മവസേനാ”തി പദസ്സ അത്ഥം വിവരിതും “വിപസ്സനാവസേനാ”തിആദി വൃത്തം. വിപസ്സനാദിവിനിമുത്താ വാ പഠമജ്ജ്യാനാദിവസേന വൃത്താ കുസലാ ധമ്മാ ഇധ നേക്ഖമ്മം. അനുസ്സതിഗൃഹണേന ഉപചാരജ്ജ്യാനമേവ ഗഹിതന്തി “പഠമജ്ജ്യാനാദിവസേനാ”തി വൃത്തം. ആദിസദേന ദുതിയജ്ജ്യാനതോ പട്ഠായ യാവ അഗൃഹലാ ഉപരിവിസേസാ സങ്ഗഹിതാ. യായ പഞ്ഞാവിമുത്തിയാ.

ഉപേക്ഖാസതിപാരിസുദ്ധിഭാവേനാതി
ഉപേക്ഖാജനിതസതിപാരിസുദ്ധിസബ്ഭാവേന. കമ്മയോഗ്ഗന്തി വിപസ്സനാഭാവനാദികമ്മസ്സ യോഗം അനുരൂപം അനുച്ഛവികം. അസ്സദ്ധിയേതി അസ്സദ്ധിയഹേതു, “അസ്സദ്ധിയേനാ”തിപി പഠന്തി, സോ ഏവത്ഥോ. ഓഭാസഗതന്തി ഞാണോഭാസഗതം. കാമം പുബ്ബേപി പഞ്ഞാ വൃത്താ, അസ്സദ്ധിയാദിഹി പന അഞ്ഞേസം കിലേസാനം വിധമനവി പഞ്ഞായ ഏവ ഹോതി, സാ ച ഏവംഭൂതാതി ദസ്സനത്ഥം “ഓഭാസഗതം കിലേസന്ധകാരേ ന ഇഞ്ജതീ”തി വൃത്തം.

കോപോ കോധോ. അപ്പച്ചയോ ദോമനസ്സം. ഇദ്ധിവിധഞാണാദികാ ഛര അഭിഞ്ഞാ പാകടാ ഏവാതി “ഭേ ച വിസേസേ”തി വൃത്തധമ്മേ ദസ്സേതും “മനോമയിദ്ധി, വിപസ്സനാണാഞ്ചോ”തി ആഹ. അങ്ഗണാനി രാഗാദയോ. ഉപക്കിലേസാ അഭിജ്ജ്യാവിസമലോഭാദയോ. അനുലോമനം തദേകട്ഠതാ. ഫന്നാ ദുബ്ബലാ വിക്ഖേപപ്പവത്തി. ബലവതീ അനവട്ഠാനം. സബ്ബോ മിച്ഛാഭിനിവേസോ അയോനിസോമനസികാരേന ഹോതി, മിച്ഛാവിതക്കേന ച. തത്ഥ അയോനിസോമനസികാരോ അകുസലചിത്തുപ്പാദോ തപ്പരിയാപണോ മിച്ഛാവിതക്കോ വിക്ഖേപസഹിതോ ഏവാതി വൃത്തം “മിച്ഛാഭിനിവേസഹേതുതായ ദിട്ഠിപക്ഖോ”തി വൃത്തഞ്ജേതം “വിതക്കോപി ദിട്ഠിട്ഠാനം, അയോനിസോ മനസികാരോപി ദിട്ഠിട്ഠാന”ന്തി (പടിം മം ൧.൧൨൪).

അഥ വാ ഇഞ്ജനാതി ഫന്നാ, ദിട്ഠപരിത്താസോ. യഥാഹ “തദപി തേസം ഭവതം സമണ്ണാഹണാനം അജാനതം അപസ്സതം വേദയിതം തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിതമേവാ”തി (ദിം നിം ൧.൧൦൫ ആദയോ). അട്ഠിതീതി അനവട്ഠാനം, ദിട്ഠിവിതക്കോ. തേന ഹി പുമുജ്ജനോ കാലേ സസ്സതം, കാലേ ഉച്ഛേദന്തി തം തം ദിട്ഠിഗൃഹണം പക്ഖന്ദന്തോ സത്തതോ പരിബ്ഭട്ഠഅന്ധോ വിധ, സമുദേ വിസ്സട്ഠവാഹനികാ വിധ, യന്തേ യുത്തഗോണോ വിധ ച തഥാ തഥാ പരിബ്ഭമതി. തേനാഹ “ദിട്ഠിയോപി ദിട്ഠിട്ഠാനം, വിതക്കോപി ദിട്ഠിട്ഠാന”ന്തി (പടിം മം ൧.൧൨൪) ച. ഏതസ്ഥിഞ്ച പക്ഖേ

മിച്ഛാഭിനിവേശമായ, മിച്ഛാഭിനിവേശഹേതുതായ ച തസ്സാ ദേവ പക്വാതി ഏകദേശസരൂപേകസേസോ കതോതി വേദിതബ്ധം.

“ഏവ”ന്തിആദിനാ “സോ ഉപരിമ”ന്തിആദിപാളിയം സമ്ബന്ധം ദസ്സേതി. പടിഘസത്താതി ഭുജമേ പച്ചത്തവചനന്തി ദസ്സേന്തോ “പടിഘ...പേ... സത്താസു”തി ആഹ. രൂപാവചരസത്താതി സത്താസീസേന രൂപാവചരജ്ഞാനാനി വദതി. നാനത്തസത്താതി നാനാസഭാവോ, നാനാസഭാവോ ആരമ്മണേ സത്തോ. രൂപേത്യാ പടിഘസത്താ അവസിട്കാമാവചരസത്താ ഹേതോ. താ സമതിക്കമതിതി താ രൂപസത്താനാനത്തസത്തായോ ആരമ്മണേഹി സദ്ധിം സമ്മദേവ അതിക്കമതി.

രൂപാവചരജ്ഞാനോഭാസോപി കസിണാരമ്മണോ. കസിണനിസ്സന്ദോ ഹി ആരുപ്പജ്ഞാനുപ്പത്തി. ദസ്സനന്തി കസിണരൂപാനം ദസ്സനം. അഭിജ്ഞാബ്ധാപാദപ്പഹാനേന സദ്ധിം വീരിയാരമ്ഭോ ഉപകാരകോ സമമോ സതിപസ്സദ്ധിയോ പരിക്ഖാരഞ്ജതാ വുത്താ ഏവ. സതിരഹിതം സമ്മസനം നാമ നത്ഥിതി “യാ ഉപട്ഠിതാ സതി അസമ്മുട്ഠാ, അയം വിപസ്സനാ”തി വുത്തം. തേന സതിസീസേന വിപസ്സനാ ഗഹിതാതി ദസ്സേതി. സമ്മോസാനം പഹാനമാഹാതി സമ്ബന്ധോ.

൨൪.

പച്ചുപ്പന്നസുഖആയതിസുഖവിപാകകിരിയനിരാമിസഅകാപുരിസസേവിതഭാവേഹി ഏവ സേസാ പാളിയം ഏതസ്സ സമാധിസ്സ സന്തപണീതതാദിവിസേസാ വുത്താ, തേപി ഇധ സഞ്ജഗഹിതാതി തേസം പദാനം അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അഞ്ജഗസന്തതായാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അഞ്ജഗസന്തതായാതി ഫലത്യാനഞ്ജഗാനം ഉപസന്തതായ. കിലേസദരമസന്തതായാതി കിലേസദരമപടിപ്പസ്സദ്ധിയാ. പണീതോതി ഉളാരോ. ഏകോദിഭാവേനാതി മഗ്ഗസമാധിസഞ്ചാരേന ഏകോദിഭാവേന. ഏകോദിഭാവന്തി സമാധാനം. ലോകിയസമാധിസ്സ പച്ചനീകനീവരണപഠമജ്ഞാനാനികന്തിആദിനി നിഗ്ഗഹേതബ്ബാനി, അത്തേ ച കിലേസാ വാരേതബ്ബാ. ഇമസ്സ പന അരഹത്തസമാധിസ്സ പടിപ്പസ്സദ്ധികിലേസത്താ ന നിഗ്ഗഹേതബ്ബം, വാരേതബ്ബഞ്ച അത്ഥിതി സോ മഗ്ഗാനന്തരം സമാപത്തിക്ഖണേവ അപ്പയോഗേണേവ അധിഗതത്താ, റിതത്താ ച അപരിഹാനിവസേന വാ അധിഗതത്താ നസസഞ്ചാരനിഗ്ഗയ്ഹവാരിതഗതോ.

“സതിവേപുല്ലുപ്പത്തോ”തി ഏതേന അപ്പവത്തമാനായപി സതിയാ സതിബഹുലതായ സതോ ഏവ നാമാതി ദസ്സേതി. “യമാപരിച്ഛിന്നകാലവസേനാ”തി ഏതേന പരിച്ഛിന്നസതിയാ സതോതി ദസ്സേതി.

വക്ഖമാനേനാതി “പീതിഫരണാ”തിആദിനാ അനന്തരം വക്ഖമാനേന. “പീതിഫരണതാ”തി പന പാളി ആഗതാ. തം “പഞ്ചഞ്ജഗികോ സമ്മാസമാധി”തി (ദീം നിം ൩.൩൫൫) സമാധിഅഞ്ജഗഭാവേന പത്തോ ഉദിട്ഠാതി കത്ഥാ വുത്തം. തതോ ഏവ അട്ഠകമായം “പീതിഫരണതാ”തിആദിനഞ്ച അത്ഥസംവണ്ണാ കതാ. തത്ഥ “സോ ഇമമേവ കായം വിവേകജേന പീതിസുഖേന അഭിസന്ദേതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൨൬) നയേന പീതിയാ, സുഖസ്സ ച ഫരണം വേദിതബ്ധം. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സമാധിവാസേന സമമോ ഉദ്ധോതി സഭാവവസേന സമമോ ഉദ്ധോ, ന ഉപകാരകയമ്മവസേനാതി അധിപ്പായോ.

൧൫. രാഗപടിപക്വത്താ സമാധിസ്സ “അധിചിത്തസിക്ഖായ സിക്ഖന്തോ”തി വുത്തം. വുത്തനയാനുസാരേനാതി “സുഖപണിധിആദിസമുഗ്ഘാടനേന അപ്പണിഹിതോ”തിആദിനാ. ഏതഥ ച സഞ്ചാരാനം ഖണ്ഡഭിഗ്ഗുരതം സമ്മദേവ പസ്സന്തസ്സ ന രാഗോ പതിട്ഠം ലഭതീതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാ രാഗചരിതസ്സ സപ്പായാ വുത്താ, തഥാ സഞ്ചാരാനം സഭാവദുക്ഖതം സമ്മദേവ പസ്സന്തസ്സ പകതിയാപി ദുക്ഖിതേസു ദുക്ഖുപ്പാദനം വണേ ഖാരോദകസേകസദിസന്തി ന ദോസോ പതിട്ഠം ലഭതീതി ദുക്ഖാനുപസ്സനാ ദോസചരിതസ്സ സപ്പായാ വുത്താ, തഥാ സഞ്ചാരേസു സമ്മദേവ ഘനവിനിബ്ഭോഗേ കതേ അത്തസുത്തതായ ഉപട്ഠഹമാനായ ന മോഹോ പതിട്ഠം ലഭതീതി അനത്താനുപസ്സനാ മോഹചരിതസ്സ സപ്പായാ വുത്താതി വേദിതബ്ബം. രാഗപടിപക്വത്താ സമാധിസ്സ “അധിചിത്തസിക്ഖായ സിക്ഖന്തോ”തി വുത്തം. ഏസ നയോ ഇതരേസു. സേസമേതഥ സുവിഞ്ചേതയ്യം.

ഖന്തിബഹുലോ ഉപ്പന്നം അരതിം അനഭിരതിം അഭിഭൂയ വിഹരന്തോ സുഖേന സമാധിം അധിഗച്ഛതീതി ഖന്തിപ്പയാനതാപി സമമപക്വഭജനസ്സ കാരണം വുത്താ. ഉട്ഠാനം സമ്പജ്ജതീതി സമ്പന്നകായികവീരിയം. സമ്മാകമ്മന്തവായാമാനം യോ കായികാദിവികപ്പോ വുത്തോ പാളിയം, സോ നേസം കായികസ്സ പയോഗസ്സ സമുട്ഠാനവസേന വേദിതബ്ബോ.

“വിപ്പാധിഗമോ”തി ഇമിനാ മഗ്ഗാസേവനഭാവം ദസ്സേതി. “വിപസ്സനായ വിമുത്താധിഗമോ”തി ഇമിനാ വിപസ്സനാനുഭാവേന സമുച്ഛേദവിമുത്തി വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തി വിധ സമമാനുഭാവേനാതി ദസ്സേതി. ലോകിയേഹിതി നിസ്സക്കവചനം. മഹത്താനന്തി ഉളാരാനം, പണിതാനന്തി അത്ഥോ.

൧൬. തന്തി വിചയഹാരം. വിസംവാദനഹേതുനം ലോഭാദിനം പാപധമ്മാനം. സോധേന്തോതി യഥാ സരണാദിവിസയാ അത്താണാദിസംകിലേസാ ന പവത്തന്തി, ഏവം സോധേന്തോ. പരിപൂരേന്തോതി യഥാ സീലം അവണ്ണാദിഭാവേന പരിപുണ്ണം ഹോതി അനൃതം, ഏവം പരിപൂരേന്തോ.

“തഥാ പടിപജ്ജന്തോ”തി ഇമിനാ സത്ഥു മഹാപതികാരഭാവോ പരിപുണ്ണോ ദസ്സിതോതി പഠമവാദേ “ദസ്സനാഭൂമിഞ്ച ഭാവനാഭൂമിഞ്ചാ”തി വുത്തം.

യസ്സ അത്ഥായാതി യസ്സ യസ്സ പഹാനത്ഥായ. തഥാ പടിപന്നസ്സാതി യഥാ അസുഭജ്ജയാനാദിം പാദകം കത്വാ അനാഗാമിമഗ്ഗാദിഅധിഗമോ ഹോതി, തഥാ പടിപന്നസ്സ.

വധിതന്തി ഘാതിതം.

“മനുസ്സഭൂതോ”തി ഇദം പുബ്ബാപരാപേക്ഖം കത്വാ “പിതാ മനുസ്സഭൂതോ വീണാസവോ”തി ച തഥാ “മാതാ മനുസ്സഭൂതാ”തി യോജേതബ്ബം. ഭേദാനുരൂപസ്സ സാവനം അനുസ്സാവനം, ഭേദാനുരൂപേന വാ വചനേന വിത്താപനം.

൧൭. മനുസ്സത്തന്തി മനുസ്സജാതിതാ. ലിങ്ഗസമ്പത്തിതി പുരിസഭാവോ. ഹേതുതി മനോവചിപണിധാനസിദ്ധിയാ സദ്ധിം പുബ്ബഹേതുസമ്പദാ. സത്ഥാരദസ്സനന്തി സത്ഥു സമ്മുഖീഭാവോ. ഗുണസമ്പത്തിതി അഭിത്താസമാപത്തിലാഭോ. അധികാരോതി അത്തനോ സരീരനിരപേക്ഖം സത്ഥു ഉപകാരകരണം. ഛന്ദതാതി ബുദ്ധഭാവായ ദജ്ജഹച്ഛന്ദതാ അനിവത്തിധമ്മതാ.

ന ഉപ്പജ്ജന്തിതി പന അത്ഥിതി “ന മേ ആചരിയോ അത്ഥി, സദിസോ മേ ന വിജ്ജന്തി”തിആദി (മം നിം ൧.൨൮൫; ൨.൩൪൧; കമാം ൪൦൫; മഹാവം ൧൧; മിം പം ൪.൫.൧൧) ഇമിസ്സാ ലോകയാതുയാ റത്ഥാ വദന്തേന ഭഗവതാ “കിം പനാവുസോ സാരിപുത്ത, അത്ഥേതരഹി അഞ്ഞോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ഭഗവതോ സമസമോ സമ്ബോധിയന്തി ഏവം പുട്ഠോ അഹം, ഭന്തേ, ‘നോ’തി വദേയ്യ”ന്തി (ദീം നിം ൩.൧൬൧) വത്ഥാ തസ്സ കാരണം ദസ്സേതും “അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകയാതുയാ ദേ അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ”തി (ദീം നിം ൩.൧൬൧; അം നിം ൧.൨൭൭) ഇമം സുത്തം ദസ്സേന്തേന ധമ്മസേനാപതിനാവ ബുദ്ധവേത്തഭൂതം ഇമം ലോകയാതും റപേത്ഥാ അഞ്ഞത്ഥ അനുപ്പത്തി വുത്താ ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

ഖേത്തപരിഗൃഹോ കതോ നാമ ഹോതി “ഇദം ബുദ്ധവേത്തം നാമാ”തി.

ഏവം റാനാട്ഠാനഭാവം ഗതാതി വുത്തപ്പകാരേന റാനഭൂതാ, വുത്തനയേന വാ അഞ്ഞേപി യമാരഹം റാനാട്ഠാനഭാവേന പവത്ഥാ. സത്തപഞ്ഞത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതാതി ഇന്ദ്രിയബദ്ധേ ഖണ്ഡേ സന്ധായ വദതി.

൫൮. ഫലസ്സ പച്ചക്ഖകാരിതാതി “ഇമസ്സ കമ്മസ്സ ഇദം ഫല”ന്തി തംതംകമ്മഫലാവബോധോ. അപ്പദാനാഭാവോതി പച്ചയസമവായേ കമ്മസ്സ ഏകന്തതോ ഫലുപ്പാദനം. തേനാഹ “കതൃപചിതാന”ന്തി.

൫൯. അജ്ജയോസിതവത്സുനാതി തണ്ഹാഭിനിവേസവസേന അഭിനിവിട്ഠവത്സുനാ. രൂപഭവഅരൂപഭവാദിനാതി ഭവതണ്ഹാ വിയ സയം ദസ്സേതി.

ഖന്ധത്തയവസേനാതി സീലാദിക്ഖന്ധത്തയവസേന. പടിപദാവിഭാഗേനാതി “സബ്ബത്ഥഗാമിനീ”തി ആദിപടിപദായ ഭേദേന.

തത്ഥതത്ഥഗാമിനീതി നിരയാദിനിബ്ബാനന്തി ദീസു ഗന്ധബ്ബട്ഠാനേസു തത്ഥ തത്ഥേവ ഗമനസീലാ. സബ്ബത്ഥഗാമിനീതി യമാവുത്തേസു സബ്ബട്ഠാനേസു ച ഗമനസീലാ.

സഞ്ജീവോ കാളസുത്തം സഞ്ഛാതോ രോരുവോ മഹാരോരുവോ താപനോ മഹാതാപനോ അവീചിതി ഏതേ അട്ഠ മഹാനിരയാ. ഏകേകസ്സ ചത്താരി ചത്താരി ദ്വാരാനി, ഏകേകസ്ഥിം ദ്വാരേ ചത്താരോ ചത്താരോ ഗൃഥനിരയാദയോതി ഏവം സോളസ ഉസ്സദനിരയേ വണ്ണേന്തി.

സക്കസുയാമാദികോ ജേട്ഠകദേവരാജാ. പജാപതിവരുണഈസാനാദയോ വിയ ദുതിയാദിട്ഠാനന്തരകാരകോ പരിചാരകോ.

കിലേസകാമപക്ഖേതി “സകപ്പോ കാമോ, രാഗോ കാമോ, സകപ്പരാഗോ കാമോതി (മഹാനിം ൧) ഏത്ഥ വുത്തസകപ്പവസേന വുത്തം. സോപി ഹി വിബാധതി, ഉപതാപേതി ചാതി കിലേസത്തസമ്ഭവതോ കിലേസകാമോ വുത്തോ, ന കിലേസവത്സുഭാവതോ. കാമപടിസംയുത്തോതി കാമരാഗസഞ്ഛാതേന കാമേന സമ്പയുത്തോ, കാമപടിബദ്ധോ വാ. അഞ്ഞേസു ച കാമപടിസംയുത്തേസു ധമ്മേസു വിജ്ജമാനേസു വിതക്കേ ഏവ കാമസദ്ദോ ധാതുസദ്ദോ നിരുള്ഠോതി വേദിതബ്ബോ വിതക്കസ്സ കാമസകപ്പവുത്തിയാ

സാതിസയത്താ. ഏസ നയോ ബ്യാപാദയാതുആദീസു. പരസ്സ, അത്തനോ ച ദുക്ഖാപനം വിഹിംസാ. തം തു മിച്ചാഹി വിഹിംസാ.

ബീജാദിയാതുന്നാനത്തവസേന ഖണ്ഡാദിനാനത്തം വേദിതബ്ബം. ഖണ്ഡോതി ദിയാഭൂതഗ്ഗോ.

൬൦. അജ്ഞാസയയാതൂതി അജ്ഞാസയസഭാവോ. യമാ ഗുമാദീനം സഭാവോ ഏസോ യം ഗുമാദീഹേവ സംസന്ദതി, ഏവം പുഗ്ഗലാനം അജ്ഞാസയസ്സേവേസ സഭാവോ, യം ദുസ്സീലാദയോ ദുസ്സീലാദികേഹേവ സംസന്ദന്തി.

സദ്ധാമൂലകത്താ കൂസലകിരിയായ വുത്തം “യം സദ്ധാവസേനാ”തിആദി. തമാ ഹി വുത്തം “സദ്ധാ ബീജ”ന്തി (സു. നി. ൧൧). യം ലോഭവസേന, സദ്ധാവസേന ച ദോസവസേന, സദ്ധാവസേന ച മോഹവസേന , സദ്ധാവസേന ചാതി യോജേതബ്ബം. വീരിയവസേനാതി സമ്മപ്പയാനവീരിയവസേന. പഞ്ഞാവസേനാതി മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിവസേന.

അകൂസലസ്സ കമ്മസ്സ കതോകാസതായ പാളിയം വുത്തത്താ “വിപാകാവരണേന നിവുത”ന്തി വുത്തം. തം പന നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം കമ്മാവരണാദിഹിപി നിവുതതായ ഇച്ഛിതത്താ. തമാ ഹി യമാ ദേവദത്തം കോകാലികം സുനക്ഖത്തം ലിച്ചുവിപുത്തന്തി ഉദാഹടം, യദിപി ഭഗവാ പടിവേധസ്സ അട്ഠാനതം ദിസാ നിബ്ബേധഭാഗിയദേസനം ന ദേസേതി, വാസനാഭാഗിയം പന തമാരുപസ്സ ദേസേതി ഏവാതി ദസ്സേനോ “സച്ചപ്പടിവേധ”ന്തിആദിമാഹ. അജാതസത്തുആദീനന്തി ആദിസദ്ദേന സച്ചകാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തസ്സാപി ഭഗവാ അനാഗതേ വാസനത്ഥായ ധമ്മം ദേസേസി. സത്ഥാ ഹി “അനാഗതേ തമ്ബപണ്ണിദീപേ സാസനം പതിട്ഠഹിസ്സതീ”തി തത്ഥായം കുലഘരേ നിബ്ബത്തോ പബ്ബജിത്വാ കാളബുദ്ധരക്ഖിതത്ഥേരോ നാമ പഭിന്നപടിസമ്ഭിദോ മഹാഖീണാസവോ ഭവിസ്സതീതി ഇദം ദിസാ ധമ്മം ദേസേസി, സോ ച തമാ അഹോസീതി.

അസമ്പുണ്ണേതി ഏകന്തതോ വിപാകദാനസമത്ഥതാവസേന പാരിപൂരിം അനുപഗതേ. ദിട്ഠുപനിസ്സയദിട്ഠിസഹഗതസ്സ കമ്മം സന്ധായ “കമ്മേ അസമ്പുണ്ണേ”തി വുത്തം. തേനാഹ “കിലേസന്തരായ മിസ്സകം കമ്മന്തരായം ദസ്സേത്വാ”തി.

൬൧. ദിട്ഠി പന്നേത്ഥ പധാനഭാവേന പാളിയം ഗഹിതാ സീലബുതപരാമാസസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തമാ ഹി വുത്തം “യമാ പുണ്ണഞ്ച ഗോവതികം, അചേലഞ്ച കുക്കുരവതിക”ന്തി. അസമ്പുണ്ണത്താ ഏവ ഹി തസ്സ മിച്ചാദിട്ഠികമ്മസമാദാനസ്സ തേസം ഭഗവാ “ചത്താരിമാനി, പുണ്ണ, കമ്മാനീ”തിആദിനാ (മ. നി. ൨.൮൧) ധമ്മം ദേസേസി. തായ ച ദേസനായ തേ തം ദിട്ഠിം പടിനിസ്സജ്ജിത്വാ സമ്മത്തേ പതിട്ഠഹിംസു.

൬൨. പഗുണതായ വോദാനം പഗുണവോദാനം. തദേവ പഠമജ്ഞാനാദിഹി വുട്ഠഹിത്വാ ദുതിയജ്ഞാനാദിഅധിഗമസ്സ പച്ചയത്താ വുട്ഠാനം നാമ ഹോതീതി ആഹ “വുട്ഠാനം പഗുണവോദാന”ന്തി. ഭവങ്ഗവുട്ഠാനം ഭവങ്ഗുപ്പത്തി. ഭവങ്ഗചിത്തേ ഹി ഉപ്പന്നേ തംസമങ്ഗിസമാപത്തിതോ വുട്ഠിതോ നാമ ഹോതി. സത്താവേദയിതഅപഗമോ ഏവ അപഗമവിമോക്ഖോ.

ഇദം വുട്ഠാനന്തി ഇദം യഥാവുത്തം കോസല്ലം വുട്ഠാനഹേതുഭാവതോ വുട്ഠാനം. തഥാ ഹി വുത്തം “വോദാനന്തി തമ്ഹാ തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠാന”ന്തി (വിഭ് വുവു). ഇമായ പന വുട്ഠാനപാളിയാ അസങ്ഗഹിതത്താ “നിരോധസമാപത്തിയാ വുട്ഠാനം പാളിമുത്തകവുട്ഠാനം നാമാ”തി സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭ് അട്ഠം വുവു) വുത്തം. യേ പന “നിരോധതോ ഫലസമാപത്തിയാ വുട്ഠാന”ന്തി പാളിയം നത്ഥീതി വദേയ്യം, തേ “നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സ നേവസത്താനാസത്തായതനം ഫലസമാപത്തിയാ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ മ.മ.൪൧൭) ഇമായ പാളിയാ പടിസേധേതബ്ബാ.

൬൩. അയം ചസ്സ ആസയോതി ഏതഥ ആസയജാനനാദിനാ യേഹി ഇന്ദ്രിയേഹി യേഹി പരോപരേഹി സത്താ കല്യാണപാപാസയാദികാ ഹോന്തി, തേസം പജാനനം വിഭാവേതീതി വേദിതബ്ബം. ഏവഞ്ച കത്ഥാ ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തആസയാനുസയണാണാം വിസും അസാധാരണതാ, ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തനാനാധിമുത്തികതാണാണാം വിസും ബലതാ ച സിദ്ധാ ഹോതി.

മാമഗതോതി ഏതഥ മാമഗമനം നാമ അഞ്ഞേസം അസാധാരണോ കാമരാഗാദീനം ഏവ ആവേണികോ സഭാവോ വേദിതബ്ബോ, യതോ “മാമഗതോ അനുസയം പജഹതീ”തി (പടി മ് ന.൨൧) വുത്തം.

ആവജ്ജനമത്തേനേവ സരതി ആകങ്ഖായത്തവുത്തികത്താ. വുത്തഞ്ഹി “ആകങ്ഖപടിബദ്ധം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണം, മനസികാരപടിബദ്ധം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണം”ന്തിആദി (മഹാനി മൗന്ത; ചുളനി മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദേസ വുഠ; പടി മ് ന.൫). സബ്ബത്തുതത്താണം വിധ ഹി സബ്ബം ഭഗവതോ ഞാണം പരികമ്മനിരപേക്ഖന്തി.

൬൪. ഉപക്കിലേസവിമുത്തത്താതി ഏതഥ ചിത്താദി ഏവ ഉപക്കിലേസാ, നിബ്ബത്തകസ്സ വാ കമ്മസ്സ പാരിബന്ധകിലേസാ. കസിണകമ്മപരികമ്മത്യാനനിബ്ബത്തനകസിണഭാവോ ചുട്ടുസവിധേന ചിത്തപരിദമനം അഭിഞ്ഞാഭിനീഹാരോതി സബ്ബത്ഥാപി വീരിയബലസ്സ ബഹുപകാരത്താ വുത്തം “വീരിയഭാവനാബലനിബ്ബത്ത”ന്തി. ദിബ്ബസദിസത്താതി ദിബ്ബേ ഭവന്തി ദിബ്ബം, യഥാവുത്തം പസാദചക്ഖു, ദിബ്ബം വിയാതി ദിബ്ബം, അഗ്ഗതം അഭിഞ്ഞാണം. ദിബ്ബവിഹാരോ ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി. തേസം വസേന നിബ്ബത്തിത്ഥാ പടിലദ്ധബ്ബത്താ ദിബ്ബം, തേന ദിബ്ബഹേതുകത്താ ദിബ്ബന്തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി. ദിബ്ബവിഹാരസന്നിസ്സിതത്താതി രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനേന നിസ്സയപച്ചയേന നിബ്ബത്തത്താ, തേന ദിബ്ബനിസ്സിതം ദിബ്ബന്തി ദസ്സേതി. ദിവുസദു അക്ഖരചിന്തകാ കീളാദിസു പഠന്തീതി വുത്തം “തം സബ്ബം സദുസത്ഥാനുസാരേന വേദിതബ്ബ”ന്തി. പുരിമാ ഹി തയോ അത്ഥാ കീളത്ഥസ്സ വസേന, ഇതരേ ജുതിഗതിഅത്ഥവസേനേവ ദസ്സിതാതി.

മനുസ്സുപചാരന്തി മനുസ്സുഗോചരം. ദട്ഠം ന സക്കാ ഇത്തരഖണത്താ ഖണപച്ചുപ്പന്നസ്സ. “ആസന്നചുതികാ”തിആദിനാ സന്തതിപച്ചുപ്പന്നവസേന “ചവമാനേ ഉപപജ്ജമാനേ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി. “മോഹനിസ്സന്ധുത്തത്താ”തിആദിനാ സത്താനം ഹീനപണ്ണിതത്താദിഭാവസ്സ മോഹാദികമ്മനിദാനഹേതുകതം, നിസ്സന്ധഫലതഞ്ച ദസ്സേതി. ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ പാദകം ഏതേസന്തി ദിബ്ബചക്ഖുപാദകാനി. തേന വുത്തം “ദിബ്ബചക്ഖുനാ സഹേവ ഇജ്ജന്തീ”തി. താനി ഹിസ്സ പരിഭണ്ഡണാണാനി.

സമാദീയനീതി സമാദാനാനി, കമ്മാനി സമാദാനാനി ഏതേസന്തി കമ്മസമാദാനാ. സമാദാതബ്ബനാനാവിധകമ്മാതി അത്ഥോ പുരിമേ അത്ഥേ, ദുതിയേ പന കമ്മാനി സമാദാപേന്തിതി കമ്മസമാദാനാ, മിച്ഛാദിട്ഠിയാ കമ്മസമാദാനാ മിച്ഛാദിട്ഠികമ്മസമാദാനാ, ഹേതുഅത്ഥേ ചേതം കരണവചനം.

തം വാചന്തി തം അരിയാനം ഉപവദനവാചം. തം ചിത്തന്തി സമുട്ഠാപകചിത്തം. തം ദിട്ഠിന്തി യേന മിച്ഛാഗാഹേന അരിയേ അനുദ്ധംസേതി, മിച്ഛാഭിനിവേസം. അയമ്പേതമ അത്ഥോ - യഥാ നാമ ഹേതുസമ്പന്നസ്സ ഭിക്ഖുനോ വിസുദ്ധം സീലം, സമാധിഞ്ച സമ്പാദേത്വാ റിതസ്സ ദന്ധോ സതുപ്പാദോ വിപ്പാഭിഞ്ഞായ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ അഞ്ഞാ, സതി വാ ഉപാദിസേസേ അനാഗാമിതാ. ഏവമേവം യോ അരിയൂപവാദീ യഥാവുത്തചിത്തദിട്ഠീഹി അപക്കമിത്വാ അപ്പതിരുപം സഭാവം “മയാ, ഭന്തേ, തുമ്ഹാകം ഉപരി വുത്തന്തി അച്ചയദേസനായ തേ ന ഖമാപേതി, സോ കായസ്സ ഭേദാ നിരയേ ഏവാതി. തേസു പസന്നചിത്തസ്സ ഖമാപനഞ്ജേതമ തേസം വാചാദീനം പഹാനം പടിനിസ്സഗ്ഗോവ. ഇതോ സാവജ്ജതരം നാമ അഞ്ഞം നത്ഥി സബ്ബാനത്ഥവിധാനതോ, സബ്ബഹിതസുഖപരിധംസനതോ ച.

കായസ്സ ഭേദാതി ഇധ കായസദ്ദോ അത്തഭാവപരിയായോതി ആഹ “ഉപാദിനക്ഖണ്ഡപരിച്ചാഗാ”തി. തദനന്തരന്തി തസ്സ മരണസഞ്ചാരസ്സ ഖണ്ഡപരിച്ചാഗസ്സ അനന്തരം. അഭിനിബ്ബത്തക്ഖണ്ഡത്ഥോ പരസദ്ദോ, അനോരിമഭൂതവത്സുവിസയോ വാ സിയാ, അവധിവിസേസനമത്തം വാ. തേസു പുരിമം സന്ധായാഹ “അഭിനിബ്ബത്തക്ഖണ്ഡഗ്ഗഹണ്ണേ”തി, പച്ഛിമസ്സ പന വസേന “ചുതിതോ ഉദ്ധ”ന്തി.

വുത്തവിപരിയായേനാതി “സുട്ഠു ചരിതം, സോഭനം വാ ചരിത”ന്തിആദിനാ. ഹനന്തി ഘാതനം.

കാരണാകാരണന്തി റാനാട്ഠാനം. ചേതനാചേതനാസമ്പയുത്തധമ്മേ നിരയാദിനിബ്ബാനഗാമിപടിപദാഭൂതേ കമ്മന്തി ഗഹേത്വാ ആഹ “കമ്മപരിച്ഛേദമേവാ”തി. കമ്മവിപാകന്തരം കമ്മവിപാകവിസേസോ കമ്മവിപാകസ്സ വിഭാഗോ. അപ്പേതും ന സക്കോതി അട്ഠമനവമബലാനി വിയ, തംസദിസം ഇദ്ധിവിധിയാണാം വിയ വികുബ്ബിതും, ഏതേനസ്സ ബലസദിസതഞ്ച നിവാരേതി. ഝാനാദിയാണാം വിയ വാ അപ്പേതും , വികുബ്ബിതഞ്ച. യദിപി ഹി ഝാനാദിപച്ചവേക്ഖണ്ഡാണാം ഇധ ഛട്ഠം ബലന്തി തസ്സ സവിതക്കസവിചാരതാ വുത്താ, തഥാപി ഝാനാദിഹി വിനാ പച്ചവേക്ഖണ്ഡാ നത്ഥിതി ഝാനാദിസഹഗതം ഞാണം തദന്തോഗധം കത്വാ ഏവം വുത്തം. അഥ വാ സബ്ബത്തുതത്താണം ഝാനാദികിച്ചം വിയ ന സബ്ബം ബലകിച്ചം കാതും സക്കോതീതി ദസ്സേതും “ഝാനം ഹുത്വാ അപ്പേതും, ഇദ്ധി ഹുത്വാ വികുബ്ബിതഞ്ച ന സക്കോതീ”തി (വിഭം മൂലടീഃ വൃന്ദ) വുത്തം, ന പന കസ്സചി ബലസ്സ ഝാനഇദ്ധിഭാവോതി ദട്ഠഞ്ചം.

വിചയഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. യുത്തീഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ

൬൫. പടിപക്ഖപടിബാള്ഠാ കൂസലാ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജിതുമേവ ന സക്കോന്തി, ഉപ്പന്നാപി സമ്മദേവ അത്തനോ കിച്ചം കാതും അസമത്ഥതായ

അനുപന്നസദിസാതി പടിപക്ഖനിവാദണേന കുസലാനം ധമ്മാനം
കിച്ചകരണഭാവം ദസ്സേതും “മനച്ഛട്ഠാനി...പേ...ഭവിസ്സതീ”തി വുത്തം.
വിഹരന്തസ്സാതി വിഹരണഹേതു. വിഹരന്തോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ,
തേന രക്ഖിതചിത്തതാ വുത്തനയേന ഏകന്തതോ സമ്മാസകപ്പഗോചരതായ ച
സംവത്തതീതി ദസ്സേതി. വുത്തനയേനാതി മിച്ചാസകപ്പാനം അവസരം അദത്വാ
വിസോധിതനേക്ഖമ്മാദിവിതക്കതായ. അവിപരീതമേവാതി
കായാദിഅസുഭാദിതോ ആദാനം. വിനിപാതഭയന്തി ദുഗ്ഗതിഭയം. സബ്ബോപി
ചായമത്ഥോതി “സമ്മാസകപ്പഗോചരോ സമ്മാദിട്ഠി ഭവിസ്സതീ”തിആദിസു
അത്ഥോ യുത്തിയാ യുത്തോ ഏവ അനരൂപകാരണഭാവതോ.

യുത്തിഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. പദട്ഠാനഹാരസമ്പാതാദിവണ്ണനാ

൬൬. യസ്മാ വാ സംകിലേസതോ രക്ഖിതചിത്തസ്സ തീണി സുചരിതാനി
പാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തി, തസ്മാ രക്ഖിതചിത്തസ്സാതി ഏത്ഥ യായം
രക്ഖിതചിത്തതാ, സാ കായസുചരിതാദീനം തിണ്ണം സുചരിതാനം പദട്ഠാനന്തി
ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്തായീനന്തി അത്തപരാധീനം.

തതോ ഏവാതി കാരണഗൃഹണേന ഫലസ്സ ഗഹിതത്താ ഏവ.

൬൮. തത്ഥ ഇതിസദ്ദോതി “പരിപാലീയതീ”തി ഇതിസദ്ദോ.

൭൩-൪. പാളിയം പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി തീഹി ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗഹിതാനീതി ഏത്ഥ
സദ്ധാവീരിയസതിന്ദ്രിയേഹി പാതിമോക്ഖാദി തിവിധം സീലം ഗഹിതം
സോധേതബ്ബത്താ. തേസന്തി തേഹി സീലക്ഖണ്ഡോ സങ്ഗഹിതോ.
സമാധിപണ്ണിന്ദ്രിയേഹി സമാധിപണ്ണാക്ഖണ്ഡാ ഗഹിതാതി പാകടോയമത്ഥോ,
തഥാ സേസമ്പീതി ആഹ “ഇതോ പരേസു...പേ...വുത്തനയമേവാ”തി.

൭൬. ഹേതുഹേതുസമുപ്पന്നപച്ചയപച്ചയുപ്पന്നസങ്ഖാതസ്സാതി ഏത്ഥ
ഹേതുപച്ചയവിഭാഗോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

പദട്ഠാനഹാരസമ്പാതാദിവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

മിസ്സകഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ

ഇദാനി യസ്മാ സുത്തേസു ഹാരാനം യോജനാനയദസ്സനത്താ
ഹാരസമ്പാതദേസനാ ഹാരവിഭങ്ഗദേസനാ വിയ ന ഹാരസരൂപമത്തദസ്സനത്താ,
തസ്മാ പേടകോപദേസേ ആഗതനയാനുസാരേന അപരേഹി വിപരിയായേഹി
ഹാരസമ്പാതയോജനാവിധിം ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ
വിജ്ജാവിജ്ജായ കുസലാകുസലചിത്തപ്പവത്തിയാ അലോഭാഭോസലോഭഭോസാപി
പരമ്പരഭാവേന പവത്തന്തി നിദാനഭാവതോതി ദസ്സേന്തോ “ഛര ധമ്മാ...പേ...
മൂലാനീ”തി ആഹ. യഥാ ച നിദാനഭാവേന പുബ്ബങ്ഗമതാ, ഏവം അത്തനോ
വസേവത്തനേനാപി പുബ്ബങ്ഗമതാ ലബ്ഭതേവാതി വുത്തം “സാധിപതികാനം
അധിപതി, സബ്ബചിത്തുപ്പാദാനം ഇന്ദ്രിയാനീ”തി. അലോഭസ്സാതി അലോഭയുത്തസ്സ
ചിത്തുപ്പാദസ്സ. നേക്ഖമ്മച്ഛന്ദേനാതി കുസലച്ഛന്ദേന. നേകഖമ്മസദ്ദോ
പബ്ബജ്ജാദിസു നിരുള്ഹോ. വുത്തഞ്ഹി -

“പബുജാ പഠമം ത്യാനം, നിബുനഞ്ച വിപസ്സനാ;
സബ്ബേപി ക്കുസലാ ധമ്മാ, ‘നേക്ഖമ്മ’ന്തി പവുച്ചരേ”തി. (ഇതിവു° അട്ഠ°
൧൦൯; ദീ° നി° ടീ° ൨.൩൫൯; അ° നി° ടീ° ൨.൨.൬൬) -

തേസു ഇധ ക്കുസലാ ധമ്മാ അധിപ്പേതാ. തേന വുത്തം “ക്കുസലച്ഛന്ദേനാ”തി.
നേക്ഖമ്മച്ഛന്ദേന ഉപനിസ്സയഭൂതേന, ന അധിപതിഭൂതേന. ഇദം വുത്തം ഹോതി
- അലോഭപ്പയാനോ ചേ ചിത്തുപ്പാദോ ഹോതി, നേക്ഖമ്മച്ഛന്ദേന
ഉപനിസ്സയഭൂതേന മനോ തസ്സ പൂബുങ്ഗമോ ഹോതി. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ
നയോ.

യദഗ്ഗേന തേസം ധമ്മാനം മനോ പൂബുങ്ഗമം, തദഗ്ഗേന തേസം ജേട്ഠം,
പധാനഞ്ചാതി വുത്തം “മനോസേട്ഠാതി മനോ തേസം ധമ്മാന”ന്തിആദി. മനോമയതാ
മനേന കതാദിഭാവോ, സോ ച മനസ്സ തേസം സഹജാതാദിനാ പച്ചയഭാവോ
ഏവാതി വുത്തം “മനോമയാതി...പേ°... പച്ചയോ”തി. തേ പനാതി ഏത്ഥ പന-സദ്ദോ
വിസേസത്ഥദീപകോ, തേനേതം ദസ്സേതി - യദിപി തേസം ധമ്മാനം ഛന്ദാദയോപി
പച്ചയാ ഏവ, ഇന്ദ്രിയാദിപച്ചയേന പന സവിസേസം പച്ചയഭൂതസ്സ മനസ്സേവ
വസേനേവ വുത്തം “മനോമയാ”തി. തത്ഥ ഛന്ദസമുദാനീതാതി
യഥാവുത്തനേക്ഖമ്മാദിഛന്ദേന സമ്മാ ഉദ്ധമുദ്ധം നീതാ, തതോ സമുദാഗതാതി
അത്ഥോ. തതോ ഏവ നേക്ഖമ്മവിതക്കാദിതോ സമുപ്പന്നത്താ
അനാപിലസങ്കപ്പസമുട്ഠാനാ. തജ്ജാമനോവിത്താണയാതുസമ്ഘസ്സേന
സഹാധിട്ഠാനതോ ഫസ്സസമോധാനാ. “ഘട്ഠോ, ഭിക്ഖവേ, വേദേതി, ഘട്ഠോ
സഞ്ജാനാതി, ഘട്ഠോ ചേതേതീ”തി (സം° നി° ൪.൯൩) ഹി വുത്തം. ഇദം
മനോകമ്മന്തി കായങ്ഗവാചങ്ഗചോപനം അകത്വാ സദ്ധാസമന്നാഗതേന
പസന്നേന മനസാ പവത്തം ഇദം ക്കുസലം മനോകമ്മം. തം പന
അനഭിജ്ഞാസഹഗതം, അബ്ബാപാദസഹഗതം, സമ്മാദിട്ഠിസഹഗതന്തി തിവിധം
ഹോതി.

ഭാസതീതി അവിസംവാദനാദിനാ വാചങ്ഗചോപനാവസേന പവത്തേന്തിയാ
വചിവിത്തേന്തിയാ സാധേതഞ്ചം സാധേതീതി അത്ഥോ, തേന കായദ്വാരതോ
പവത്തക്കുസലവചികമ്മന്തി സങ്ഗഹിതം ഹോതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി
“വചിവിത്തേന്തിവിപ്ഫാരതോ, തഥാ സാദിയനതോ ച ഭാസതീ”തി. സബ്ബന്തി
വചികമ്മം സച്ചാദിവസേന ചതുബ്ബിധം. കരോതീതി അത്തനോ, പരേസഞ്ച
ഹിതാഹിതാനി കാരണാകാരണേഹി കായങ്ഗചോപനാവസേന പവത്തേന്തിയാ
കായവിത്തേന്തിയാ സാധേതഞ്ചം സാധേതീതി അത്ഥോ, തേന വചിദ്വാരതോ
പവത്തക്കുസലകായകമ്മന്തി സങ്ഗഹിതം ഹോതി. തഥാ ച വക്ഖതി
“കായവിത്തേന്തിവിപ്ഫാരതോ, തഥാ സാദിയനതോ ച കരോതീ”തി (നേത്തി°
അട്ഠ° ൧൬ മിസ്സകഹാരസമ്പാതവണ്ണനാ). കമ്മപഥവസേന ഗയ്ഹമാനേ
പാണാതിപാതാദിവസേന തം തിവിധം ഹോതി. തേനാഹ “ഇതി
ദസക്കുസലകമ്മപഥാദസ്സിതാ”തി. ദസപുത്തേകിരിയവത്സുവസേനാപി ഗാമായ
അത്ഥോ യുജ്ജതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “സോ പസന്നചിത്തോ”തിആദി. ഭാസതി
വാ കരോതി വാ കേവലം മനസാ പവത്തതീതി അനിയമത്ഥോ വാ-സദ്ദോ. തഥാ
ചേവ സംവണ്ണിതം.

ദസവിധസ്സ ക്കുസലകമ്മസ്സാതി ദസവിധസ്സ ക്കുസലകമ്മപഥകമ്മസ്സ,
വക്ഖമാനനയേന വാ ദസപുത്തേകിരിയവത്സുസങ്ഖാതസ്സ ക്കുസലകമ്മസ്സ. നനു

തത്വ ദാനാദിമയം തിവിധമേവ പുണ്ണകിരിയവത്സു വൃത്തന്തി? സച്ചം, തം പന ഇതരേസം തദന്തോഗയത്താ.

“സുഖമന്വേതി”തി സഞ്ചേപേന വൃത്തം സുഖാനുഗമം വിത്ഥാരേന ദണ്ഡേനോ “ഇയസ്സു പുരിസോ”തിആദിമാഹ. തത്വ ഏവം സന്തന്തി ഏവം ഭൂതം, അപ്പഹീനാനുസയോ ഹുത്വാ സുഖവേദനീയഹസ്സസമ്ഭൂതന്തി അത്ഥോ.

തത്വ “യം മനോ”തിആദിനാ ഗാമാത്മവസേന ചതുസച്ചം നിദ്ധാരേതി. ആദിതോ വവത്ഥാപിതേസു ഖന്ധാദീസു ഖന്ധമുഖേന സച്ചാനം കമിതത്താ സത്താനം ഭിന്നരുചിഭാവതോ നാനാനയേഹി വിപസ്സനാഭൂമികോസല്പത്ഥം, പുഞ്ചാപരസമ്ബന്ധദസ്സനത്ഥഞ്ച ഏവം വൃത്തം “ഏവം...പേം... നിദ്ധാരേതഞ്ചാനീ”തി. സച്ചമുഖേന അസ്സാദാദികേ നിദ്ധാരേത്വാ ദേസനാഹാരസമ്പാതം യോജേതും “തത്വ സമുദയേനാ”തിആദിമാഹ, തം വൃത്തനയമേവ. യഞ്ചേതത്വ അന്തന്തി അത്ഥതോ ന വിഭിത്തം, തം ഹേട്ഠാ വൃത്തനയത്താ, ഉത്താനത്ഥത്താ ചാതി വേദിതഞ്ചം.

മനനലക്ഖണേതി മനനലക്ഖണഹേതു. “മനനലക്ഖണേനാ”തി വാ പാഠോ. ഇഹാഭാവതോ ബ്യാപാരാഭാവതോ. യേന പസാദേന സമന്നാഗതത്താ മനോ “പസന്നോ”തി വൃത്തോ, തസ്സ പസാദസ്സ കിച്ചം മനേ ആരോപേത്വാ ആഹ “അകാലുസിയതോ, ആരമ്മണ്ഡ ഓകപ്പനതോ ച പസന്നേനാ”തി. തഥാ സാദിയനതോതി വാചായ വത്തഞ്ചം അവത്വാവ ഫസ്സസാദിയനതോ അനുജാനതോ. ദുതിയേ തഥാ സാദിയനതോതി കായേന കാതഞ്ചം യഥാ കതം ഹോതി, തഥാ വാചായ സംവിധാനതോ. തഥാ പസുതത്താതി യഥാ സുഖമന്വേതി, തഥാ ഉപചിതത്താ ഏവാതി അത്ഥോ. തതോതി തതോ കാരണാ, മനസാ പസന്നേന, ഭാസന്നേന, കരണേന ച ഹേതുനാതി വൃത്തം ഹോതി. അനന്തത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം പന അത്ഥേ. തതോതി തതോ ഏവ. യോ ഹി പസന്നമനോ തേന യം ഭാസനം, കരണഞ്ച, തതോ ഏവ നം സുഖമന്വേതിതി വൃത്തം ഹോതി. സാതഭാവതോതി സാതവേദനാഭാവതോ. ഇട്ഠഭാവതോതി മനാപഭാവതോ. കമ്മതോ വിപാകുപ്പത്തിഫലദാനസമത്ഥഭാവേന കമ്മസ്സ നിബ്ബത്തത്താ വിപാകസ്സേവ അനിബ്ബത്തത്താതി ആഹ “കത്വ...പേം... അന്വേതിതി വൃത്ത”തി കാരണായത്ത വൃത്തിതോതി കതഭാവഹേതുക്തത്താ കമ്മസ്സാതി അധിപ്പായോ. അസങ്കന്തിതോതി യസ്ഥിം സന്താനേ കമ്മം നിബ്ബത്തം, തദന്തസന്താനാ സങ്കമനതോ.

ആധിപച്ചയോഗതോതി സഹജാതാധിപതിവസേന ആധിപച്ചയുത്തത്താ. സഹജാതയമ്മാനഞ്ചി തംസമ്പയുത്തസ്സ മനസ്സ വസേന പുഞ്ചസ്ഥതാ ഇധാധിപ്പേതാ. തതോ ഏവാതി ആധിപച്ചയോഗതോ ഏവ. മനസ്സാതി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം. തേസം യമ്മാനന്തി സമ്ബന്ധോ. കൂസലഭാവോ യുജ്ജതി പസാദസ്സ യോനിസോമനസികാരഹേതുക്തത്താ . നനു വിഭജ്ജബ്യാകരണേസു തേസം സാവകാനം സദ്ധാ ഉപ്പജ്ജതീതി? നായം സദ്ധാ, തദാകാരാ പന അകൂസലാ യമ്മാ തഥാ വുച്ചന്തിതി വേദിതഞ്ചം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “നായം പസാദോ”തിആദി (നേത്തിം അട്ഠം ൧൩ മിസ്സകഹാരസമ്പാതവണ്ണാ). സുഖം അന്വേതിതി യുജ്ജതി കമ്മസ്സ ഫലദാനേ സമത്ഥഭാവതോ. യഥാ ഹി കതം കമ്മം ഫലദാനസമത്ഥം ഹോതി, തഥാ കതം ഉപചിതന്തി വുച്ചതീതി.

മനോപവിചാരാ ഇയ നേക്ഖമ്മസിതാ സോമനസ്സുപവിചാരാ, ഉപേക്ഖുപവിചാരാ ച വേദിതഞ്ചാ കൂസലാധികാരത്താ. തേ പന യസ്ഥാ

ചിത്തം നിസ്സായേവ പവത്തന്തി, നാനിസ്സായ, തസ്മാ വുത്തം “മനോ മനോപവിചാരാനം പദട്ഠാന”ന്തി. കൂസലപക്ഖസ്സ പദട്ഠാനന്തി ഏതമ കൂസലോ താവ ഫസ്സോ കൂസലസ്സ വേദനാക്ഖന്ധസ്സ സഞ്ചാക്ഖന്ധസ്സ സഞ്ചാരക്ഖന്ധസ്സ സഹജാതാദിനാ പച്ചയോ ഹോതി. “ഘട്ഠോ, ഭിക്ഖവേ, വേദേതി, ഘട്ഠോ സഞ്ജാനാതി, ഘട്ഠോ ചേതേതീ”തി (സം. നി. ൪.൯൩) വുത്തം. ഏവം വേദനാദിനന്തി വേദിതഞ്ചം. സദ്ധാദിനന്തി പച്ചയഭാവേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. സബ്ബസ്സാതി ചതുഭൂമകസ്സ. കാമാവചരാ ഹി കൂസലാ യമ്മാ യമാരഹം ചതുഭൂമകസ്സാപി കൂസലസ്സ പച്ചയാ ഹോന്തി, ഏവം ഇതരഭൂമകാപി.

“പസന്നേന മനസാ ഭാസതീ”തി വുത്തത്താ വിസേസതോ സമ്മാവാചാപച്ചയം ഭാസനം ഇധാധിപ്പേതന്തി വുത്തം “ഭാസതീതി സമ്മാവാചാ”തി. തത്ഥായമധിപ്പായോ “ഭാസതീതി യമിദം പദം, ഇമിനാ സമ്മാവാചാ ഗഹിതാ ഹോതീ”തി. കരോതീതി സമ്മാകമ്മത്തോതി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ. സുപരിസുദ്ധേ കായവചികമ്മേ റിതസ്സ ആജീവപാരിസുദ്ധി, ന ഇതരസ്സാതി വുത്തം “തേ സമ്മാആജീവസ്സ പദട്ഠാന”ന്തി. തത്ഥ തേതി സമ്മാവാചാകമ്മത്താ. യസ്മാ പന ആജീവട്ഠമകേ സീലേ പതിട്ഠിതസ്സ ഉപ്പന്നാനുപ്പന്നാനം അകൂസലധമ്മാനം പഹാനാനുപ്പാദനാനി, അനുപ്പന്നുപ്പന്നാനം കൂസലധമ്മാനം ഉപ്പാദനപാരിപൂരിയാ ച സമഭവന്തി, തഥാ സമ്മാവാചായാമേ റിതസ്സേവ കായാദിസു സുഭസഞ്ഞാദിവിധംസിനീ സമ്മാസതി സമഭവതി, തസ്മാ വുത്തം “സമ്മാആജീവോ...പേ...പദട്ഠാന”ന്തി. ജേട്ഠകസീലം പാതിമോക്ഖസംവരോ, സദ്ധാസാധനോ ച സോതി ആഹ “തം സീലസ്സ പദട്ഠാന”ന്തി.

തേസന്തി കായവചികമ്മാനം. കമ്മപച്ചയതായാതി കൂസലകമ്മഹേതുകതായ.

പദത്ഥോ ച വുത്തനയേനാതി “മനനതോ ആരമ്മണവിജാനനതോ”തിആദിനാ.

അയം ആവട്ടോതി അയം സഭാഗവിസഭാഗധമ്മാവട്ടനവസേന ആവട്ടോ. ഏതമ ഹി കൂസലമൂലസമ്മത്തമഗ്ഗാദിനിദ്ധാരണാ സഭാഗധമ്മാവട്ടനാ. അവിജ്ജാഭവതസ്സഹാനം നിദ്ധാരണാ വിസഭാഗധമ്മാവട്ടനാ.

വിഭത്തിഹാരേ പദട്ഠാനഭൂമിവിഭാഗാ വുത്തനയാ, സുവിഞ്ഞേയ്യാ ചാതി യമ്മവിഭാഗമേവ ദസ്സേന്തോ “നയിദ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ “നയിദം യമാരുതവസേന ഗഹേതഞ്ച”ന്തി സുത്തസ്സ നേയ്യത്ഥതം വത്ഥാ “യോഹീ”തിആദിനാ തം വിവരതി. “ദുക്ഖമേവ അന്വേതീ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു യത്ഥ കത്ഥചി ഹിതേസിതാ കൂസലമേവാതി? നയിദമിദിസം സന്ധായ വുത്തം, അധമ്മം പന ധമ്മോതി, ധമ്മഞ്ച പന അധമ്മോതി ദീപന്നേ ലോകസ്സ സബ്ബാനത്ഥബീജഭൂതേസു സകലഹിതസുഖുപായപടിക്പേപകേസു തിത്ഥകരേസു അസന്തഗുണസമ്ഭാവനവസേന പവത്തമിച്ഛാധിമോക്ഖം സന്ധായ വുത്തം. യോ ഹി ലോകേ അപ്പമത്തകമ്പി പുണ്ണം കാതുകാമം പാപികം ദിട്ഠിം നിസ്സായ പടിബാഹതി, സോപി ഗാരയ്ഹോ, കിമങ്ഗം പന അരിയവിനയേ സമ്മാപടിപത്തിം പടിബാഹന്തേസൂതി ദുക്ഖഫലാവ തത്ഥ സമ്ഭാവനാപസംസാ പയിരുപാസനാ. തഥാ ഹി വുത്തം - “ന ഖോ അഹം, മോഘപുരിസ, അരഹത്തസ്സ മച്ഛരായാമി, അപിച തുയ്ഹേവേതം പാപകം ദിട്ഠിഗതം...പേ... ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തതീ”തി (ദീ. നി. ൩.൭), “യോ നിന്ദിയം പസംസതി (സു. നി. ന്നന്ത൩; സം. നി. ൧.൧൮൦, ൧൮൧; അ. നി. ൪.൩; നേത്തി. ൯൨), സബ്ബസ്സാപി അനത്ഥസ്സ മൂലം ബാലൂപസേവനാ”തി ച.

ഇദഞ്ചി സുത്തന്തി “മനോപുബ്ബുണ്ണഗമാ...പേ...പദ”ന്തി (ധം പം മ, വ) പഠമം ഗാമം സന്ധായ വദതി. ഏതസ്സാതി സംവണ്ണിയമാനസുത്തസ്സ.

കിച്ചുപണ്ണത്തീതി അധിപതിപച്ചയസഞ്ചാതസ്സ കിച്ചസ്സ പണ്ണാപനം. പധാനപണ്ണത്തീതി പധാനഭാവസ്സ പണ്ണാപനം. സഹജാതപണ്ണത്തീതി തേസം ധമ്മാനം മനസാ സഹഭാവപണ്ണാപനം.

മഹാഭൂതാതിതി ഇതിസദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന മഹാഭൂതാവിനാഭാവി സബ്ബോ രൂപധമ്മോ സങ്ഗയ്ഹതി.

“മനോപുബ്ബുണ്ണഗമാ”തി സമാസപദേ “മനോ”തി പദം തദവയവമത്തന്തി ആഹ “നേവ പദസുദ്ധി”തി. തേനേവാഹ “മനോപുബ്ബുണ്ണഗമാതി പദസുദ്ധി”തി. “ഛായാവ അനപായിനീ”തി ഇദം സുഖാനുഗമസ്സ ഉദാഹരണമത്തം, ന യഥാധിപ്പേതത്ഥപരിസമാപനം. “സുഖമന്വേതി”തി പന യഥാധിപ്പേതത്ഥപരിസമാപനന്തി വുത്തം “പദസുദ്ധി ചേവ ആരമ്ഭസുദ്ധി ചാ”തി.

ഏകത്തതാതി മനോപുബ്ബുണ്ണഗമാദിസാമത്തം സന്ധായ വദതി. ഏവം സേസേസുപി. വേമത്തതാ “മനോപുബ്ബുണ്ണഗമാ”തിആദിനാ സാമത്തതോ വുത്തയമ്മേ പസാദോ ധാരണായ നിവത്തേത്ഥാ പസന്നസഞ്ചാതേ വിസേസേ അവട്ഠാപനതോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. പസാദോ സിന്ധേഹസഭാവോ, അസ്സദ്ധിയം വിയ ലുഖസഭാവം ദോസം വിനോദേതീതി ആഹ “ബ്യാപാദവിക്ഖമ്ഭനതോ”തി. ബഹിദ്ധാതി സദ്ധേയവത്ഥും സന്ധായാഹ. ഓകപ്പനതോതി ആരമ്മണം അനുപവിസിത്ഥാ അനുപക്ഖന്ദിത്ഥാ സദുഹനതോ.

ദേയ്യധമ്മാദയോതി ഏത്ഥ ആദിസദ്ദേന സംവേഗഹിരോത്തപ്പകസിണമണ്ഡലാദയോ സങ്ഗയ്ഹന്തി. ഇട്ഠാരമ്മണാദയോതി ആദിസദ്ദേന ഇട്ഠമജ്ജയത്താരമ്മണാ, ദ്വാരധമ്മാ, മനസിങ്കാരോതി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തഥാ ഫസ്സോതി യഥാ വേദനാദീനം ഇട്ഠാരമ്മണാദയോ പച്ചയോ, ഏവം ഫസ്സോപിതി പച്ചയതാസാമത്തമേവ ഉപസംഹരതി തഥാ-സദ്ദോ. വേദനാദീനന്തി ഹി വേദനാദയോ തയോ ഖന്ധാ ഗഹിതാ. വിത്താണസ്സ വേദനാദയോതി നാമരൂപം സന്ധായ വദതി.

“സീലമയസ്സ അദോസോ പദട്ഠാന”ന്തി വുത്തം ഖന്തിപധാനത്താ സീലസ്സ. അധിട്ഠാതിതി അനുയുഞ്ജതി ഉപ്പാദേതി. സോതി ഏവം കുമുലചിത്തം ഭാവേനോ. “അനുപ്പന്നാന”ന്തിആദിനാ ഭാവനാപഹാനസമാരോപനാനി ദസ്സേനോ നിബ്ബേധഭാഗിയവസേന ഗാമായ അത്ഥം വിചിനിത്ഥാ സമാരോപേതി, ഏവന്വി സക്കാ യോജേതുന്തി വാസനാഭാഗിയവസേന പദട്ഠാനനിദ്ദേസേ ഉദാഹരിയതി.

ഏവം “മനോപുബ്ബുണ്ണഗമാ ധമ്മാ”തി ഗാമായ വസേന ഹാരസമ്പാതയോജനാവിധിം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ഗാമാന്തരേന ദസ്സേതും “തഥാ ദദതോ പുണ്ണ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭാവനാമയന്തി പണ്ണാഭാവനാമയം.

“അലോഭോ കുമുലമൂല”ന്തിആദി ദാനാദീനം അലോഭാദിപധാനത്താ വുത്തം, സബ്ബത്ഥ ച “വുത്ത”ന്തി പദം ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ബം. തേസന്തി രാഗാദീനം. നിസ്സരണന്തി ച പരിനിബ്ബാനമേവ സന്ധായ വദതി.

പരിച്ചാഗസീലോ അലോഭജ്യാസയോ കാമേസു ആദിനവദസ്സാപീ സമ്മദേവ സീലം പരിപൂരേതീതി ആഹ “ദദതോ...പേം... പദട്ഠാന”ന്തി. ഇയ ഓളാരികാ നാമ കിലേസാ വീതിക്കമാവത്ഥാനം, തപ്പഹാനം തദങ്ഗപ്പഹാനേന വേദിതബ്ബം. മജ്ജിമാനന്തി പരിയുട്ഠാനാവത്ഥാനം. സുഖുമാനന്തി അനുസയാവത്ഥാനം. കതാവീഭൂമി ന്തി ഖിണാസവഭൂമിം.

ദദതോതി മഗ്ഗസഹഗതേന അലോഭേന സദേവകസ്സ ലോകസ്സ അഭയദാനം ദദതോ. പുണ്ണന്തി ലോകുത്തരകുസലം. സംയമതോതി മഗ്ഗപരിയാപണേഹി സമ്മാവാചാകമ്മന്താജീവേഹി ദിട്ഠേകട്ഠാദിസംകിലേസതോ മഗ്ഗസംയമേന സംയമന്തസ്സ. വേരന്തി പാണാതിപാതാദിപാപം. കൂസലോതി മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ കൂസലോ വിചക്ഖണോ. ജഹാതിപാപകന്തി തേഹി തേഹി മഗ്ഗേഹി തം തം പഹാതബ്ബം പാപധമ്മം ഓധിസോ ജഹാതി സമുച്ഛിന്ദതി. തേനാഹ “മഗ്ഗോ വുത്തോ”തി.

“ദദതോ”തിആദിനാ പുണ്ണേ അവിഭാഗേന കൂസലമൂലാനി ഉദ്ധടാനീതി ഇദാനി വിഭാഗേന താനി ഉദ്ധരന്തോ “ലോകിയകൂസലമൂല”ന്തിആദിമാഹ.

പുമുജ്ജനഭൂമി സേക്ഖഭൂമി ദസ്സിതാ പഹാനസ്സ വിപ്പകതഭാവദീപനതോ. അസേക്ഖഭൂമിദസ്സിതാ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനദീപനതോ.

സഗ്ഗാമിനീ പടിപദാ പുണ്ണഭാഗപ്പടിപത്തി.

പുണ്ണേ കമിതേ പുണ്ണഫലമ്പി കമിതമേവ ഹോതീതി വുത്തം “ദദതോ...പേം... ദേസനമാഹാ”തി. സച്ചകമ്മട്ഠാനേന വിനാ സംകിലേസപ്പഹാനം നത്ഥീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “കൂസലോ...പേം... ദേസനമാഹാ”തി.

വേരസദ്ദോ അദിന്നാദാനാദിപാപധമ്മേസുപി നിരുജ്ജഹോതി വുത്തം “ഏവം സബ്ബാനിപി സിക്ഖാപദാനി വിത്ഥാരേതബ്ബാനീ”തി. ദേപി വിമുത്തിയോ സേക്ഖാസേക്ഖവിമുത്തിയോ, സഉപാദിസേസഅനുപാദിസേസവിമുത്തിയോ ച. തഥാ ഹി വക്ഖതി “നിബ്ബുതോതി ദേ നിബ്ബാനയാതുയോ”തിആദി (നേത്തിം അട്ഠം ൧൬).

കാരണ്ണുപചാരേന, കാരണ്ണഗൃഹണേന വാ ഫലം ഗഹിതന്തി ആഹ “ദേ സുഗതിയോ”തിആദി. വട്ടവിവട്ടസമ്പത്തിയോ ഇമിസ്സാ ദേസനായ ഫലം, തസ്സ ദാനം സീലം ഭാവനാ ഉപായോ, “സമ്പത്തിദ്വയം ഇച്ഛന്തേന ദാനാദീസു അപ്പമത്തേന ഭവിതബ്ബ”ന്തി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ ആണത്തിതി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “ഫലാദീനി യഥാരഹം വേദിതബ്ബാനീ”തി.

വിചയോതി വിചയഹാരസമ്പാതോ, സോ വുച്ചതീതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. “തിവിധമ്പി ദാനമയ”ന്തിആദിനാ പദത്ഥവിചയം ദസ്സേതി, തേന അസ്സാദാദയോ, ഇതരേ ച വിചയഹാരപദത്ഥാ അത്ഥതോ വിചിതാ ഏവ ഹോന്തീതി. രൂപാദിആരമ്മണസ്സ പരിച്ചാഗോ വുത്തോതി സമ്ബന്ധോ. സബ്ബോതി സകലോ അനവസേസതോ കിച്ചസ്സ വുത്തത്താ.

ദാനാദിരതസ്സ ചാഗാധിട്ഠാനം പാരിപൂരിം ഗച്ഛതീതി വുത്തം “ദദതോ...പേം... പദട്ഠാന”ന്തി. വിരതിസച്ചേ, വചീസച്ചേ ച തിട്ഠന്തോ സച്ചാധിട്ഠാനം പാരിപൂരിം ഗച്ഛതീതി വുത്തം “സംയമ...പേം... പദട്ഠാന”ന്തി. കോസല്ലയോഗതോ

ച പാപപ്പഹാനതോ ച പഞ്താപാരിപൂരിം ഗച്ഛതീതി വൃത്തം “കുസലോ...പേം... പദട്ഠാന”തി. അനവസേസരാഗാദീസു പഹീനേസു ഉപസമോ ഉപട്ഠിതോ നാമ ഹോതീതി വൃത്തം “രാഗ...പേം... പദട്ഠാന”തി.

കുസലോതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന കോസല്ലസമ്മാദിട്ഠി വൃത്താതി ആഹ “കുസലോ...പേം... മഗ്ഗങ്ഗാദിഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ”തി. ആദിസദ്രേന ബോധിപക്ഖിയഭാവാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. വേപേതബ്ബഭാവേനാതി പഹാതബ്ബഭാവേന.

അവേരതന്തി അസപത്തതം. കുസലയമ്മേഹീതി അനവജ്ജയമ്മേഹി, ഫലനിബ്ബാനേഹീതി അധിപ്പായോ. ദാനസ്സ മഹപ്ഫലതാ, സീലാദിഗുണേഹി സത്ത്വ അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവോ, അനുപാദാപരിനിബ്ബാനന്തി ഇമേസം പച്ചവേക്ഖണാ ഇമസ്സ ദാനസ്സ നിദാനന്തി അയമത്ഥോ പാളിയം നിരുള്ഹോവ. നിബ്ബചനനിദാനസന്ധയോ സുവിഞ്ഞേയ്യാവാതി ആഹ “നിബ്ബചനനിദാനസന്ധയോ വത്തബ്ബാ”തി.

പടിപക്ഖനിദ്രേസേന സമുദയോതി ദേസനത്ഥം പടിപക്ഖനിദ്രേസേന നിദ്ധാരിതോ അയം മച്ഛരിയാദിസംകിലേസപക്ഖികോ സമുദയോ. അലോഭേന... പേം... ദാനാദീഹീതി യേഹി അലോഭാദീഹി ദാനാദയോ ധമ്മാ സമ്ഭവന്തി, താനി ദാനാദിഗുഹണേനേവ ഗഹിതാനീതി കുസലമൂലാനി നിദ്ധാരേതി “ഇമാനിതീണി കുസലാനീ”തി. തേസന്തി കുസലമൂലാനം.

ഭയഹേതു ദേതി പണ്ണാകാരാദിവസേന. രാഗഹേതു ദേതി സഭാഗവത്ത്വസ്സ. ആമിസകിഞ്ചിക്ഖഹേതു ദേതി ലഞ്ജാദിവസേന. അനുകമ്പന്തോ വാ കരുണാവേത്തേ. അപചയമാനോ ഗുണവേത്തേ, ഉപകാരവേത്തേ വാ. ഭയൂപരന്തോതി ഭയേന ഓരന്തോ. തേന തമാരൂപേന സംയമേന വേരം ന ചിയതേവ. ഏവം സബ്ബസ്സ അകുസലസ്സ പാപകോ വിപാകോതി യോജനാ.

“ദദന്തോ”തിആദിനാ യഥാ ദാനപടിക്ഖേപേന പരിവത്തനം ദസ്സിതം, ഏവം പഹാനപടിക്ഖേപേനപി പരിവത്തനം ദസ്സേതബ്ബന്തി വൃത്തം “അകുസലോ പന ന ജഹാതീ”തി.

കമ്മഫലം സദുഹന്തോ ദാനകിരിയായം പദഹന്തോ യേന വിധിനാ ദാനം ദാതബ്ബം, തത്ഥ സതിം ഉപട്ഠപേന്തോ ചിത്തം സമാദഹന്തോ സമ്മാദിട്ഠിം പുരക്ഖരോന്തോ ദാനേ സമ്മാപടിപന്തോ ഹോതീതി ആഹ “ദാനം നാമ...പേം... ഹോതീ”തി.

ഭാവനാപഹാനസമാരോപനാനി പാളിയം സരൂപതോ വിത്തായന്തീതി പദട്ഠാനവേവചനസമാരോപനാനി ദസ്സേതും “തം സീലസ്സ പദട്ഠാന”തിആദി വൃത്തം, തം സുവിഞ്ഞേയ്യാം. അത്തബ്ബ യദേത്ഥ അത്ഥന്തോ ന വിഭത്തം, തം വൃത്തനയത്താ, ഉത്താനത്ഥത്താ ചാതി വേദിതബ്ബം.

ഹാരസമ്പാതവാദവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

നയസമുടാനവാറവണ്ണനാ

൧൯. “വിസയഭേദതോ”തി സങ്ഖേപേന വൃത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ വിവരിതും “യഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നയതോതി നയഗ്ഗാഹതോ. ന ഹി പടിവേധണാണം വിയ വിപസ്സനാണാണം പച്ചക്ഖതോ പവത്തതീതി. അനുബുജ്ജിയമാനോതി അഭിസമയണാണസ്സ അനുരൂപം ബുജ്ജിയമാനോ. യഥാ ഏകപടിവേധേനേവ മഗ്ഗണാണം പവത്തതി, ഏവം തദനുച്ഛവികം വിപസ്സനാണേന ഗയ്ഹമാനോതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ നന്ദിയാവട്ടാദീനം തിണ്ണം അത്ഥനയഭാവോ സമത്ഥിതോ ഹോതീതി. തഥാ ഹി അത്ഥവിസേസസരൂപതായ തയോ നയാ “സുത്തത്ഥോ”തി വൃത്താ, പദത്ഥവിചാരഭാവേപി പന ഹാരാ “ബൃഞ്ജനവിചയോ”തി. യദി ഏവം കഥം തയോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “പടിവിജ്ജ്യാന്താനം പനാ”തിആദി. തത്ഥ ഏകമേകോ സംകിലേസവോദാനാനം വിഭാഗതോ ദിസങ്ഗഹോതി യോജനാ. ചതുശരഅട്ഠദിസോ ചാതി ന പച്ചേകം തേ നന്ദിയാവട്ടാദയോ ചതുശരഅട്ഠദിസാ, അഥ ഖോ യഥാക്കമന്തി. “ഏവ”തിആദി യഥാവൃത്തസ്സ അത്ഥസ്സ നിഗമനം.

തഥാ ചാതി യഥാവൃത്തസ്സ അത്ഥസ്സ ഉപചയേന സമത്ഥനാ. പുബ്ബാ കോടി ന പഞ്ഞായതീതി ഏത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം പരതോ പടാനകമായം ആവി ഭവിസ്സതി. “അന്ധം തമം തദാ ഹോതി, യം ലോഭോ സഹതേ നര”തിആദി (ചൂളനിം ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തനിദുസേ മഹവ) വചനതോ കാമതണ്ഹാപി പടിച്ഛാദനസഭാവാ, യതോ കാമച്ഛന്ദം “നീവരണ്”തി വൃത്തം. അവിജ്ജായ പന ഭവേസു ആദിനവപ്പടിച്ഛാദനം സാതിസയന്തി. തഥാ അവിജ്ജാപി സംയോജനസഭാവാ, യതോ സാ ബഹിദ്ധാ സംയോജനഭാവേന വൃത്താ. ഏവം സന്തേപി തണ്ഹായ ബന്ധനട്ഠോ സാതിസയോ അപേക്ഖിതഭാവതോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “തഥാപി...പേ... വൃത്ത”തി ആഹ.

“സംയുത്താ”തി പദസ്സ സമ്പയുത്താതി അത്ഥോതി ആഹ “മിസ്സിതാ”തി. “അവിജ്ജാഭിഭൂതാ...പേ... അഭിനിവിസന്താ”തി ഏതേന അവിജ്ജായ അയാമാവഗഹണഹേതുതം ദസ്സേതി, തതോ സോ അവിന്ദിയം വിന്ദതീതി അവിജ്ജാതി വുച്ചതി. കിലിസ്സനം ഉപതാപനന്തി ആഹ “കിലിസ്സനപ്പയോഗം അത്തപരിതാപനപടിപത്തി”തി. അല്ലീയനം സേവനം.

ദുക്ഖന്തി ...പേ... ജാനന്തിതി അത്തനാ അനുഭൂയമാനം തഥാ തഥാ ഉപട്ഠിതം കായികചേതസികദുക്ഖം, ഇതരന്വി വാ ഏകദേസം ജാനന്തി. തണ്ഹായപി ഏസേവ നയോ. സഭാഗവിസഭാഗപടിപജ്ജിതബ്ബാകാരതോ തത്ഥ തേസം ണാണം നത്ഥേവാതിദസ്സേന്തോ “ഇദം ദുക്ഖ”തിആദിമാഹ. പവത്തിപവത്തിഹേതുമത്തവീതി “പവത്തി പവത്തിഹേതു”തി ഏത്തകമ്പി. കാ പന കമാതി പചുരജനസാധാരണേ ലോകിയേപി നാമ അത്ഥേ യേസം ണാണസ്സ പടിഛാതോ, പരമഗമ്ഭീരേ അരിയാനം ഏവ വിസയഭൂതേ ലോകുത്തരേ നിവത്തിനിവത്തിഹേതുസങ്ഖാതേ അത്ഥേ കാ നാമ കഥാ, ഛരിനാ കമാതി അത്ഥോ. അട്ഠസമാപത്തിപഭേദസ്സ കേവലസ്സ സമമസ്സ താദിസേ കാലേ ബാഹിരകാനഞ്ച ഇജ്ജന്തോ “വിപസ്സനാധിടാന”തി വിസേസിതം. വൂപസമോ സമുച്ഛേദോ, പടിപ്പസ്സദ്ധി ച.

“സംസാരസ്സ അനുപച്ഛേദനതോ”തി ഇദം ദിട്ഠിഗതാനം ദിട്ഠിഗതികമതദസ്സനം. സോ ഹി പുത്തമുഖദസ്സനേ അസതി സംസാരോ ഉച്ഛിജേയ്യതീതി ഭായതി. യതോ വുത്തം -

“ഗണ്ഡുപ്പാദോ കികീ ചേവ, കുന്തീ ബ്രാഹ്മണധമ്മികോ; ഏതേ അഭയം ഭായന്തി, സമ്മുജ്ഛാ ചതുരോ ജനാ”തി. (സു. നി. അട്ഠം ൨.൨൯൩; അ. നി. ടീ. ൩.൫.൧൯൨);

തദഭിഞ്ഞാതി തം യമാവുത്തഅന്തദധം അഭിജാനന്തി ഗുണം ആരോപേത്യാ ജാനന്തിതി തദഭിഞ്ഞാ. അത്ഥഭഞ്ജനതോ, രോഗഗണ്ഡസല്ലസദിസതായ അത്തഭാവസംകിലേസാനഞ്ച രോഗഗണ്ഡസല്ലതാ.

സക്കായദസ്സനേതി ഏത്ഥ ദിട്ഠിദസ്സനം, സക്കായോവ ദസ്സനം സക്കായദസ്സനന്തി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തേസന്തി ദിട്ഠിചരിതാനം. അത്താഭിനിവേസോ ബലവാ. തസ്മാ യമാഉപട്ഠിതം രൂപം “അത്താ”ഇച്ഛേവ ഗണ്ഹന്തിതി അധിപ്പായോ. തഥാ വേദനാദിം. തണ്ഹാചരിതോ പന യമാഉപട്ഠിതം രൂപം തണ്ഹാവത്ഥും കത്ഥാ അത്തനിയാഭിനിവേസേന അഭിനിവിസന്താ തദന്തമേവ അത്തതോ സമനുപസ്സന്തി. ഏവം വേദനാദിസു. തേനാഹ “തണ്ഹാചരിതാ”തിആദി. വിജ്ജമാനേതി പരമത്ഥതോ ഉപലബ്ഭമാനേ. കായേതി സമൂഹേ. ദിട്ഠിയാ പരികപ്പിതോ അത്താദി ഏവ പരമത്ഥതോ നുപലബ്ഭതി, ദിട്ഠി പന ലബ്ഭതേവാതി ആഹ “സതീവാ വിജ്ജമാനാ”തി.

സക്കായദസ്സനമുവേനാതി സക്കായദിട്ഠിമുവേന.

ഉച്ഛേദസസ്സതന്തി തംസഹചരണതോ ഉച്ഛേദസസ്സതദിട്ഠി വുത്താ. “ഉച്ഛേദസസ്സതവാദാ”തിപി പാറോ.

കസിണായതനാനീതി കസിണജ്ഞയാനാനി.

തേജേത്യാതി നിസാനേത്യാ.

വൃഥ. ഏത്താവതാ നന്ദിയാവട്ടസ്സ ഭൂമിരചനവസേന സംകിലേസപക്ഖോ ദസ്സിതോതി ആഹ “തത്ഥ ദിട്ഠിചരിതോതിആദിനാ വോദാനപക്ഖം ദസ്സേതീ”തി. “യസ്മാ സല്ലേഖേ തിബ്ബഗാരവോ”തി ഇമിനാ തത്ഥ തിബ്ബഗാരവത്താ സംലേഖാനുസന്തതവുത്തിനാ ഭവതീതി ദസ്സേതി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. മിച്ഛാധിമോക്ഖോ സദ്ധാപതിരൂപകോ അവത്ഥുസ്ഥിം പസാദോ.

പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ധമ്മമേവ വിഭജതീതി ആഹ “സത്താപി...പേ... ദസ്സേതീ”തി.

യേ ഹികേചിതി ഏത്ഥ ഹി-സദ്ദോ നിപാതമത്തം. “ഇമാഹി ഏവ ചതുഹി പടിപദാഹീ”തിപി പാളി. ദുക്ഖാപടിപദാദിവിഭാഗേന മഗ്ഗോ ഏവ ഇയ വുത്തോതി ആഹ “പടിപദാ ഹി മഗ്ഗോ”തി ചതുദിസാസഞ്ചാരം മഗ്ഗന്തി ചതുദിസാസഞ്ചാരം പവത്തനുപായം. ദേ ദിസാ ഏതിസ്സാതി ദിദിസാ. നന്ദിയാവട്ടസ്സാതി നന്ദിയാവട്ടനയസ്സ.

വൃഥ. വിവത്തതി വട്ടം ഏത്ഥാതി വിവത്തം, വിവത്തം ഏവ വിവട്ടം, അസഞ്ചയയാതു, നിബ്ബുതി ഏവ വാ. തേന വുത്തം “നിബ്ബാന”ന്തി.

“കത്ഥ ദട്ഠഞ്ച”ന്തി വാ പാളി. ഉപചയേതി ഉപചയാവത്മായന്തി അത്ഥോ. ദസന്നന്തി ലോഭാദികിലേസവത്ഥും. വിപല്ലാസഹേതുകഭാവതോതി സുഭസഞ്ഞാദിവിപല്ലാസഹേതുകഭാവതോ. വിപരിയേസഗ്ഗാഹവസേന ഹി ആദീനവേസു ഏവ സംയോജനിയേസു ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിതാ. ന ഹി യമാഭൂതത്താണേ സതി തമാ സമ്ഭവോ. തേന വുത്തം “ദസന്നം...പേ... ഭാവതോ”തി. ദസവിധകാരണേതി ദസവിധേ കാരണേ, ദസവിധസ്സ വാ കാരണേ. അയോനിസോമനസികാരപരിക്ഖതാ ധമ്മാ സുഭാരമ്മണാദയോ.

തബ്ബിസയാ കിലേസാതി ആഹാരപരിഞ്ഞാപരിബന്ധഭൂതാ കിലേസാ. വിഞ്ഞാണട്ഠിതീസുപി ഏസേവ നയോ. കായേ പവത്തമാനോ പഠമോ വിപല്ലാസോ കായസമുദായേ, കായേകദേസേ ച കബളികാരേ ആഹാരേ പവത്തോ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം “പഠമേ ആഹാരേ വിസയഭൂതേ പഠമോ വിപല്ലാസോ പവത്തതീ”തി. തമാ വേദനായം പവത്തമാനോ ദുതിയവിപല്ലാസോ തപ്പച്ചയേ ഫസ്സാഹാരേ, ചിത്തേ പവത്തമാനോ തതീയവിപല്ലാസോ തപ്പച്ചയേ മനോസഞ്ചേതനാഹാരേ, ധമ്മേസു പവത്തമാനോ ചതുത്ഥവിപല്ലാസോ തപ്പച്ചയേ വിഞ്ഞാണാഹാരേ പവത്തോ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം “ചതുത്ഥേ ആഹാരേ ചതുത്ഥോ വിപല്ലാസോ”തി. തേനാഹ “സേസാഹാരേസുപി ഏസേവ നയോ”തി. ആഹാരസീസേന വാ ആഹാരപടിബദ്ധോ ഛന്ദരാഗോ ഗഹിതോ. വിഞ്ഞാണട്ഠിതീസുപി ഏസേവ നയോ. തേനേവാഹ “ആഹാരസീസേന തബ്ബിസയാ കിലേസാ അധിപ്പേതാ”തി. പഠമേ ആഹാരേ വിസയഭൂതേതി ച പഠമേ ആഹാരേ ഛന്ദരാഗസ്സ വിസയഭാവം പത്തേ, തബ്ഭാവം അനതിക്കന്തേതി അത്ഥോ. അപ്പഹീനച്ഛന്ദരാഗസ്സ ഹി തത്ഥ വിപല്ലാസാ സമ്ഭവന്തി, ന ഇതരസ്സ. തമാ ദുതിയവിപല്ലാസാദീസു അപ്പഹീനേസു. ഇതരേ ഉപാദാനാനി പവത്തന്തേവ അപ്പഹീനത്താതി ആഹ “സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ”തി. യസ്മാ ച ഉപാദാനാദീസു അപ്പഹീനേസുപി യോഗാദയോ പവത്തന്തേവ യഥാരഹം തംസഭാവത്താ, തദേകട്ഠസഭാവതോ ച, തസ്മാ വുത്തം പാളിയം “പഠമേ ഉപാദാനേ പഠമോ യോഗോ”തിആദി. തേനാഹ “സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ”തി.

വൃന്. അപരിജാനന്തസ്സാതി ഞാതപരിഞ്ഞായ, തീരണപരിഞ്ഞായ, പഹാനപരിഞ്ഞായാതി തീഹി പരിഞ്ഞാഹി പരിച്ഛിന്ദിത്വാ അജാനന്തസ്സ, തേസം സമുദയഞ്ച അത്ഥമ്ഗമഞ്ച അസ്സാദഞ്ച ആദീനവഞ്ച നിസ്സരണഞ്ച യമാഭൂതം അനവബുജ്ജന്തസ്സാതി അത്ഥോ. തിബ്ബോ ബഹലോ ഛന്ദരാഗോ ഹോതി തണ്ഹാചരിതഭാവതോതി അധിപ്പായോ. ഇതി ഉപക്കിലേസസ്സ ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ ഹേതുകഭാവതോതി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “വുത്തനയേനേവാ”തി.

സുഭസുഖസഞ്ഞാകാമുപാദാനകാമഭവയോഗഅഭിജ്ജയാകായഗന്മകാമഭവാസവ- കാമഭവോഘരാഗസല്പച്ഛന്ദരാഗതിഗമനാനി തണ്ഹാപക്ഖികതായ, തണ്ഹാസഭാവതായ ച തണ്ഹാപധാനാനി.

സീലബ്ബതുപാദാനബ്ബാപാദകായഗന്മഭോസസല്പഭോസാഗതിഗമനാനി പന തണ്ഹാഭാവേ ഭാവതോ , വിഞ്ഞാണട്ഠിതീയോ തണ്ഹാവിസയതോ, സബ്ബേസം വാ തണ്ഹാവിസയതോ തണ്ഹാപധാനതാ ലബ്ഭതേവ. പച്ഛിമകാനം ദിട്ഠിപധാനതാ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്ബാ.

വൃ൪. കബളികാരേ ആഹാരേതി കബളികാരാഹാരവിസയേ ഛന്ദരാഗേ. “അപ്പഹീനേ”തിആദികം പരിയായകഥം മുഞ്ചിത്വാ നിപ്പരിയായമേവ ദസ്സേന്തോ

കബളികാരാഹാരസ്സ “അസുഭസഭാവത്താ, അസുഭസമുട്ഠാനത്താ ചാ”തി വുത്തം. ലബ്ഭമാനേ ഹി ഉജുകേ അത്ഥേ കിം പരിയായകമായാതി. ഛന്ദരാഗോ വാ തത്ഥ അത്ഥസിലോതി ഏവവേത്ഥ അത്ഥോ വുത്തോ. ന ഹി തത്ഥ അസതി ഛന്ദരാഗേ വിപല്ലാസോ സമ്ഭവതി. ദുക്ഖസഭാവത്താതി സഞ്ചാരദുക്ഖതായ ദുക്ഖസഭാവത്താ. ദുക്ഖപച്ചയത്താതി തിവിധദുക്ഖതാലക്ഖണസ്സ ദുക്ഖസ്സ കാരണതോ. വിത്താണേ നിച്ചസഞ്ഞിനോ. തമാ ഹി സാതി നാമ ഭിക്ഖു കേവട്ടപുത്തോ “തന്ധേവ വിത്താണം സന്ധാവതി സംസരതീ”തി തത്ഥ നിച്ചാഭിനിവേസം സംവേദേസി. യേഭുയ്യേന സഞ്ചാരേസു അത്തസഞ്ഞിതാ ദിട്ഠിഗതികാനം “ചേതനാ അത്താ”തിആദിദിട്ഠിപരിഭീപനേസു വേദിതബ്ബാ. “ഭവവിസുഖീ”തി പദസ്സ അത്ഥവചനം “നിബ്ബുതിസുഖ”ന്തി. “സീലബ്ബതേഹി...പേ... സുഖന്തി ദള്ഘം ഗണ്ഹാതീ”തി ഇമിനാ സീലബ്ബതുപാദാനം ഇധ ഭവുപാദാനന്തി ദസ്സേതി. തമാ ഹി വക്ഖതി “സീലബ്ബതുപാദാനസഞ്ചാരേന ഭവുപാദാനേനാ”തി.

പച്ചയാ ഹോന്തി ഉപനിസ്സയപച്ചയാദിനാ. പഠമേ യോഗേ റിതോതി പഠമേ യോഗേ പതിട്ഠിതോ. അപ്പഹീനാ ഹി കിലേസാ കമ്മവട്ടാദിനം കാരണഭൂതാ തംസമഞ്ചിനോ സത്തസ്സ പതിട്ഠാതി വുച്ചന്തി. പരസ്സ അഭിജ്ഞായനം പരാഭിജ്ഞായനം. ഭവപത്ഥനായ ഭവദിട്ഠിഭവരാഗവസേന പിയായിതസ്സ വത്ഥുനോ വിപരിണാമഞ്ഞമാഭാവേ ദോമനസ്സുപ്പത്തിം സന്ധായ വുത്തം “ഭവരാഗ...പേ... പദുസേന്തീ”തി.

ഗന്ധിത്വാതി ഗന്ധിം കത്വാ. ദ്വിയാഭൂതം രജ്ജുആദികേ വിയ ഗന്ധികരണഞ്ചി ഗന്ധനം. ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠന്താ ആസവാനം ഉപ്പത്തിഹേതു ഹോന്തിതി സമ്ബന്ധോ. പരിയുട്ഠാനപ്പത്താ ഏകച്ചേ കിലേസാ വിസേസതോ ആസവുപ്പത്തിഹേതു ഹോന്തിതി ദസ്സനത്ഥം അട്ഠകമായം ഉപ്പടിപാടിവചനം. തപ്പടിപക്ഖേ വിസയേ പത്ഥേതീതി യോജനാ. തബ്ബിസയബഹുലേ ഭവേ പത്ഥേതീതി യഥാ മാനുസകേഹി കാമേഹി നിബ്ബിന്നരൂപാ ദേവൂപപത്തി. തംസഭാവത്താതി ദിട്ഠിസഭാവത്താ. അപരാപരന്തി അഞ്ഞമഞ്ഞം. ഏകച്ചാ ഹി ദിട്ഠി ഏകച്ചസ്സ ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ കാരണം ഹോതി, യഥാ സക്കാധദിട്ഠി ഇതരാസം. അഭിനിവിസന്തസ്സാതി അഭിനിവേസനഹേതു. “അയോനിസോമനസികാരതോ...പേ... അവിജ്ഞാസവോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഇദം സച്ചാഭിനിവേസസ്സ ഫലഭൂതം അവിജ്ഞാസവം ദസ്സേതി ഏകന്തവസ്സിമേഘവുട്ഠാനേന വിയ മഹോഘപ്പവത്തി. അവിജ്ഞാസവോ സിലോ ഹോതി വുട്ഠിഹേതുകമഹോഘസിദ്ധിയാ ഉപരിമേഘവുട്ഠാനം വിയ.

“നന്ദിരാഗസഹഗതാ”തിആദീസു (മഹാവം ൧൪) വിയ തബ്ഭാവത്ഥോ സഹഗതസദ്ദോതി ആഹ “അനുസയ...പേ... ഭൂതാ വാ”തി. ചിത്തസ്സ അബ്ഭന്തരസഞ്ചാരം ഹദയന്തി വിപാകചിത്തപ്പവത്തിം സന്ധായ വദതി. വിപാകവട്ടേപി കിലേസവാസനാഹിതാ അത്ഥി കാചി വിസേസമത്താ.

ലോഭസഹഗതസ്സ വിത്താണസ്സ. ഇതരസ്സ ദോസസഹഗതാദികസ്സ. ബൃഞ്ജനേന വിയ ഭോജനസ്സ ആരമ്മണസ്സ അഭിസഞ്ചരണം വിസേസാപാദനം ഉപസേചനം, നന്ദി സപ്പിതികതഞ്ചാ ഉപസേചനം ഏതസ്സാതി നന്ദുപസേചനം ഉപസേചനഭൂതായപി നന്ദിയാ രാഗസല്ലുപനിസതോ. ഉപസിത്തേ പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥിതി ദസ്സേതും പാളിയാ “രാഗസല്ലേന നന്ദുപസേചനേന വിത്താണേനാ”തി വുത്തന്തി തമത്ഥം പാകടം കാതും “കേന പന തം നന്ദുപസേചന”ന്തി പുച്ഛതി.

രാഗസല്ലേനാതി ഹേതുർഹി കരണവചനന്തി ദസ്സേനോ “രാഗസല്ലേന ഹേതുഭൂതേനാ”തി ആഹ. ഉപനിസ്സയപച്ചയത്ഥോ ചേത്ഥ ഹേത്വത്ഥോ. ഉപഗന്തബ്ബതോ വിഞ്ഠാണേനാതി വിഭത്തിം പരിണാമേത്വാ യോജേതബ്ബം. “പതിട്ഠാഭാവതോ”തി ഇമിനാ വിഞ്ഠാണസ്സ നിസ്സയാദിപച്ചയതം വദതി. തേനാഹ “രൂപക്ഖന്ധം നിസ്സായ തിട്ഠതീ”തി. ഏവം ദുതിയാദിവിഞ്ഠാണട്ഠിതീസുപി നിസ്സയാദിപച്ചയതാ വത്തബ്ബാ പതിട്ഠാവചനതോ.

വൃൺ. യദിപി അകുസലമൂലാദികേ തിപുക്ഖലസ്സ, തൺഹാദികേ നന്ദിയാവട്ടസ്സ ദിസാഭാവേന വക്ഖതി, തഥാപി അണ്ണമണ്ണാനുപ്ಪവേസതോ ഏകസ്ഥിം നയേ സിദ്ധേ ഇതരേപി സിദ്ധാ ഏവ ഹോന്തിതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം “ആഹാരാദയോ...പേ... വവത്ഥപേതു”ന്തി വുത്തം. വക്ഖമാണേ വാ അകുസലമൂലതൺഹാദികേ ആദിസദ്ദേന സൺഗഹേത്വാ “ആഹാരാദയോ”തി വദന്തോ “നയാന”ന്തി ബഹുവചനമാഹ. ഏകസ്സ അത്ഥസ്സാതി രാഗചരിതസ്സ ഉപക്ഖിലേസതാസൺഖാതസ്സ ഏകസ്സ പയോജനസ്സ. ബൃൺജനത്ഥോപി ഗഹിതോ, ന ബൃൺജനമേവ ഗഹിതന്തി സുത്തപദാനി അണ്ണമണ്ണപരിയാവചനാനി യഥാരഹം തൺഹാവത്ഥുനം തത്ഥ കമിതത്താ വുത്തം “സവത്ഥുകാ തൺഹാ വുത്താ”തി. ദോസവത്ഥുനം, ദിട്ഠിവത്ഥുനബ്ബ തത്ഥ കമിതത്താ “സവത്ഥുകോ ദോസോ, സവത്ഥുകാ ദിട്ഠി ച വുത്താ”തി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “വുത്തനയാനുസാരേനാ”തി.

ദുക്ഖാകാരേന സഹ ദുക്ഖാകാരം ഗഹേത്വാതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ചേതന്തി യദി തന്തംഅനുപസ്സനാബഹുലസ്സ വസേന പൂരിമാഹാരദയാദീസു വിമോക്ഖമുഖവിസേസനിദ്ധാരണം കതം, ഏതം ഏവമേവ വേദിതബ്ബം, ന അണ്ണമത്ഥം. തത്ഥ കാരണം വദന്തോ “ന ഹീ”തിആദിമാഹ. തസ്സത്ഥോ - യഥാ അരിയമഗ്ഗാനം ഓധിസോ കിലേസപ്പജഹനതോ പഹാതബ്ബേസു ധമ്മേസു നിയമോ അത്ഥി, ന ഏവം വിപസ്സനായ പരിഞ്ഠാപഹാനാനം അനിച്ഛന്തികത്താതി.

അപരേ പനാഹു - പൂരിമേ ആഹാരദയേ പരികിലേസഭാവേന, ദുക്ഖപച്ചയത്താ ച ദുക്ഖലക്ഖണം സുപാകടം. തത്ഥ പൂരിമേ വിഞ്ഠാണട്ഠിതിദയവിഞ്ഠാണാഹാരേ തതീയവിഞ്ഠാണട്ഠിതിയം അനിച്ഛലക്ഖണം, മനോസഞ്ചേതനാഹാരേ ചതുത്ഥവിഞ്ഠാണട്ഠിതിയം അനത്തലക്ഖണം സുപാകടന്തി തിസ്സന്നം അനുപസ്സനാനം പവത്തിമുഖതായ തേഹി അപ്പണിഹിതാദിവിമോക്ഖമുഖേഹി പരിഞ്ഠം ഗച്ഛന്തിതി. തഥാ വിപല്ലാസാദീസു പൂരിമദയം ദുക്ഖാനുപസ്സനായ ഉജുവിപച്ചനീകം, ഇതരദയം അനിച്ഛാനത്താനുപസ്സനാനം. ഇതി പവത്തിമുഖതായ ച ഉജുവിപച്ചനീകതായ ച ഇമേ ധമ്മാ യഥാരഹം അപ്പണിഹിതാദിവിമോക്ഖമുഖേഹി പരിഞ്ഠേതയ്യാ, പഹാതബ്ബാ ച വുത്താ. തത്ഥ സുഭസുഖസഞ്ഠാകാമുപാദാനസീലബ്ബതുപാദാനകാമയോഗഭവയോഗഅഭിജ്ഞാകായ ഗന്ധകാമാസവകാമോഘ ഭവോഘ രാഗസല്ലഹരണഅഗതിഗമനാനി സുഖസ്സാദവസേന പവത്തനതോ ദുക്ഖാനുപസ്സനായ പടിപക്ഖഭാവതോ ബ്യാപാദകായഗന്ധദോസസല്ലദോസഅഗതിഗമനാനി പവത്തിമുഖതായ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖേന പഹാതബ്ബാനി. തതീയസഞ്ഠാദയോ നിച്ഛാഭിനിവേസതന്നിമിത്താഹി അനിച്ഛാനുപസ്സനായ പടിപക്ഖഭാവതോ അനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖേന പഹാതബ്ബാ. ചതുത്ഥസഞ്ഠാദയോ

അത്താഭിനിവേസതനിത്താഹി അനത്താനുപസ്സനായ പടിപക്ഖഭാവതോ സുത്തതവിമോക്ഖമുഖേന പഹാതബ്ബാ. തത്ത്വ മാനസല്ലഭയഅഗതിഗമനാനം നിച്ഛാഭിനിവേസനിമിത്തതാ വേദിതബ്ബാ. ന ഹി അനിച്ഛതോ പസ്സതോ മാനജപ്പനം, ഭയം വാ സമ്ഭവതി. അവിജ്ജായോഗാദീനം അത്താഭിനിവേസനിമിത്തതാ പാകടാ ഏവാതി.

വൃത്ത. അപ്പമഞ്ഞാവജ്ജാ രൂപാവചരസമാപത്തിയോ ദിബ്ബവിഹാരാ “ദേവുപപത്തിസംവത്തനികകുസലസമാപത്തിയോ ചാ”തി കത്വാ, സതിപി തബ്ഭാവേ പരഹിതപടിപത്തിതോ, നിദ്ദോസതായ ച സേട്ഠാ വിഹാരാതി ചതസ്സോ അപ്പമഞ്ഞാ ബ്രഹ്മവിഹാരാ, ചതസ്സോ ഫലസമാപത്തിയോ അരിയവിഹാരാ “ആരകാ കിലേസേഹി അരിയാനം വിഹാരാ”തി. ചതസ്സോ ആരൂപസമാപത്തിയോ ആനേഞ്ജവിഹാരാ , സതിപി ദേവുപപത്തിസംവത്തനികകുസലസമാപത്തിഭാവേ ആനേഞ്ജസന്തതാഹി ലോകിയേസു സിവാപ്പത്തിതോ.

അധികരണഭേദേനാതി വത്ത്വഭേദേന.

യം അഭിണ്ഠം ന പവത്തതി, തം അച്ഛരിയന്തി ദസ്സേതും “അന്ധസ്സ...പേ... ഉപ്പജ്ജനക”ന്തി വുത്തം. അധിതിട്ഠതി സീലാദി ഏതേന സച്ചേന, ഏതഥ വാ സച്ചേ നിമിത്തഭൂതേ, അധിട്ഠാനമത്തമേവ വാ തം സച്ചന്തി ഏവം കരണാധികരണഭാവത്വാ പച്ചയവസേന വേദിതബ്ബാ സമാനാധികരണസമാസപക്ഖേ. തഥാ അത്തപദത്ത്വസമാസപക്ഖേ. ഇതരസ്ഥിം പന സമാസേ കരണാധികരണത്വാ ഏവ, തേ ച ഖോ സീലാദിവസേന ച വേദിതബ്ബാ. സുഖന്തി ത്യാനവിപസ്സനാമഗ്ഗഫലനിബ്ബാനസുഖം. ലോകിയവിപാകസുഖന്തി ലബ്ഭതേവ. “നാത്തത്ര ബോജ്ജയാ...പേ... പാണിന”ന്തി (സം° നി° ൧. ൯൮) ഹി ഇമായ ഗാമായ സങ്ഗഹിതാ അനത്തപരിഹാരമുഖേന സത്താനം അഭയാ നിബ്ബാനസമ്പത്തിസുഖാവഹാ ചത്താരോ ധമ്മാ ഇയ “സുഖഭാഗിയാ”തി വുത്താതി. അനവസേസപരിയാദാനതോതി ഫരണവസേന അനവസേസഗൃഹണതോ.

പഠമസ്സ സതിപട്ഠാനസ്സ പഠമപടിപദാവസേന പവത്തസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഏവം സേസേസുപി. “യഥാ ഹീ”തിആദിനാ യഥാവുത്തപടിപദാസതിപട്ഠാനാനം നാനന്തരിയകതം ഉപമായ വിഭാവേതി. സതിപി ച സബ്ബാഹി പടിപദാഹി സബ്ബേസം സതിപട്ഠാനാനം നിയമാഭാവേ നാനന്തരികഭാവേന ദേസനാക്കമേനേവേത്ഥ നേസം അയമനുക്കമോ കതോതി വേദിതബ്ബോ. അഥ വാ കായവേദനാസു സുഭസുഖസത്താനം ദുബ്ബിനിവേഠിയതായ അസുഭദുക്ഖാനുപസ്സനാനം കിച്ചസിദ്ധിതോ പുരിമേന പടിപദാഭയേന പുരിമം സതിപട്ഠാനഭയം യോജിതം തദഭാവതോ. ഇതരേന ഇതരം. താനി ഹി പുരിമേസു സതിപട്ഠാനേസു കതകമ്മസ്സ ഇച്ഛിതബ്ബാനി. അഥ വാ യഥാ തണ്ഠാചരിതദിട്ഠിചരിതാനം മന്ദതികഖപത്താനം വസേന ചതസ്സോ പടിപദാ യോജിതാ, ഏവം ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി സമ്ഭവന്തിതി ദസ്സേതും പടിപദാസതിപട്ഠാനാനം അയമനുക്കമോ കതോ.

“തഥാ”തി ഇമിനാ യഥാ സമാനപടിപക്ഖതായ പഠമസ്സ സതിപട്ഠാനസ്സ ഭാവനാ പഠമസ്സ ത്യാനസ്സ വിസേസാവഹാ, ഏവം പീതിസഹഗതാദിസമാനതായ ദുതിയസതിപട്ഠാനാദിഭാവനാ ദുതിയജ്ജ്യാനാദീനം വിസേസാവഹാതി ഇമമത്ത്വം

ഉപസംഹരതി. പീതിപടിസംവേദനാദീതി ആദിസദ്ദേന സുഖപടിസംവേദനം, ചിത്തസഞ്ചാരപടിസംവേദനം, പസ്സമ്ഭനഞ്ച സഞ്ഗണ്ഹാതി. ചിത്തസ്സ അഭിപ്പമോദനഗൃഹണഞ്ചേതമ നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ച പടിസംവേദനസമാദഹനവിമോചനാനസി വസേന പവത്തിയാ ഇച്ഛിതഞ്ചത്താ. അനിച്ഛവിരാഗാദീതി ആദിസദ്ദേന നിരോധപടിനിസ്സഗ്ഗാ സഞ്ഗണ്ഹാതി.

രൂപാവചരസമാപത്തിനന്തി ഏതമ പടിലദ്ധമത്തം പഠമജ്ജ്യാനം പഠമജ്ജ്യാനസമാപത്തിയാ പഗുണവസീഭാവപാദനസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, ന ഇതരാസം. ഇതരാസം പന അധിട്ഠാനഭാവേന പരമ്പരായ പച്ചയോ ഹോതീതി വേദിതഞ്ചം. ബ്യാപാദവിഹിംസാവിതക്കഅരതിരാഗാ ബ്യാപാദവിതക്കാദയോ. സുഖേനാതി അകിച്ഛേന, അകസിരേനാതി അത്ഥോ.

ദിബ്ബവിഹാരാദികേ ചത്താരോ വിഹാരേ പദട്ഠാനം കത്വാ നാനാസന്താനേസു ഉപ്പന്നായ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ യമാക്കമം അനുപ്പന്നാകുസലാനുപ്പാദനാദിവസേന പവത്തവിസയം സന്ധായ പാളിയം “പഠമോ വിഹാരോ ഭാവിതോ ബഹുലീകതോ”തിആദി വുത്തം. സമ്മപ്പയാനസദിസഞ്ഛേതമ സമ്മപ്പയാനം വുത്തം. അരിയവിഹാരേ ച ഹേട്ഠീമേ നിസ്സായ ഉപരിമഗ്ഗാധിഗമായ വായമന്തസ്സ അയം നയോ ലബ്ഭതി. മഗ്ഗപരിയാപന്നസ്സേവ വാ സമ്മപ്പയാനസ്സ നാനാസന്താനികസ്സ യമാവുത്തവിപസ്സനാഗമനേന തത്ത്വംകിച്ചാദികസ്സ വസേനേതം വുത്തം. സക്കാ ഹി വിപസ്സനാഗമനേന സദ്ധിന്ദ്രിയാദിതിക്ഖതാവിസേസോ വിയ വീരിയസ്സ കിച്ചവിസേസവിസയോ മഗ്ഗോ വിത്താതും.

തഥാ സിഖാപ്പത്തഉപേക്ഖാസതിപാരിസുദ്ധിദിബ്ബവിഹാരം നിസ്സായ ഉപ്പന്നം പഠമം സമ്മപ്പയാനം മാനപ്പഹാനം ഉക്കംസേതി, ബ്രഹ്മവിഹാരസന്നിസ്സയേ ഉപ്പന്നം ദുതീയം സമ്മപ്പയാനം കാമാലയസമുഗ്ഘാതം, അരിയവിഹാരസന്നിസ്സയേന ഉപ്പന്നം തതീയം സമ്മപ്പയാനം അവിജ്ജാപഹാനം, സന്തവിമോക്ഖസന്നിസ്സയേന ഉപ്പന്നം ചതുതമം സമ്മപ്പയാനം ഭവുപസമം ഉക്കംസേതീതി ദസ്സേതും “പഠമം സമ്മപ്പയാന”തിആദി വുത്തം.

പഹീനമാനോ ന വിസംവാദേയ്യാതി മാനപ്പഹാനം സച്ചാധിട്ഠാനം വഡ്ഢേതി വിസംവാദനനിമിത്തസ്സേവ അഭാവതോ. അപ്പഹീനമാനോ ഹി മാനനിസ്സയേന കിഞ്ചി വിസംവാദേയ്യേ. കാമാലയേ, ദിട്ഠാലയേ ച സമുഗ്ഘാദിതേ ചാഗപടിപക്ഖസ്സ അവസരോ ഏവ നത്ഥീതി ആലയസമുഗ്ഘാതോ ചാഗാധിട്ഠാനം വഡ്ഢേതി. അവിജ്ജായ സമുച്ഛിന്നായ പത്താബുദ്ധിയാ പരിബന്ധോവ നത്ഥി, ഭവസഞ്ചാരേസു ഓസ്സട്ഠേസു അഭവുപസമസ്സ ഓകാസോവ നത്ഥീതി മാനപ്പഹാനാദയോ സച്ചാധിട്ഠാനാദികേ സംവഡ്ഢേന്തിതി ദസ്സേതും “മാനപ്പഹാന”തിആദി വുത്തം.

അവിസംവാദനസീലോ ധമ്മച്ഛന്ദബഹുലോ ഛന്ദാധിപതേയ്യം സമാധിം നിബ്ബത്തേതി. ചാഗാധിമുത്തോ നേക്ഖമ്മജ്ജ്യാസയോ അകോസജ്ജബഹുലതായ വീരിയാധിപതേയ്യം, ഞാണുത്തരോ ചിത്തം അത്തനോ വസേ വത്തേന്തോ ചിത്താധിപതേയ്യം, വുപസന്തസഭാവോ ഉപസമഹേതുഭൂതായ വീമംസായ വീമംസയതോ വീമംസാധിപതേയ്യം സമാധിം നിബ്ബത്തേതിതി സച്ചാധിട്ഠാനാദിപാരിസുദ്ധിഛന്ദസമാധിആദിനം പാരിപൂരിയാ സംവത്തതീതി ദസ്സേതും “സച്ചാധിട്ഠാനം ഭാവിത”തിആദി വുത്തം.

ധമ്മച്ചന്ദ്രബഹുലോ ഛന്ദസമാധിർഹി റിതോ ഇട്ഠാനിട്ഠഛരളാരമ്മണാപാതേ അനവജ്ജസേവീ ഹോതി. ആരദ്ധവീരിയോ വീരിയസമാധിർഹി റിതോ സംകിലേസപക്ഖസ്സ സന്തപനവസേനേവ പുണ്ണം പരിപൂരേതി. ചിത്തം അത്തനോ വസേ വത്തേന്തോ ചിത്തസമാധിർഹി റിതോ പത്തായ ഉപകാരാനുപകാരകേ ധമ്മേ പരിഗുൺഹന്തോ ബുദ്ധിം ഫാതിം ഗമിസ്സതി. വീമംസാസമാധിർഹി റിതോ ധമ്മവിചയബഹുലോ ഉപധിപടിനിസ്സഗ്ഗാവഹമേവ പടിപത്തിം ബ്രൂഹേതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ഛന്ദസമാധി ഭാവീതോ”തിആദി വുത്തം.

ഭൂരാഭൂരപച്ചത്ഥികനിവാരണേ ബഹുപകാരോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ മേത്തായ വിസേസുപ്പത്തിഹേതുതോ മേത്തം വഡ്ഡേതി. തപേന സംകിലേസധമ്മേ വിക്ഖമ്ഭേന്തോ വീരിയാധികോ പരദുക്ഖാപനയനകാമതം സാഹത്ഥികം കരോതീതി തപോ കരുണം സംവഡ്ഡേതി. പത്താ പരിയോദാപിതാ സാവജ്ജാനവജ്ജധമ്മേ പരിഗുൺഹന്തീ പഹാസനിപാതതോ മുദിതം രക്ഖന്തീ പരിബ്രൂഹേതി. ഉപധിനിസ്സഗ്ഗോ പക്ഖന്ദോ നിന്നപോണപബ്ഭാരോവ സമ്മദേവ സത്തസഖ്വാദേസു ഉദാസിനോ ഹോതിതി സോ ഉപേക്ഖാവിഹാരം പരിവഡ്ഡേതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ഇന്ദ്രിയസംവരോ ഭാവീതോ”തിആദി വുത്തം. തേനാഹ “യോ യസ്സ വിസേസപച്ചയോ, സോ തം പരിപൂരേതീതി വുത്തോ”തി.

വൃ൧. ദിസാഭാവേനാതി നയാനം ദിസാഭാവേനാതി യോജേതബ്ബം. അത്ഥോപിസ്സ പുണ്ണേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. യേന ചതുക്കേന യസ്സ രാഗചരിതാദിപുഗ്ഗലസ്സ വോദാനം വിസുദ്ധി. യഥാ അപരിഞ്ഞാതാ, അപ്പഹീനാ ച പഠമാഹാരവിപല്ലാസാദയോ രാഗചരിതാദിനം പുഗ്ഗലാനം ഉപക്കിലേസാ, ഏവം പഠമപടിപദാദയോ ഭാവീതാ ബഹുലീകതാ നേസം വിസുദ്ധിയോ ഹോന്തീതി വുത്തനയാനുസാരേന സക്കാ വിഞ്ഞാതുന്തി ആഹ “ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവാ”തി.

അഥ വാ പുരിമാഹി ദീഹി പടിപദാഹി സിജ്ജത്ഥമാനാ വിപസ്സനാ അത്തനോ കിച്ചവുത്തിസഖ്വാതം പവത്തിദുക്ഖമ്പി സഖ്ഗൺഹന്തീ ദുക്ഖാനുപസ്സനാബാഹുല്ല്യവിസേസതോ ദുക്ഖലക്ഖണം പടിവിജ്ജത്ഥന്തീ “അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ. തതിയായ പടിപദായ സിജ്ജത്ഥമാനാ സുഖപ്പവത്തികതായ സമ്മദേവ സന്തതിഘനം ഭിന്ദിത്വാ അനിച്ഛലക്ഖണം വിഭാവേന്തീ “അനിമിത്തം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ. ചതുത്ഥായ പന പടിപദായ സിജ്ജത്ഥമാനാ സുഖപ്പവത്തികതായ, വിസദഞ്ഞാണതായ ച സമൂഹകിച്ചാരമ്മണഘനം ഭിന്ദിത്വാ സമ്മദേവ അനത്തലക്ഖണം വിഭാവേന്തീ “സുത്തതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ.

തഥാ കായവേദനാനുപസ്സനാ വിസേസതോ ദുക്ഖലക്ഖണം വിഭാവേന്തീ, ചിത്താനുപസ്സനാ അനിച്ഛലക്ഖണം, ധമ്മാനുപസ്സനാ അനത്തലക്ഖണന്തി താ യഥാക്കമം “അപ്പണിഹിതാദിവിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ.

സപ്പീതികതായ അസ്സാദാനി പഠമദുതിയജ്ജത്ഥാനാനി വിരജ്ജനവസേന വിസേസതോ ദുക്ഖതോ പസ്സന്തിയാ വിപസ്സനായ വസേന “അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താനി. തതിയം സന്തസുഖതായ ബാഹിരകാനം നിച്ഛാഭിനിവേസവത്ഥുഭൂതം സഭാവതോ “അനിച്ഛ”ന്തി പസ്സന്തിയാ വിപസ്സനായ

വസേന “അനിമിത്തം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്തം. ചതുത്ഥം ഉപക്കിലേസവിഗമാഭീഹി പരിസുദ്ധം സുസമാഹിതം യഥാ പരേസം, ഏവം അത്തനോ ച യഥാഭൂതസഭാവാവബോധഹേതുതായ സമ്മദേവ “സുത്തം”ന്തി പസ്സന്തിയാ വിപസ്സനായ വസേന “സുത്തം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്തം.

ഏവം വിഹാരാനം വിപസ്സനാവസേനേവ വിമോക്ഖമുഖതാ, തത്ത്വ “ഭിണ്ണബ്രഹ്മവിഹാരാനം സന്തസുഖതായ അസ്സാദനീയതാ”തിആദിനാ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖതാ യോജേതബ്ബാ. അരിയവിഹാരസ്സ പത്താധികത്താ വിസേസതോ അനത്താനുപസ്സനാസന്നിസ്സയതായ സുത്തതവിമോക്ഖതാ. ആനേഞ്ജവിഹാരസ്സ സന്തവിമോക്ഖതായ അനിച്ഛലക്ഖണ്ഡപ്പടിവേധസ്സ വിസേസപച്ചയസഭാവതോ അനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖതാ യോജേതബ്ബാ.

തഥാ പുരിമാനം ദിന്നം സമ്മപ്പധാനാനം സംകിലേസവിസയത്താ കിലേസദുക്ഖവിതിക്കമസ്സ ദുക്ഖാനുപസ്സനാബാഹുല്ല്യത്താ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖതാ. തതിയസ്സ അനുപന്നകുസലുപ്പാദനേന ധമ്മാനം ഉദയവയവന്തതാവിഭാവനതോ അനിച്ഛലക്ഖണം പാക്കടന്തി അനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖതാ. ചതുത്ഥസ്സ ഉപ്പന്നാനം റിതത്തം ബ്യാപാരാപജ്ജനേന ധമ്മാനം അവസവത്തിതാഭീപനതോ അനത്തലക്ഖണം സുപാക്കടന്തി സുത്തതവിമോക്ഖമുഖതാ.

മാനപ്പഹാനാലയസമുഗ്ഘാതാനം സഹായതണ്ഹാപഹാനതായ തണ്ഹാപണിധിവിസോധനതോ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖതാ. അവിജ്ജാപഹാനസ്സ പത്താകിച്ചാധികതായ സുത്തതവിമോക്ഖമുഖതാ. ഭവുപസമസ്സ സഞ്ചാരനിമിത്തപടിപക്ഖതായ അനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖതാ.

പകതിയാ ദുക്ഖസഭാവേ സഞ്ചാരേ ഞാണസച്ചേന അവിസംവാദേനോ ദുക്ഖതോ ഏവ പസ്സതി, ചാഗാധിവിമുത്തതായ തണ്ഹം വിദുരീകരോനോ രാഗപ്പണിധിം വിസോസേതീതി പുരിമം അധിട്ഠാനദ്വയം “അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്തം. ഇതരസ്സ പന അധിട്ഠാനദ്വയസ്സ സുത്തതാനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖതാ വുത്തനയാ ഏവ.

ഛന്ദാധിപതേയ്യാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ വിസേസതോ ധമ്മച്ഛന്ദവതോ നേക്ഖമ്മവിതക്കബഹുലസ്സ ഹോതി, വീരിയാധിപതേയ്യാ പന കാമവിതക്കാദികേ വിനോദേന്തസ്സാതി തദുഭയം നിസ്സായ പവത്താ വിപസ്സനാ വിസേസതോ രാഗാദിപ്പണിധീനം വിസോസനതോ “അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ. ചിത്താധിപതേയ്യാ , വീമംസാധിപതേയ്യാബ്ബ നിസ്സായ പവത്താ യഥാക്കമം അനിച്ഛാനത്താനുപസ്സനാബാഹുല്ല്യതോ “അനിമിത്തം വിമോക്ഖമുഖം, അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി ച വുത്താ.

അഭിജ്ഞാവിനയനോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ, കാമസങ്കപ്പാദിവിനോദനോ തപോ ച വുത്തനയേനേവ പണിധിപടിപക്ഖതോ അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖം, ബുദ്ധി അനത്താനുപസ്സനാനിമിത്തം, ഉപധിപടിനിസ്സഗ്ഗോ നിമിത്തഗ്ഗാഹപടിപക്ഖോതി തദുഭയസന്നിസ്സയാ വിപസ്സനാ യഥാക്കമം “സുത്തം, അനിമിത്തം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ.

ആസന്നപച്ചത്മികരാഗം പടിബാഹന്തീ മേത്താ രാഗപണിധിയാ പടിപക്ഖോ, കരുണാ പരദുക്ഖാപനയനാകാരവുത്തികാ ദുക്ഖസഹഗതായ ദുക്ഖാസുപസ്സനായ വിസേസപച്ചയോതി തദുഭയസന്നിസ്സയാ വിപസ്സനാ “അപ്പണിഹിതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താ. മുദിതാ സത്താനം മോദഗുഹണബഹുലാ തദനിച്ചതാദസ്സനതോ അനിച്ചാസുപസ്സനായ വിസേസപച്ചയോതി തന്നിസ്സയാ വിപസ്സനാ അനിമിത്തം വിമോക്ഖമുഖം. ഉപേക്ഖാ ഞാണകിച്ചാധികതായ അനത്താസുപസ്സനായ വിസേസപച്ചയോതി തന്നിസ്സയാ വിപസ്സനാ “സുത്തതം വിമോക്ഖമുഖ”ന്തി വുത്താതി ഏവമേത്ഥ പവത്തിആകാരതോ വിപസ്സതോ നിസ്സയതോ, കിച്ചതോ ച ഭിന്ദിതാ വിമോക്ഖമുഖാനി യോജിതാനീതി.

സമതിക്കമനം പരിഞ്ഞാപഹാനഞ്ച. സപരസന്താനേതി അത്തനോ, പരേസഞ്ച സന്താനേ, തേന കായികോ, വാചസിക്കോ ച വിഹാരോ “വിക്ഖീളിത”ന്തി വുത്തോതി ദസ്സേതി “വിവിധോ ഹാരോ”തി കത്വാ. തസ്സ പന വിഭാവനാ ഇയ അധിപ്പേതാ നയസ്സ ഭൂമിഭാവതോ. യേന പടിപക്ഖഭാവേന. തേസം പടിപക്ഖഭാവോതി തേസം ആഹാരാദീനം പടിപക്ഖഭാവോ പഹാതഞ്ചഭാവോ പടിപദാദീനം പടിപക്ഖഭാവോ പഹായകഭാവോതി യോജേതഞ്ച. തത്ഥ പടിപദാഗുഹണേന വിപസ്സനാ കമിതാ. വിപസ്സനാ ച ചത്താരോ ആഹാരേ പരിജാനന്തീ തപ്പടിബദ്ധശരണരാഗം പജഹതീതി ഉജുകമേവ തേസം പടിപക്ഖതാ, ഏവം ത്യാനാദിനമ്പി ഉപാദാനാദിപടിപക്ഖതാ വേദിതഞ്ചാ തദുപദേസേന വിപസ്സനായ കമിതത്താ. വിപല്ലാസസതിപട്ഠാനാനം പടിപക്ഖഭാവോ പാകടോ ഏവ. ത്തി സീഹവിക്ഖീളിതം. വീസതിയാ ചതുക്കേഹി വിസഭാഗതോ വിത്ഥാരേന വിഭുത്തന്തി തീഹി പദേഹി സങ്ഗഹേത്വാ കമികത്താ വുത്തം “സങ്ഖേപേന ദസ്സേനോ”തി.

ഇന്ദ്രിയാനന്തി സദ്ധാദിഇന്ദ്രിയാനം. ദസന്നം ചതുക്കാനം നിദ്ധാരണാതി യോജനാ.

വുവ. നിഗുച്ഛതീതി നിക്ഖമതി. തതോ നിദ്ധാരേത്വാ വുച്ചമാനോ ഹി നിഗുച്ഛന്തോ വിയ ഹോതീതി. ചത്താരോ പുഗുലേതി “തണ്ഹാചരിതോ മനോ”തിആദിനാ (നേത്തിം ന്ന) വുത്തേ ചത്താരോ പുഗുലേ. പുഗുലാധിട്ഠാനേന ചേത്ഥ ധമ്മോ വുത്തോതി ആഹ “ഭൂമിം നിദ്രിസിത്വാ”തി. തതോ ഏവാതി യഥാവുത്തപുഗുലചതുക്കതോ ഏവ. ഇതരത്ഥാപീതി “സുഖായ...പേ... പുഗുലാ”തി ഏത്ഥാപി. സാധാരണായാതി പഠമചതുത്ഥാഹിപി വിമിസ്സായ. യഥാവുത്താസൂതി ദുതിയതതിയാസു.

ഹേട്ഠാതി ദേസനാഹാരവിഭുഗവിചയഹാരസമ്പാതവണ്ണാസു.

ഏസേവ നയോതി കുസലമൂലാദിദാദസതികസങ്ഗഹോ അനവജ്ജപക്ഖോ. “വോദായതി സുജ്ഞതി ഏതേനാതി വോദാന”ന്തി (നേത്തിം അട്ഠം ൧൧) വം നേതഞ്ചതം സന്ധായാഹ.

യഥാ ഹാരഉദ്ദേശോ കതോ, ഏവം നയാനം അകരണേ കാരണം, പയോജനഞ്ച വിഭാവേതുകാമോ “കസ്ഥാ പനാ”തിആദിമാഹ. നയേഹി നയന്തരേഹി. സമ്ഭവദസ്സനത്ഥന്തി ഉപപത്തിദസ്സനത്ഥം. തത്ഥ സമ്ഭവോ അനുദ്ദേസക്കമേന നിദ്രിസനേ കരണം ദസ്സനം പയോജനം. യദി ഹി ഇമേ നയാ

ഉപ്പത്തിട്ഠാനവസേന അസംകിണ്ണ ഭവേയ്യും, ഹാരാ വിയ ഉദ്ദേസാനുക്കമേനേവ നിദ്രിസിതഞ്ചാ സിയും. തമാ ഹി വുത്തം ഹാരാനം ഉദ്ദേസാവസാനേ “ഏതേ സോളസ ഹാരാ പകിത്തിതാ അത്ഥതോ അസംകിണ്ണ”തി (നേത്തിം ൧).

യസ്മാ പനേതേ മൂലപദേഹി മൂലപദന്തരനിദ്ധാരണേന അത്തമത്തം തേ നിഗുച്ഛന്തി, തസ്മാ ഏകസ്ഥിം നിദ്രിട്ഠേ ഇതരോപി അത്ഥതോ നിദ്രിട്ഠോയേവ നാമ ഹോതീതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദസ്സനത്ഥം “ഉദ്ദേസാനുക്കമേന നിദ്രേസോ ന കതോ”തി.

ഇദാനി തമേവ സങ്ഖേപേന വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരേന ദസ്സേതും “പഠമനയതോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തണ്ഹാദിട്ഠിചരിതവസേന ദിധാ പുഗുലേ വിഭജിത്വാ തേസം വസേന നന്ദിയാവട്ടനയം നീഹരിത്വാ പുന തേ ഏവ തണ്ഹാദിട്ഠിചരിതേ ചതുപ്പടിപദാവിഭാഗേന വിഭജിത്വാ സീഹവിക്ഖിളിതസ്സ നയസ്സ സമ്ഭവോ ദസ്സിതോ, തേ ഏവ ചതുപ്പടിപദാഭേദഭിന്നേ പുഗുലേ പുന ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിവിഭാഗേന തിധാ വിഭജിത്വാ തിപുക്ഖലസ്സ നയസ്സ സമ്ഭവോ ദസ്സിതോ. തം സന്ധായാഹ “പഠമനയതോ...പേം... നിദ്രിട്ഠോ”തി.

യസ്മാ സുഭസുഖസത്താഹി ലോഭോ, നിചുസത്തായ ദോസോ “ഇമിനാ മേ അനത്ഥോ കതോ”തി ആഘാതുപ്പത്തിതോ , അത്തസത്തായ മോഹോ ഗഹിതോ ഹോതി. തമാ അസുഭസത്താദീഹി അലോഭാദയോ, തസ്മാ ധമ്മാധിട്ഠാനവസേന തതിയനയതോ ദുതിയനയസ്സ സമ്ഭവോ. യസ്മാ പന ലോഭേ സതി സമ്ഭവതോ ലോഭഗുഹണേനേവ ദോസോ ഗയ്ഹതി. ലോഭോ ച തണ്ഹാ, മോഹോ അവിജ്ജാ, തപ്പടിപക്ഖതോ അലോഭാദോസേഹി സമമോ ഗയ്ഹതി, അമോഹേന വിപസ്സനാ, തസ്മാ ധമ്മാധിട്ഠാനവസേനേവ ദുതിയനയതോ പഠമനയസ്സ സമ്ഭവോതി ഇമം വിസേസം ദീപേതും ഉദ്ദേസാനുക്കമേന നിദ്രേസോ ന കതോതി ദസ്സേന്തോ “ധമ്മാധിട്ഠാനവസേന പനാ”തിആദിമാഹ.

തേനേവാതി തതിയനയതോ ദുതിയനയസ്സ വിയ ദുതിയനയതോ പഠമനയസ്സപി സമ്ഭവതോ. ഏവം പാളിയം പുഗുലാധിട്ഠാനവസേന ആഗതം നിസ്സായ അട്ഠകമായം ധമ്മാധിട്ഠാനവസേനേവ നയനിഗുമോ നിദ്ധാരിതോതി അയമേവ വിസേസോ. യദിഏവന്തി പാളിയം ആഗതപ്പകാരതോ അത്തേനപി പകാരേന നയാ നിദ്ധാരേതഞ്ചാ, ഏവം സന്തേ യഥാ പുഗുലാധിട്ഠാനവസേന പഠമനയതോ തതിയനയസ്സ, തതിയനയതോ ദുതിയനയസ്സ സമ്ഭവോ ദസ്സിതോ, ഏവം ധമ്മാധിട്ഠാനവസേനേവ പഠമനയതോ തതിയനയദുതിയനയാനം, ധമ്മാധിട്ഠാനവസേനേവ ദുതിയനയതോ തതിയനയസ്സ സമ്ഭവോ ദീപേതഞ്ചോതി ഇമമത്ഥമാഹ “ഭേ ഹുത്ഥാ...പേം... സിയാ”തി.

തത്ഥ നയോതി പച്ഛാ വുത്തദുതിയനയോ. അത്ഥതോതി അത്ഥാപത്തിതോ, അത്ഥതോ ലബ്ധമാനത്താ ഏവ സരൂപേന ന കമിതോതി അത്ഥോ. ഇദാനി തം അത്ഥാപത്തിം ഏകന്തികം കത്വാ ദസ്സേതും “യസ്മാ”തിആദി വുത്തം. അനുപ്പവേസോ ഇച്ഛിതോ തന്തനയമൂലപദാനം നയന്തരമൂലപദേസു സമവരുജ്ജന്തോ. തമാ ഹി “യത്ഥ സഞ്ചോ അകുസലപക്ഖോ സങ്ഗഹം സമോസരണം ഗച്ഛതി, യത്ഥ സഞ്ചോ കുസലപക്ഖോ സങ്ഗഹം സമോസരണം ഗച്ഛതി”തി (നേത്തിം ൩) ച വുത്തം. അയഞ്ച അത്ഥോതി “നയാനം

അഞ്ഞമഞ്ഞഅനുപ്പവേസോ നിഗ്ഗമോ”തി അയം ദുവിധോ അത്ഥോ. പിടകാനം അത്ഥകമനം പേടകം, സോ ഏവ ഉപദേശോതി പേടകോപദേശോ, ഉപദേശഭൂതാ പരിയത്തിസംവണ്ണാതി അത്ഥോ.

ആദിതോ പടായാതി നയാനം അഞ്ഞമഞ്ഞഅനുപ്പവേസനിഗ്ഗമമത്തമേവ അവിഭാവേത്യാ നയവിചാരസ്സ പഠമാവയവതോ പഭൂതി വിഭാവനാ ദീപനാ പകാസനാ.

ദോസദിട്ഠിതി അപ്പസ്സാദതാദിദോസഗാഹികദിട്ഠീ, ദോസദസ്സിനോതി അത്ഥോ. തേ ഹി അസമുഹതാനുസയാ, കാമേസു ച ആദിനവദസ്സിനോ. ഇദഞ്ചി നേസം അങ്ഗദ്വയം അത്തകിലമമാനുയോഗസ്സ കാരണം വുത്തം. നത്ഥി അത്ഥോതി യോ രാഗാഭിഭൂതേഹി അന്ധബാലേഹി പരികപ്പിതോ ദിട്ഠധമ്മികോ കാമേഹി അത്ഥോ, സോ മധുബിന്ദുഗിദ്ധസ്സ മധുലിത്തസത്ഥയാരാവലേഹനസദിസോ അപ്പസ്സാദോ ബഹുദുക്ഖോ ബഹുപായാസോ ബഹുആദിനവോ സവിഘാതോ സപരിളാഹോ സമ്പരായികോ തഥേവാതി സബുദാപി വിത്തുജാതികസ്സ കാമേഹി പയോജനം ന വിജ്ജതി. അനജ്ഞോസിതാതി അനഭിഭൂതാ വിഹരന്തി. തേന വുച്ചതി സുഖാ പടിപദാതി തേന മന്ദകിലേസഭാവേന തേസം പുഗ്ഗലാനം അകിച്ഛേന സിജ്ജമാനാ വിപസ്സനാ പടിപദാ “സുഖാ പടിപദാ”തി വുച്ചതി. അജ്ഞോസിതാതി അഭിനിവിട്ഠാ. ഇമേ സബ്ബേ സത്താതി ഇമേ തണ്ഹാദിട്ഠിചരിതഭാവേന ദിധാ വുത്താ അപരിമാണപ്പഭേദാ സബ്ബേപി പടിപജ്ജന്താ സത്താ.

സുഖേന പടിനിസ്സജ്ജന്തിതി കിലേസേ അകിച്ഛേന പജ്ജഹന്തി. “ഇമാ ചതസ്സോ പടിപദാ”തിആദി പടിപദാനം ഏത്താവതായം, വിസയഭാവകിച്ചേസു ച ബുഭിചാരാഭാവദസ്സനം. അയം പടിപദാതി നിഗമനം, അയം പടിപദാ യായ വസേന സീഹവിക്ഖിളിതസ്സ നയസ്സ ഭൂമിദസ്സനത്ഥം ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ നിദ്ധാരിതാതി അധിപ്പായോ. ചതുക്കമഗ്ഗേന കിലേസേ നിദ്രിസതീതി അനന്തരം വക്ഖമാനേന ആഹാരാദിചതുക്കമഗ്ഗേന ദസവത്ഥുക്കേ കിലേസസമുഹേ നിദ്രിസതി. ചതുക്കമഗ്ഗേന അരിയധമ്മേസു നിദ്രിസിതബ്ബാതി തപ്പടിപക്ഖേന പടിപദാദിചതുക്കമഗ്ഗേന അരിയധമ്മേസു ബോധിപക്ഖിയേസു വിസയഭൂതേസു നിദ്ധാരേത്യാ കഥേതബ്ബാ.

ഇദഞ്ച പമാണം ചത്താരോ ആഹാരാതി ഇമേസം വിപല്ലാസാനം പവത്തിയാ പമാണം, യദിദം ചത്താരോ ആഹാരാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യാവദേവ ചത്താരോ ആഹാരാ പരിഞ്ഞം ന ഗച്ഛന്തി, താവദേവ ചത്താരോ വിപല്ലാസേ വിഭജന്തി. യാവദേവ ചത്താരോ വിപല്ലാസാ അപ്പഹീനാ, താവദേവ ചത്താരി ഉപാദാനാനി പരിബ്രൂഹന്തിതി. ഏവം സബ്ബത്ഥ യമാരഹം വത്തബ്ബം. തേനാഹ “ഏവം ഇമാനി സബ്ബാനി ദസ പദാനീ”തി. “യോജേതബ്ബാനീ”തി ച വചനസേസോ.

“അഭിജ്ജായ ഗന്ഥതീ”തി ഇമിനാ അഭിജ്ജായനമേവ ഗന്ഥനന്തി ദസ്സേതി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. പപഞ്ചേനോതി ദിട്ഠാഭിനിവേസം വിത്ഥാരേന്തോ.

വിപ്പടിസാരുപ്പത്തിഹേതുഭാവോ കിലേസാനം ആസവനന്തി ആഹ “ആസവന്തി”തി. കിം വിപ്പടിസാരാതി തേന കിലേസാനം വീതിക്കമവത്ഥും വദതി. യസ്ഥാ അപ്പഹീനാനുസയസ്സേവ വിപ്പടിസാരാ, ന ഇതരസ്സ, തസ്ഥാ “യേ

വിപ്പടിസാരാ, തേ അനുസയാ"തി വുത്തം. പദപയേനപി ഫലൂപചാരേന കാരണം വുത്തം.

പഠമേന പദേനാതി യമാവുത്തേസു ദസസു സുത്തപദേസു പഠമേന പദേന. പഠമായ ദിസായാതി തദത്ഥസഞ്ചാതായ സീഹവിക്ഖീളിതസ്സ സംകിലേസപക്ഖേ പഠമായ ദിസായ.

ഇതിതി ഏവം, വുത്തനയേനാതി അത്ഥോ. കൂസലാകുസലാനന്തി യമാവുത്തഅനവജ്ജസാവജ്ജയമ്മാനം. പക്ഖപടിപക്ഖവസേനാതി വോദാനപക്ഖതപ്പടിപക്ഖവസേന. യോജനാതി പഠമദിസാദിഭാവേന യുത്തേ കത്വാ മനസാനുപേക്ഖനാ. "മനസാ വോലോകയതേ"തി (നേത്തിം ൪) ഹി വുത്തം.

തസ്സാതി ദിസാലോകനസ്സ. സോതാപത്തിഫലാദീനം പരിയോസാനതാ ഇന്ദ്രിയവസേന വേദിതബ്ബാ. യേസഞ്ചി സദ്ധാദീനം ഇന്ദ്രിയാനം വസേന സതിപട്ഠാനാദീനി സിജ്ജന്തി, തേസം വസേന സോതാപത്തിഫലാദീനം പരിയോസാനതാ. തത്ഥ സോതാപത്തിഫലേ സദ്ധിന്ദ്രിയം പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി. സോതാപനോ ഹി സദ്ധായ പരിപൂരികാരി. സകദാഗാമിഫലേ വീരിയിന്ദ്രിയം പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി. സകദാഗാമി ഹി ആരദ്ധവീരിയോ ഉപരിമഗ്ഗാധിഗമായ. അനാഗാമിഫലേ സമാധിന്ദ്രിയം പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി. അനാഗാമി സമാധിസ്മിം പരിപൂരികാരി. അഗ്ഗഫലേ അരഹത്തേ സതിന്ദ്രിയഞ്ച പഞ്ചിന്ദ്രിയഞ്ച പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി. അരഹാ ഹി സതിവേപുല്ലപ്പത്തോ, പഞ്ചാവേപുല്ലപ്പത്തോ ചാതി.

അപരേ പനാഹു - സദ്ധാബലേന സുഭസഞ്ഞായ പഹാനം. സദുഹത്തോ ഹി പടിക്കുലമനസികാരേ കമ്മം കരോതി. വീരിയബലേന സുഖസഞ്ഞായ പഹാനം. വീരിയവാ ഹി സുഖസ്സാദം അഭിഭവിത്വാ യോനിസോമനസികാരമനുയുഞ്ജതി. സമാധിബലേന നിശ്ചസഞ്ഞായ പഹാനം. സമാഹിതോ ഹി സഞ്ചാരാനം ഉദയഞ്ചയം പരിഗൃഹ്ണന്തോ അനിശ്ചസഞ്ഞം പടിലഭതി. പഞ്ചാബലേന അത്തസഞ്ഞായ പഹാനം. പഞ്ചവാ ഹി സഞ്ചാരാനം അവസവത്തിതം സല്ലക്ഖേനോ അത്തസുഞ്ഞതം പടിവിജ്ജന്തി. സതി പന സബ്ബത്ഥാപി ഇച്ഛിതബ്ബാ. തേനാഹ "സതിം ച ഖ്യാഹം, ഭിക്ഖവേ, സബ്ബത്ഥികം വദാമി"തി (സം° നി° ൫.൨൩൪; മി° പ° ൨.൧.൧൩). ഏവം ചതുവിപല്ലാസപ്പഹായീനം ചതുന്നം ഇന്ദ്രിയാനം പാരിപൂരിട്ഠാനം ചത്താരി സാമത്തഫലാനി ചതുവിപല്ലാസമുഖാനം ചതുന്നം ദിസാനം പരിയോസാനാനി വുത്താനീതി.

"ലോഭോ അകുസലമൂല"ന്തിആദി ലോഭാദീനം ഹേതുഫലഭാവേന സമ്പയുത്തതായ ദസ്സനം.

തത്ഥ മനാപികേനാതി യേഭുയുവസേന വുത്തം. അമനാപികേനാപി ഹി ആരമ്മണേന വിപരിയേസവസേന ലോഭോ ഉപ്പജ്ജതി. മനാപികേനാതി വാ മനാപികാകാരേന. ഫസ്സവേദന്തുപവിചാരരാഗവിതക്കപരിളാഹാ സഹജാതാപി ലബ്ഭന്തി, അസഹജാതാപി. "ഉപ്പാദോ"തി ഏതേന ഉപ്പജ്ജമാനസഞ്ചാരഗുഹണന്തി "ഉപ്പജ്ജതീ"തി വുത്തം. ഉപ്പാദലക്ഖണസ്സേവ പന ഗഹണേ "ഉപ്പജ്ജതീ"തി ന വത്തബ്ബം സിയാ. ന ഹി ഉപ്പാദോ ഉപ്പജ്ജതി, രാഗജപരിളാഹഹേതുകതാ ച തേസം രാഗസ്സ തണ്ഹാസഭാവത്താ. തണ്ഹാ

ഹി ദുക്ഖസ്സ സമുദയോ, യം കിഞ്ചി സമുദയധമ്മം, സഞ്ചം തം ദുക്ഖന്തി. തമാ ച വുത്തം “തണ്ഹാസഹജാതവേദനായ പന ലോഭോ സഹജാതാദിപച്ചയേഹി ച പച്ചയോ”തി. ഏവം ഇട്ഠാരമ്മണേ ഉപ്പന്നലോഭസഹഗതസുഖവേദനായ ഉദയോ ഇധ “ഉപ്പാദോ സങ്ഖതലക്ഖണ്”ന്തി വുത്തോ, തസ്സാ വിപരിണാമോ “വിപരിണാമദുക്ഖതാ”തി. വിപരിണാമാവത്ഥാ ച ഉദയാവത്ഥം വിനാ ന ഹോതീതി സാ തം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജന്തി വിയ വുത്താ “ഉപ്പാദം...പേ... ദുക്ഖതാ”തി.

ഭോസോ അകുസലമൂലന്തിആദീസുപി വുത്തനയാനുസാരേണ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയം പന വിസേസോ - റിതസ്സ അത്തമത്തം നാമ ജരാ, തം നിസ്സായ ഭോമനസ്സസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ വുത്തം “റിതസ്സ...പേ... ദുക്ഖദുക്ഖതാ”തി. ഭോസജപരിഛാഹഹേതുകതാ ജരായ ഭോസബഹുലസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ നചിരേണ ജീരണതോ വേദിതബ്ബാ.

വയോതി സങ്ഖാരാനം നിരോധോ. അനിച്ഛതാവസേന ച സങ്ഖതയമ്മാനം സങ്ഖാരദുക്ഖതാതി വുത്തം “വയ...പേ... സങ്ഖാരദുക്ഖതാ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ “യദനിച്ചം തം ദുക്ഖ”ന്തി (സംഘം നിഘണ്ടു. ൩.൧൭, ൪൭, ൧൩; പടിം മഠം ൨.൧൦). മോഹജപരിഛാഹഹേതുകതാ വയലക്ഖണ്ഡേ യേഭുയേന സമ്മോഹനിമിത്തത്താ, മരണസ്സ അവിജ്ജാപച്ചയത്താ ച സംസാരപ്പവത്തിയാ വേദിതബ്ബാ.

അലോഭാദിനം പഞ്ഞാദിപാരിപൂരിഹേതുകതാ യഥാരഹം ഉപനിസ്സയകോടിസഹജാതകോടിയാ ച പച്ചയഭാവേന വേദിതബ്ബാ. സബ്ബേ ഹി കൂസലാ ധമ്മാ സബ്ബേസം കൂസലാനം ധമ്മാനം യഥാസമഭവം പച്ചയവിസേസാ ഹോന്തി ഏവാതി. അബ്ബാപാദവിതക്കസന്നിസ്സയോ ഉപവിചാരോ അബ്ബാപാദുപവിചാരോ. അവിഹിംസുപചാരേപി ഏസേവ നയോ.

അയം തിപുക്ഖലോ നാമ ദുതിയോ നയോ സദ്ധിം ദിസാലോകനനയേന നിദിട്ഠോതി വചനസേസോ. “ഇമേ ചത്താരോ”തിആദി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേനേവ നന്ദിയാവട്ടസ്സ നയസ്സ ഭൂമിദസ്സനത്ഥം ആരദ്ധം. ഇമേ യഥാവുത്തപടിപദാചതുകസ്സ വസേന ചതുബ്ബിയാ. വിസേസേനാതി ദിട്ഠിതണ്ഹാസന്നിസ്സയതാവിസേസേന. ദിട്ഠിചരിതോ ഹി തിക്ഖപഞ്ഞോ, മന്ദപഞ്ഞോ ച സുഖായ പടിപദായ വിപ്പാഭിഞ്ഞായ ച ദന്ധാഭിഞ്ഞായ ച നിയ്യാതീതി ദിധാ വുത്തോതി. തമാ തണ്ഹാചരിതോ ദുക്ഖായ പടിപദായ വിപ്പാഭിഞ്ഞായ ച ദന്ധാഭിഞ്ഞായ ച നിയ്യാതീതി ദിധാ വുത്തോതി ദസ്സിതോ ചായമത്ഥോ. തേനാഹ “ഭേ ഹോന്തി ദിട്ഠിചരിതോ ച തണ്ഹാചരിതോ ചാ”തി.

ചത്താരോ ഹുത്വാതി സീഹവിക്ഖിളിതസ്സ നയസ്സ ഭൂമിദസ്സനേ ചത്താരോ ഹുത്വാ റിതാ, ചതുപ്പടിപദാവസേന ചത്താരോ കത്വാ വുത്താതി അത്ഥോ. തയോ ഹോന്തിതി തിപുക്ഖലസ്സ നയസ്സ ഭൂമിദസ്സനേ ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിവസേന തയോ ഭവന്തി. തയോ ഹുത്വാതി തമാ തയോ ഹുത്വാ റിതാ തയോ കത്വാ കമിതാ. ഭേ ഹോന്തിതി ഇദാനി നന്ദിയാവട്ടസ്സ നയസ്സ ഭൂമിദസ്സനേ ഭേ ഭവന്തി. അജ്ജേയാസാനന്തി ദിട്ഠിഅജ്ജേയാസാനം. അഭിനിവേസോതി തണ്ഹാഭിനിവേസോ. അഹംകാരോതി അഹംമാനോ “അഹ”ന്തി വാ കരണം അഹംകാരോ. ദിട്ഠിമാനമത്തനാനം വസേന “അഹമസ്മി”തി സമനുപസ്സനാ മമംകാരോ, മമായനം തണ്ഹാഗ്ഗാഹോ.

ദസപദാനി “പഠമാ ദിസാ”തി കാതഞ്ചാനീതി നന്ദിയാവട്ടസ്സ നയസ്സ “പഠമാ ദിസാ”തി കരണീയാനി, “പഠമാ ദിസാ”തി വവത്ഥപേതഞ്ചാനീതി അത്ഥോ. സംഖിത്തേന...പേം... പക്ഖസ്സാതി അനേകപ്പഭേദസ്സപി കണ്ഹപക്ഖസ്സ സംകിലേസപക്ഖസ്സ അത്ഥം സംഖിത്തേന സഞ്ചേപേന പടിപക്ഖേ വത്തമാനേ വോദാനയമ്മേ ഉദീസ്സ ഞാപേന്തി പകാസേന്തി, പഠമാ കാതഞ്ചാതി യോജനാ. ദസ പദാനി ദുതിയകാനീതി തണ്ഹാദികാ ദസ കോട്ഠാസാ “ദുതിയാ ദിസാ”തി കാതഞ്ചാ. “സംഖിത്തേന...പേം... കണ്ഹപക്ഖസ്സാ”തി ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ബം.

യോനിസോതി ഉപായസോ. യോനിസോ മനസികാരോ അനിച്ഛാദിവസേന പഠമമനസികാരോ. പഞ്ഞാതി സുതചിന്താമയീ പഞ്ഞാ, ത്യാനാഭിഞ്ഞാ ച. നിബ്ബിദാതി നിബ്ബേധഞാണം. സോമനസ്സയമ്മുപസഞ്ഹിതം പമോദാദിസഹഗതം ചേതസികസുഖം.

കുസലപക്ഖേ ചാതി ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ, തേന ഉഭയപക്ഖതോ സമുച്ചയവസേന ചതസ്സോ ദിസാ, ന പച്ചേകന്തി ദസ്സേതി.

തേസന്തി തണ്ഹാദീനം, തണ്ഹായ, തണ്ഹാപക്ഖികാനഞ്ചാതി അത്ഥോ. സതിപി അനവസേസതോ രാഗേ പഹീയമാനേ അനവസേസതോ അവിജ്ജാപി പഹീയതേവ, രാഗസ്സ പന ചേതോവിമുത്തി ഉജുപടിപക്ഖോതി ദസ്സനത്ഥം “രാഗവിരാഗാ”തി വുത്തം. അവിജ്ജാവിരാഗാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അയഞ്ച അത്ഥോ “ആസവാന്നം ഖയാ അന്നാസവം ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തി”ന്തിആദിനാ (മം നിം ച.൪൩൮) ആഗതപാളിയാ അത്ഥവണ്ണനാവസേന വുത്താ, ഇയ പന “രാഗവിരാഗാ ചേതോവിമുത്തി സേക്ഖഫലം, അവിജ്ജാവിരാഗാ പഞ്ഞാവിമുത്തി അസേക്ഖഫല”ന്തിആദിനാ (നേത്തിം ൫൧) വേവചനസമാരോപണേ ആഗതത്താ പുരിമാ അന്നാഗാമിഫലം. തണ്ഹി കാമരാഗസ്സ ഉജുവിപച്ചനീകതോ സമാധിപാരിപൂരിയാവ വിസേസതോ “രാഗവിരാഗാ ചേതോവിമുത്തി”തി വുച്ചതി, പച്ഛിമാ അരഹത്തഫലം തണ്ഹായ, അവിജ്ജായ ച അനവസേസപ്പഹാനതോ, പഞ്ഞാപാരിപൂരിയാ ച “അവിജ്ജാവിരാഗാ പഞ്ഞാവിമുത്തി”തി വുച്ചതി.

തത്ഥാതി നന്ദിയാവട്ടനയേ. തേസൂതി “ചത്താരി പദാനീ”തി വുത്തേസു തണ്ഹാദീസു ചതുസു മൂലപദേസു. ഇയ സമോസരണന്തി സഞ്ഗഹോ വുത്തോ, സോ ച സഭാവതോ, സഭാഗതോ ച ഹോതീതി തണ്ഹാദീനി ചത്താരി ദസ്സേത്ഥാ “തേസു അട്ഠാരസ മൂലപദാനി സമോസരന്തി”തി വുത്തം. സമമം ഭജന്തി സഭാവതോ, സഭാഗതോ ചാതി അധിപ്പായോ. വിപസ്സനം ഭജന്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. നയാധിട്ഠാനാനം നയാധിട്ഠാനേ അനുപ്പവേസോ നയാനം നയേസു അനുപ്പവേസോ ഏവ നാമ ഹോതീതി ആഹ “തിപുക്ഖലോ...പേം... അനുപ്പവിസന്തി”തി.

അലോഭാമോഹപക്ഖം അഭജാപേത്ഥാ അദോസപക്ഖം ഭജാപേതബ്ബസ്സ നന്ദിയാവട്ടസീഹവിക്ഖീളിതമൂലപദസ്സ അഭാവതോ അദോസോ ഏകസുത്തകോടിയാ ഏകകോവ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അദോസോ അദോസോ ഏവാ”തി. ദോസോ ദോസോ ഏവാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സമോസരന്തി സഭാഗതോ ച സഭാവതോ ച സഞ്ഗഹം ഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ.

ഭൂമിഗോചരോതി ച മൂലപദാനി ഏവ സന്ധായ വദതി. ഏകേകം നയം അനുപവിസതി തന്തമൂലപദാനുപവേസതോ. കുസലേ വാ വിത്താതേ അകുസലോ പടിപക്ഖോ, അകുസലേ വാ കുസലോ പടിപക്ഖോ അന്വേസതിതഞ്ചോ സംവണ്ണിയമാനസുത്തപദാനുരൂപതോ ഉപപരിക്ഖിതഞ്ചോ. അന്വേസനാ ഉപപരിക്ഖാ “ദിസാലോകന”ന്തി വുച്ചതി. സോ നയോ നിദ്രിസിതഞ്ചോതി തമാ അന്വേസിതാ തേഹി ധമ്മേഹി ദിസാ വവത്ഥപേത്യാ സോ സോ നയോ നിദ്ധാരേത്യാ യോജേതഞ്ചോ. യമാ മൂലപദേസു മൂലപദാനം അനുപവേസോ സംവണ്ണിതോ, ഇമിനാവ നയേന മൂലപദതോ മൂലപദാനം നിദ്ധാരണാതി വേദിതഞ്ചാതി ദസ്സേന്തോ “യമാ ഏകമഹി...പേ... നിദ്രിസിതഞ്ചാനീ”തി ആഹ. “ഏകേകസ്ഥിത്വഹി”തിആദി കാരണവചനം.

തത്ഥ തത്ഥാതി ഏകേകസ്ഥിം നയേ. ഏകസ്ഥിം ധമ്മേ വിത്താതേതി തണ്ഹാദികേ ഏകസ്ഥിം മൂലപദധമ്മേ സരൂപതോ, നിദ്ധാരണവസേന വാ വിത്താതേ. സഞ്ചേ ധമ്മാ വിത്താതാ ഹോന്തിതി തദന്തമൂലപദഭൂതാ സഞ്ചേ ലോഭാദയോ വിത്താതാ നയസ്സ ഭൂമിചരണായോഗ്യതായ പകാസാ പാകാ ഹോന്തി . “ഇമേസ”തിആദി നയത്തയദിസാഭൂതധമ്മാനം മത്ഥകപാപനേന തിണ്ണം നയാനം കൂടഗ്ഗഹണം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

പുന “ഇമേസു”തിആദി കമ്മനയദ്വയസ്സ വിഭാഗവിഭാവനം, തം വിത്തേയമേവ.

നയസമുട്ഠാനവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാസനപട്ഠാനവാദവണ്ണനാ

വ്രന്. സങ്ഗഹവാദാദിസൂതി സങ്ഗഹവാദളഭേസനിഭേസവാദേസു. സരൂപതോ ന ദസ്സിതം, അത്ഥതോ പന ദസ്സിതമേവാതി അധിപ്പായോ. തമേവ ഹി അത്ഥതോ ദസ്സിനത്ഥം ഉദാഹരണഭാവേന നിക്ഖിപതി, യഥാ മൂലപദേഹി പട്ഠാനം നിദ്ധാരേതബ്ബന്തി. “അണ്ണമണ്ണസങ്ഗഹോ”തി ഇദം മൂലപദപട്ഠാനാനം അണ്ണമണ്ണതോ നിദ്ധാരേതബ്ബതായ കാരണവചനം “സതി അനുപ്പവേസേ തതോ വിനിഗ്ഗാമോ സിയാ”തി. പട്ഠാനന്തി ഏത്ഥ പ-ഇതി ഉപസഗ്ഗപദം, തം പന “വിഭത്തേസു ധമ്മേസു യം സേട്ഠം, തദുപാഗമു”ന്തിആദിസു വിയ പകാരത്ഥജോതകന്തി ദസ്സേന്തോ “പകാരേഹി റാന”ന്തിആദിസു വിയ പകാരത്ഥജോതകന്തി ദസ്സേന്തോ “പകാരേഹി റാന”ന്തി ആഹ. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം നേത്തിപ്പകരണേ. തസ്സാതി ദേസനാസങ്ഖാതസ്സ പരിയത്തിസാസനസ്സ. തഥാഭാവദീപനന്തി വേനേയുജ്ജയാസയാനുരൂപേന പവത്തിതത്താ സംകിലേസഭാഗിയതാദിപ്പകാരേഹി റിതഭാവേന ദീപേതബ്ബത്താ “ദീപിസ്സതിതി ദീപന”ന്തി കത്വാ. പതിട്ഠഹന്തി അധിസീലസിക്ഖാദയോ സമുദായരൂപേന ഗഹിതാ. ഏതേഹി സംകിലേസധമ്മാദീഹി, സംകിലേസധമ്മാദീനം അധിസീലസിക്ഖാദീനം പവത്തനുപായതാ അനുപുബ്ബികമായ സാമുക്കംസികായ ധമ്മദേസനായ ദീപേതബ്ബാ. തേസന്തി സംകിലേസധമ്മാദീനം. പുന തേസന്തി സുത്താനി സന്ധായാഹ.

ഗോട്ഠാതി വജാ. പട്ഠിതഗാവോതി ഗതഗാവോ. ആഗതട്ഠാനസ്ഥിന്തി സീഹനാദസുത്തം (മം നിം ച.ചന്ത്ര) വദതി. പവത്തഗമനത്താ ഏത്ഥാതി വചനസേസോ. അഥ വാ ഗച്ഛതി ഏത്ഥാതി ഗമനം, ദേസനാണാസ്സ നിസ്സങ്ഗവസേന പവത്തഗമനദേസഭാവതോ പട്ഠാനം നാമാതി അത്ഥോ. വോമിസ്സാതി “സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച വാസനാഭാഗിയഞ്ചാ”തിആദിനാ ദുകതികചതുക്കഭാവേന മിസ്സിതാ.

സംകിലേസഭാവേ ഞാപേതബ്ബേ പവത്തം, തം വിസയം കത്വാ ദേസിതന്തി അത്ഥോ, അത്ഥമത്തവചനഞ്ചേതം , സംകിലേസഭാഗേ ഭവന്തി സദുനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. “സംകിലേസഭാഗിക”ന്തിപി പാഠോ, തസ്സ സംകിലേസഭാഗോ ഏതസ്സ അത്ഥി, സംകിലേസഭാഗേ വാ നിയുത്തം, സംകിലേസഭാഗസ്സ വാ പബ്ബോധനസീലം സംകിലേസഭാഗികം, തദേവ സംകിലേസഭാഗിയന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പദാലനം സമുച്ഛിന്ദനം, പദാലനസന്നിസ്സയതാ ചേത്ഥ പദാലനഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. അസേക്ഖേതി അസേക്ഖധമ്മേ. തേസം വോമിസ്സകനയവസേനാതി തേസം സംകിലേസഭാഗിയാദീനം ചതുന്നം പടിക്ഖേപാപടിക്ഖേപവോമിസ്സകനയവസേന.

“താനി പന ഛര ദുകാ”തിആദിനാ പദാനം ഗഹണപരിച്ഛേദതോ വവത്ഥാപനതം വത്ഥാ പരതോ “സാധാരണാനി കതാനി”തി പദസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനായ സയമേവ സരൂപതോ ദസ്സേസ്സതി. “അനുദ്ധരണേ കാരണം നത്ഥീ”തി വത്ഥാ ഉദ്ധരണേ പന കാരണം ദസ്സേന്തോ “തഥാ ഹി വക്ഖതീ”തിആദിനാ പാളിമാഹരി. വോദാനം നാമ സംകിലേസതോ ഹോതി സംകിലിട്ഠസ്സേവ വോദാനസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. യസ്ഥാ വോദാനം തദങ്ഗാദിവസേന സംകിലേസതോ വിസുജ്ജന്തം, തസ്ഥാ “തം പന അത്ഥതോ വാസനാഭാഗിയാദി

ഏവ ഹോതി"തി വുത്തം. തത്ത്വ തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭനേഹി വോദാനം വാസനാഭാഗിയാദിവസേന ഹോതി, സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സുദ്ധീഹി വോദാനം നിബ്ബേധഭാഗിയവസേന, അസേക്ഖഭാഗിയവസേന വോദാനം പടിപ്പസ്സുദ്ധിയാ ഏവ വേദിതബ്ബം. യായം ദേസനാ രാഗാദിഭാഗിനീ സിയാ, സാ സംകിലേസഭാഗിയാ. യായം ദേസനാ ചാഗാദിഭാഗിനീ സിയാ, സാ വാസനാഭാഗിയാ. യാ പന്ന ആപത്തിവിച്ഛേദനീ സാവസേസം, അന്നവസേസബ്ബ, സാ നിബ്ബേധഭാഗിയാ, അസേക്ഖഭാഗിയാ ച.

“തണ്ഹാസംകിലേസഭാഗിയം സുത്ത”ന്തിആദിനാ പഠമേവ സംകിലേസഭാഗസ്സ ദസ്സിതത്താ വുത്തം “സംകിലേസോ തിവിധോ...പേം... വിസയദസ്സനത്ത്വം ആരദ്ധ”ന്തി. ഭവരാഗോ ഭവപത്ഥനാ. ഉപ്പജ്ജതിതി ന വിഗച്ഛതി. തത്ര തത്ര ഭവേതി യദി വാ കാമഭവേ, യദി വാ രൂപഭവേ, യദി വാ അരൂപഭവേ. പദന്തരസംയോജനവസേനാതി ദുക്കനയേനേവ പദന്തരേന യോജനവസേന. മിസ്സിതാനി കതാനീതി സംസട്ഠാനി കതാനി.

ഏകകചതുക്കവസേന ദസ്സിതബ്ബാനി പദാനി ഏവ ഗഹേത്വാ ആവുത്തിനയദസ്സനവസേന മിസ്സേത്വാ അവസിട്ഠദുകവസേന, തികചതുക്കവസേന ച ഇതരേ അട്ഠ പട്ഠാനഭാഗാ ദസ്സിതാതി ആഹ “താനിയേവ യമാവുത്താനി അട്ഠ സുത്താനീ”തിആദി . ചത്താരോ ഏകകായേവ പാളിയം ആദിതോ ദസ്സിതാ. ഛരദുകാ പാളിയം ആഗതാ ചത്താരോ, അട്ഠകമായം ദേതി. ചത്താരോ തികാ പാളിയം ആഗതാ ദേ, അട്ഠകമായം ദേതി. ദേ ചതുക്കാ പന്ന അട്ഠകമായമേവ ആഗതാ. “പാളിയം അന്നാഗതാ”തി ഇദം സരൂപതോ അന്നാഗമനം സന്ധായ വുത്തം, നയതോ പന്ന ആഗതഭാവോ ദസ്സിതോ ഏവ. യേ പന്നേത്ഥ പാളിയം അന്നാഗതാ, തേസം ഉദാഹരണാനി പരതോ ദസ്സയിസ്സാമ.

സോളസഹീതി സോളസവിധേഹി. ന ഹി താനി സുത്താനി സോളസേവ, അഥ ഖോ സോളസപ്പകാരാനീതി മൂലഗണനം റപേത്വാ കാരണസുത്തലഭേന സങ്ഖാരഗബ്ഭേന തദനുരൂപോ യോ ഗണനവിത്ഥാരോ, തസ്സ പത്ഥരണവിധി പട്ഠാനനയോ. ഇമിനാ...പേം... നത്ഥീതി യമാവുത്തപട്ഠാനവിനിമുത്തോ പരിയത്തിസാസനപ്പദേസോ ന വിജ്ജതി യമാരഹം തത്ത്വപട്ഠാനഭാവേന പവത്തത്താതി ദസ്സേതി. യദി സുത്തഗേയ്യാദി നവവിധം പരിയത്തിസാസനം യമാവുത്തപട്ഠാനവസേനേവ പവത്തം, തത്ത്വ കമ്മധി അനിദസ്സിതാനം ഗാമാദീനം സംകിലേസഭാഗിയാദിഭാവോ ഗഹേതബ്ബോതി പണ്ഹം സന്ധായ “ഗാമായ ഗാമാ അനുമിനിതബ്ബാ”തിആദിപാളി പവത്താതി ദസ്സേതും “കമ്മ പന്നാ”തിആദി വുത്തം.

തത്ത്വ അയം ഗാമാ വിയാതി “കാമന്ധാ ജാലസങ്ഛരണാ, മനോപുബ്ബങ്ഗമാ ധമ്മാ, ഉദ്ധം അധോ സബ്ബധി വിപ്പമുത്തോ, യസ്സ സേലുപമം ചിത്ത”ന്തിആദിനാ ഇയ ഉദാഹടഗാമാ വിയ. ഗാമാതി അത്താപി തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ ആഗതാ ഇയ അനുദാഹടാ. സംവണ്ണനാകാലേ സമ്മുഖിഭാവേന “അയം ഗാമാ വിയാ”തി വുത്താ യാ കാചി ഗാമാ “സംകിലേസഭാഗിയാ”തി വാ “സംകിലേസവാസനാനിബ്ബേധഅസേക്ഖഭാഗിയാ”തി വാ അനുമിനിതബ്ബാ നയഗ്ഗാഹേന ഞാപേതബ്ബാതി ദസ്സേതും വുത്തം “സംകിലേസ...പേം... ജാനിതബ്ബാതി അത്ഥോ”തി. വാ-സദ്ദോ ഹി ഇയ അവുത്തവിക്കപ്പനത്ഥോ. സേസപദേസൂതി വേയ്യാകരണസുത്തപദേസു.

൯൦. അരിയാനം ധമ്മന്തി ചാരിത്തവാരിത്തഭേദം സീലാചാരം.
ഏകന്തകരണീയസ്സ അകരണമ്പി വീതിക്കമോ ഏവ.

അവിജ്ജാദികേ സംകിലേസധമ്മേ തദങ്ഗാദിവസേന ധുനാതീതി യോനാ
വുച്ചതി പഞ്ഞാ. പച്ചവേക്ഖിത്വാ പരിഭുഞ്ജനപഞ്ഞാതി പന പകരണേന
അവച്ഛിന്നത്താ വുത്തം. തം അതിക്കമിത്വാ ചരഞ്ഞാതി പച്ചയാനം
അപച്ചവേക്ഖിത്വാ പച്ചയപരിഭോഗേ ആദിനവം അപസ്സന്തോ
ഇണപരിഭോഗവസേന പരിഭുഞ്ജന്തോ ന പരിമുച്ചതി നിരയാദിദുക്ഖതോ,
വട്ടദുക്ഖതോ ച.

കുക്കുജനകം നാമ കദലിയാ പുപ്ഫനാളി. പരാഭവായാതി വിനാസായ.
തമാതി യഥാ ഫലപാകന്താ കദലി, ഏവം വേളുനളാപി ഓസധിജാതികത്താതി
ഉപസംഹാരമോ തമാ-സദ്ദോ. തേനാഹ “ഫലം വേളും ഫലം നള”ന്തി.

സുഖേത്തേപീതി പി-സദ്ദേന കോ പന വാദോ ഊസരാദിഭോസദുട്ഠേസു
വേത്തേസുതി ദസ്സേതി. “ചരകണ...പേ... അത്ഥോ”തി ഏതേന
യഥാവുത്തഅഭിസങ്ഖരണാഭാവേന ബീജഭോസദുട്ഠന്തി ദസ്സേതി.

൯൧. സജ്ജിതന്തി സഞ്ജിതം. അപരിക്ഖതേതി പടിപക്ഖേഹി ധമ്മേഹി
അവിക്ഖമ്ഭിതേ അരോഗേ.

യായ സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ “കിം സുതം മയാ, കിം വാ സുണാമീ”തി
കുസലം ഗവേസീ ചരതി, സാ ധമ്മോജപഞ്ഞാ കിസ്സവാ നാമ. ദുബ്ഭാസിതാതി
ദുട്ഠു ഭാസിതാ, ഇസ്സാമച്ഛരിയഭോസാദിഹി ദുട്ഠാ വാ ഭാസിതാ.

൯൨. വിചിനാതീതി വിസേസതോ ചിനാതി പസവതി.

വിഗതഭൂതാതി വിഗതസച്ച. തേനാഹ “അലീകവാദീ”തി.

അവജാതപുത്താതി ലാമകപുത്ത. ഭഗവതോ സാസനേ പബ്ബജിത്വാ
നിഹീനവുത്തതിതം സന്ധായ വദതി. നേരയികോതി നിരയേ നിബ്ബത്തനകോ.
പാപകമ്മിനോ പപതന്തി ഏത്ഥാതി പപതം, നരകം.

തണ്ഹാദീനം സഭാവഭേദത്തോതി തണ്ഹാദിട്ഠിദുച്ചരിതാനം
തണ്ഹായനവിപരീതദസ്സനദുട്ഠചരിതതാസങ്ഖാതസഭാവവിഭാഗതോ.
അവത്ഥാഭേദത്തോതി തണ്ഹായ ചരന്ദപേമലോഭരാഗനന്ദീപിപാസാമുച്ഛാദയോ,
ദിട്ഠിയാ
ഗാഹപരാമാസമിച്ഛാഭിനിവേസവിസുകവിപ്ഫന്ദിതവിപരീതദസ്സനാദയോ,
ദുച്ചരിതസ്സ തിരച്ഛാനപേത്തിവിസയഅസുരയോനിഗാമിതാദയോ
അവത്ഥാവിസേസാ. ച-സദ്ദേന തേസം
കാമതണ്ഹാദിരൂപതണ്ഹാദിഅത്താനുദിട്ഠാദിസസ്സതഗാഹാദികായദുച്ചരിതാദി-
പാണാതിപാതാദിപ്പകാരഭേദോ സങ്ഗയ്ഹതി.

൯൩. വിപുലന്തി ഉളാരം, തേലാദിഹി ചേവ ധനധഞ്ഞാദിഹി ച
പഹുതസന്നിചയന്തി അത്ഥോ. സമ്ബാധാതി ജനസംമദസങ്ഘടാ.

ദണ്ഡേന ന ഹിംസതീതി ഏത വൃത്തം യം ദണ്ഡനിധാനം, തം
വട്ടവിവട്ടനിസ്സീതം. തദ്യഭയസ്സാപി ഫലം ദസ്സേനോ “സോ പുഗ്ഗലോ”തിആദിമാഹ.

൯൪. കിഞ്ചതി തംസമങ്ഗിനം വിമദ്ദതീതി കിഞ്ചനം, രാഗാദി, പലിബുന്ധതി
കുസലപ്പവത്തിം നിവാരേതീതി പലിബോധോ, രാഗാദിയേവ, കിഞ്ചനമേവ
പലിബോധോ കിഞ്ചനപലിബോധോ. അഥ വാ കിഞ്ചനഞ്ച പലിബോധോ ച
കിഞ്ചനപലിബോധോ, ആമിസകിഞ്ചിക്ഖഞ്ച രാഗാദിസംകിലേസോ ചാതി
അത്ഥോ.

വിസേസിതന്തി വിലോമം, വിസമം കിരിയന്തി അത്ഥോ. രാജഭണ്ഡന്തി
ഓരോയേ സന്ധായ വദന്തി.

യാചയോഗോതി യാചനയോഗോ, യാചകാനം മനോരഥപരിപൂരണത്തോ.
തേനാഹ “യാചിതഞ്ചയുത്തോ”തി. ദാനയുത്തോതി സതതം ദാനകിരിയാസമങ്ഗീ.
ദാനസംവിഭാഗരതോതി ഏതമ ദാനം നാമ അത്ഥികാനം
യഥാധിപ്പായപടിയത്തപരിച്ചാഗോ, സംവിഭാഗോ അത്തനാ പരിഭുഞ്ജിതഞ്ചതോ
അപ്പമത്തകതോപി സംവിഭജനം. ഇമേഹിഖോ...പേ...ഹോതീതി ഏതമ
ഹോതിസദ്ദേന “സമന്നാഗതോ”തി പദം സമ്ബന്ധിതഞ്ചം, ന “സോതാപന്നോ”തി
ദസ്സേതും “സോതാപന്നോ...പേ...ഹോതീ”തി വൃത്തം. തേഹി ധമ്മേഹി
സമന്നാഗമോ ഹി ഇയ വിധീയതി, ന സോതാപന്നഭാവോ, തേന
സോതാപന്നലക്ഖണമേതേ ധമ്മാ, ന സോതാപന്നഭാവലക്ഖണന്തി ദസ്സേതി.
തഥാ ഹി “സോതാപന്നേന...പേ...ലബ്ഭിമാനതം ദസ്സേതീ”തി വൃത്തം.

൯൫. ലപതി കഥേതി ഏതേനാതി ലപനം, ഓട്ഠം.

൯൭. മുദിതോതി ദിബ്ബസമ്പത്തിയാ പമുദിതോ.

൯൯. കിഞ്ചാപി ഉദതാരിതി തരണകിരിയാ അതീതഭാവേന വൃത്താ,
തരണമേവ പന ഗഹേത്യാ ആഹ “ഓഘതരണസ്സ അരിയമഗ്ഗകിച്ചത്താ”തി. ഏവം
വിപ്പമുത്തോ, വിമുത്തോതി ച ഏതമ മുച്ചനകിരിയായപി വത്തഞ്ചം.

൧൦൦. പാതു-സദുപുഞ്ചകോ ഭവന്തി-സദ്ദോ സിയാ ഉപ്പാദപരിയായോ സിയാ
ആവിഭാവപരിയായോതി “പാതുഭവന്തീ”തി പദസ്സ “ഉപ്പജ്ജന്തി, പകാസേന്തി
ചാ”തി അത്ഥോ വുത്തോ. പാതുഭൂതയമ്മസ്സാതി ഉപ്പനബോധിപക്ഖിയയമ്മസ്സ,
വിഭൂതചതുസച്ചയമ്മസ്സ വാ. നോ കല്ലോതി ന യുത്തോ. സഹേതുയമ്മന്തി ഏതമ
പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാവ ഗഹിതാ, ന പച്ചയമ്മാതി? നയിദമേവം ദട്ഠഞ്ചം
പച്ചയമ്മാനന്വി പച്ചയുപ്പന്നഭാവാനതിവത്തനത്തോ. അഥ വാ സഹേതുയമ്മന്തി
പച്ചയുപ്പന്നയമ്മോ പധാനഭാവേന വുത്തോ, പച്ചയമ്മോ പന
ഗുണഭാവേനാതി ഏവമേത്ഥ ഉഭയേസം വൃത്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

ആരഞ്ഞകന്തി ആരഞ്ഞകങ്ഗസമന്നാഗതം. അത്തോതോതി പരിചയവസേന
ന ഞാതോ, അസംസട്ഠോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “നിച്ചനവോ”തി.

ബ്യാപാദവിഹിംസാവിതക്കവിരഹേ വേരിപരിസങ്കായ അഭാവേ
അകിത്തിപരിമുത്തീതി ഏവമാദീഹിപി കാരണേഹി കോധപ്പഹാനേന സുഖം
സുപതി. കോധപരിളാഹാഭാവോ പന പാകടതരോതി ആഹ “കോധ...പേ...”

സയതീ"തി. വിസമൂലസ്സാതി ഏതഥ വിസസരിക്ഖതായ "വിസ"ന്തി ദുക്ഖം അധിപ്പേതന്തി ആഹ "ദുക്ഖവിപാകസ്സാ"തി. സുഖന്തി ചേതസികസുഖം. അക്കുട്ഠസ്സ പച്ചക്കോസിത്ഥാ ച പച്ചക്കോസനഹേതു ഉപ്പജ്ജതീതി യോജനാ.

൧൦൧. സല്ല്യബ്ബാഹനം സല്ല്യദ്ധരണം.

വിസയഭേദേന, പവത്തിആകാരഭേദേന ച അനേകഭേദത്താ കാമസത്തായ വുത്തം "യായ കായചീ"തി.

ദാനമുഖേനാതി ദാനേന മുഖഭൂതേന, ദാനം പമുഖം കത്വാതി അത്ഥോ.

"അരിയമഗ്ഗസമ്പാപനവസേനാ"തി ഇമിനാ അനുകമ്പാനുദയാനം ഏകന്താനവജ്ജതമേവ വിഭാവേതി. "അനുകമ്പാ"തി പദസ്സത്ഥവിവരണം "കരുണായനാ"തി, ഇതരസ്സ "മേത്തായനാ"തി.

൧൦൨. പകതിആദീതി ആദിസദ്ദേന അണുഇസ്സരപജാപതിപുരിസകാലാധിട്ഠായകാരിആദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

കാമേശൂതി കാമഗുണേശു രൂപാദിവിസയേശു.

ബഹലകിലേശതായാതി ബഹുലകിലേശഭാവേന. പുബ്ബഹേതുമന്ദതായാതി വിവട്ടൂപനിസ്സയസ്സ കുസലസ്സ അകതത്താ.

ചിത്തവൂപസമഭാവനായാതി ചിത്തവൂപസമകരഭാവനായ സമമവിപസ്സനായ.

പരിസ്സയാ സീലാദിപരിപൂരണസ്സ പരിബന്ധഭൂതാ കിലേശാ ഏവ. അനരിയാ പത്താസീസം ഉക്ഖവിപിത്ഥാ ഠാതുമേവ ന സക്കോന്തീതി വുത്തം "ഞാണസിരേന അയോസിരാ ഹുത്ഥാ"തി.

൧൦൩. ഭഗവതോ, ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച വസനയോഗ്യഭാവോ, തേഹി നിവുത്ഥഭാവോ ച തസ്സ സാതിസയോ വണ്ണോതി വുത്തം "പഠമഗാമായ ജേതവനസ്സ വണ്ണം കഥേത്ഥാ"തി. വുത്തഞ്ഹേതം -

"ഗാമേ വാ യദി വാരഞ്ഞേ, നിന്നേ വാ യദി വാ മലേ;
യത്ഥ അരഹന്തോ വിഹരന്തി, തം ഭൂമിരാമണേയ്യക"ന്തി. (ധം പം ന്വ;
മേരഗാം ന്ൻ൧);

ഇധ ധമ്മസദ്ദോ സമാധിപരിയായോ "ഏവംധമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ"തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൧൩; മം നിം ൩.൧൯൮; സം നിം ൫.൩൭൮) വിയാതി ആഹ "ധമ്മോതിസമാധീ"തി സമാധിപക്ഖികാ ധമ്മാ സതിവായാമാ.

നാനുഗച്ഛേയ്യാതി നാനുതസേയ്യ. അനുതസനമേവ ഹി തണ്ഹാദിട്ഠിഹി അനുഗമനം. പടിവിപസ്സേയ്യാതി വിപസ്സനാസമ്മസനമാഹ. യമകതോ, ഹി ഖണികതോ, പടിപാടിതോ ച സമ്മസനം വിപസ്സനായപി സമ്മസനതോ പടിവിപസ്സനാ നാമ. സാ ഹി വിപസ്സനായ ദിട്ഠിഉഗ്ഘാടനമാനസമുഗ്ഘാടനനികന്തിപരിയാദാനഹേതുമായ വിസേസതോ

പടിപക്വേന അസംഹീരഅസംകുപ്പനഹേതുഭൂതാ പരിബ്രൂഹനാ ഹോതി.
“പുനപ്പുനം...പേ... അപ്പേന്തോ”തി ഏതേന നിബ്ബാനാരമ്മണ്ഡമ്മാനുബ്രൂഹനം
യഥാ “ബ്രൂഹേതാ സുത്താഗാരാന”ന്തി (മം നിം ൧.൬൪) ദസ്സേതി.

യം കിഞ്ചി അപദിസിത്വാ പടിഞ്ഞാദാനം സങ്ഗരോ. സോ പന അത്തനോ
കിച്ചവിസേസം അപദിസിത്വാ മിത്തസന്ധവവസേന വാ കാലാഗമനം
അപദിസിത്വാ കിഞ്ചിക്ഖാനുപ്പദാനേന വാ പടിബാഹകരണം അപദിസിത്വാ
ബലഗ്ഗബോധവസേന വാ സിയാതി തസ്സ മിത്തകരണാദിപരിയായതം
സന്ധായാഹ “സങ്ഗരോതി...പേ... നാമ”ന്തി. ഏവം പടിപന്നത്താതി ഏവം
അനിച്ഛസത്താമുഖേന തിയദ്ധകേസു സങ്ഖാരേസു അപ്പമാദപ്പടിപത്തിയാ
പടിപന്നത്താ.

ദിബ്ബചക്ഖു സുവിസുദ്ധന്തി സാവസേസാ ദേസനാതി ആഹ “യം
സച്ഛികരോതീ”തി. രൂപായതനണ്ഹേത്ഥ അധിപ്പേതം.

൧൦൪. അന്തന്തി സങ്ഖാരാനം പാരിമന്തഭൂതം. വേദാനന്തി
മഗ്ഗത്താണവേദാനമേവ. അരഹത്തായിഗമേന അന്തം പരിയോസാനം ഗതത്താ.
കമ്മവിപാകവട്ടാനം, കിലേസവട്ടസ്സാപി ച ഉസ്സദേന ഉപചയേന ഉസ്സദാ,
രാഗാദയോ.

സുക്കോഭാസതായ സുക്കാ, അഭിവിസിട്ഠഗ്ഗഹാ. സബ്ബാനി വാ
താരകരൂപാനി സുക്കാ. വിന്ദതീതി ഉപലഭതി, പടിവിജ്ജയതീതി അത്ഥോ.

“അജ്ജയത്തം വിപസ്സനാഭിനിവേസോ ഹോതീ”തി ഇദം “സകേസു ധമ്മേസു”തി
പാരഗുഭാവസ്സ വിസേസിതത്താ വുത്തം, തഞ്ച ഖോ അഭിനിവേസേനേവ
ദേസിതം. “സബ്ബം , ഭിക്ഖവേ, അഭിഞ്ഞേയ്യ”ന്തി (സം നിം ൪.൪൬; പടിം മം
൧.൩) വുത്തം. പാരഗുതാ ച തേസം ഖണ്ഡാനം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന
ഹോതി. തതോ ച നേസം ഹേതുഭൂതസമുദയേ, തദപ്പവത്തിലക്ഖണേ
നിരോധേ, നിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായ ച
പഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാഭിസമയപാരിപൂരിവസേന ഇതരസച്ചേസുപി
പാരഗുഭാവോ വുത്തോ ഏവ ഹോതി. സബ്ബസോ ഹി
സകഅത്തഭാവബോധേനപി ചതുസച്ചാഭിസമയോ ഹോതിയേവ.
വുത്തണ്ഹേതം “ഇമസ്സമിന്ധേവ ബ്യാമമത്തേ കളേവരേ സസഞ്ചിമ്ഹി
സമനകേ ലോകഞ്ച പഞ്ചേപേമി, ലോകസമുദയഞ്ചാ”തിആദി (സം നിം ൧.൧൦൭;
അം നിം ൪.൪൭). അഥ വാ സകേസു ധമ്മേസുതി അത്തനോ ധമ്മേസു.
അത്തയമ്മാ നാമ അത്ഥകാമസ്സ കുലപുത്തസ്സ സീലാദിധമ്മാ.
സീലസമാധിപത്താദയോ ഹി വോദാനയമ്മാ ഏകന്തഹിതസുഖസമ്പാദനതോ
പുരിസസ്സ സകയമ്മാ നാമ, ന അനത്ഥാവഹാ സംകിലേസയമ്മാ വിയ
പരയമ്മാ. തേസം സീലാദീനം പാരിപൂരിയാ പാരം പരിയന്തം ഗതോതി
പാരഗു. “അക്കുല പക്കുല”ഇതി ഏവം വിഹിംസനകപയോഗം. അജകലാപേന
(ഉദാ ൧) ഹി തദാ ഭഗവന്തം ഭീസാപേതുകാമേന കതം യക്ഖഗജ്ജിതം
“അക്കുല പക്കുല” ഇതി ഇമിനാ ആകാരേന സത്താനം സോതപഥം അഗമാസി,
തസ്മാ തം “അക്കുലം പക്കുലകരണ”ന്തി വുത്തം.

നാഭിനന്ദതീതി “അയം മം ദട്ഠം ആഗതാ”തി ന തുസ്സതി. യസ്മാ പന
“ഭഗവതോ ഭാസിതം അഭിനന്ദീ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൮൮) വിയ

സമ്പദ്വിപ്ലവത്തിന് അഭിനന്ദനസദാഹരണത്തിന്, തസ്തിക വൃദ്ധി “ചിന്തന ന സമ്പദ്വിപ്ലവം”തി. ന സോപാതിതി “മയാ അസമ്മോദിതാ ഗച്ഛതി”തി ന ചിന്തനസന്താപം ആപജ്ഞതി. “സന്ദഗ്ധാ സന്ദഗ്ധാമജിം മുത്ത”തി ഇദം അഭിനന്ദനസോപാതിതി അഭാവസ്ഥ കാരണവചനം.

തേനാതി ഉദകേ ന്ഹാനേന. തേനേവാഹ “ന ഉദകേന സുചി ഹോതി”തി. തസ്തേനോ - ഉദകുജ്ജ്വലനാദിനാ നേവ സത്താനം സുചി പാപതോ സുചി നാമ ഹോതിതി. ഉദകുജ്ജ്വലനാദിനി ഹി ഇവ ഉത്തരപദലോപേന “ഉദക”തി വൃദ്ധം. ഉദകേനാതി വാ ഉജ്ജ്വലനാദികിരിയാസാധനഭൂതേന ഉദകേന സത്താനം സുചി പാപസുചി ന ഹോതിതി. അഥ വാ സുചിതേന യഥാവൃത്തേന ഉദകേന പാപമലതോ സുചോ നാമ സത്തോ ന ഹോതിതി. യദി സിയാ, സഞ്ചേസമേവ മച്ഛബന്ധാനം പാപസുചി സിയാ. തേനാഹ “ബഹേതമ ന്ഹായതി ജനോ”തി. മാതൃഘാതാദിപാപകമ്മകാരിനം, അത്തേസഞ്ച ഗോമഹിംസാദിനം ഉദകം ഓരോഹന്താനം അന്തമസോ മച്ഛകച്ഛപേ ഉപാദായ സഞ്ചേസമ്പി പാപസുചി സിയാ , ന പനേവം ഹോതി. കസ്ഥാ? ന്ഹാനീയപാപഹേതുനം അപ്സിപക്ഖഭാവതോ. യത്ത്വേഹി യം വിനാസേതി, സോ തസ്സ പടിപക്ഖോ. യഥാ ആലോകോ അന്ധകാരസ്സ, വിജ്ഞാ അവിജ്ഞായ, ന ഏവം ന്ഹാനം പാപസ്സ, തസ്ഥാ നിഷ്ഠമേവ ഗതഞ്ച “ന ഉദകേന സുചി ഹോതി”തി. യേന പന സുചി ഹോതി, തം ദസ്സേതും “യത്ത്വേഹി സച്ചഞ്ചാ”തിആദി വൃദ്ധം. തത്ത്വ സച്ചന്തി വചീസച്ചഞ്ച വിരതിസച്ചഞ്ച. അഥ വാ സച്ചന്തി ഞാണസച്ചഞ്ചേവ പരമത്ത്വസച്ചഞ്ച. യത്തോതി സേസോ അരിയധമ്മോ. സച്ചസ്സ പനേത്ത്വ വിസും ഗഹണം തസ്സ ബഹുകാരതാദസ്സനത്ത്വം. സേസം സുവിത്തേയമേവ.

ജാതിബലനിസേധകന്തി ജാതിമത്തബ്രാഹ്മണാനം ഭോവാദികാനം പടിസേധകം. ജാതിവാദസ്സ വാ നിസേധകം, “ന ജച്ചാ ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി”തി (സു. നി. ൩൫) ഹി വൃദ്ധം. മേരോ ഹി തഥാവാദേന തേ അനിഗ്ഗണ്ഹന്തോപി നിഗ്ഗണ്ഹന്തോ വിയ ഹോതിതി കത്വാ വൃദ്ധം.

൧൦൫. വിമുത്തീയന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനധാതുയം.

സവാസനന്തി ഏതഥ വീണാസവസ്സാപി അവിണാസവസദിസകായവചിപയോഗഹേതുഭൂതാ സന്താനേ കിലേസഭാവനാ വാസനാ നാമ ആയസ്ഥതോ പിളിന്ദവച്ഛസ്സ (അ. നി. അ. ൧൦. ൧. ൧. ൧൧൫; ധ. പ. അ. ൧൦. ൨. പിളിന്ദവച്ഛത്ഥേരവത്ത്വം) വസലവോഹാരോ വിയ, സഹ വാസനായാതി സവാസനം, ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം “വിസമം ചന്ദിമസ്മൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തിആദിസു (അ. നി. ൪. ൧൦) വിയ. യഥാവൃത്തവാസനമ്പി അസേസേത്വാതി അത്ഥോ. കുമ്മഗ്ഗപരിഹരണവസേന മഗ്ഗസമ്പടിപത്തിതി മഗ്ഗേ കുസലോ അമഗ്ഗേപി കുസലോ ഏവ ഹോതി. ഭഗവാ പന സഞ്ചഞ്ചുതായ സഞ്ചത്ഥേവ കുസലോതി ആഹ “മഗ്ഗേ ച അമഗ്ഗേ ച കോവിദോ”തി.

൧൦൬. തമേന യുത്തോതി യഥാവൃത്തതമോ തസ്സ അത്ഥീതി തമോ, പുഗ്ഗലോ. അപ്സകാസഭാവേന റിതാ ഖണ്ഡാവ തമോ. ആലോകഭൂതോതി ജാതിഗുണാലോകോ, പാകടഗുണോതി അത്ഥോ.

കിലേസമയം ബന്ധനം “ദളഹ്”ന്തി വദന്തി. യതോ സച്ചാനി പടിവിജ്ഞാതാ ബുദ്ധാവ നം ഛരിന്ദന്തി, ന അഭേതേ.

ദുഷ്ടോദനമേന സതിപി ദളഹഭാവേ സിമിലവുത്തിതം തസ്സ ദീപേതും “ബന്ധനഭാവബീ”തിആദിമാഹ. തേന “അഹോ സുഖമതരം വോ, ഭിക്ഖവേ, മാറബന്ധന”ന്തി വുത്തം.

൧൦൭. യദിപി ചേതനാ കുമലാകുമലസാധാരണാ, അപുത്താഭിസഞ്ചാരോ ഇധാധിപ്പേതോതി തസ്സ വസേന അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അകുമലചേതനാവസേന ചേതേതീ”തി ആഹ. ചേതനം അഭിസന്ദഹനം, ചിത്തസ്സ ബ്യാപാരാപത്തിഭാവേന പവത്തിതി അത്ഥോ. യസ്മാ പന ചേതനാ യദാ വിത്തത്തിം സമുട്ഠാപേതി, തദാ ദിഗുണ്ണസ്സാഹാദിഗുണവായാമാ വിയ ഹുത്വാ പാകടം പയോഗം നിപ്ഫാദേതി, തസ്മാ “പകപ്പേതീ”തി വുത്താ. പാകടപ്പയോഗകപ്പനഞ്ചേതമ പകപ്പനം അധിപ്പേതം. തേനാഹ “തമേവ പകപ്പേതീ”തി. പച്ചയട്ഠോ ഇയ ആരമ്മണമോതി വുത്തം “പവത്തിയാ പച്ചയോ ഹോതീ”തി.

൧൦൮. യഥാ ജലസമുദസ്സ വിചിസമുട്ഠാനവസേന ലബ്ഭമാനോ വേഗോ “വിചിമയോ”തി വുച്ചതി, ഏവം ചക്ഖസമുദസ്സാപി രൂപാവഭാസനവസേന ലബ്ഭമാനോ വേഗോ “രൂപമയോ”തി വുത്തോ. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി. ആവിഞ്ചരണത്തോതി ആകഡ്ഢനത്തോ, ആകഡ്ഢനഞ്ചേതമ സന്താനസ്സ തന്നിനഭാവഹേതുതായ ദട്ഠഞ്ചം.

സമുദനം കിലേസതേമനം, അവസ്സവഹേതുതാ, കിലേസാനം ഊമിആദിസദിസതാ സമാവട്ടനേന സത്താനം അനത്ഥാവഹതായ വേദിതഞ്ചാ. ഉപരൂപരിവേഗുപ്പത്തിയാ ഉപഗതസ്സ ഉട്ഠാതും അപ്പദാനേന, ഗുണസാരവിനാസനേന ച കോധുപനാഹാദിനം ഊമിആദിസദിസതാ ദട്ഠഞ്ചാ.

അഭിമുഖോ നന്ദതീതി തദാരമ്മണം സുഖം സോമനസ്സം സാദിയന്തോ സമ്പടിച്ചതീ. അഭിവാദതീതി തണ്ഹാഭിനിവേസവസേന അഭിനിവിസ്സ വദതി. തണ്ഹീസ്സ അഭിനിവേസം ദീപേതും “അഹോ സുഖ”ന്തിആദി വുത്തം. അജ്ഞോസാനം അധിമുച്ചനഭൂതായ തണ്ഹായ തണ്ഹാവത്ഥുകസ്സ അനുപവിസിത്വാ ആവേണികതാകരണന്തി ആഹ “അജ്ഞോസായ തിട്ഠന്തിതി ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠപേത്വാ”തി.

൧൦൯. “കസ്മാ”തിആദിനാ സന്താപദുക്ഖാനം അസുപ്പതികാരതം ആഹ “യേന വാ പകാരേനാ”തി. യേനാതി യേന വാ കാമജ്ഞോസാനദിട്ഠിജ്ഞോസാനഭൂതേന മിച്ചാഭിനിവേസപ്പകാരേന. ഗഹട്ഠപഞ്ചജിതാ തമാരൂപം കത്വാ അത്തനോ വഡ്ഢിഞ്ച മഞ്ഞന്തി. അവഡ്ഢി ഏവ പന ഹോതി തസ്സ പകാരസ്സ വഡ്ഢിയം അനുപായഭാവതോ ച ഉപായഭാവതോ ച അവഡ്ഢിയം. തമാപീതി തത്ഥ തത്ഥ ഇച്ഛാവിഘാതം പാപുണന്തോപി. യസ്മാ ഇതോ ബാഹിരകാ സഞ്ചേന സഞ്ചം ഭവനിസ്സരണം അപ്പജാനന്തോ മന്ദകിലേസം ദീഘായുകം സുഖബഹുലം ഏകച്ചം ഭവം തേനേവ മന്ദകിലേസാദിഭാവേന “നിബ്ബാന”ന്തി സമനുപസ്സന്തി, തസ്മാ ഭവേന ഭവവിപ്പമോക്ഖം വദന്തിതി.

ഭവദിട്ഠിസഹഗതാ തൺഹാ പുരിമപദേ ഉത്തരപദലോപേന ഭവതൺഹാതി വുത്താതി ആഹ “ഭവതൺഹാതിആദിസു വിയാ”തി.

യത്ഥാതി യസ്ഥിം ഭവേ.

തതോ ഏവാതി ഭൂതരതിയാ ഏവ. അത്തമത്തൺഹി സത്താനം ഛന്ദരാഗോ ബലവാ ഹോതി. അനവസേസതോതി അനവസേസേന, ന കിഞ്ചി സേസേത്യാ.

സംസാരസോതസ്സ അനുകൂലഭാവേന ഗച്ഛതീതി അനുസോതഗാമീ. തസ്സേവ പടിക്കൂലവസേന നിബ്ബിദാനുപസ്സനാദീഹി പവത്തതീതി പടിസോതഗാമീ, അചലപ്പസാദാദിസമന്നാഗമേന റിതസഭാവോതി അത്ഥോ.

൧൧൦. “പലബ്ഭതി, നിഖജ്ജതീ”തിആദിസു വിയാ ഉപസഗ്ഗോ പദവധ്വനമത്തന്തി ആഹ “അഭിജാതികോതി ജാതിയോ”തി. കൺഹയമ്മസമന്നാഗതത്ത്വാ വാ കൺഹോ. പഠമവയേപി മജ്ജിമവയേപി പാപസമൺഗീ ഹുത്വാ റിതോ കൺഹയമ്മേ അഭിജായതി, പച്ഛാപി പാപം പസവതീതി അത്ഥോ. സുക്കോതി വാ ഏത്ഥ വുത്തവിപരിയായേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൧൧൧. പുരിമസ്ഥിന്തി പുരിമസ്ഥിം പദേ. വിസയേ ഭുജ്ജം തത്ഥ ദേയ്യയമ്മസ്സ പതിട്ഠാപനതോ. ദുതിയേ അധികരണേ, തദധികരണൺഹി നിബ്ബാനന്തി. ഗഹട്ഠപബ്ബജിതകിച്ചേസു വാ വിസിട്ഠയമ്മദസ്സനത്ഥം പച്ഛയദാനാരഹത്താനം സമധുരതാനിദേസോ. അഥ വാ യേന യേന പന വത്ഥുനാതി രൂപാരൂപനിരോധാദിനാ തൺഹാവത്ഥുനാ. അമരാവിക്ഖേപവത്ഥുആദിനാതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന സുഭസുഖാദിമിച്ചാഭിനിവേസവത്ഥും സൺഗൺഹാതി. യഥാ വാ തൺഹാദിട്ഠിദുച്ചരിതാനം വസേന സംകിലേസഭാഗിയസ്സ സുത്തസ്സ വിഭാഗോ, ഏവം സമമവിപസ്സനാസുചരിതവസേന തൺഹാവോദാനഭാഗിയാദിസുത്തവിഭാഗോതി ദസ്സേതും പാളിയം “തൺഹാ... പേ... നിദിസിതബ്ബ”ന്തി വുത്തം.

ഇദം ഏവം പവത്തന്തി യഥാ ദുചിന്തിതാദിവസേന ബാലോ ഹോതി പുഗ്ഗലോ, ഏവം തസ്സ ദുചിന്തിതചിന്തിതാദിഭാവനാവസേന പവത്തം ഇദം സംകിലേസഭാഗിയം നാമ സുത്തന്തി പുബ്ബേ സംകിലേസധമ്മവിഭാഗേന വുത്തം ഇദാനി സാമത്തേതോ സൺഗഹേത്യാ വദതി. ഇദം വാസനാഭാഗിയം സുത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കിലേസട്ഠാനേഹീതി കിലേസാനം പവത്തിട്ഠാനേഹി. കിലേസാവത്ഥാഹീതി കിലേസാനം പവത്തിആകാരവിസേസേഹി. കാമരാഗാദീഹി സംയുജ്ജതി കാമരാഗാദിഹേതു കമ്മവിപാകാദിനാ. സതിപി തേസം കാലന്തരവുത്തിയം സംയുത്തോ നാമ ഹോതി, യതോ കാമരാഗാദയോ “സംയോജന”ന്തി വുച്ചന്തി. ഉപാദിയതീതി ദജ്ജഹം ഗൺഹാതി പവത്തേതി. സേസം വുത്തനയത്താ, ഉത്താനത്താ ച സംവണ്ണിതം.

൧൧൨. ഉദാഹരണവസേനാതി നിദസ്സനവസേന, ഏകദേസദസ്സനവസേനാതി അത്ഥോ. സകലസ്സ ഹി പരിയത്തിസാസനസ്സ സോളസഹി പട്ഠാനഭാഗേഹി ഗഹിതത്ത്വാ. യഥാ തദേകദേസാനം സോളസന്നമ്പി പട്ഠാനഭാഗാനം ഗഹണം

ഉദാഹരണമത്തം, തേസം പന സോളസന്നം ഏകദേശസഗൃഹണം ഉദാഹരണത്തികിമേത്ഥ വത്തഞ്ചും. തേന വുത്തം “ഏകദേശദസ്സനവസേനാതി അത്ഥോ”തി. കസ്മാ പനേത്ഥ പാളിയം പട്ഠാനസ്സ ഏകദേശോവ ഉദാഹരോ, ന അവസേസോതി? നയനിദസ്സനത്ഥം. ഇമിനാ നയേന അവസേസോപി പട്ഠാനഭാവോ വേദിതഞ്ചോതി.

തത്ഥ “അപ്പമ്പി ചേ സംഹിത ഭാസമാനോ...പേ... സ ഭാഗവാ സാമത്തസ്സ ഹോതീ”തി (ധം പം ൨൦) ഇദം വാസനാഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച. ഏത്ഥ ഹി “അപ്പമ്പി ചേ സംഹിത ഭാസമാനോ”തി ഇദം വാസനാഭാഗിയം, “സ ഭാഗവാ സാമത്തസ്സ ഹോതീ”തി ഇദം അസേക്ഖഭാഗിയം.

തഥാ മഘദേവസുത്തം. തത്ഥ ഹി “ഭൂതപുഞ്ചം, ആനന്ദ, ഇമിസ്സായേവ മിഥിലായം മഘദേവോ നാമ രാജാ അഹോസി ധമ്മികോ ധമ്മരാജാ ധമ്മേ റിതോ മഹായമ്മരാജാ, ധമ്മം ചരതി ബ്രാഹ്മണഗഹപതികേസു നേഗമേസു ചേവ ജനപദേസു ച, ഉപോസഥഞ്ച ഉപവസതി ചാതുദസിം, പഞ്ചദസിം, അട്മിഞ്ച പക്ഖസ്സാ”തിആദി (മം നിം ൨.൩൦൮), ഇദം വാസനാഭാഗിയം. “ഇദം ഖോ പന്നാനന്ദ, ഏതരഹി മയാ കല്യാണം വത്തം നീഹരിതം ഏകന്തനിബ്ബിദായ വിരാഗായ നിരോധായ ഉപസമായ അഭിത്തായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തതീ”തി (മം നിം ൩.൧൮൯) ഇദം അസേക്ഖഭാഗിയം. “പമാദം അപ്പമാദേന, യദാ നുദതി പണ്ഡിതോ”തി (ധം പം ൨൮) ഇദം നിബ്ബേധഭാഗിയം. “പത്താപാസാദ...പേ... അവേക്ഖതീ”തി (ധം പം ൨൮) ഇദം അസേക്ഖഭാഗിയന്തി ഇദം നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച.

തഥാ “തീണിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ഇന്ദ്രിയാനീ”തി (സം നിം ൫.൪൯൩) സുത്തം. തത്ഥ “തീണിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ഇന്ദ്രിയാനി. കതമാനി തീണീതി? അനത്താതത്തസ്സാമീതിന്ദ്രിയം അഞ്ഞിന്ദ്രിയ”ന്തി ഇദം നിബ്ബേധഭാഗിയം, “അത്താതാവിന്ദ്രിയ”ന്തി (സം നിം ൫.൪൯൩) ഇദം അസേക്ഖഭാഗിയം.

രട്പാലസുത്തം (മം നിം ൨.൨൯൩ ആദയോ) സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച വാസനാഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച. തത്ഥ ഹി “ഊനോ ലോകോ അതിത്തോ തണ്ഹാദാസോ”തിആദിനാ (മം നിം ൨.൩൦൬) സംകിലേസോ വിഭത്തോ, “ഏകോ വൂപകട്ഠോ”തിആദിനാ (മം നിം ൨.൨൯൯) അസേക്ഖയമ്മാ, ഇതരേന വാസനാധമ്മാതി.

“ധമ്മേ ച യേ അരിയപവേദിതേ രതാ, അനുത്തരോ തേ വചസാ മനസാ കമ്മുനാ ച;
തേ സന്തിസോരച്ചസമാധിസണ്ഠിതാ, സുതസ്സ പത്തായ ച സാരമജ്ജന്ത്യഗു”തി. (സും നിം ൩൩൨);

ഇദം വാസനാഭാഗിയഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച. ഏത്ഥ ഹി “ധമ്മേ ച യേ അരിയപവേദിതേ രതാ”തി അയം വാസനാ, “അനുത്തരാ... പേ... സണ്ഠിതാ”തി അയം നിബ്ബേധോ, “സുതസ്സ പത്തായ ച സാരമജ്ജന്ത്യഗു”തി അസേക്ഖയമ്മാ.

തമാ “സഭോ സുതവാ നിയാമദസ്സി”തി ഗാമാ (സു° നി° ൩൭൩). തമ്മ ഹി “സഭോ സുതവാ”തി വാസനാ, “നിയാമദസ്സി വഗ്ഗതേസു ന വഗ്ഗസാരി യീരോ, ലോഭം ദോസം വിനേയ്യ പടിഘ”ന്തി നിബ്ബേയോ, “സമ്മാ സോ ലോകേ പരിബ്ബജേയ്യാ”തി അസേക്ഖയമ്മാ.

സബ്ബാസവസംവരോ പരിസ്സയാദീനം വസേന സബ്ബഭാഗിയം വേദിതബ്ബം. തമ്മ ഹി സംകിലേസധമ്മാ, ലോകിയസുചരിതധമ്മാ, സേക്ഖയമ്മാ, അസേക്ഖയമ്മാ ച വിഭുത്താ. അസബ്ബഭാഗിയം പന “പസ്സം പസ്സതീ”തിആദികം (മ° നി° ൧.൨൦൩) ഉദകാദിഅനുവാദനവചനം വേദിതബ്ബം. ഏവമേതസ്ഥിം സോളസവിധേ സാസനപട്ഠാനേ ഏതേ തണ്ഹാദിവസേന തയോ സംകിലേസഭാഗാ, വോദാനാദിവസേന തയോ വാസനാഭാഗാ, സേക്ഖാനം സീലക്ഖന്ധാദീനം വസേന തയോ നിബ്ബേധഭാഗാ, അസേക്ഖാനം സീലക്ഖന്ധാദീനം ഏവ വസേന തയോ അസേക്ഖഭാഗാ, തേസം വസേന മൂലപട്ഠാനാനി ഏവ ദ്വാദസ ഹോന്തി. താനി പന വിത്ഥാരനയേന വിഭജിയമാനാനി ഛന്നവുതാധികാനി ചത്താരി സഹസ്സാനി ഹോന്തി. യമാദസ്സനം പനേതാനി ഉദ്ധരിതബ്ബാനി. താനി പന യസ്ഥാ സങ്ഗഹതോ കാമതണ്ഹാദിവസേന തയോ തണ്ഹാസംകിലേസഭാഗാ, സസ്സതുച്ഛേദവസേന ദേവ ദിട്ഠിസംകിലേസഭാഗാ, കായദുച്ചരിതാദിവസേന തയോ ദുച്ചരിതസംകിലേസഭാഗാതി അട്ഠ സംകിലേസഭാഗാ. ധമ്മാമിസാഭയദാനവസേന തിവിധം ദാനമയം പുണ്ണകിരിയവത്സു, കായസുചരിതാദിവസേന തിവിധം സീലമയം പുണ്ണകിരിയവത്സു, സമമവിപസ്സനാവസേന ദുവിധം ഭാവനാമയം പുണ്ണകിരിയവത്സുതി അട്ഠേവ വാസനാഭാഗാ.

സദ്ധാനുസാരി സദ്ധാവിമുത്തോ ധമ്മാനുസാരി ദിട്ഠിപ്പത്തോ കായസക്ഖീതി (പു° പ° മാതികാ ൭.൩൨-൩൬; പു° പ° ൨൬-൩൦) പഞ്ചനം സേക്ഖാനം പച്ചേകം തയോ സീലാദിക്ഖന്ധാതി പന്നരസ നിബ്ബേധഭാഗാ, സുണ്ണത്താനിമിത്താപണിഹിതഭേദാ പണ്ണാവിമുത്താനം തയോ അഗ്ഗഫലധമ്മാ, തേസു പച്ചേകം തയോ തയോ സീലാദിക്ഖന്ധാ, തമാ ഉഭതോഭാഗവിമുത്താനന്തി അട്ഠാരസ, സിക്ഖിതബ്ബാഭാവസാമത്തേന അസങ്ഖതയാതും പക്ഖിപിത്വാ ഏകൂനവീസതി അസേക്ഖഭാഗാ, ഇതി പുരിമാനി ഏകതിംസ, ഇമാനി ഏകൂനവീസതീതി സമപണ്ണാസ സംകിലേസഭാഗിയാദിധമ്മാ ഹോന്തി. തസ്ഥാ ഇമേസം സമപണ്ണാസായ സംകിലേസഭാഗിയാദിധമ്മാനം വസേന സമപണ്ണാസ സുത്താനി ഹോന്തി.

യസ്ഥാ ച തേ പണ്ണാവിമുത്താ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തവിഭാഗം അകത്വാ അസങ്ഖതായ ധാതുയാ അഗ്ഗഹണേന നിപ്പരിയായേന അസേക്ഖഭാഗാഭാവതോ നവേവ അസേക്ഖഭാഗാതി സമചത്താലീസ ഹോന്തി, തസ്ഥാ പേടകേ “ചത്താരിസായ ആകാരേഹി പരിയേസിതബ്ബം, പണ്ണാസായ ആകാരേഹി സാസനപട്ഠാനം നിദിട്ഠ”ന്തി (പേടകോ° ൨൧) ച വുത്തം. സങ്ഗഹതോ ഏവ പന പുബ്ബേ വുത്തവിത്ഥാരനയേന സോളസ ഹോന്തി, പുന തിവിധസംകിലേസഭാഗിയാദിവസേന ദ്വാദസ ഹോന്തി, പുന തണ്ഹാദിട്ഠിദുച്ചരിതസംകിലേസതണ്ഹാദിട്ഠിദുച്ചരിതവോദാനഭാവേന ഛ ഹോന്തി, പുന സംകിലേസഭാഗിയം വാസനാഭാഗിയം ദസ്സനഭാഗിയം വാസനാഭാഗിയം അസേക്ഖഭാഗിയന്തി പഞ്ച ഹോന്തി, പുന മൂലപട്ഠാനവസേന ചത്താരി ഹോന്തി,

പുരുഷജനഭാഗിയസേക്ഖഭാഗിയഅസേക്ഖഭാഗിയഭാവേന തീണി ഹോന്തി, പുന സംകിലേസഭാഗിയവോദാനഭാഗിയഭാവേന ദേവ ഏവ ഹോന്തി. പട്ഠാനഭാവേന പന ഏകവിയമേവ, ഇതി പട്ഠാനഭാവേന ഏകവിയമ്പി സംകിലേസവോദാനഭാഗിയഭാവേന ദുവിയന്തി വിഭാഗതോ യാവ ഛരണവുതായികം ചതുസഹസ്സപ്പഭേദം ഹോതി, താവ നേതബ്ബം. ഏവമേതം പട്ഠാനം സങ്ഗഹതോ, വിഭാഗതോ ച വേദിതബ്ബം.

ഇമസ്സാപി പട്ഠാനവിഭാഗസ്സ, ന പുരിമസ്സേവാതി അധിപ്പായോ. ലോകികം അസ്സതഥിതി, ലോകികസഹചരണതോ വാ ലോകിയം, സുത്തം പദേസേനാതി ഏകദേസേന. സബ്ബപദേസൂതി തന്തന്തികാനം തതിയപദേസു. ബുദ്ധാദീനന്തി ബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധബുദ്ധസാവകാനം. ധമ്മോ പന്നേത്ഥ ബുദ്ധാദിഗ്ഗഹണേന വേദിതബ്ബോ, ആദിസദ്ദേന വാ.

പരിണമതീതി പരിപച്ചതി. ധരന്തീതി പബന്ധവസേന പവത്തന്തി. ന്തി പാപകമ്മം. തേതി കൂസലാഭിനിബ്ബത്തക്ഖന്ധാ. രക്ഖന്തി വിപാകദാനതോ വിപച്ചിതും ദാകാസം ന ദേന്തീതി അത്ഥോ. അയഞ്ച അത്ഥോ ഉപപജ്ജവേദനീയേസു യുജ്ജതി, ഇതരസ്ഥിമ്പി യഥാരഹം ലബ്ഭതേവ. തേനാഹ “ദുതിയേ വാ തതിയേ വാ അത്തഭാവേ”തി.

മമ൩. അത്തനോ അനവജ്ജസുഖാവഹം പടിപത്തിം പടിപജ്ജന്തോ പരമത്ഥതോ അത്തകാമോ നാമാതി ആഹ “അത്തനോ സുഖകാമോ”തി. സുഖാനുബന്ധത്ത്ഹി സുഖം കാമേന്തോ സുഖമേവ കാമേതീതി ച സുഖകാമോതി.

വിത്ഥതട്ഠേനാതി സുവിപ്ഫാരദിട്ഠീനം പവത്തനട്ഠാനതാസങ്ഖാതേന വിത്ഥാരട്ഠേന.

മമ൪. ദിട്ഠേ ദുക്ഖാദിധമ്മേതി ഭാവേനഭാവലക്ഖണേ ഭുജ്ജം, ദുക്ഖാദിധമ്മേ ദിട്ഠേ ഞാതേതി അത്ഥോ.

“ഉദ്ധ”ന്തിആദി കാലദേസാനം അനവസേസപരിയാദാനന്തി ആഹ “ഉദ്ധന്തി അനാഗതം, ഉപരി ച”തിആദി. ഗമനേനാതി ചുതുപപാതഗമനേന.

മമ൫. നഗരഭാരമിരകരണത്ഥന്തി നഗരസ്സ ഭാരബാഹമിരകരണത്ഥം. ഗമ്ഭീരനേമതായാതി “നേമം”വുച്ചതി നിഖാതമമ്ഭാദീനം പഥവിം അനുപവിസിത്വാ റിതപ്പദേസോ , ഗമ്ഭീരം നേമം ഏതസ്സാതി ഗമ്ഭീരനേമോ, തസ്സ ഭാവോ ഗമ്ഭീരനേമതാ, തായ. കമ്പനം യഥാരിതസ്സ ഇതോ ചിതോ ച സഞ്ചോപനം, ചാലനം റിതട്ഠാനതോ ചാവനം. അജ്ജേയാഗാഹേത്വാതി അവിപരീതസഭാവാഭിസമയവസേന അനുപവിസിത്വാ, അനുപവിട്ഠോ വിയ ഹുത്വാതി അത്ഥോ.

സംയോജനാനം പജഹനവസേനാതി ഗാമായ വചനസേസം ആനേത്വാ ദസ്സേതി. അഥ വാ പഹാതബ്ബസ്സ പഹാനേന വിനാ ന ഭാവനാസിദ്ധീതി അത്ഥസിദ്ധം പഹാതബ്ബപഹാനം അജ്ജയത്തം, ബഹിദ്ധാതി പദഭയേന യോജേത്വാ ദസ്സേതും അജ്ജയത്തം ബഹിദ്ധാതി

ഓരമ്ഭാഗിയഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനം വിസംയോഗഗഹിതോതി ഇമമത്ഥം പാളിയാ സമത്ഥേതും “തേനാഹ സബ്ബലോകേ”തി വുത്തം.

അലോഭസീസേനാതി അലോഭേന പുബ്ബുങ്ഗമേന, യതോ യോഗാവചരോ “നേക്ഖമ്മച്ഛന്ദോ”തി വുച്ചതി. അസുഭസുണ്ണാ രാഗപ്പടിപക്ഖതായ “വിസേസതോ അലോഭപ്പയാനാ”തി വുത്താ, ദസാസുഭവസേന വാ. അധിഗതജ്ഞാനാദിനീതി ആദിസദേന വിപസ്സനാദിനി സങ്ഗഹ്ഠാതി. വിഹിംസാരതിരാഗാനം ബ്യാപാദഹേതുകതോ ചത്താരോപി ബ്രഹ്മവിഹാരാ അബ്യാപാദപയാനാതി ആഹ “ചതുപ്പേ... അബ്യാപാദോ ധമ്മപദ”ന്തി. അധിഗതാനി ഞ്ഞാനാദിനീതി യോജനാ. ദസാനുസ്സതിപ്പേ... അധിഗതാനി സമ്മാസതിധമ്മപദം സതിസീസേന തേസം അധിഗന്തബ്ബത്താതി അധിപ്പായോ. ആനാപാനഭാവനായം സമാധിപി പയാനോ, ന സതി ഏവാതി ദസ്സനത്ഥം “ദസകസിണപ്പേ... സമ്മാസമാധിധമ്മപദ”ന്തി വുത്തം. ചതുയാതുവവത്ഥാനവസേന അധിഗതാനവി ഏത്ഥേവ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

൧൧൬. ഉപലക്ഖണകാരണാനീതി സഞ്ജാനനനിമിത്താനി.

പാപമേവ പാപിയോതി ആഹ “പാപം ഹോതീ”തി, “പാപിയോ”തി ച ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്തം. ഏകവചനേ ബഹുവചനന്തി ഏകവചനേ വത്തബ്ബേ ബഹുവചനം വുത്തം.

൧൧൭. ഓലീയനതണ്ഹാഭിനിവേസവസേനാതി ഭവതണ്ഹാഭവദിട്ഠിവസേന. താ ഹി ഭവേസു സത്തേ അല്ലിയാപേന്തി. അതിയാവനാഭിനിവേസവസേനാതി ഉച്ഛേദദിട്ഠിവസേന. സാ ഹി അവട്ടുപച്ഛേദമേവ വട്ടുപച്ഛേദം കത്ഥാ അഭിനിവിസനതോ അതിയാവനാഭിനിവേസോ നാമ. ഓലീയന്തിതി സമ്മാപടിപത്തിതോ സങ്കോചം ആപജ്ജന്തി. അഭിയാവന്തിതി സമ്മാപടിപത്തിം അതിക്കമന്തി.

തേസഞ്ചാതി തേസം ഉഭിന്നം അഭിനിവേസാനം, തദഞ്ഞേതസഞ്ച സബ്ബമഞ്ചിതാനം.

൧൧൮. ഇദം ഇട്ഠവിപാകം അനിട്ഠവിപാകന്തി ഇദം ഇട്ഠവിപാകസങ്ഖാതം അനിട്ഠവിപാകസങ്ഖാതം ഫലം.

“അകങ്ഖതോ ന ജാനേയ്യു”ന്തി ഏതേന “ആകങ്ഖതോ”തി ഇമിനാ പദേന സദ്ധിം സമ്ബന്ധദസ്സനമുഖേന “ന ജഞ്ഞാ”തി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതി.

ന ഉപലബ്ഭതീതി നത്ഥീതി അത്ഥോ.

൧൧൯. താനീതി കമ്മകമ്മനിമിത്തഗതിനിമിത്താനി. പത്ഥരണാകാരോയേവ ഹേസ, യദിദം ഛായാനം വോലമ്ബനം. ഏവം ഹോതീതി “അകതം വത മേ കല്യാണ”ന്തിആദിപ്പകാരേന വിപ്പടിസാരോ ഹോതി.

൧൨൦. ഏസകേഹീതി ഗവേസകേഹി സപരസന്താനേ സമ്പാദകേഹി. ദുക്ഖുദയന്തി ദുക്ഖഫലം. തീഹി കാരണേഹീതി കായവാചാചിത്തേഹി. താനി ഹി തന്തംസംവരാനം ദ്വാരഭാവേന കാരണാനീതി വുത്താനി. തീഹി ഞ്ഞാനേഹീതി വാ തീഹി ഉപ്പത്തിട്ഠാനേഹി. പിഹിതന്തി പിധായകം.

“ഉട്ഠാൻഠാൻസഖ്വാത”ന്തി ഇദം പാസാണഭാവസാമന്തം ഗഹേത്യാ വൃത്തം.

൧൨൩. രജമിസ്സുകന്തി പുപ്ഫരജമിസ്സുകം. തസ്സാതി തസ്സ സേക്ഖാസേക്ഖമുനിനോ. മഹിച്ഛാദീനം വിയ ഗാമേ ചരണപ്പച്ചയാ ഗാമവാസീനം സദ്ധാഹാനി വാ ഭോഗഹാനി വാ ന ഹോതി, അഥ ഖോ ഉപരൂപരി വുദ്ധിയേവ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “പാകതികമേവ ഹോതീ”തി ആഹ. അജ്ഞാതതികകമ്മട്ഠാന്നന്തി ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാന്നം.

തേനാതി കുസലേന കായവചികമ്മേന. മിരഭാവോ മാമം നാമാതി തസ്സ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “മാമവാതിഠിതിമാ”തി ആഹ.

അത്തസംനിസ്സയം പേമം അത്താതി ഗഹേത്യാ “അത്തസമ”ന്തി വൃത്തന്തി ആഹ “അത്തപേമേന സമം പേമം നത്ഥീ”തി. ഭഗവതോ വിപസ്സനാണോഭാസപ്പവത്തിം സന്ധായാഹ “പത്താ പന...പേ... സക്കോതീ”തി. സബ്ബത്തുതത്താണം, പന അഭിത്താണാണാനി ച അനന്താപരിമാണം ലോകധാതും ഓഭാസേന്തി.

൧൨൪. കിസ്സ ഭീതാതി കേന കാരണേന ഭീതാ.

ഠപേത്യാതി പവത്തേത്യാ. വചനീയോ യാചകാന്നന്തി യോജനാ, യാചിതബ്ബയുത്തോതി അത്ഥോ. യത്തളപക്ഖരോതി യത്തോപകരണം. “ഏതേസു ധമ്മേസു റിതോ ചതുസു”തി വൃത്തം ചതുകും വവത്ഥപേതും “സദ്ധോതി ഏകം അങ്ഗ”ന്തിആദി വൃത്തം.

ഗാമായം വൃത്തധമ്മേ ദേവ ദേവ ഏകം കത്യാ അങ്ഗകരണം ദുകനയോ.

ജാതിധമ്മന്തി പവത്തിധമ്മം സന്ധായ വദതി.

൧൨൫. സച്ചേകദേസതോ സച്ചസമുദായോ അനവസേസപരിയാദാനതോ വിസിട്ഠോതി ദസ്സേന്തോ “പരമത്ഥസച്ചം വാ ഹോതു”തി ആഹ. ചതുരോ പദാതി ചത്താരി പദാനി, ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വൃത്തം, ചത്താരോ ധമ്മകോട്ഠാസാതി അത്ഥോ. കേവലം സത്തവിഭാഗദസ്സനത്ഥമേവ ചതുപദഗൃഹണം, ന അധിഗതധമ്മാനുരൂപതായ.

നിമ്മദാതി ന മദാ.

“സച്ചവാദീ ജിനോ രോമോ”തിപി പാഠോ. തത്ഥ രോമോതി ദിട്ഠിരാഗരത്താനം തിത്ഥിയാനം, തിത്ഥകരാന്തയ അധമ്മവാദീനം രാഗവിപരീതധമ്മദേസനതോ ഭയജനകോ, അധമ്മവാദീനം വാ തത്ഥ ആദിനവദസ്സനേന ഭായിതബ്ബോ, അപ്പഹീനാസംവരാനം വാ ദുരുപസങ്കമനതോ ദുരാസദോതി അത്ഥോ.

സച്ചോ ച സോ ധമ്മോ ചാതി സച്ചധമ്മോ. തേനാഹ “ഏകന്തനിസ്സരണഭാവേനാ”തിആദി.

ഏകായനഭാവന്തി ഏകമഗ്ഗഭാവം, അത്തമഗ്ഗഭാവന്തി അത്ഥോ.

ദസ്സനഭാഗിയം ഭാവനാഭാഗിയത്തി നിബ്ബേധഭാഗിയമേവ ദ്വിധാ വിഭജിതാ
വുത്തന്തി ആഹ “സംക്വിലേസഭാഗിയാദിഹി ചതുഹി പദേഹി”തി.
സേസത്തികാനന്തി സത്തായിടാനത്തികാദിനം അട്ഠനം തികാനം.
സേസപദാനഞ്ചാതി സംക്വിലേസഭാഗിയഞ്ച
വാസനാഭാഗിയഞ്ചാതിആദിമിസ്സകപദാനഞ്ച. ച-സദേന
സംക്വിലേസഭാഗിയാദിപദാനി ച സങ്ഗഹ്ണാതി. ലോകിയത്തികസ്സേവ ഹി
“സേസപദാനീ”തി വുത്തേഹി മിസ്സകപദേഹി ഏവം സംസന്ദനേ നയദസ്സനം,
ഇതരേസം പന തികാനം സംക്വിലേസഭാഗിയാദിപദേഹി ചേവ സേസപദേഹി
ച സംസന്ദനേ ഇദം നയദസ്സനന്തി “വുത്തനയാനുസാരേന സുവിഞ്ഞേയ്യ”ന്തി
വുത്തം. സമതിക്കമനന്തി പഹാനം. സതിപി
വാസനാഭാഗിയസംക്വിലേസഭാഗിയയമ്മാനം ലോകിയഭാവേ പുരിമേഹി പന
പച്ഛിമാ പഹാതഞ്ചാ തദങ്ഗവസേന, വിക്ഖമ്ഭനവസേന ച. ഏവം
പജഹനസമത്ഥതായ പഹാനന്തി വുത്തം “വാസനാഭാഗിയം സുത്തം
സംക്വിലേസഭാഗിയസ്സ സമതിക്കമായ ഹോതീ”തി. സംക്വിലേസയമ്മാനം
സമതിക്കമേന അധിഗന്തഞ്ചാ വോദാനയമ്മാ വിയാതി യോജനാ. ഭാവനാ നാമ
തിവിധാ ത്യാനഭാവനാ, വിപസ്സനാഭാവനാ, മഗ്ഗഭാവനാതി. താസു മഗ്ഗഭാവനായ
ഗഹിതായ വിപസ്സനാഭാവനാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോതീതി തം അനാമസിതാ
ഇതരാ ദേവ ഏവ ഗഹിതാ. തമാപി “ഭാവനാഭാഗിയസ്സ സുത്തസ്സ
പടിനിസ്സഗ്ഗായാ”തി വുത്തേ കിം സഞ്ചേന സഞ്ചം അസേക്ഖസ്സ ത്യാനഭാവനാപി
പടിനിസ്സട്ഠാതി ചോദനം മനസി കത്വാ പാളിയം “അസേക്ഖഭാഗിയം സുത്തം
ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്ഥ”ന്തി വുത്തന്തി ദസ്സേനോ “അസേക്ഖയമ്മേസു
ഉപ്പന്നേസു മഗ്ഗഭാവനാകിച്ചും നാമ നത്ഥീ”തി വത്വാ “ത്യാനഭാവനാപി
ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്ഥാ ഏവാ”തി ആഹ.

ഏകം ഏവ ഭവബ്ബിജം പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണം ഏകബ്ബിജം, തം അസ്സ
അത്ഥീതി ഏകബ്ബിജീ. സന്ധാവിത്വാ സമാഗന്താ, നിബ്ബത്തനവസേന ഉപഗന്താതി
അത്ഥോ. സംസരിത്വാതി തസ്സേവ വേവചനം. കുലം കുലം ഗച്ഛതീതി
കോലംകോലോ. പുരിമപദേ അനുനാസികലോപം അകത്വാ നിദേസോ.

തേസം സോതാപന്നാനം. ഏതം പഭേദന്തി ഏകബ്ബിജിആദിവിഭാഗം.
പുരിമഭവസിദ്ധം വിവട്ടുപനിസ്സയപുഞ്ഞകമ്മം ഇധ പുബ്ബഹേതു നാമ. യോ
“കതപുഞ്ഞതാ”തി വുച്ചതി, സോ പഠമമഗ്ഗേ സാധിതേ ചരിതത്ഥതായ
വിപക്കവിപാകം വിയ കമ്മം ഉപരിമഗ്ഗാനം ഉപനിസ്സയോ ന സിയാതി
അധിപ്പായേനാഹ “ഉപരി...പേ... ആപജ്ജതീ”തി. തിണ്ണം മഗ്ഗാനം നിരത്ഥകതാ
ആപജ്ജതീ പഠമമഗ്ഗേനേവ തേഹി കാതഞ്ചകിച്ചസ്സ സാധിതത്താ. പഠമമഗ്ഗേ...പേ...
ആപജ്ജതീതി അനുപ്പന്നസ്സ അത്ഥകിരിയാസമ്ഭവതോ. ഏവം തിണ്ണം വാദാനം
യുത്തിഅഭാവം ദസ്സേതാ ചതുത്ഥവാദോ ഏവേത്ഥ യുത്തോതി ദസ്സേനോ
ആഹ “വിപസ്സനാ...പേ... യുജ്ജതീ”തി. “സചേഹി”തിആദിനാ തം യുത്തിം
വിഭാവേതി. വിമുത്തിപരിപാചനീയാനം ധമ്മാനം പരിപക്കതായ ഇന്ദ്രിയാനം
തിക്ഖതായ ഞാണസ്സ വിസദതായ വിപസ്സനായ ബലവഭാവോ വേദിതഞ്ചോ.
സോ ഹി വോമിസ്സകനയേന സംസരണകോ ഇധാധിപ്പേതോ “ദേവേ ചേവ
മാനുസേ ച സന്ധാവിത്വാ”തി വുത്തത്താ. ഇധ കാമഭവേ റിതോ ഇധട്ഠകോ.
മനുസ്സദേവലോകുപപജ്ജനതോ ഓകാരേന വോകിണ്ണോ. അരിയസാവകസ്സ
തംതംസത്തനികായുപപത്തി തസ്സ തസ്സ സോധനസദിസം
കിലേസമലാദിഅനത്ഥാപനയനതോതി ആഹ “ഹര ദേവലോകേ സോധേത്വാ”തി.

“അകനിട്ഠേ ഠത്യാ”തി ഏതേന ഹേട്ഠാബ്രഹ്മലോകസോധനം വൃത്തമേവാതി വേദിതബ്ധം.

സദ്ധം ധൂരം കത്യാതി സദ്ധം ധൂരം ജേട്ഠം പുബ്ബുങ്ഗമം കത്യാ. സദ്ധായ അനുസ്സതി പടിപത്തി, സദ്ധം വാ പുബ്ബഭാഗിയം അനുസ്സതി, സദ്ധായ വാ അനുസരണസീലോതി സദ്ധാനുസാരീ. ധമ്മാനുസാരീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ധമ്മോതി പന്നേതമ പഞ്ഞാ വേദിതബ്ധാ. സദുഹന്തോ വിമുത്തോതി സദ്ധാവിമുത്തോ. യദിപി സബ്ബമാ അവിമുത്തോ, സദ്ധാമത്തേന പന വിമുത്തോതി അത്ഥോ. സദ്ധായ വാ അധിമുത്തോതി സദ്ധാവിമുത്തോ. വൃത്തനയേനാതി ഉപരിമഗ്ഗവിപസ്സനായ ബലവമന്ദമന്ദതരഭാവേന. ദിട്ഠിയാ പത്തോതി ദിട്ഠിപ്പത്തോ, ചതുസച്ചദസ്സനസങ്ഖാതായ ദിട്ഠിയാ നിരോധപ്പത്തോതി അത്ഥോ. ദിട്ഠന്തം വാ പത്തോതി ദിട്ഠിപ്പത്തോ, ദസ്സനസങ്ഖാതസ്സ സോതാപത്തിമഗ്ഗണാസ്സ അനന്തരപ്പവത്തോതി വൃത്തം ഹോതി. പഠമഫലതോ പട്ഠായ ഹി യാവ അഗ്ഗമഗ്ഗാ ദിട്ഠിപ്പത്താതി. ഇദന്തി യഥാവൃത്തസോതാപന്നാനം സദ്ധാവിമുത്തദിട്ഠിപ്പത്തതാവചനം . അട്ഠന്നം വിമോക്ഖാനന്തി ചതസ്സോ രൂപാവചരസമാപത്തിയോ, ചതസ്സോ അരൂപാവചരസമാപത്തിയോതി അട്ഠ വിമോക്ഖാ, തേസം.

ഘുട്ഠന്തം സച്ഛികരോതീതി കായസക്ഖീ, ഘുട്ഠാനം അന്തോ ഘുട്ഠന്തോ, ഘുട്ഠാനം അരൂപജ്ഞാനാനം അനന്തരോ കാലോതി അധിപ്പായോ. അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം, ഘുട്ഠാനന്തരകാലമേവ സച്ഛികാതബ്ധം സച്ഛികരോതീതി വൃത്തം ഹോതി, “വിസമം ചന്ദിമസൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തിആദിസു (അം നിം ൪.൨൦) വിയ വാ ഭാവനപുംസകന്തി ഏതം ദട്ഠബ്ധം. യോ ഹി അരൂപജ്ഞാനേന രൂപകായതോ, നാമകായേകദേശതോ ച വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന വിമുത്തോ, തേന നിരോധസങ്ഖാതോ വിമോക്ഖോ ആലോചിതോ പകാസിതോ വിയ ഹോതി, ന കായേന സച്ഛികതോ, നിരോധം പന ആരമ്മണം കത്യാ ഏകച്ചേസു ആസവേസു വേപിതേസു തേന സോ സച്ഛികതോ ഹോതി. തസ്മാ സോ സച്ഛികാതബ്ധം നിരോധം യഥാആലോചിതം നാമകായേന സച്ഛികരോതീതി “കായസക്ഖീ”തി വുച്ചതി, ന തു വിമുത്തോ ഏകച്ചാനം ഏവ ആസവാനം അപരിക്ഖീണത്താ.

അഭേദേനാതി അന്തരാപരിനിബ്ബായിആദിഭേദേന വിനാ. “അഭേദേനാ”തി ച ഇദം “സദ്ധാവിമുത്തദിട്ഠിപ്പത്തകായസക്ഖീനോ”തി ഇധാപി ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ധം. യഥേവ ഹി അന്തരാപരിനിബ്ബായിആദിഭേദാനാമസന്തേനേവ ഏകോ അനാഗാമീ ഹോതി, ഏവം യഥാവൃത്തഭേദആമസന്തേനേവ സദ്ധാവിമുത്തോ, ദിട്ഠിപ്പത്തോ, കായസക്ഖീതി തയോ അനാഗാമിനോ ഹോന്തി. അയബ്ബ അനാഗാമിനോ താദിസമവത്ഥാഭേദം ഗഹേത്ഥാ ഗണനാ കതാതി വേദിതബ്ധം. “അവിഹാദിസു”തിആദി സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

പഞ്ഞായ ഏവ വിമുത്തോ, ന ചേതോവിമുത്തിഭൂതേന സാതിസയേന സമാധിനാപീതി പഞ്ഞാവിമുത്തോ. ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോതി ഉഭോഹി ഭാഗേഹി ഉഭതോഭാഗതോ വിമുത്തോ. കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനസമുച്ഛിന്നേഹി രൂപകായനാമകായതോ വിമുത്തോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “വിക്ഖമ്ഭന...പേ... വിമുത്തോ നാമാ”തി ആഹ. അരൂപസമാപത്തിയാ രൂപകായതോ, അഗ്ഗമഗ്ഗേന അരൂപകായതോ വിമുത്തം. യഥാഹ -

“ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഏകച്ചോ പുഗ്ഗലോ യേ തേ സന്താ വിമോക്ഖാ അതിക്കമ്മ രൂപേ ആരുപ്പാ, തേ കായേന ഹുസിതാ വിഹരതി, പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖീണാ ഹോന്തി, അയം വുച്ചതി, ഭിക്ഖവേ, പുഗ്ഗലോ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി (മ° നി° ൨.൧൮൨).

യം പന മഹാനിദാനസുത്തേ “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതീ”തിആദികേ (ദീ° നി° ൨.൧൨൯) നിരോധസമാപത്തിഅന്തേ അട്ഠ വിമോക്ഖേ വത്ഥാ -

“യതോ ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു ഇമേ അട്ഠ വിമോക്ഖേ അനുലോമന്വി സമാപജ്ജതി...പേ... അയം വുച്ചതാനന്ദ, ഭിക്ഖു ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ, ഇമായ ച, ആനന്ദ, ഉഭതോഭാഗവിമുത്തിയാ അഞ്ഞാ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തി ഉത്തരിതരാ വാ പണീതതരാ വാ നന്തമീ”തി (ദീ° നി° ൨.൧൩൦) -

വുത്തം, തം ഉഭതോഭാഗവിമുത്തസേട്ഠവസേന വുത്തം. തത്ഥ യസ്മാ ആരുപ്പസമാപത്തീസു ഏകായപി രൂപകായോ വിക്ഖമ്ഭിതോ ഏവ നാമ ഹോതി, തസ്മാ ചതുന്നം ആരുപ്പസമാപത്തീനം, നിരോധസമാപത്തിയാ ച ലാഭീനം വസേന പഞ്ച ഉഭതോഭാഗവിമുത്താ വേദിതഞ്ചാ. ഏസ നയോ കായസക്ഖിമ്ഹിപി. അട്ഠവിമോക്ഖേകദേശേപി ഹി അട്ഠവിമോക്ഖസമഞ്ഞാ യഥാ “ലോകേ സത്താ”തി.

തേരസസു സീസേസു പലിബോധസീസാദിനി, പവത്തസീസഞ്ച പരിയാദിയിതഞ്ചാനി, അധിമോക്ഖസീസാദിനി പരിയാദകാനി, ഗോചരസീസം പരിയാദകഫലം. തത്ത്ഹി വിസയജ്ജന്ധത്തം ഫലം, വിമോക്ഖോ പരിയാദകസ്സ മഗ്ഗസ്സ, ഫലസ്സ ച ആരമ്മണം. സഞ്ചാരസീസം സഞ്ചാരവിവേകഭൂതോ നിരോധോതി പരിയാദിയിതഞ്ചാനം, പരിയാദകഫലാനഞ്ച സഹ വിസയസംസിദ്ധിദസ്സന്നേന സമസീസിഭാവം ദസ്സേതും പടിസമ്ഭിദായം (പടി° മ° ൧.൮൭) തേരസ സീസാനി വുത്താനി. ഇയ പന “യസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അപുഞ്ചം അചരിമം ആസവപരിയാദാനഞ്ച ഹോതി ജീവിതപരിയാദാനഞ്ചാ”തി (പു° പ° ൧൬) പുഗ്ഗലപഞ്ഞത്തിയം ആഗതത്താ തേസു കിലേസപവത്തസീസാനം ഏവ വസേന യോജനം കരോന്തോ “കിലേസസീസ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പവത്തസീസന്വി മഗ്ഗോ പവത്തിതോ വുട്ഠഹന്തോ ചുതിതോ ഉദ്ധം അപ്പവത്തികരണേന യദിപി പരിയാദിയതി, യാവ പന ചുതി, താവ പവത്തിസമ്ഭവതോ “പവത്തസീസം ജീവിതിന്ദ്രിയം ചുതിചിത്തം പരിയാദിയതീ”തി ആഹ.

കിലേസപരിയാദാനേന അത്തനോ അനന്തരം വിയ നിപ്ഫാദേതഞ്ചാ, പച്ചവേക്ഖണവാരാ ച കിലേസപരിയാദാനസ്സേവ വാരാതി വത്തഞ്ചതം അരഹന്തി. “വിമുത്തസ്ഥിം വിമുത്തമിതി ഞാണം ഹോതീ”തി (മ° നി° ൧.൭൮; സ° നി° ൩.൧൨, ൧൪) ഹി വചനതോ പച്ചവേക്ഖണപരിസമാപനേന കിലേസപരിയാദാനം സമാപിതം നാമ ഹോതി. തം പന പരിസമാപനം യദി ചുതിചിത്തേന ഹോതി, തേനേവ ജീവിതപരിസമാപനഞ്ച ഹോതീതി ഇമായ വാരചുതിസമതായ കിലേസപരിയാദാനജീവിതപരിയാദാനാനം അപുഞ്ചാചരിമതാ ഹോതീതി ആഹ “വാരസമതായാ”തി. ഭവങ്ഗം ഓതരിതാ പരിനിബ്ബായതോതി ഏത്ഥ പരിനിബ്ബാനചിത്തമേവ ഭങ്ഗോത്തരണഭാവേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ചരിതത്തി ചരിതാ കായവചീമനപ്പവത്തി. ഏത ച യേന
രാഗാധികഭാവേന പുഗ്ഗലോ “രാഗചരിതോ”തി ലക്ഖിയതി, തയിദം ലക്ഖണം.
തേനാഹ “രാഗജ്ഞാസയോ രാഗാധികോതി അത്ഥോ”തി, തേന അപ്പഹീനഭാവേന
സന്താനേ മാമഗതസ്സ രാഗസ്സ ബലഭാവോ ലക്ഖിയതീതി ദട്ഠം. ഏസേവ
നയോ സേസേസുപി.

സീലവന്തേഹിതി ആദിസദസ്സ ലോപം കത്വാ നിദേശോ കത്വാതി ദസ്സേനോ
ആഹ “സീലവന്താദീഹീ”തി. ആദിസദസേന ദായകാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠം.

ആരമ്മണഭൂതാ നേയുന്തി ആരമ്മണഭൂതാവ നേയു.

പുമുജ്ജനഭൂമിആദിസൂതി പുമുജ്ജനസേക്ഖാസേക്ഖഭൂമീസു. തത്ത്വ
പുമുജ്ജനഭൂമിവസേന സംവരോ, സേക്ഖഭൂമിവസേന പഹാനഭാവനാ,
അസേക്ഖഭൂമിവസേന സച്ഛികിരിയാ, പുമുജ്ജനഭൂമിസേക്ഖഭൂമിവസേന വാ
യമാരഹം സംവരപഹാനഭാവനാ. പുബ്ബഭാഗിയാ ഹി സംവരപഹാനഭാവനാ
പുമുജ്ജനസ്സ സമഭവന്തി, ഇതരാ സേക്ഖസ്സ, അസേക്ഖഭൂമിവസേന
സച്ഛികിരിയാ. നയതോ ദസ്സിതന്തി “യം, ഭിക്ഖവേ, മയാ ‘ഇദം ന കപ്പതീ’തി
അപ്പടിക്ഖിത്തം, തം ചേ കപ്പിയം അനുലോമേതി, അകപ്പിയം പടിബാഹതി,
തം വോ കപ്പതീ”തിആദിനാ (മഹാവം ൩൦൭) നയദസ്സനവസേന പകാസിതം.
സരാഗാദിസംവത്തനന്തി സരാഗാദിഭാവായ സംവത്തനം.

അന്തമന്തം സംസഗ്ഗതോതി “സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച
വാസനാഭാഗിയഞ്ചാ”തിആദിനാ സംകിലേസഭാഗിയാദിനം പദാനം
അന്തമന്തം സംസഗ്ഗതോ. അനേകവിയോതി ദ്വാദസവിയോ യാവ
ദ്വാദസവുതാധികചതുസഹസ്സവിയോപി അനേകപ്പകാരോ.
ലോകിയസത്താധിട്ഠാനാദിസംസഗ്ഗതോതി ആദിസദസേന ലോകിയം ഞാണം,
ലോകുത്തരം ഞാണം, ലോകിയഞ്ച ലോകുത്തരഞ്ച ഞാണം, ലോകിയം നേയു,
ലോകുത്തരം നേയു, ലോകിയഞ്ച ലോകുത്തരഞ്ച നേയു, ലോകിയം
ഞാഞ്ച നേയുഞ്ച, ലോകുത്തരം ഞാഞ്ച നേയുഞ്ച, ലോകിയഞ്ച
ലോകുത്തരഞ്ച ഞാഞ്ച നേയുഞ്ചാതിആദികോ സമഭവന്തോ പട്ഠാനഭേദോ
സങ്ഗഹിതോ. ഉഭയത്ഥാതി സംകിലേസഭാഗിയാദികേ, ലോകിയാദികേ ച.
യമാരഹന്തി യോ യോ സംസഗ്ഗവസേന യോജനം അരഹതി, സോ സോ
ധമ്മോ. സമഭവാവിരോധേനേവ ഹി യോജനാ. ന ഹി “ലോകിയം
നിബ്ബേധഭാഗിയ”തിആദിനാ യോജനാ സമഭവതി.

തീസു പിടകേസു ലബ്ഭമാനസ്സാതി തിസ്സോ സങ്ഗീതിയോ ആരുള്ഹേ
തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ ഉപലബ്ഭമാനസ്സ വിജ്ഞാനസ്സ, ഏതേന ന കേവലം
സങ്ഗഹോ ഏവ യമാവുത്തഭേദാനം പട്ഠാനഭാഗാനം നിദ്ധാരണായ കാരണം,
അഥ ലോ പാളിയം ദസ്സനഞ്ചാതി വിഭാവേതി. തേനാഹ “യം ദിസ്സതി താസു
താസു ഭൂമീസു”തി. “തേനേവ ഹീ”തിആദിനാ യമാവുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ
പാഠാനുഗമം ദസ്സേതി.

സാസനപട്ഠാനവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിഗമനകമാവണ്ണനാ

സദ്ധമാവതരട്ഠാനേതി ദേസന്തരതോ ആഗന്താ സദ്ധമ്മസ്സ
അവതരണോകാസഭൂതേ
സദ്ധമ്മസ്സവന്ധാരണപരിചയപരിപുച്ഛാമനസിങ്കാരബഹുലാനം നിവാസട്ഠാനതം
സന്ധായേതം വുത്തം, അത്തനോ വാ സന്താനേ പരിയത്തിസദ്ധമ്മസ്സ
അനുപ്പവേസനട്ഠാനതായ ഏവം വുത്തം. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവാതി.

നേത്തിഅട്ഠകമായ ലീനത്ഥവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നേത്തിപ്പകരണ-ടീകാ നിട്ഠിതാ.